

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

32

1954

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTATOIMISTO
1955

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA
1954.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen n:o
1954 Tammikuu	9	<u>31. kaupunginosan korttelia № 31107</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>läänihallitukselle .....</u>	123
"	15	<u>Helsingin sataman nosturitaksa; sa-</u> <u>tamalaautakunnan vahvistama .....</u>	1
"	19	<u>38. kaupunginosan korttelia № 38105</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>läänihallitukselle .....</u>	124
"	19	<u>81. kaupunginosan korttelia № 134</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>läänihallitukselle .....</u>	125
"	21	<u>Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun</u> <u>valtioneuvoston päätöksen muutta-</u> <u>minen; valtioneuvoston päätös</u>	2
"	25	<u>22. kaupunginosan korttelia № 542</u> <u>koskeva asemakaavan muutos; sisä-</u> <u>asiainministeriön kirjelmä Uuden-</u> <u>maan läänihallitukselle .....</u>	126
"	27	<u>Kaupungin asukkaiden oikeuttaminen</u> <u>myymään tuotteitaan toreilla;</u> <u>kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	3
"	27	<u>Vanhojen eläkkeiden tarkistaminen;</u> <u>kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	4
"	28	<u>30. kaupunginosan korttelia № 30056</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>läänihallitukselle .....</u>	127

Tammikuu	29	<u>Asetus eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä annetun lain täytäntönnäpönnästä ja soveltamisesta</u>	5
"	29	<u>Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta</u>	6
Helmi- kuu	1	<u>9. kaupunginosan korttelia № 199 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	128
"	1	<u>12. kaupunginosan kortteleita № 357 ja 372 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	129
"	1	<u>46. kaupunginosan korttelia № 19 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	130
"	2	<u>Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset; palkkalautakunnan päätös</u>	7
"	8	<u>Eräiden kuntien sosiaalihuollon hallintoa koskevan tiedonannon julkaiseminen; sosiaaliministeriön päätös</u>	8
"	8	<u>39. kaupunginosan korttelia № 39037 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	131
"	10	<u>Helsingin raastuvanoikeuden työjärjestyksen muutos; Helsingin hovioikeuden päätös</u>	9
"	12	<u>Asetus työajasta virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta</u>	10
"	12	<u>Asetus 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun oppivelvollisuuslain täytäntönnäpönnästä koskevan asetuksen muuttamisesta</u>	11
"	12	<u>Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi; valtioneuvoston päätös</u>	12

Helmikuu	12	<u>Toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi annetun valtioneuvoston päätöksen, jota tässä päätöksessä sanotaan työttömyysohjeiksi, soveltamismääräykset ja tarkemmat ohjeet; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös .....</u>	13
"	12	<u>4. kaupunginosan korttelia № 170 koskeva asemakaavan muutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	132
"	15	<u>Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista; satamalautakunnan vahvistama .....</u>	14
"	24	<u>Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös .....</u>	15
"	24	<u>Kunnallisen kodinhoitoavun korvausperusteet; sosiaaliministeriön päätös .....</u>	16
"	24	<u>Korvauksen periminen tuberkuloositilastossa yksityislääkärin käytettäväksi otetuista röntgenkuvista; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	17
"	26	<u>Laki asiakirjain lähettämisestä ...</u>	18
"	26	<u>Asetus asiakirjain lähettämisestä ..</u>	19
"	26	<u>Laki ennakkoperintälain muuttamisesta .....</u>	20
Maaliskuu	3	<u>Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös .....</u>	21
"	5	<u>Laki eräiden tietojen antamisesta virallisia tilastoja varten .....</u>	22
"	8	<u>28. kaupunginosan kortteleita № 28055, 28056 ja 28073 koskeva asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	133
"	8	<u>30. kaupunginosan korttelia № 30004 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	134

Maaliskuu	10	<u>Helsingin kaupungin matkustussäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	23
"	10	<u>Teurastamon syväjäädyyttämön käyttökä-</u> <u>sut; kaupunginvaltuuston vahvista-</u> <u>mat</u>	24
"	11	<u>15. kaupunginosan korttelia № 635 kos-</u> <u>keva asemakaava; sisäasiainminis-</u> <u>terion kirjelmä Uudenmaan läänihal-</u> <u>litukselle</u>	135
"	15	<u>Kalastuksen harjoittamista Helsingin</u> <u>kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä</u> <u>koskevien sääntöjen 1 §:n muutos;</u> <u>satamalautakunnan päätös</u>	25
"	18	<u>Kaupungeille ja kauppaloille kansa-</u> <u>koululaitoksen ylläpitämiseen vuo-</u> <u>delta 1953 oppilasmäärän mukaan</u> <u>maksettava valtionavustus; val-</u> <u>tioneuvoston päätös</u>	27
"	19	<u>Asetus eräiden poliisitoimien perus-</u> <u>tamisesta, muuttamisesta tai lak-</u> <u>kauttamisesta</u>	28
"	19	<u>Asetus julkisista arkistoista annetun</u> <u>lain täytäntöönpanosta ja soveltami-</u> <u>sesta annetun asetuksen muuttamises-</u> <u>ta</u>	29
"	23	<u>29. kaupunginosan kortteleita № 29127,</u> <u>29128 ja 29129 koskeva asemakaavan</u> <u>muutos asemakaavamääräyksineen;</u> <u>sisäasiainministerion kirjelmä Uu-</u> <u>denmaan lääninhallitukselle</u>	136
"	29	<u>Laiturihuollon taksa; satamalauta-</u> <u>kunnan vahvistama</u>	26
Huhtikuu	6	<u>43. kaupunginosaa (Herttoniemen itäi-</u> <u>sen asuntoalueen pohjoisosaa) kos-</u> <u>keva asemakaava; sisäasiainminis-</u> <u>terion kirjelmä Uudenmaan läänihal-</u> <u>litukselle</u>	137
"	7	<u>11. kaupunginosan kortteleita № 321,</u> <u>322 ja 396 koskeva asemakaavan muu-</u> <u>tos asemakaavamääräyksineen; sisä-</u> <u>asiainministerion kirjelmä Uuden-</u> <u>maan lääninhallitukselle</u>	138
"	7	<u>43. kaupunginosan kortteleita № 43202</u> <u>ja 43204 koskeva asemakaavan muutos</u> <u>asemakaavamääräyksineen; sisäasi-</u> <u>ainministerion kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle</u>	139

Huhtikuu	8	<u>12. kaupunginosan korttelia № 369 koskeva asemakaavan muutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	140
"	8	<u>14. kaupunginosan korttelia № 516 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	141
"	9	<u>Asetus autoasetuksen muuttamisesta</u>	30
"	9	<u>Helsingin kaupungin elintarviketutkimuslaitoksia koskeva sopimus; kauppa- ja teollisuusministeriön alikirjoittama</u>	38
"	13	<u>Helsingin kaupungin työntekijöille maksettavien tuntipalkkojen pyörittäminen; palkkalautakunnan päätös</u>	31
"	14	<u>Eräiden kantakaupungin katujen nimien muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	32
"	14	<u>Työväenopistojen eräiden luentopalkkioiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	33
"	14	<u>Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatustapussääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	83
"	15	<u>Ohjeet valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista; valtionarkiston antamat</u>	60
"	22	<u>Lastenkotien vuosimencihin vuonna 1954 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös</u>	34
"	26	<u>21. kaupunginosan korttelia № 653 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	142
"	26	<u>25. kaupunginosan korttelia № 872 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	143
"	27	<u>Viranhaltijain osittainen sairausloma; palkkalautakunnan päätös</u> ...	35

Huhtikuu	29	<u>3. kaupunginosan korttelia № 55 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	144
"	30	<u>4. kaupunginosan korttelia № 69 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	145
Toukokuu	3	<u>39. kaupunginosan kortteleita № 39069, 39073 ja 39074 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	146
"	5	<u>Kotityökorvauksen suorittaminen ammattikoulujen opettajille; kaupunginvaltuuston päätös .....</u>	37
"	10	<u>30. kaupunginosan korttelia № 30024 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	147
"	13	<u>Pysäköimisautomaattien käyttämisestä perittävä maksu; sisäasiainministeriön vahvistama .....</u>	36
"	15	<u>24. kaupunginosan korttelia № 953 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	148
"	17	<u>Helsingin kaupungin elintarviketutkimuslaitoksia koskeva sopimus; kaupunginhallituksen allekirjoittama</u>	38
"	17	<u>29. kaupunginosan korttelia № 29114 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	149
"	19	<u>29. kaupunginosan korttelia № 29120 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle .....</u>	150
"	20	<u>Perhelisäläin toimeenpano; valtioneuvoston päätös .....</u>	39

Toukokuu	21	<u>Laki yleisistä teistä</u>	40
"	21	<u>Laki yleisistä teistä annetun lain voimaannpanosta</u>	41
"	21	<u>Laki oikeudesta entiseen tiealueeseen</u>	42
"	28	<u>Asetus asuntotuotantolain täytäntönpäpänöstä ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	43
"	28	<u>30. kaupunginosan korttelia № 30010 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	151
Kesäkuu	2	<u>Kivelän sairaalan viranhaltijain oikeuttaminen lukemaan eläkettä varten hyväksi Kammin Sairaskoti Oy:ssä palvelemissa aika; kaupunginvaltuuston päätös</u>	44
"	2	<u>Koulukotien tarkkailuluokkien oppilasmäärä; kaupunginvaltuuston päätös</u>	45
"	3	<u>13. kaupunginosan korttelia № 411 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	152
"	5	<u>30. kaupunginosan korttelia № 30008 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	153
"	8	<u>Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut; sisäasiainministeriön päätös</u>	46
"	9	<u>Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen muuttaminen; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	47
"	14	<u>29. kaupunginosan korttelia № 29005 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	154
"	16	<u>Virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	48
"	16	<u>Helsingin kaupungin kiinteistölkautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston päätös</u>	49

Kesäkuu	16	<u>Kiinteistöviraston johtosääntö; kaupunginvaltuuston päätös</u>	50
"	16	<u>Helsingin kaupunginhallituksen asia- miesosaston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	51
"	16	<u>Helsingin kaupungin rahatoimiston joh- tosäännön muutos; kaupunginvaltuus- ton päätös</u>	52
"	16	<u>Helsingin kaupungin urheilu- ja retkei- lylautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	53
"	16	<u>Urheilu- ja retkeilytoimiston johto- säännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	54
"	16	<u>Kalastusta Helsingin kaupungin vesi- alueilla koskevat määräykset; kau- punginvaltuuston päätös</u>	55
"	16	<u>Palkkion suorittaminen äitiysneuvoloi- den lääkäreille kotikäynneistä syn- nytyksen jälkihoitoa tarvitsevien, varattomien potilaiden luona; kau- punginvaltuuston päätös</u>	56
"	19	<u>6. kaupunginosan korttelia № 181 kos- keva asemakaava; sisäasiainministe- riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle</u>	155
"	19	<u>12. kaupunginosan korttelia № 386 kos- keva asemakaavan muutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministe- riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle</u>	156
"	19	<u>16. kaupunginosan korttelia № 728 kos- keva asemakaavan muutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministe- riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle</u>	157
"	19	<u>23. kaupunginosan korttelia № 917 kos- keva asemakaavan muutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministe- riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle</u>	158
"	21	<u>Asetus valtion viran tai toimen halti- jain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	57
"	21	<u>Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta</u>	58

Kesäkuu	21	<u>Laki kunnallisista terveystoimista annetun lain muuttamisesta</u>	59
"	22	<u>Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin päätös</u>	61
Heinäkuu	10	<u>4. kaupunginosan korttelia № 162 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	159
"	14	<u>14. kaupunginosan korttelia № 477 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	160
"	14	<u>16. kaupunginosan kortteleita № 720 ja 726 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	161
"	14	<u>20. kaupunginosan korttelia № 784 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	162
"	16	<u>Asetus eräiden poliisitoimien nimien muuttamisesta</u>	62
"	20	<u>13. kaupunginosan korttelia № 451 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	163
"	22	<u>Linjaliikenteen aloittaminen ja muuttaminen eräillä linjoilla; maistraatin päätös</u>	63
"	23	<u>11. kaupunginosan korttelia № 304 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	164
"	30	<u>Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	64
"	30	<u>28. kaupunginosan kortteleita № 28138 ja 28141 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	165

Elokuu	2	<u>Asetus palavista nesteistä</u>	65
"	2	<u>31. kaupunginosan korttelia № 31039 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	166
"	2	<u>43. kaupunginosan (Herttoniemen eteläisen teollisuusalueen) asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	167
"	10	<u>3. kaupunginosan korttelia № 51 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	168
"	10	<u>16. kaupunginosan kortteleita № 710, 711, 722-725 ja 737 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u> ..	169
"	10	<u>31. kaupunginosan korttelia № 31077 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	170
"	10	<u>44. kaupunginosan korttelia № 44023 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	171
"	26	<u>Vientilihan pikajäädytys- ja säilytysmaksut; kaupunginhallituksen päätös</u>	66
"	26	<u>Väestönsuojelun yleissuunnitelman muuttaminen; valtuuston päätös</u> ..	67
Syyskuu	1	<u>Eräille röntgenlääkäreille suoritettavien palkkioiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	68
"	1	<u>Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem-nimisen säätiön palveluksessa olevien talonmiesten eläke-etujen järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	81
"	13	<u>Helsingin kaupungin kunnalliskodin järjestyskäynnön muutos; huoltolautakunnan vahvistama</u>	82

Syyskuu	17	<u>Helsingin kaupungin teurastamon yhtey-</u> <u>teen perustetun siipikarjateurasta-</u> <u>mon hyväksymistä vientiteurastamok-</u> <u>si koskevan päätöksen peruuttaminen;</u> maatalousministeriön eläinlääkintö- osaston päätös	69
"	23	<u>Viranhaltijalle tuleva korvaus kaupun-</u> <u>gin edustajana toimimisesta; kaupun-</u> <u>ginhallituksen päätös .....</u>	70
"	28	<u>81. kaupunginosan korttelia N 104 koske-</u> <u>va asemakaavan muutos asemakaavamää-</u> <u>räyksineen; sisäasiainministeriön</u> kirjelmä Uudenmaan lääninhallituksel- le	172
"	29	<u>Kaasumittarin vuokran korottaminen;</u> kaupunginvaltuuston päätös	71
"	29	<u>Helsingin kaupungin yleisten töiden</u> <u>lautakunnan johtosääntö; kaupungin-</u> <u>valtuuston vahvistama .....</u>	72
"	29	<u>Helsingin kaupungin rakennusviraston</u> <u>johtosääntö; kaupunginvaltuuston</u> vahvistama	73
"	30	<u>29. kaupunginosan korttelia N 29018</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asemakaa-</u> <u>vamääräyksineen; sisäasiainministe-</u> riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle	173
"	30	<u>29. kaupunginosan korttelia N 29110</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asemakaa-</u> <u>vamääräyksineen; sisäasiainministe-</u> riön kirjelmä Uudenmaan lääninhalli- tukselle	174
Lokakuu	4	<u>Kiinteistölautakunnan ja sen jaosto-</u> <u>jen välinen työnjako; kiinteistö-</u> lautakunnan päätös	85
"	4	<u>38. kaupunginosan korttelia N 38112</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiainmi-</u> nisteriön kirjelmä Uudenmaan lää- ninhallitukselle	175
"	6	<u>4. kaupunginosan korttelia N 62 koske-</u> <u>va asemakaavan muutos asemakaava-</u> <u>määräyksineen; sisäasiainministe-</u> riön kirjelmä Uudenmaan läänihal- litukselle	176

Ložakuu	6	<u>10. kaupunginosan korttelia № 297 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	177
"	8	<u>Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta</u>	74
"	11	<u>Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos; sosiaaliministeriön vahvistama</u>	84
"	11	<u>Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako; kiinteistölautakunnan päätös</u>	85
"	15	<u>Palojärjestyksen muutos; lääninhallituksen vahvistama</u>	80
"	20	<u>Virkasäännön 22 ja 36 §:n täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u> ..	75
"	20	<u>Viranhaltijain eläkesäännön 3 §:n täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	76
"	20	<u>Työntekijäin eläkesäännön 3 §:n täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	77
"	20	<u>Sähkötariffi; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	86
"	29	<u>Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä</u>	78
"	29	<u>Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä</u>	79
"	29	<u>Työpalkkojen säännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	87
Marraskuu	1	<u>Ajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Pasilassa olevalla rantaradan yli johtavalla sillalla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	88
"	3	<u>Ulkosella pidettävistä myyntiautomaateista tapahtuvan myyntilajan määrääminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	89
"	3	<u>Helsingin kaupungin tilisäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	90

Marras- kuu	3	<u>Äitiys- ja lastenneuvoloiden lääkä-</u> <u>rien palkkiot; kaupunginvaltuus-</u> <u>ton vahvistamat</u>	91
"	3	<u>Helsingin kaupungin palolautakunnan</u> <u>johtosääntö; kaupunginvaltuuston</u> <u>vahvistama</u>	92
"	3	<u>Helsingin kaupungin palolaitoksen</u> <u>johtosääntö; kaupunginvaltuuston</u> <u>vahvistama</u>	93
"	4	<u>Kaupungin viranhaltijain ylitöiden</u> <u>valvonnan tehostaminen; kaupungin-</u> <u>hallituksen päätös</u>	94
"	12	<u>Laki omakotirehastosta annetun lain</u> <u>kumoamisesta</u>	95
"	17	<u>Helsingin kaupungin tilisäännön muu-</u> <u>tos; kaupunginvaltuuston vahvis-</u> <u>tama</u>	90
"	17	<u>Auroran sairaalan hyväksyminen inva-</u> <u>liidihuoltosairaalaksi; kaupungin-</u> <u>valtuuston päätös</u>	96
"	17	<u>Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon</u> <u>vähennykset; kaupunginvaltuuston</u> <u>päätös</u>	97
"	19	<u>Uudisrakennusten yhteydessä rakennet-</u> <u>tavat talon ja työpaikan väestön-</u> <u>suojaajat; sisäasiainministeriön</u> <u>päätös</u>	98
"	25	<u>Kuvaamataidetoimikunnan ohjeet; kau-</u> <u>puinginhallituksen vahvistamat</u> ..	99
"	26	<u>Laki kansaneläkkeiden lisäeläkera-</u> <u>hastosta annetun lain kumoamises-</u> <u>ta</u>	100
"	27	<u>28. kaupunginosan rautatiealueen ja</u> <u>Otto Brandtin tien viereisen puis-</u> <u>toalueen asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle</u>	178
"	27	<u>12. kaupunginosan korttelia № 359</u> <u>koskeva asemakaavan muutos asema-</u> <u>kaavamääräyksineen; sisäasiain-</u> <u>ministeriön kirjelmä Uudenmaan</u> <u>lääninhallitukselle</u>	179

Joulukuu	1	<u>Sairaaloiden alueella tapahtuvan kukkien myynnin aika; kaupunginvaltuuston päätös</u>	102
"	2	<u>Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet; valtioneuvoston päätös</u>	101
"	2	<u>Valiokuntien ja komiteojen kokouksista annettavat selostukset; kaupunginhallituksen päätös</u>	103
"	10	<u>Asetus väestönsuojien tarkastuksesta</u>	104
"	13	<u>29. kaupunginosan korttelia № 29038 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	180
"	16	<u>Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös</u>	105
"	17	<u>Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta</u>	106
"	17	<u>Asetus asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta</u>	107
"	17	<u>29. kaupunginosan kortteleita № 29116, 29117 ja 29120 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	181
"	17	<u>29. kaupunginosan korttelia № 29132 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	182
"	17	<u>43. kaupunginosan korttelia № 43208 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle</u>	183
"	18	<u>Linja-autoliikenne; maistraatin päätös</u>	108
"	18	<u>Kalastuslupamaksut; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat</u>	109

Joulukuu	22	<u>Eräistä kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavien maksujen taksa; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	110
"	22	<u>Naispuolisen viranhaltijakunnan oikeuttaminen lukemaan hyväkseen sodanaikainen lotta- ym. palvelu eläkevuosia laskettaessa; kaupunginvaltuuston päätös</u>	111
"	22	<u>Marian sairaalan anestesiaosaston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	112
"	23	<u>Länsisataman kadunnimien muutos; kaupunginhallituksen päätös</u> ...	122
"	28	<u>Jääkenttäseätiön säännöt; oikeusministeriön vahvistamat</u>	113
"	29	<u>Palavat nesteet; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös</u>	114
"	29	<u>Helsingin kaupungin jako poliisivartiopiireihin; Uudenmaan lääninhallituksen päätös</u>	119
"	30	<u>Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin</u> ..	115
"	30	<u>Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta</u>	116
"	30	<u>Laki eräiden valtion indeksiehtoitteiden obligatiolainojen indeksikorotusten verovapaudesta</u>	117
"	30	<u>Laki siirtoväen huollon järjestämisestä vuosina 1955 ja 1956</u> ...	118
"	30	<u>Henkilövuokra-autotaksa; maistraatin vahvistama</u>	120
"	30	<u>Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alue liikennettä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen; maistraatin päätös</u>	121
		<u>Tonttijon muutokset vuonna 1954</u>	184
		<u>Muutokset vakinaisten virkojen luokittelun vuonna 1954</u>	185

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1954.

	N:o
Ajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Pasilassa olevalla rantaradan yli johtavalla sillalla	88
Alue liikenne, henkilöautoilla harjoitettava ammattimainen, sitä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen	121
Ammattikoulujen opettajille suoritettava kotityökorvaus	37
Arkistot, julkiset, niistä annetun asetuksen muuttaminen	29
Arkistot, valtion virka- ja kunnalliset, ohjeet niiden huoneista	60
Asemakaava, 6. kaupunginosan korttelia n:o 181 koskeva	155
15. " " " 635 "	135
28. " " " 28055, 28056 ja 28073 koskeva	133
43. kaupunginosan (Herttoniemen itäisen asuntoalueen pohjoisosan)	137
43. kaupunginosan (Herttoniemen eteläisen teollisuusalueen)	167
Asemakaavan muutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
3. kaupunginosan kortt. n:o 51	168
3. " " " 55	144
4. " " " 62	176
4. " " " 69	145
4. " " " 162	159
4. " " " 170	132
9. " " " 199	128
10. " " " 297	177
11. " " " 304	164
11. " " " 321, 322 ja 396	138
12. " " " 357 ja 372	129
12. " " " 359	179
12. " " " 369	140
12. " " " 386	156
13. " " " 411	152
13. " " " 451	163
14. " " " 477	160
14. " " " 516	141
16. " " " 710, 711, 722-725 ja 737	169
16. " " " 720 ja 726	161

16. kaupunginosan kortt. n:o 728	157
20. " " " 784	162
21. " " " 653	142
22. " " " 542	126
23. " " " 917	158
24. " " " 953	148
25. " " " 872	143
28. " " " 28138 ja 28141	165
28. " rautatiealuetta ja Otto Brandtin tien viereistä puistoaluetta	178
29. " kortt.n:o 29005	154
29. " " " 29018	173
29. " " " 29038	180
29. " " " 29110	174
29. " " " 29114	149
29. " " " 29116, 29117 ja 29120 ..	181
29. " " " 29120	150
29. " " " 29127-29129	136
29. " " " 29132	182
30. " " " 30004	134
30. " " " 30008	153
30. " " " 30010	151
30. " " " 30024	147
30. " " " 30056	127
31. " " " 31039	166
31. " " " 31077	170
31. " " " 31107	123
38. " " " 38105	124
38. " " " 38112	175
39. " " " 39037	131
39. " " " 39069, 39073 ja 39074 ..	146
43. " " " 43202 ja 43204	139
43. " " " 43208	183
44. " " " 44023	171
46. " " " 19	130
81. " " " 104	172
81. " " " 134	125
Asetus asiakirjain lähettamisestä	19
asiakirjain lähettamisestä annetun asetuksen muut- tamisesta	107
asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltami- sesta annetun asetuksen muuttamisesta	43
autoasetuksen muuttamisesta	30
eräiden poliisitoimien nimien muuttamisesta	62
eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta tai lakkauttamisesta	28
eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	5
julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpa- nosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muut- tamisesta	29
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	6, 106
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustan- nuksiin annettavasta valtionavusta	74
palavista nesteistä	65

työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta	10
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	57
väestönsuojien tarkastuksesta	104
15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoa koskevan asetuksen muuttamisesta	11
Asiakirjain lähettäminen, asetus siitä	19, 107
laki siitä	18
Asuntotuotantolain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttaminen	43
Auroran sairaalan hyväksyminen invaliidihuoltosairaalaksi	96
Autoasetuksen muuttaminen	30
Autotaksa, henkilövuokra	120
Elintarviketutkimuslaitoksia koskeva sopimus	38
Eläkkeet, lottapalvelun hyväksi lukeminen niitä laskettaessa	111
niiden tarkistaminen	4
Eläkesääntö, työntekijäin, sen täydentäminen	77
viranhaltijain, sen täydentäminen	76
Ennakkoperintälaki, sen muuttaminen	20
sen soveltaminen	105
Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem-nimisen säätiön palveluksessa olevien talonmiesten eläke-etujen järjestäminen	81
Huoneenvuokrasäännöstely, siitä annetun päätöksen muuttaminen	2
siitä annetun päätöksen soveltaminen	15
Johtosääntö, kaupunginhallituksen asiamiesosaston, sen muutos	51
kiinteistölautakunnan	49
kiinteistöviraston	50
Marian sairaalan anestesiaosaston	112
palolaitoksen	93
palolautakunnan	92
rahatölmiston, sen muutos	52
rakennusviraston	73
urheilu- ja retkeilylautakunnan, sen muutos	53
urheilu- ja retkeilytölmiston, sen muutos	54
yleisten töiden lautakunnan	72
Jääkenttäsäätiön säännöt	113
Kaasumittarin vuokran korottaminen	71
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut	32, 122, 135, 137, 162, 167
Kalastuksen harjoittamista koskevien sääntöjen muutos	25
Kalastuslupamaksut	109
Kalastusta Helsingin kaupungin vesialueilla koskevat määräykset	55
Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelun ajan hyväksi lukeminen	44

Kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1953 maksettava valtionavustus	27
Kansakoulutointä koskevista väliaikaisista järjestelyistä annetun lain täytäntöönpano	5
Kansaneläkelaki, sen mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet	101
sen toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikainen muuttaminen	6, 106
sen väliaikainen muuttaminen, laki siitä	79
Kansaneläkkeiden lisäeläkerahastosta annetun lain kumoaminen	100
Kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavien maksujen taksa	110
Kaupunginhallituksen asiamiesosaston johtosäännön muutos	51
Kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos	64
Keekusparantolain valtionapu	74
Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako	85
Kiinteistölautakunnan johtosääntö	49
Kiinteistöviraston johtosääntö	50
Kivelän sairaalan viranhaltijain oikeuttaminen lukemaan eläkettä varten hyväksi Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelemansa aika	44
Kodinhoitoapu, kunnallinen, sen korvauserusteet	16
Komiteojen kokouksista annettavat selostukset	103
Koulukotien tarkkailuluokkien oppilasmäärä	45
Kukkien myynti sairaaloiden alueella, sen aika	102
Kunnalliskodin järjestyssäännön muutos	82
Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon vähennykset	97
Kuvaamataidetoimikunnan ohjeet	99
Kätilöt, kunnan, heistä annetun lain muuttaminen	58
Laiturihuollon taksa	26
Laki asiakirjain lähettämisestä	18
ennakkoperintälain muuttamisesta	20
eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta	116
eräiden tietojen antamisesta virallisia tilastoja varten	22
eräiden valtion indeksiehtojen obligatiolainojen indeksikorotusten verovapaudesta	117
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	115
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	79
kansaneläkkeiden lisäeläkerahastosta annetun lain kumoamisesta	100
kunnallisista terveysisarista annetun lain muuttamisesta	59
kunnan kätilöistä annetun lain muuttamisesta	58
oikeudesta entiseen tiealueeseen	42
omakotirahastosta annetun lain kumoamisesta	95
siirtoväen huollon järjestämisestä vuosina 1955 ja 1956	118

työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	78
yleisistä teistä	40
yleisistä teistä annetun lain voimaanpanosta	41
Lastenkotien valtionapu	34
Leski- ja orpoläkekassan sääntöjen muutos	84
Leskieläke- ja kasvatustapussääntö	83
Liikennejärjestyksen muuttaminen	47
Linja-autoliikenne	63,
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla	108
Lottapalvelun hyväksi lukeminen eläkevuosia laskettaessa	61
Luentopalkkiot, työväenopistojen, niiden korottaminen	111
Luontoisetukorvaukset	33
Luotsitaksa	7
Länsisataman kadunnimien muutos	14
	122
Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen	21
Marian sairaalan anestesiaosaston johtosääntö	112
Matkustussäännön muutos	23
Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut	46
Myyntiautomaateista tapahtuvan myynnin aika	89
Nesteet, palavat, määräyksiä niistä	65,
Nosturitaksa	114
	1
Obligatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus	116
Obligatiolainat, indeksiehtoiset, niiden indeksikorotusten verovapaus	117
Ohjesääntö, kaupunginhallituksen, sen muutos	64
Omakotirahastosta annetun lain kumoaminen	95
Oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoa koskevan asetuksen muuttaminen	11
Palkat, kaupungin työntekijäin, niiden pyöristäminen	31
Palojärjestyksen muutos	80
Palolaitoksen johtosääntö	93
Palolautakunnan johtosääntö	92
Perhelisälain toimeenpano	39
Poliisitoimet, niiden nimien muuttaminen	62
niiden perustaminen, muuttaminen tai lakkauttaminen	28
Poliisivartiopliirit, Helsingin kaupungin jako niihin	119
Pysäköimisautomaattien käyttämisestä perittävä maksu	36
Raastuvanoikeuden työjärjestyksen muutos	9
Rahatoimiston johtosäännön muutos	52
Rakennusviraston johtosääntö	73
Röntgenkuvat, tuberkuloositoimistossa yksityislääkärin käytettäväksi otetut	17
Röntgenlääkäreille suoritettavien palkkioiden korottaminen	68

Sairaaloiden alueella tapahtuvan kukkien myynnin aika	102
Siirtoväen huollon järjestäminen vv. 1955-56	118
Sosiaalihuollon hallintoa varten toimivat lautakunnat	8
Sähkötariffi	86
Taksa, henkilövuokra-auto-	120
kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavien mak-	
sujen	110
laiturihuollon	26
luotsi-	14
nosturi-	1
Terveysisäret, kunnalliset, heistä annetun lain muut-	
taminen	59
Teurastamo, sen syväjäädättämön käyttömaksut	24
sen yhteyteen perustetun siipikarjateurastamon hy-	
väksymistä vientiteurastamoksi koskevan päätök-	
sen peruuttaminen	69
Tiet, yleiset	40, 41, 42
Tilasto, virallinen, laki tietojen antamisesta sitä	
varten	22
Tilissäännön muutokset	90
Tonttijaon muutokset	184
Torikauppa, kaupungin asukkaiden oikeuttaminen siihen	3
Tuberkuloositoimistossa yksityislääkärin käytettäväk-	
si otetut röntgenkuvat, korvauksen periminen	
niistä	17
Tulon vähennykset, kunnallisverotuksessa tehtävät ...	97
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin, niiden pyöristä-	
minen	31
Työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun	
lain voimassaoloajan pitentäminen, laki siitä	78
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä täyden-	
täminen	77
heidän tuntipalkkojensa pyöristäminen	31
heidän vanhojen eläkkeidensä tarkistaminen	4
Työpalkkojen säännöstely	87
Työttömyyden torjuminen ja lieventäminen	12, 13
Työväenopistojen luentopalkkioiden korottaminen	33
Urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muutos	53
Urheilu- ja retkeilytoimiston johtosäännön muutos ...	54
Uudisrakennusten yhteydessä rakennettavat talon ja	
työpaikan väestönsuojat	98
Valiokuntien kokouksista annettavat selostukset	103
Valtionavustus, kansakoululaitoksen	27
keskusparantolain	74
lastenkotien	34
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin ...	115
Veronhuojennus, talletusten, obligatioiden ja osuus-	
todistusten omistajille myönnettävä	116
Vientilihan pikajäädytys- ja säilytysmaksut	66
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä täy-	
dentäminen	76
heidän luontoisetukorvauksensa	7
heidän osittainen sairauslomansa	35
heidän virkasääntönsä muutos	48, 75

heidän vanhojen eläkkeidensä tarkistaminen	4
heidän ylitöidensä valvonnan tehostaminen	94
heille tuleva korvaus kaupungin edustajana toimimisesta	70
Viranhaltijat, valtion, asetus heidän vuosilomiensa muuttamisesta	10
heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen	57
Virat, pää-, muutokset niiden luokitteluun	185
Virkasääntö, sen muutos	48
sen täydentäminen	75
Vuokra-autoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen	121
Vuokra-autotaksa	120
Väestönsuojat, niiden tarkastus, asetus siitä	104
uudisrakennusten yhteydessä rakennettavat	98
Väestönsuojelun yleissuunnitelman muuttaminen	67
Yleisten töiden lautakunnan johtosääntö	72
Ylitöiden valvonnan tehostaminen	94
Äitiysneuvoloiden lääkäreille suoritettava korvaus...56,	91

1. Helsingin sataman nosturitaksa.

Satamalautakunnan vahvistama tammikuun 15 p:nä 1954.

T A K S A I.

25 tonnin nosturi.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 5 tonnia	850 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	1 100 "
" 10 " " 15 "	1 400 "
" 15 " " 20 "	1 700 "
" 20 " " 25 "	2 000 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kappaleen painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kappaleita, on kappaleiden lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Ylityöajalta veloitetaan lisämaksuna nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuluu tilatun ajan alkamisesta nosturin käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen, maksu varsinaisena työaikana on 600 mk tunnilta tai sen osalta.

Ylityöajalta veloitetaan tämän maksun lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

T A K S A II.

Kappaletavaranosturit.

Kappaletavara.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 2,5 tonnia	600 mk
Yli 2,5, mutta enintään 6 tonnia	850 "
	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 2,5 tonnia	600 mk
Yli 2,5, mutta enintään 5 tonnia	800 "
" 5 " " 6 "	900 "

Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä käfta 5 tai 6 tonnin nosturia yhdessä varsinaisena työaikana

Enintään 7,5 tonnia	1 800 mk
" 9 "	2 000 "

Joukkotavara.

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana

1 100 mk

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia määräyksiä.

T A K S A III.

Hiiisetaman nosturit.

	Maksu tonnilta	
	Hilli	Koksi
Aluksesta tai varastosta rautatievaunuun tai autoon	45 mk	60 mk
Aluksesta varastoon tai varastosta alukseen	55 "	70 "
Jos samalla suoritetaan punnitus, veloitetaan edellä mainittujen maksujen lisäksi	7 "	10 "

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia määräyksiä.

Mikäli nostureita käytetään muun joukkotavaran purkamiseen tai lastaamiseen, noudatetaan taksaan n:o II sisältyviä joukkotavaran maksuja.

Tämä taksa on voimassa maaliskuun 1 päivästä 1954 alkaen.

2. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 21 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 14/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:36)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1953 annetussa laissa (545/53), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt kumota huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 antamansa päätöksen (81/51) 41, 42, 44, 45, 47 ja 48 §:n, muuttaa sanotun päätöksen 1, 5, 12, 16, 19, 24, 28, 43, 49, 55, 69 ja 80 §:n sekä lisätä samaan päätökseen uuden 12 a §:n seuraavasti:

1 §. Tämän luvun mukainen huoneenvuokrasäännöstely on voimassa niissä kaupungeissa, kauppaloissa sekä taajaväkisissä yhdyskunnissa ja muillakin alueilla maalaiskunnissa, joista valtioneuvosto erikseen päättää.

5 §. Sellaiseen huoneenvuokrasuhteeseen, joka koskee asunoksi luovutettua huoneiston osaa ja jossa vuokranantajana on samassa huoneistossa asuva henkilö, sovelletaan tämän päätöksen alivuokrasuhdetta koskevia määräyksiä. Niitä on sovellettava myös, milloin liikehuoneistosta on osa vuokrattu asunoksi.

Huone tai huoneet, joihin ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, muodostavat erillisen huoneiston, jos sitä tai niitä on sellaisena pidetty tai asianhaaran mukaan on sellaisena pidettävä.

12 §. Jos asuinhuoneiston perusvuokraa perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden seikkojen vuoksi ei enää voida pitää kohtuullisena, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran. Jos rakennus sijaitsee vuokramaalla ja maasta suoritettava vuokra on huomattavasti korotettu, saadaan asuinhuoneiston perusvuokraa myös korottaa sitä vastaavasti tai, milloin vuokraa on laajempi kuin rakennuksen käyttämistä varten on tarpeen, määrällä, joka vuokran korotuksesta kohdistuu käyttämistä varten tarpeelliseen alueeseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna perusparannuksena pidetään myös rakennuksessa, joka on rakennettu vähintään puoleksi puusta, 1 päivän tammikuuta 1954 jälkeen suoritettua vesikatkon uusimista, ulkolaudoitusta ja -rappausta, perustuksen ja rakennuksen rungon korjaamista, vesi-, viemäri-, lämpö- ja sähköjohtojen uusimista sekä muita niihin verrattavia korjauksia, edellyttäen, että suoritettu korjaus on ollut suurehko ja rakennuksen rappeutumisen estämiseksi välttämätön.

Perusparannuksena niin kivi- kuin puurakennusten osalta pidetään niin ikään kiinteistölle asianmukaisesti määrätystä kadun tai tien rakentamisesta tai rakennuksen käyttämistä varten tarpeellisen alueen varustamisesta aitauksella aiheutuva työtä, niin myös rakennuksen liittämistä yleiseen johtoverkoston, milloin työ on suoritettu 1 päivän tammikuuta 1954 jälkeen.

Vahvistaessaan tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa asuinhuoneistolle korotettua perusvuokraa lautakunnan on laskettava, ottaen huomioon korjausten arvioitu kuoletusaika, huoneistolle kuukautta kohden tuleva osuus perusparannusten aiheuttamista todellisista kustannuksista ja lisättävä perusvuokeraan määrä, joka korotettuna töiden valmistusaikana voimassa olevalla, perusvuokralle sallitulla korotusmäärällä vastaa mainittua osuutta.

12 a §. Jos asuinhuoneiston hoitokustannukset vuokralaisen huoneistossa harjoittaman elinkeinotoiminnan taikka muun huoneistoa suuresti kuluttavan toiminnan vuoksi muuttuvat siinä määrin, että huoneiston perusvuokraa ei voida pitää kohtuullisena, voi lautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran siksi ajaksi kuin edellä mainittua toimintaa huoneistossa harjoitetaan.

16 §. Milloin lämpötila on huoneistoissa, joitten lämmittämisestä vuokranantajan tulee huolehtia, puutteellisen lämmittämisen takia jatkuvasti alempi kuin mitä vallitsevissa oloissa kohtuudella voidaan vaatia tai milloin vuokralaisille vuokrasopimuksen mukaisesti on jaettava lämmintä vettä, mutta sitä ei pidetä heidän saatavissaan vähintään kahtena päivänä viikossa, kesäaikaa lukuun ottamatta, saa lääninhallitus hakemukselta, jonka vähintään puolet rakennuksen vuokralaisista on tehnyt, harkintansa mukaan velvoittaa asianomaisen riittävän suuren sakan uhalla huolehtimaan rakennuksen kohtuullisesta lämmittämisestä tai lämpimän veden jakelusta.

Valitus älköön estäkö panemasta täytäntöön lääninhallituksen päätöstä, jolla uhkasakko on määrätty tai siihen tuomittu.

19 §. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pidentämättä jättämiseen:

1 a) jos vuokranantaja, joka on neljä vuotta omistanut talon tai määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, haluaa saada talostaan huoneiston tai osakehuoneistonsa asunnoksi itselleen tai perheelliselle lapselleen ja hän tai hänen lapsensa on välttämättömästi asunon tarpeessa; taikka

1 b) jos vuokranantaja, joka on yhden vuoden omistanut talon tai sellaiset osakkeet kuin 1 a kohdassa tarkoitetaan, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tai hyväksyttävältä syystä muulle henkilölle, luovuttaa vuokralaisensa käyttöön toisen huoneiston eikä huoneiston vaihdon voida katsoa huomattavasti huonontavan vuokralaisen toimeentulomahdollisuuksia tai muutoin olevan häntä kohtaan ilmeisesti kohtuutonta;

2) jos lautakunta, maistraatti tai järjestysvoikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, rakennuksen purkamista koskevan luvan tai määräyksen;

3) jos vuokranantaja aikoo jakaa huoneiston pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat jakamista;

4) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa;

5) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja haluaa saada sellaisen talon tai rakennuksen käyttöönsä siltä osin, kuin se on hänelle välttämätöntä;

6) jos tilanomistaja tilan maatalouden harjoittamista varten välttämättä tarvitsee käyttöönsä tällaista tarkoitusta varten tilalla olevan ja siihen soveltuvan rakennuksen tai sellaisen rakennuksen osan;

7) jos vuokranantaja 17 §:n mukaan hyväksytyin väliaikaisen vuokrasopimuksen voimassa ollessa tarvitsee siinä vuokratun asuinhuoneiston tai sen osan omaan käyttöönsä; eikä

8) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt puoltavat irtisanomisen hyväksymistä tai vuokrasuhteen jatkamatta jättämistä.

Välttämättömästi asunnon tarpeessa ei ole sellainen henkilö, jolla on hallittavanaan asuinhuoneisto tai osa huoneistoa ja tämän asunnon katsotaan paikkakunnalla vallitsevaan asutuspulaan nähden kohtuullisesti tyydyttävän hänen asunnon tarpeensa, eikä myöskään henkilö, joka on menettänyt asuntonsa ilmeisesti omasta syystä. Vuokranantajan tai hänen lapsensa on katsottava olevan välttämättömästi asunnon tarpeessa silloinkin, kun vuokranantaja tai hänen lapsensa tarvitsee huoneiston saadakseen yhteisen asunnon aviopuolisonsa tai huollettavanaan olevan muun perheenjäsenen kanssa.

Mikäli 1 momentin 1 b kohdassa tarkoitettu vuokranantaja, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tai hyväksyttävästä syystä muulle henkilölle, tahtoo luovuttaa vuokralaisensa käyttöön vuokralla hallitseman tai edellä mainitun henkilön vuokralla hallitseman huoneiston, jonka vuokranantaja ilman pätevää syytä on kieltäytynyt antamasta suostumustaan vuokraoikeuden siirtoon, olkoon lautakunnalla tästä huolimatta valta paikkakunnalla, jossa on sovellettava asunnonvälityksestä annettuja määräyksiä, 1 b kohdassa mainituin edellytyksin velvoittaa vuokralainen vaihtamaan huoneistoa.

Omakotitalona pidetään sellaista pienehköä rakennusta, johon kuuluvat huoneet, ullakolla ehkä olevat mukaanluettuina, perustyyppiltään on tarkoitettu yhdeksi huoneistoksi.

24 §. Milloin muunlainen kuin 25 §:ssä tarkoitettu liikehuoneistoa koskeva vuokrasopimus päättyy irtisanomisen johdosta tai siitä syystä, että se on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, voi vuokralainen huoneenvuokralautakunnassa vireillepanemallaan hakemuksella pyytää, että vuokrasuhdetta määrättäisiin edelleen jatkettavaksi. Hakemus on pantava vireille kahden viikon kuluessa irtisanomispäivästä tai, jos vuokrasuhde on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, viimeistään kaksi kuukautta tai vuokrakauden ollessa vuotta lyhyempi, viimeistään kaksi viikkoa ennen vuokrakauden päättymistä.

Vuokranantajaa alkoon velvoitettako jatkamaan 1 momentissa tarkoitettua vuokrasuhdetta:

1) jos vuokranantaja välttämättä tarvitsee huoneiston omaan käyttöönsä tai yleinen etu vaatii huoneiston käyttämistä muuhun tarkoitukseen;

2) jos huoneenvuokralautakunta, maistraatti tai järjestys-oikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, sen rakennuksen purkamista, jossa huoneisto on, koskevan luvan tahi määräyksen taikka jos rakennus, jossa ei ole asuinhuoneistoja, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista;

3) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja haluaa saada siinä olevan liikehuoneiston käyttöönsä siltä osin, kuin se on hänelle välttämätöntä;

4) jos tilanomistaja tilan maatalouden harjoittamista varten välttämättä tarvitsee käyttöönsä tällaista tarkoitusta varten tilalla olevan ja siihen soveltuvan rakennuksen tai sellaisen rakennuksen osan; eikä

5) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt vaativat vuokraushteen jatkamatta jättämistä.

Jollei ole sellaista estettä kuin 2 momentissa mainitaan, määrätkään lautakunta vuokrasuhdetta edelleen jatkettavaksi määräajan, kuitenkin vähintään kolme kuukautta ja enintään vuoden kerrallaan, ja vahvistakoon samalla vuokramaksun ja tarvittaessa muutkin vuokraehdot.

Milloin vuokralainen on antanut osan liikehuoneistosta toisen jatkuvasti käytettäväksi, olkoon huoneenvuokralautakunnalla valta, vuokranantajan vaatimuksesta ja mikäli se sopivasti käy päinsä, määrätä, että vuokrasuhdetta on jatkettava vain vuokralaisen omassa hallinnassa olevalta huoneiston osalta ja että vuokralaisen ottama vuokralainen on sen jälkeen vuokrasuhdettaessa vuokranantajaan.

Milloin lautakunta on määrännyt vuokrasuhdetta jatkettavaksi eikä jatkettua vuokrasuhdetta ole asianmukaisesti sanottu irti, jatkuu vuokrasuhde edelleen yhtä pitkän ajan kuin lautakunta oli aikaisemmin määrännyt. Jos irtisanominen tapahtuu, noudatettakoon, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

Milloin lautakunta on määrännyt vuokrasuhdetta jatkettavaksi ehdoin, että se jatketaan ajan päättyessä lakkaa ilman irtisanomista, voidaan vuokrasuhdetta määrätä edelleen pidennettäväksi vain sellaisin edellytyksin, joista jäljempänä 81 §:ssä säädetään.

28 §. Niissä kaupungeissa, kauppaloissa sekä taajaväkisissä yhdyskunnissa ja muillakin alueilla maalaiskunnissa, joista valtioneuvosto erikseen määrää, on järjestettävä maksuton asunnonvälitys. Asunnonvälitys on huoneenvuokralautakunnan toimeenpantava.

Kunnassa, jossa asunnonvälitys on järjestetty, sovelletaan 1 luvun määräysten lisäksi tämän luvun määräyksiä.

43 §. Huoneenvuokralautakunnan 37, 38 tai 39 §:n nojalla antaman päätöksen saatua lainvoiman osoittakoon lautakunta viipymättä huoneistoon vuokralaisen. Vuokrasuhdesta olkoon näisäkin tapauksissa voimassa mitä 30 §:n 3 momentissa säädetään.

49 §. Paikkakunnalla, josta valtioneuvosto erikseen päättää ja johon asunnonvälitys on järjestetty, sovelletaan 1 ja 2 luvun määräysten ohella tämän luvun säännöksiä.

55 §. Kun alivuokralaisten hallinnassa ollut huoneiston osa vapautuu tai kun joku huoneistossa asuneista alivuokralaisista muuttaa siltä pois, on vapautunut huoneiston osa viipymättä annettava uudelleen vuokralle tai poismuuttaneen tilalle otetta-

va uusi alivuokralainen. Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa alköön huoneiston haltija ottako vapautunutta huoneiston osaa osaksikaan omaan käyttöönsä tai vähentäkö alivuokralaisten lukua.

Jollei 1 momentissa mainittua huoneiston osaa ole kahden viikon taikka lautakunnan ehkä asettaman pitemmän ajan kuluessa luovutettu vuokralle tai huoneistoon samassa ajassa otettu uutta alivuokralaista poismuuttaneen tilalle, voi lautakunta osoittaa siihen alivuokralaisen.

Mitä edellä tässä pykälässä on määrätty, ei ole sovellettava, milloin huoneiston haltija 1 päivän tammikuuta 1950 jälkeen, vaikka hän 50 ja 51 §:n mukaan ei ole siihen velvollinen, on ottanut tai ottaa alivuokralaisen.

69 §. Toiminnanjohtajan tehtävänä on:

1) suunnitella ja johtaa voimassa olevien määräysten nojalla toimenpiteitä asuntopulan lieventämiseksi kunnassa;

2) käyttää, milloin kunnassa on useampia huoneenvuokralautakuntia, niiden yhteiselle elimelle 60 §:n 2 momentin mukaan kuuluvaa valtaa määrätä asiain jaosta eri lautakuntien kesken;

3) valvoa, että asiat lautakunnassa tulevat joustavasti ja viivytyksettä käsiteltyiksi; sekä

4) tehdä asianomaisille viranomaisille lautakunnan ja sen virkailijain toiminnassa havaitsemiensa epäkohtien ja puutteellisuuksien johdosta esityksiä niiden korjaamiseksi ja parannuksien aikaansaamiseksi.

Toiminnanjohtajalla on valta panna lautakunnassa vireille 37, 38 ja 39 §:ssä sekä 3 luvussa tarkoitettu asia.

80 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tulee sille saapuneiden asiakirjojen perusteella ja hankittuaan asiassa ehkä tarpeellisen lisäselvityksen joutuisasti käsitellä asia ja antaa siitä päätös. Lautakunnan päätökseen asianosainen ei saa hakea muutosta. Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen eräissä tapauksissa säädetään 84, 85 ja 86 §:ssä.

Jos vuokrantarkastuslautakunta käsitellessään valitusta huoneenvuokralautakunnan päätöksestä, jolla on vahvistettu perusvuokrat jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939 valmistuneen talon asuinhuoneistoille tai jolla asuinhuoneiston perusvuokraa on 12 §:n mukaan korotettu, havaitsee huoneenvuokralautakunnan päätöksen virheelliseksi, on vuokrantarkastuslautakunnalla valta oikaista päätöstä sellaistenkin saman talon vuokralaisten osalta, jotka eivät ole vuokrantarkastuslautakunnalle tehneet valitusta laillisessa järjestyksessä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1954.

---

3. Kaupungin asukkaiden oikeuttaminen myymään tuotteitaan
toreilla.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 27 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:108)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaikki kaupungin alueella ammattimaista maanviljelystä ja puutarhanhoitoa harjoittavat, niin myös kaupungin alueella sijaitsevien omakotitonttien sekä siirtolapuutarhapalstojen ja muiden sellaisten viljelmien haltijat myymään viljelystuotteitaan kaupungin toreilla maalaisriveissä toistaiseksi, kuitenkin kauintaan vuoden 1956 loppuun.

---

4. Vanhojen eläkkeiden tarkistaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 27 p:ltä 1954. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että marraskuun 1 päivänä 1953 tai sitä ennen voimaantulleet vakinaiset ja ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan siten, että eläkemäärät ilman indeksilisiä korotetaan 8 %:lla ja täten korotetuille eläkkeille lasketaan kulloinkin voimassa olevat indeksilisät, sekä että näin korotetut eläkkeet suoritetaan marraskuun 1 päivästä 1953 alkaen.

---

5. Asetus eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu tammikuun 29 p:nä 1954. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 20/5.)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:102)

Opetusministerin esittelystä säädetään eräistä kansakoulutointa koskevista väliaikaisista järjestelyistä 11 päivänä joulukuuta 1953 annetun lain (483/53) 5 §:n nojalla:

1-7 §. - - - - -

8 §. Oppilaalle annettava oppikirja voi olla joko uusi tai käytetty. Käytettynä annetun kirjan tulee olla ehyt ja siisti. Kun oppilas eroaa koulusta oppivelvollisuuttaan suorittamatta, on hänen palautettava ne oppikirjat, joiden sisältämää oppimäärää ei ole loppuun luettu. Palautuksesta on tehtävä merkintä oppilaalle annettavaan todistukseen. Jos oppilas sen jälkeen jatkaa koulunkäyntiään muun piirin kansakoulussa, saakoon hän siellä uuden tai käytetyn oppikirjan.

Milloin koulun johtaja katsoo, että koululle pelautettu oppikirja voi olla taudin tartunnan lähteenä, on hänen huolehdittava siitä, että kirja hävitetään.

9 §. Opetusministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

6. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 29 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 24/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:142)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoiteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakko-perintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain (544/48) mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakkojen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luettelot saatuista ennakoista eläkelaitokselle tulevista ennakkosuorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakko-perintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määrästä ja niistä maksetuista työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakko-perintälain 14 §:ssä määrätyn tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1954 lukien ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1954 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

---

7. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 2 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:150 ja 1952:110)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa luontoisetukorvauksen vuokrasta 52 markaksi m²:ltä, keskuslämmön 18 markaksi m²:ltä ja puulämmön 15 markaksi m²:ltä maaliskuun 1 päivästä 1954 alkaen.

---

8. Eräiden kuntien sosiaalihuollon hallintoa koskevan tiedonannon julkaiseminen.

Sosiaaliministeriön päätös helmikuun 8 p:ltä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 42/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:29)

Sosiaalihuollon hallinnosta 17 päivänä maaliskuuta 1950 annetun asetuksen (144/50) 12 §:n nojalla sosiaaliministeriö on päättänyt antaa tiedonannon, että vahvistetun sosiaaliohjelmän mukaan sosiaalihuollon hallintoa varten on erillisiä lautakuntia tai sosiaalilautakunnalle kuuluvia tehtäviä hoitaa kunnan muu toimielin seuraavasti:

Helsingin kaupungissa: 1) huoltolautakunta, 2) lastensuojelulautakunta ja 3) lastentarhain lautakunta;

---

9. Helsingin raastuvanoikeuden työjärjestyksen muutos.

Helsingin hovioikeuden vahvistama helmikuun 10 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:75)

Helsingin hovioikeus päätti mainittuna päivänä vahvistaa Turun hovioikeuden Helsingin raastuvanoikeudelle maaliskuun 19 päivänä 1951 vahvistaman työjärjestyksen 1, 2, 4, 10 ja 12 §:n näin kuuluviksi:

1 §. Sen lisäksi, mitä Korkeimman oikeuden Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta joulukuun 4 päivänä 1950, 16 päivänä tammikuuta 1952 ja 18 päivänä kesäkuuta 1953 antamissa päätöksissä on määrätty, raastuvanoikeuden toiminnassa on noudatettava seuraavia määräyksiä.

2 §. Yhteisraastuvanoikeus ja sen yleisjaosto kokoontuvat tarvittaessa oikeuspormestarin tai, hänen ollessaan estyneenä, virassa vanhimman jäsenen kutsusta.

Ensimmäinen, toinen, yhdestoista ja kahdestoista osasto kokoontuvat kolmena päivänä viikossa ja jaostot kaksi kertaa viikossa yhteisraastuvanoikeuden yleisjaoston määrääminä päivinä, kuitenkin niin, että sinä aikana, jolloin vuosilomia kaupungin virkasäännön mukaan myönnetään, osastojen ja jaostojen istuntojen lukumäärää voidaan vuosilomien takia vähentää. Tarvittaessa on osastojen ja jaostojen kokoonnuttava muulloinkin.

Osastojen ja jaostojen istunnot aloitetaan, mikäli muuta aikaa ei ole määrätty, kello 10 ja jatkuvat ne, kunnes kaikki siksi päiväksi jaetut ja ilmoitetut asiat on käsitelty, ellei osasto tai jaosto myöhäisen ajan tai muun syyn takia toisin päättä. Kello 12-13 pidetään tauko sekä tarvittaessa myös päivällisloma. Toinen osasto päättää kuitenkin itse mahdollisesta tauosta.

Kiinteistötuomareista on voimassa, mitä heistä erikseen on säädetty.

4 §. Pöytäkirjan laativat:

- 1) yhteisraastuvanoikeuden ja sen yleisjaoston istunnoissa raastuvanoikeuden sihteeri;
- 2) ensimmäisen osaston istunnoissa nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja osaston siviilinoitaari;
- 3) toisen osaston istunnoissa nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja osaston siviilinoitaari;
- 4) muissa osastoissa ja jaostoissa niissä olevat nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja notaarit, kukin yhtenä päivänä viikossa.

10 §. Raastuvanoikeudessa on pidettävä seuraavia luettelointia ja diaareja:

- 1) yhteisraastuvanoikeudessa ja yleisjaostossa:
yhteistä diaaria kaikista käsitellyistä asioista;
- 2) osastossa tai jaostossa:
  - a) ensimmäisessä osastossa:
erikseen holhous-, siviiliasia- ja rikosasiaindiaaria;
  - b) toisessa osastossa:
yhteistä diaaria konkurssi-, vuosihaaste- ja pesäeroasiois-
ta ja yhteistä diaaria muista asioista;
  - c) muissa osastoissa ja jaostoissa:
erikseen siviilidiaaria ja luettelo rikosasiain asiakirja-
vihoista.

12 §. Arkistossa on pidettävä seuraavia luetteloita ja diaa-
reja:

- a) rikosasiain diaaria;
- b) siviiliasia- ja rikosasiain diaaria;
- c) avioehtodiaaria;
- d) luettelo rangaistusvaatimuksista;
- e) luettelo kuolleiksi julistetuista henkilöistä;
- f) saapuneiden kirjeiden diaaria; sekä
- g) luettelo tyytymättömyydenilmoituksista ja maksetuista
vedoista, erikseen kutakin osastoa tai jaostoa ja kiin-
teistötuomareita varten.

10. Asetus työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 12 p:nä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 31/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:110)

Pääministerin esittelystä muutetaan työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista 9 päivänä toukokuuta 1947 annetun asetuksen 7 ja 7 a §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 2 päivältä kesäkuuta 1950 (270/50) näin kuuluviksi:

Vuosilomat.

7 §. -----

Kunnan, kuntien keskusjärjestön tai kuntien yhtymän virassa tai muussa virkasuhteeseen perustuvassa palveluksessa tai uskonnollisen yhdyskunnan virassa tai toimessa taikka yksityisessä palveluksessa oloajan saa valtion viran tai toimen haltija lukea vuosiloman saamista varten hyväkseen samoilla ehdoilla, kuin mitä ikälisän saamista varten on säädetty, jolloin on myös otettava huomioon se aika, jonka asianomainen erivapaudella on oikeutettu lukemaan hyväkseen ikälisää varten.

11. Asetus 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoa koskevan asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 12 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 36/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934:82)

Opetusministerin esittelystä poistetaan 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun oppivelvollisuuslain täytäntöönpanosta 1 päivänä heinäkuuta 1921 annetun asetuksen 7 §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1934 annetussa asetuksessa (437/34), 3 momentti sekä muutetaan sanotun pykälän uudeksi 3 momentiksi siirtyvä 4 momentti näin kuuluvaksi:

7 §. -----
Loma-ajat on vähennettävä koulun työajasta.
-----

12. Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 12 p:ltä 1954.

(Muutoksineen huhtikuun 8 p:ltä 1954)

(Suomen as.-kok. 78/54 ja 197/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:83)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 (303/41) annetun lain 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1951 (652/51) annetussa laissa, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

I. Kunnan ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus.

1 §. Kunta on ensisijassa velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin työttömyyden torjumiseksi ja työttömyydestä aiheutuvan puutteen lieventämiseksi. Tämän mukaisesti kunnan on etukäteen suunniteltava sopivia töitä työttömyyden lieventämiseksi ja heti, kun työttömyyttä esiintyy eikä sitä muilla toimenpiteillä voida estää, pantava näitä töitä käyntiin niin suurelle määrälle työttömyyskortistoon hyväksytyjä työttömiä, että se vastaa kuntien varallisuusluokituksessa seuraavia sadanneksia kunnassa hengillekirjoitettujen asukkaiden lukumäärästä:

I luokan kunnissa	0.1 %
II " "	0.2 %
III " "	0.3 %
IV " "	0.4 %
V " "	0.5 % ja
VI " "	0.5 %

Tästä kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden perusteesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on kuitenkin oikeutettu myöntämään helpotuksia erityin painavien syiden vallitessa.

2 §. 1. Jos työttömyys kunnassa nousee kunnan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuutta suuremmaksi, osallistuu valtio kunnan perusosuuden lisäksi tarvittavien töiden järjestämiseen yhdessä kunnan kanssa tai niiden järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Näiden lisätöiden järjestämiseen ovat kunnat ja valtio velvolliset kuntien varallisuusluokituksen perusteiden seuraavasti:

I lk. kunta ja valtio suhteessa	1:19
II " " " " " "	1:8
III " " " " " "	1:5
IV " " " " " "	1:3
V " " " " " "	1:2 ja
VI " " " " " "	1:1

2. Näihin suhdelukuihin, jotka määrittävät kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden ja t k o - o s u u d e n sekä samalla valtion työhönsijoitusvelvollisuuden, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on oikeus erittäin painavista syistä tehdä kuntien osuutta helpottavia poikkeuksia.

3. Kun työttömyys kunnassa on tullut tai todennäköisesti on muodostumassa niin suureksi, että valtion osallistuminen töiden järjestämiseen työttömyyden lieventämiseksi edellä sanotun mukaan on välttämätöntä, on kunnan tehtävä siitä esitys sillä tavoin kuin jäljempänä määrätään.

4. Kuntien varallisuusluokituksen vahvistaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö ottaen huomioon, miten suuria taloudellisia uhrauksia kunnilta voidaan vaatia työttömyyden lieventämiseksi. Ennen kuin luokitus vahvistetaan, on siitä pyydetty lausunnot lääninhallituksilta, Kaupunkiliitolta, Maalaiskuntien Liitolta ja Svenska Landskommunernas Förbund'ilta.

3 §. Työhönsijoitusosuuden jakautuminen kunnan ja valtion kesken lasketaan seuraavasti:

1. K u n n a n o s u u d e k s i t ä m ä n p ä ä t ö k s e n m u k a i s e s t i l a s k e t a a n k u n n a n t y ö t t ö m y y s k o r t i s t o o n h y v ä k s y t y i s t ä t y ö t t ö m i s t ä

a) kaikki kunnan omiin, k u l k u l a i t o s t e n j a y l e i s t e n t ö i d e n m i n i s t e r i ö n t y ö t t ö m y y d e n l i e v e n t ä m i s e k s i j ä r j e s t e t y i k s i t ö i k s i h y v ä k s y m i i n t ö i h i n o s o i t e t u t t y ö n t e k i j ä t , s e k ä

b) valtion avustamiin kunnan työttömyyden lieventämiseksi järjestämiin töihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa, kuin mikä vastaa kunnan rahallista osuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

2) V a l t i o n o s u u d e k s i t ä m ä n p ä ä t ö k s e n m u k a i s e s t i l u e t a a n k u n n a n t y ö t t ö m y y s k o r t i s t o o n h y v ä k s y t y i s t ä t y ö t t ö m i s t ä

a) kaikki valtion töihin osoitetut työntekijät,

b) kaikki sellaisiin, muiden kuin kunnan toimesta suoritettaviin töihin osoitetut työntekijät, joita töitä valtio avustuksin rahoittaa, sekä

c) valtion avustamiin kunnan työttömyyden lieventämiseksi järjestämiin töihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa, kuin mikä vastaa valtion rahallista avustusosuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

3. Työttömyyskortiston kautta työtupiin ja ammattikursseille sekä työttömyysvaroista myönnettyjen avustuslainojen turvin suoritettaviin töihin sijoitetut työntekijät poistetaan työttömyyskortistosta, eikä heitä oteta huomioon laskettaessa työhönsijoitusosuuden jakautumista kunnan ja valtion kesken.

4 §. Ellei kunta sen mukaan, mitä edellä on sanottu, itse järjestä töitä työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluville työtömille, tulee kunnan antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden

ministeriölle sitoumus siitä, että se suorittaa työhönsijoitusosuuteensa kuuluvien työntekijöiden työpalkat ja niihin liittyvät virallisesti vahvistetut maksut valtion järjestäessä näille työtä.

5 §. Jos kunnassa on huomattavassa määrässä nuoriso- tai naistyöttömyyttä taikka kunnassa vallitsevan työttömyyden muuten harkitaan vaativan valtion erityisiä toimenpiteitä, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi, huolimatta siitä, mitä edellä on sanottu työttömien huollon jakautumisperusteista kunnan ja valtion kesken, harkintansa mukaan järjestää töitä tai ryhtyä muihin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi.

II. Työttömyyden lieventämistä tarkoittavan toiminnan päämuodot.

6 §. Työttömyyden lieventämistä tarkoittavan toiminnan päämuodot ovat seuraavat:

1. Kunnan rahoittamat työt, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi ja jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on sellaisiksi hyväksynyt.

2. Valtion työt, jotka on määrätty pantaviksi käyntiin työttömyyden lieventämiseksi.

3. Valtion avustamat kunnan työttömyystyöt, joihin kunnan anomuksesta voidaan yleensä myöntää valtion avustusta enintään puolet niissä maksettujen työpalkkakustannusten ja työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetus- ja konetyökustannusten määristä.

4. Uittoväylien rakentamis- ja kunnostamistyöt, joihin voidaan myöntää valtionavustusta enintään työpalkkakustannuksia ja työn suoritukseen välittömästi liittyviä kuljetus- ja konetyökustannuksia vastaavat määrät.

5. Maan- ja metsänparannustyöt sekä kunnan- ja kyläteiden rakentamis- ja kunnostamistyöt. Valtion rahoitusosuuden suuruus sekä muut ehdot määräytyvät tällöin näitä töitä varten vahvistettujen yleisten avustus- ja lainaehtojen mukaisesti. Avustusosuutta voidaan kuitenkin korottaa, jos työn suorittamisen työttömyystyönä arvioidaan tulevan normaalia kalliimmaksi.

6. Teollisuuslaitosten työttömille työläisilleen järjestämät välittömästi tuotantotoimintaan kuulumattomat työt, joihin valtion avustusta voidaan myöntää enintään puolet näissä töissä maksettujen työpalkka- ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten määrästä.

7. Nuorisolle järjestettävät työmaat.

8. Kunnalliset työtuvat sekä valtion tai kunnan järjestämät tilapäiset ammattikurssit. Kunnan järjestämiä työtupia ja ammattikursseja varten voidaan yleensä myöntää avustusta enintään puolet kohtuullisiksi arvioiduista nettokustannuksista.

9. Työttömien maksuton palauttaminen kotipaikkakunnilleen tai siirtäminen työpaikkaan toiselle paikkakunnalle.

10. Edellä 3-, 5- ja 8-kohdissa mainittua avustusta voidaan poikkeustapauksissa myöntää enemmänkin.

11. Valtioneuvosto voi myöntää avustusta työttömyyden lieventämiseksi muissakin muodoissa.

III. Työttömyyskortistot.

7 §. 1. Kunnassa esiintyvistä työttömistä pidetään kunnan työasiainlautakunnan toimesta työttömyyskortistoa. Ennenkuin tässä päätöksessä mainittuja työttömyyshuoltotoimenpiteitä voidaan soveltaa yksityiseen henkilöön, on edellytyksenä, että hänet on merkitty työttömyyskortistoon, ellei jossakin tapauksessa ole toisin määrätty.

2. Työasiainlautakunnan tulee tarkoin huolehtia, että työttömyyskortistoon otossa ja siitä polstamisessa noudatetaan järempänä 9-13 §§:ssä olevia määräyksiä.

3. Kaikki kunnan työttömyydestä tarvittavat tiedot ja tilastot työasiainlautakunnan on laadittava työttömyyskortiston perusteella kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia ohjeita noudattaen.

8 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi, milloin se katsoo sen tarpeelliseksi, antaa edellä 7 §:ssä mainitut tehtävät määräämensä henkilön hoidettaviksi.

9 §. Työtön, joka haluaa päästä työttömyyskortistoon, on velvollinen jättämään siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laaditun hakemuksen sen kunnan työasiainlautakunnalle, jossa hän vakinaisesti asuu. Hakemuksen jättämisen yhteydessä hakijan on esitettävä selvitys ammatistaan, viimeisestä työpaikastaan ja työttömäksi joutumisensa syystä. Milloin työasiainlautakunta katsoo tarpeelliseksi, on hakijan esitettävä myös kirkkoherranviraston tai sivilirekisteriviranomaisen antama virkatodistus sekä verokirjansa. Hakemuksen yhteydessä on osoitettava, että asianomainen on työnsaantia varten ilmoittautunut paikalliselle työnvälitys-toimistolle tai, missä sellaista ei ole, työasiamiehelle.

10 §. Sittenkuin työasiainlautakunnan valtuuttama toimihenkilö on, tarpeen vaatiessa hankkimalla lisäselvitystä, todennut, että hakija täyttää järempänä mainitut työttömyyskortistoon hyväksymisen edellytykset, merkittäköön hakija alustavasti työttömyyskortistoon ja ryhdyttäköön toimenpiteisiin tämän päätöksen edellyttämän työttömyyshuollon hänelle järjestämiseksi. Kaikki hakemukset on kuitenkin esiteltävä työasiainlautakunnalle sen lähinnä seuraavassa kokouksessa, ja työasiainlautakunnan asiana on lopullisesti päättää hakijan työttömyyskortistoon hyväksymisestä.

11 §. 1. Ellei ole ilmeistä, että työtön ilman yhteiskunnan toimenpiteitä tulee toimeen, voidaan hänet hyväksyä otettavaksi työttömyyskortistoon, jos hän on 17 vuotta täyttänyt sekä työkykyinen ja työhaluinen, eikä työnvälitystoimisto, työasiamies tai työasiainlautakunta ole voinut osoittaa hänelle työtä vapailla työmarkkinoilla.

2. Älköön hakijaa kuitenkaan merkittäkö työttömyyskortistoon, ennen kuin todetaan, ettei hänelle, ilmoittauduttuaan työttömänä työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle, ole kuuden (6) päivän kuluessa voitu osoittaa työtä vapailla työmarkkinoilla, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö erikoistapauksissa ole katsonut olevan syytä tässä suhteessa myöntää poikkeusta.

12 §. Työttömyyskortistoon älköön otettako henkilöä,

1. joka sairauden, vanhuuden tai muiden syiden vuoksi on työttömyyden lieventämiseksi järjestettäviin töihin kykenemätön tai työtä vieroksuva;

2. jonka tulot verokirjan mukaan ovat olleet niin suuret, että niiden on katsottava takaavan hänen ja hänen perheensä toimeentulon toistaiseksi;

3. joka ilman pätevää syytä työstä erottuaan taikka muutoin omasta syystään on työttömänä;

4. joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle tarjona olevaa, hänen työkykyään vastaavaa ja hänelle muuten soveltuvaa, työlakosta ja työsulusta vapaata työtä, josta maksetaan päikkakunnalla sanotussa työssä siihen aikaan käypä palkka, taikka työttömyyden lieventämiseksi järjestettyä yleistä työtä, ammattikurssit, työtuvat sekä nuorisolle järjestetyt työmaat ja työsiirtolat niihin luettuina;

5. joka itseänsä varten nauttii pysyväistä köyhäinhoitoa;

6. joka välittömästi työlakon tai työsulun johdosta sen aikana on joutunut työttömäksi;

7. joka välillisesti työlakon tai työsulun takia sen aikana on joutunut työttömäksi, jos asianhaaroista voidaan päätätä, että työriidan tarkoituksena on aikaansaada muutoksia myös hänen työ- ja palkkasuhteisiinsa; eikä

8. pienviljelijää, jos hänellä on peltoa enemmän kuin 3 hehtaaria, Pohjois- ja Itä-Suomessa 5 hehtaaria, elleivät hänen huoltosuhteensa tai muut erityiset seikat toisin vaadi. Tämä ei koske pienviljelijäperheen muita jäseniä.

13 §. Työttömyyskortistosta on heti poistettava henkilö,

1. jolle voidaan tarjota hänen työkykyään vastaavaa työtä vapailta työmarkkinoilla;

2. joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle osoitettua työttömyyden lieventämiseksi järjestettyä työtä;

3. joka ei enää täytä työttömyyskortistoon pääsyn edellytyksiä;

4. joka laiminlyö määräaikaisen ilmoittautumisvelvollisuutensa työasiainlautakunnalle; sekä

5. joka työsuorituksensa laiminlyöntien, rikkomustensa tai muun itse aiheuttamansa syyn johdosta on poistettu työttömyys-työmaalta.

Jos työasiainlautakunta katsoo poistamisen aiheettomaksi, on asia heti alistettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön ratkaistavaksi, jonka on tehtävä asiassa päätöksensä viikon kuluessa.

6. Työttömyyskortistosta poistettu on välittömästi poistettava myös työttömyystyömaalta.

IV. Työhönsijoittaminen.

14 §. Työpaikkoihin (ammattikurssit ym. niihin luettuina), jotka on järjestetty työttömyyden lieventämiseksi, on työttömät otettava kunnan työasiainlautakunnan kautta työttömyyskortistoon merkityttä. Työasiainlautakunnan asiana on nimetä työhön osoitettavat työntekijät kiinnittämällä huomiota asianomai-

sen edellytyksiin suorittaa kysymyksessä olevaa työtä sekä hänen tarpeeseensa työn saantiin oman ja huollettaviensa toimeentulon turvaamiseksi.

15 §. Työvoimapiirin asiana on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan määrätä, kuinka monta ja mistä kunnista työttömiä työttömyyden lieventämistä tarkoittaville työmaille osoitetaan.

16 §. Mikäli työmaalla välttämättä tarvittavia ammattimiehiä, hevosemiehiä ja autonkuljettajia ei ole työttömyyskortistoon hyväksytyissä, voidaan heitä ottaa työhön ilman työasiainlautakunnan välitystä, ei kuitenkaan autonapumiehiä. Työmaan johdon on ko. työntekijöiden työhön ottamisessa asetettava yhteyteen ao. työvoimapiirin kanssa.

17 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on, erityisten syiden niin vaatiessa, oikeus osoittaa joukottain vapautuvia työntekijöitä, joita ei ole voitu tai voida sijoittaa vapaille työmarkkinoille, työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön, ennenkuin heidät on merkitty työttömyyskortistoon, vaikkakin sanottu merkitseminen on myöhemmin tehtävä.

V. Siirtotyömaat.

18 §. 1. Kun kunta on anonut valtiolta töiden järjestämistä työttömyyden lieventämiseksi, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, että kunnan työttömät tai osa heistä on siirrettävä työhön toiselle paikkakunnalle (siirtotyömaalle).

2. Siirtotyömaalle osoitetulle työntekijälle annetaan maksuton yhteismajoitus sekä vapaa matka siirtotyömaalle. Siirtotyömaalle osoitettu on työn päätyttyä tai muutoin hyväksyttävästä syystä työnsä siellä lopetettuaan oikeutettu myös vapaaseen paluumatkaan kotipaikkakunnalleen.

3. Työn kestäessä on työntekijällä oikeus vapaaseen matkaan kotipaikkakunnalleen ja takaisin, perhehuoltajalla kerran kuukaudessa ja perheettömällä joka kolmas kuukausi.

4. a) Jos siirtotyömaa on sellaisen matkan päässä työntekijäin asuinpaikkakunnalta, että he voivat kotoaan käsin käydä työssä, voidaan työntekijöille järjestää päivittäin maksuton kuljetus työmaalle ja takaisin.

b) Milloin tällaiselle työmaalle on sijoitettu kunnan työhönsijoitusosuuteen kuuluvia työttömiä, on kunta velvollinen suorittamaan myös ko. työntekijöiden kuljetuskustannukset.

19 §. Milloin kuljettaminen määrätystä kokoontumispaikasta työmaalle ja takaisin kestää yli puoli tuntia yhteen suuntaan, korvataan työntekijälle yli puolen tunnin menevältä ajalta palkka yksinkertaisen tuntipalkan mukaan.

20 §. Asianomaisten työvirastojen on huolehdittava siitä, että siirtotyömaitten muonitus ja huolto sekä vapaahetkien vietto niillä on tarkoituksenmukaisesti järjestetty. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön asiana on valvoa näitä järjestelyjä. Muonitus on pyrittävä järjestämään siten, ettei sillä tavoitella kohtuutonta ansiota.

21 §. Mitä edellä on sanottu valtion järjestämistä siirtotyömaista, koskee soveltuvilta osiltaan myös kuntien järjestämiä siirtotyömaita.

VI. Palkkaus.

22 §. Työttömyyden lieventämiseksi järjestetyillä työmaila määräytyvät palkat seuraavasti:

1. Valtion töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkka- ym. työehtoja, kuin vastaavanlaisissa menoarvioon otetuilla varoilla suoritettavissa valtion töissä.

2. Kunnan töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkkaehtoja kausiluontoisia koroituksia huomioon ottamatta kuin vastaavanlaisissa kunnan muissa töissä, ellei työehtosopimuksissa näiden töiden osalta ole toisin sovittu. Mikäli palkkataso ei ole näin määriteltävissä, on ko. töissä noudatettava paikkakunnan vastavien töiden palkkaehtoja.

3. Valtion avustamissa kunnan töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on kuitenkin noudatettava, milloin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö niin määrää, samoja palkkaehtoja kuin vastaavanlaisissa tai niihin rinnastettavissa valtion töissä.

4. Muissa valtion avustamissa töissä, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkkaehtoja kuin vastaavanlaisilla valtion järjestämillä työmaila, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö toisin määrää.

5. Heikompiykyiselle työvoimalle kunta voi työttömyyden lieventämiseksi järjestämissään töissä maksaa säännönmukaista alempaa tuntipalkkaa.

23 §. Työttömyyden lieventämiseksi järjestetyissä töissä on urakkatyöjärjestelmää käytettävä, milloin se suinkin on mahdollista.

24 §. 1. Milloin p e r h e e l l i n e n työntekijä on osoitettu työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle ja työpaikan palkkataso verrattuna vastaavanlaisessa työssä hänen asuinpaikkakunnallaan vallitsevaan palkkatasoon on alhaisempi, suoritetaan hänelle asuinpaikkakunnan ja työpaikkakunnan palkkatasojen välisen erotuksen tasoittamiseksi palkanerolisää. Palkanerolisän suuruus vahvistetaan kiinteänä määränä päivää kohden laskettuna 8-tuntisen työpäivän mukaan käyttäen perusteena sekatyöntekijäin tuntipalkkaa valtion töissä ko. paikkakunnilla.

2. P e r h e e l l i s e l l e työntekijälle, jonka menot lisääntyvät sen johdosta, että hän ja hänen perheensä joutuvat asumaan eri paikkakunnilla, voidaan harkinnan mukaan maksaa myös tällaista menojen lisääntymistä vastaavaa asumiserolisää.

3. Palkanero- ja asumiserolisät on toimitettava työntekijäin huollettaville.

4. Palkanero- ja asumiserolisistä ja niiden suorittamisesta määrää ja antaa ohjeet kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

24 a §. 22 ja 24 §:ien määräykset eivät koske yksityisen urakoitsijan suoritettavaksi annettuja työttömyyden lieventämiseksi järjestettyjä töitä, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö toisin määrää. Valtioneuvosto 8/4 1954.

VII. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettujen töiden käynttiinpano.

25 §. Selllaisten työttömyyden lieventämiseksi järjestettyjen töiden käynttiinpanon tai muiden työttömyyden lieventämistä tarkoittavien toimenpiteiden, joihin valtio on velvollinen osallistumaan, järjestämisen edellytyksenä on, että kunta on siitä jättänyt anomuksen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Anomus on jätettävä työvoimapiirin päällikölle, jonka tulee antaa siitä lausuntonsa ja lähettää asiakirjat edelleen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

26 §. Anossaan ensimmäisen kerran työttömyyskauden kuluessa valtion toimenpiteitä työttömyyden lieventämiseksi kunnan tulee anomuskirjelmäänsä liittää

1. kunnan sitoumus siitä, että se työttömyyskauden aikana tämän päätöksen mukaisesti järjestää omaan työohjelmajärjestelynsä mukaisesti kuuluville työttömille työtä tai suorittaa työohjelmajärjestelynsä mukaisesti kuuluvien työntekijöiden työpalkat ja niihin liittyvät virallisesti vahvistetut maksut valtion järjestäessä näille työtä;

2. työttömyyskortistoon perustuva selvitys työttömyydestä; ja

3. selostus työttömyyden todennäköisestä kehitymisestä ja siihen vaikuttavista syistä.

27 §. Anottaessa työttömyysvaroista avustusta kunnan työhön on anomukseen edellä 26 §:ssä sanotun lisäksi liitettävä

1. ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen,

2. työpalkkakustannusten arvioitu kokonaismäärä (työnjohtokustannuksia lukuunottamatta),

3. työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetus- ja konetyökustannusten arvioitu kokonaismäärä,

4. selvitys siitä, kuinka monelle työttömälle ja kuinka pitkäksi ajaksi voidaan työtä sen kautta järjestää, ja

5. ilmoitus siitä, milloin työ voidaan aloittaa.

28 §. Edellytyksenä valtionavustuksen myöntämiselle kunnan työtä varten on, että kunta on muihin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hyväksymiin työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihinsä sijoittanut vähintään kunnan perusosuutta vastaavan määrän työttömiä, ellei ministeriö ole tässä kohdin erityisistä syistä tehnyt nimenomaista poikkeusta.

29 §. Edellytyksenä kunnan työtä varten myönnetyn valtionavustuksen maksamiselle on, että kunta on ko. aikana täyttännyt työohjelmajärjestelynsä mukaisesti.

30 §. Valtionavustusta suoritetaan siitä ajankohdasta lähtien, jolloin valtioneuvosto tai kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on asiasta tehnyt päätöksen, ellei valtioneu-

voston tai ministeriön päätöksessä ole tässä kohdin tehty nimenomaista poikkeusta.

VIII. Muita määräyksiä.

31 §. Työsuhde alkaa työntekijän ilmoittauduttua työmaalle työhön.

32 §. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitetut työt on järjestettävä niin, etteivät ne vaikuta estävästi työvoiman saantiin vapaille työmaille.

33 §. Milloin käynnissä oleva valtion toimesta työttömyyden lieventämiseksi järjestetty työ jouduttaisiin vapaiden työttilaisuuksien ilmaantuessa lopettamaan niin äkkiä, ettei sitä ennetettäisi saada tarkoituksenmukaiseen keskeyttämisvaiheeseen ja että jo suoritettulle työlle koituisi siitä johtuen suoransaisia vaurioita, voidaan työtä jatkaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön luvalla vapaana työnä niin supistettuna ja niin kauan aikaa, mikä välttämättä tarvitaan työmaan saattamiseksi tarkoituksenmukaiseen keskeyttämisvaiheeseen.

34 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön, sen alaisten työvoima-asiain piiritoimistojen ja kuntien työasiamiesten tehtävänä on valvoa, että kunnat ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi, että työttömyyskortistoja hoidetaan ja työttömiä osoitetaan töihin voimassa olevien ohjeiden mukaisesti sekä että työttömyyden lieventämiseksi järjestetyissä töissä noudatetaan ministeriön antamia määräyksiä.

35 §. Hallinnollisessa organisaatiossa noudatetaan työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä marraskuuta 1945 (1071/45) annettua asetusta, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1947 (1017/47).

36 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa tämän päätöksen soveltamismääräykset sekä tarkemmat ohjeet työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten.

37 §. Tämä päätös ei koske ylimääräisiä virastotöitä.

38 §. Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 29 päivänä lokakuuta 1953 (408/53) antama päätös toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi.

13. Toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi annetun valtioneuvoston päätöksen, jota tässä päätöksessä sanotaan työttömyysohjeiksi, soveltamismääräykset ja tarkemmat ohjeet.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
helmikuun 12 piltä 1954.

(Muutoksineen huhtikuun 28 piltä 1954)

(Suomen as.-kok. 79/54 ja 218/54)

I. Yleiset suuntaviivat.

1 §. Suomen työvoimapolitiikan yleispäämääränä on työllisyyden varmistaminen niin, että jokainen työhön kykenevä kansalainen saa ammattitaitonsa edellyttämää tai, ellei siihen ole mahdollisuuksia, ainakin sellaista työtä, joka vastaa hänen työkykyään ja hänelle muuten soveltuu ja joka antaa hänelle ja hänen huollettavilleen toimeentulon. Työttömyyden torjumisessa ja lieventämisessä on pääpaino näin ollen pantava työllinjalle.

2 §. Aikaisemmista työpaikoistaan työttömiksi joutuneet on ensi sijassa ja kaikki tarjolla olevat mahdollisuudet hyväksi käyttäen sijoitettava vapaille työmarkkinoille. Ellei tähän ole mahdollisuuksia, tulee kysymykseen työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettujen töiden järjestäminen.

3 §. Erityisesti on huomattava, että kunnan vallassa ei ole harkita, ryhtyykö se toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi. Se on kunnan suoranaisten velvollisuus Valtioneuvoston 12 päivänä helmikuuta 1954 vahvistamien työttömyysohjeiden (78/54) 1 §:n mukaan.

II. Kunnan ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus.

4 §. 1. Työttömyysohjeiden mukaan kunta on ensisijassa velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi. Valtion osuus työttömien työhönsijoittamisessa alkaa yleensä vasta sen jälkeen, kun kunta on täyttänyt työttömyysohjeiden edellyttämän perusosuutensa.

2. Ratkaistessaan esityksiä valtion osallistumisesta työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että kunta on valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaisesti järjestänyt taikka sitoutunut järjestämään töitä, joihin työntekijät otetaan työttömyyskortiston kautta.

5 §. Esimerkkeinä siitä, miten kunnan ja valtion velvollisuudet työttömien työhönsijoittamisessa työttömyysohjeiden mukaan lasketaan, esitetään seuraavaa:

1. Oletetaan, että kunnassa, joka kuuluu II varallisuusluokkaan ja jossa on 6 000 asukasta, on työttömyyskortistoon hyväksytyjä työttömiä 130 henkilöä. Työttömyysohjeiden mukaan kunnan on ensiksi perusuutenaan yksin järjestettävä työtä 0.2 %:lle hengillekirjoitetusta asukasluvustaan, siis $\frac{2 \times 6\,000}{10 \times 100} = 12$ työttömälle. Jällelle jäävistä 118 työttömästä kunnan on jatkoosuutenaan sijoitettava työhön, ohjeiden mukaisessa suhteessa 1:8, aina 1 henkilö, kun valtio sijoittaa 8 henkilöä, siis joka yhdeksäs henkilö eli $\frac{130 - 12}{9} = 13$ henkilöä. Laskutoimituksessa jällelle jäävä 1 henkilö lasketaan valtion osuudeksi. Kunnan työhönsijoitusvelvollisuus on siten perusuuodelta 12 henkilöä ja jatko-osuudelta 13 henkilöä eli yhteensä 25 henkilöä ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus 105 henkilöä.

2. Jos sama kunta kuuluisi V varallisuusluokkaan, olisi sen perusuutenaan järjestettävä työtä 0.5 %:lle hengillekirjoitetusta asukasluvustaan eli $\frac{5 \times 6\,000}{10 \times 100} = 30$ työttömälle. Jatkoosuutena yhdessä valtion kanssa sijoitettaviksi jäisi 100 työtöntä suhteessa 1:2 eli kunnan osuutena joka kolmas henkilö, siis $\frac{130 - 30}{3} = 33$ henkilöä. Kunnan työhönsijoitusvelvollisuus olisi siten $30 + 33 = 63$ henkilöä ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus 67 henkilöä.

3. Huomattava on, että työtupiin, ammattikursseille sekä työttömyysvaroista myönnettyjen avustustulainojen turvin suoritettaviin töihin työttömyyskortiston kautta sijoitetut työntekijät poistetaan kortistosta, joten heitä ei oteta huomioon laskettaessa kunnan ja valtion työhönsijoitusosuutta.

6 §. Milloin kunnan taloudellinen asema on todettu erittäin heikoksi, valtio voi kunnassa vallitsevan työttömyyden lieventämiseksi ryhtyä toimenpiteisiin, vaikka kunta ei itse olekaan täyttänyt sille kuuluvaa velvollisuutta riittävien töiden järjestämisessä, jopa ottaa tällaisen kunnan kokonaan valtion hoitoon työttömyyden lieventämistoiminnan osalta. Sama on voimassa, milloin muut erityiset syyt vaativat valtion erikoistoimenpiteitä kunnassa esiintyvän työttömyyden torjumiseksi.

7 §. Kunnan talousarvioon kuuluvien töiden muuttaminen työttömyyden lieventämiseksi tarkoitetuiksi töiksi, jotta kunnan työhönsijoituksen osuus sillä tavoin saataisiin täytetyksi, ei ole sallittua.

III. Työvoimapiiri.

8 §. Työvoima-asiaain piiritöimiston tehtävänä työttömyyden torjumisessa on:

1. Johtaa ja valvoo piirin alueella työttömyyden torjumista

ja lieventämistä tarkoittavaa sekä paikallisten työvoimaviranomaisten toimintaa.

2. Seurata työmarkkinain ja työvoimatilanteen kehitystä ja ilmenemismuotoja, tiedoittaa niissä odotettavissa olevista tai jo tapahtuneista muutoksista ministeriölle sekä tehdä sille tässä kohdin tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia.

3. Olla jatkuvasti kosketuksissa paikallisten työvoimaviranomaisten sekä työmarkkinain osapuolten kanssa ja, mikäli piirin toisissa kunnissa tai toisilla työaloilla esiintyy työttömyyttä ja toisissa työvoiman puutetta, pyrkiä työvoiman siirroilla tai muilla toimenpiteillä huolehtimaan sanottujen epätasaaisuuksien poistamisesta, noudattaen kuitenkin periaatetta, että tarjolla olevasta työstä maksetaan kohtuullinen palkka ja että työmaa ei ole työriidan alainen.

4. Antaa lausuntoja kuntien anomuksista, jotka koskevat töiden järjestämistä tai muuta tukea työttömyyden lieventämiseksi ja torjumiseksi.

5. Suorittaa ne muut tehtävät, jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sille antaa.

IV. Työasiames, työasiainlautakunta ja paikalliset erilliset elimet.

9 §. Työasiamehen tulee:

1. Valvoa, että toimialueen kunnat ryhtyvät niihin toimenpiteisiin työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi, jotka niille on määrätty.

2. Tehdä tarvittaessa työvoimapiirin päällikölle esityksiä tarpeellisista valtion toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi.

3. Antaa lausuntoja toimialueen kuntien anomuksista, jotka koskevat töiden järjestämistä tai muuta tukea työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi.

4. Koettaa vaikuttaa yksityisiin työnantajiin, että he teetäisivät töitä työttömyysaikoina.

5. Pitää yhteyttä työvoimapiirin päällikköön ja lähikuntien työasiamiehiin sekä työnvälitystoimistoihin ja edistää työvoiman siirtymistä sellaisille paikkakunnille, joissa on tarjolla työtilaisuuksia.

6. Suorittaa ne muut tehtävät, jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai ao. työvoimapiirin päällikkö hänelle antaa.

10 §. Työasiainlautakunnan tulee:

1. Huolehtia, että ne tehtävät, jotka työttömyyden torjumisessa ja lieventämisessä kuuluvat kunnalle, tulevat suoritetuiksi.

2. Käsitellä työ- ja työttömyystilannetta koskevia periaatteellisia kysymyksiä, tehdä niistä tarvittaessa esityksiä ao. työvoimapiirin päällikölle ja antaa lausuntoja asianomaisille kunnanviranomaisille ja työvoimapiirin päällikölle.

3. Seurata työllisyystilanteen kehitystä kunnassa ja tiedottaa siinä odotettavissa olevista tai jo tapahtuneista muutoksista ao. työvoimapiirin päällikölle.

4. Pitää kortistoa kunnassa olevista työttömistä.

5. Lähettää, ennenkuin työttömyyshakemukset käsitellään työasiainlautakunnan kokouksessa, luettelot työttömyyskortistoon pyrkijöistä paikalliselle työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle taikka, missä sellaista ei ole, ao. työvoimapiirin päällikölle lausunnon seantia varten siitä,

- ovatko hakijat ilmoittautuneet työnsaantia varten vapaille työmarkkinoille,
- voidaanko heille tarjota heidän kykyään vastaavaa työtä vapaille työmarkkinoilla ja
- ovatko he ilman pätevää syytä kieltäytyneet vastaanottamasta edellä sanotunlaista työtä.

Tässä lausunnon saantia varten lähetetyssä luettelossa on ilmoitettava hakijan täydellinen nimi, ammatti, syntymäaika ja työnvälityskortin ryhmännumero sekä varattava kunkin nimen kohdalle tilaa vastauksille edellä oleviin kysymyksiin.

6. Huolehtia siitä, että työttömien sijoittaminen työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin tapahtuu Valtioneuvoston vahvistamien työttömyyssohjeiden edellyttämää kunnan ja valtion työhönsijoitussuhdetta noudattaen sekä toimittaa ministeriön vahvistamia työhönsijoituslomakkeita käyttäen tätä koskevat määräaikaiset selvitykset työvoimapiirin päällikölle.

7. Laatia ja lähettää viikottain lauantaisin suoraan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja työvoimapiirin päällikölle viikon viimeisen arkipäivän tilanteeseen perustuva selonteko kunnassa vallitsevasta työttömyydestä.

8. Laatia ja lähettää kuukausittain ennen seuraavan kuukauden 5 päivää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja työvoimapiirin päällikölle selonteko kunnassa vallitsevasta työttömyydestä kuukauden viimeisen arkipäivän kohdalla. Selonteko lähetetään vain siinä tapauksessa, että kunnassa on työttömyyskortistoon hyväksytyjä.

9. Toimittaa puolikuukausittain ennen kuukauden 5 ja 20 päivää työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle edellisen puolikuukauden tilanteeseen perustuva luettelo kunnan työttömyyskortistossa olevista, myöskin työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin osoitetuista, ja työnvälitysviranomaisen ilmoitettua työmahdollisuuksista vapaille työmarkkinoille, ryhtyä viipymättä asian vaatimiin toimenpiteisiin.

10. Huolehtia muista sille annettavista työttömyyden torjumiseen ja lieventämiseen liittyvistä tehtävistä.

11 §. E r i l l i s t e n e l i m i e n t u l e e huolehtia niistä tehtävistä, jotka niille määrätään.

12 §. Työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä marraskuuta 1945 (1071/45) annettu asetuksen 13 §:n mukaisesti työasiainlautakunnan tulee kokoontua puheenjohtajansa kutsusta niin usein kuin asiat vaativat, kuitenkin vähintään kerran kuukaudessa.

13 §. 1. Työttömyyskortisto on pidettävä työasiainlautakunnan toimistossa, jossa työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin pyrkijät voivat ilmoittautua.

2. Työttömyysilmoituslomakkeita, jotka työtön täyttää, työasiainlautakunta voi tarvittaessa jakaa eri osissa kuntaa ole-

ville toimihenkilöilleen tai valtuuttamilleen, jotka myös voivat vastaanottaa ilmoittautumisia ja uudistusilmoituksia.

3. Ko. toimihenkilöille tai valtuutetuille tehdyt hakemukset ja uudistusilmoitukset on näiden viipymättä toimitettava työasiainlautakunnan toimistolle, jossa niistä tehdään so. merkinät työttömyyskortistoon.

14 §. Työnvälitystoimiston edustajalle ja työasiamiehelle on varattava tilaisuus osallistua työasiainlautakunnan kokouksiin lausuntojen antamista varten.

15 §. Jos kunnassa ei ole työnvälitystoimistoa eikä paikallista työasiamiestä, voidaan työttömyyskortistoon pyrkijät alustavasti hyväksyä kortistoon, mutta tulee työasiainlautakunnan viipymättä lähettää heistä edellä 10 §:n 5 mom:ssa mainittu luettelo ko. henkilöiden merkitsemistä varten työnvälityksen työnhakijoiden luetteloihin sekä tiedon saamiseksi siitä, onko heille työnvälityksen kautta osoitettavissa työtä vapailla työmarkkinoilla.

16 §. Työttömien luetteloinnissa ja kaikissa työttömyydestä tehtävissä selostuksissa on käytettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamia lomakkeita.

V. Työttömien ilmoittautuminen.

17 §. Työtön, joka haluaa päästä työttömyyskortistoon, täyttää ja allekirjoittaa tarkoitusta varten vahvistetun työttömyysilmoituslomakkeen. Jotta asia saataisiin suuremman työttömyyden esiintyessä mahdollisimman käytännöllisesti järjestetyksi, on välttämätöntä, että puheenaolevia lomakkeita on saatavissa eri puolilla kuntaa edellämainituilta työasiainlautakunnan toimihenkilöiltä tai valtuuttamilta.

18 §. 1. Työttömän, joka on ilmoittautunut työasiainlautakunnalle ja jota ei vielä ole sijoitettu työhön, on uudistettava ilmoituksensa kaupunki- ja kauppalakunnissa kerran viikossa ja maaseutukunnissa kaksi kertaa kuukaudessa, kuukauden alku- ja jälkipuoliskolla. Ilmoitukset voidaan tehdä myös muissa osissa kuntaa oleville työasiainlautakunnan toimihenkilöille tai valtuuttamille.

2. Ellei työtön ole ilmoittautumistaan uudistanut määräaika-
na, poistetaan hänet työttömyyskortistosta, eikä häntä saa ottaa huomioon työttömyysilmoituksissa.

VI. Valtion työt työttömyyden lieventämiseksi.

19 §. 1. Työttömyysohjeet edellyttävät, että valtion toimenpiteissä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi on päämuotona valtion omien töiden järjestäminen.

2. Valtion työt työttömyyden lieventämiseksi voivat olla kahdenlaatuisia,

a) joko varsinaisia työttömyyden lieventämiseksi järjestettyjä töitä, joihin määräraha ainakin työttömyyskauden aikana kokonaisuudessaan myönnetään työttömyysvaroista, tai

b) töitä, joita varten määräraha on merkitty asianomaisen vuoden menoarvioon ja jotka on aikomus suunnitelman mukaisesti

suorittaa kesällä, mutta jotka voidaan suorittaa myös talven aikana, jos niihin työttömyysvaroista myönnetään lisää se määrä, minkä verran nämä työt talvella teetettyinä tulevat normaalia kalliimmiksi.

20 §. Ehdotettaessa ministeriölle työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettuja töitä on otettava huomioon:

1. että työ on tarpeellinen ja yleisen edun mukainen sekä taloudellisesti tai sosiaalisesti perusteltavissa;
2. että työpalkat muodostavat suhteellisen suuren osan kokonaiskustannuksista;
3. että talvityöksi ehdotettu työ voidaan suorittaa kohtuullisin kustannuksin ja haittoitta keskeyttää työttömyyden päätyessä; sekä
4. että töitä suunniteltaessa on etusija annettava sellaisille töille, joita tarpeen mukaan voidaan laajentaa tai supistaa taikka suuremmitta haittoitta keskeyttää työttömyystilanteen vaihtelujen mukaisesti.

VII. Kunnan työt, joihin valtio myöntää avustusta tai lainoja.

21 §. Jotta kunnan työhön voitaisiin myöntää avustusta tai lainaa työttömyysvaroista, tulee sen täyttää samat yleiset ehdot kuin edellä on mainittu valtion töistä.

VIII. Kunnan- ja kylätiettyöt sekä maan- ja metsänparannustyöt, jotka suoritetaan osakastöinä.

22 §. 1. Kunnan- ja kylätietöihin sekä maan- ja metsänparannustöihin, jotka suoritetaan osakastyönä, annettavien valtionavustusten ehtona on, että työ on senlaatuinen ja siinä asteessa, että se voidaan ainakin valtionavustusta vastaavalta määrältä suorittaa työttömyysaikoina.

2. Antaessaan lausuntoja kysymyksessä olevien avustuksien myöntämistä koskevista anomuksista tulee työvoimapiirin päällikön ja asianomaisten ammattivirastojen kiinnittää huomionsa edelläolevassa momentissa mainittuihin seikkoihin.

23 §. Kunta ei voi ilman tiekunnan suostumusta esittää kylätien ottamista kunnalliseksi työttömyyden lieventämistä tarkoittavaksi työksi eikä anoa sille valtionapua. Tiekunta voi antaa suostumuksensa joko siten, että tieosakkaat aloitteentekijänä kokouksessaan päättävät anoa kylätiettyön suorittamista kunnan työttömyystyönä, tai että kunta pyytää tieosakkaiden suostumusta. Kylätie ei kuitenkaan sen kautta, että se täten tulee suoritettavaksi kunnallisena työttömyyden lieventämiseksi järjestettynä työnä, muutu kunnantiekseksi, joten sen vastainen kunnossapitäminen jää edelleen tieosakkaitten velvollisuudeksi.

24 §. Anottaessa työttömyysvaroista avustusta kunnan- ja kylätiettyötä varten on oheenliitettävä:

1. Oikeaksi todistettu jäljennös lääninhallituksen päätöksestä, jolla tie on määrätty rakennettavaksi, tai muu selvitys siitä, että tie on yleisenä tienä kunnossapidettävä.
2. Tieasetuksen edellyttämä kartta.

3. Pätevän ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen. Kustannusarviosta tulee erikseen ilmetä työpalkkakustannusten (työnjohtokustannuksia lukuunottamatta), konetyökustannusten ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten osuudet erikseen.

4. Ilmoitus, milloin työ aloitetaan sekä monelleko työttömälle ja miten pitkäksi ajaksi siten voidaan järjestää työtä.

5. Osakkaiden suostumus, että työ saadaan esittää kunnalliseksi työttömyyden lieventämiseksi tarkoitetuksi työksi.

25 §. Työttömyyden lieventämiseksi hyväksytyyn kunnan- ja kylätiettyöhön osoitetuista työntekijöistä luetaan työhönsijoitussuhdetta laskettaessa kunnan osuudeksi vain se osa, mikä vastaa kunnan rahallista osuutta työn työpalkkakustannuksista. Tielain mukaista avustusta ja tieosakasten osuutta vastaavaa työntekijämäärää ei oteta huomioon työhönsijoitussuhdetta laskettaessa.

26 §. Jos kunnalle myöhemmin myönnetään työttömyyden lieventämiseksi hyväksytyä ja tällaisena työnä suoritettua kunnantietä varten tielain mukaista valtionavustusta ja ko. työhön kunnan työttömyyskortistosta osoitetut työntekijät on työhönsijoitussuhdetta laskettaessa jo luettu kunnan osuudeksi, vähennetään tielain mukaisesta avustuksesta kokonaisuudessaan niiden työpalkkakustannusten määrä, jotka kunta on maksanut sanottua työtä kunnan työhönsijoitusosuuden täyttämiseksi suoritettaessa sinä aikana, jolloin kunnan työttömyyskortistosta osoitettuja työntekijöitä on ollut valtion omassa tai valtion työttömyysvaroin avustamissa työttömyystöissä.

27 §. Kylätietöihin myönnetään työttömyysvaroja vain, ellei muita työmahdollisuuksia ole, koska kyläteihin ensi sijassa olisi käytettävä varsinaisia avustusmäärärahoja.

28 §. Maan- ja metsänparannustyötä varten avustusta anottaessa on oheenliitettävä kustannusarvio ja tarpeelliset selvitykset siitä, että hanke on siinä asteessa, että työ voidaan heti panna käyntiin ja osakkaiden suostumus, että se saadaan esittää otettavaksi työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettuksi työksi.

29 §. Työttömyyden lieventämiseksi hyväksytyyn maan- ja metsänparannustyöhön osoitetuista työntekijöistä luetaan työhönsijoitussuhdetta laskettaessa kunnan osuudeksi vain se osa, mikä vastaa kunnan rahallista osuutta työn työpalkkakustannuksista. Maanparannuslain ja metsänparannuslain mukaista avustusta ja lainaa vastaavaa työntekijämäärää ei oteta huomioon työhönsijoitussuhdetta laskettaessa.

30 §. Valtion työttömyyden lieventämiseksi järjestämään maanparannus- ja metsänparannustyöhön kunnan työttömyyskortistosta osoitetuista työntekijöistä luetaan työhönsijoitussuhdetta laskettaessa valtion osuudeksi vain se osa, mikä vastaa tähän työhön myönnetyn valtionavustuksen ja mahdollisen talvi-työlisän osuutta kustannuksista. Lainaosuutta vastaavaa työntekijämäärää ei oteta huomioon työhönsijoitussuhdetta laskettaessa.

IX. Teollisuuslaitoksen työt, joihin voidaan myöntää valtion avustusta tai lainoja.

31 §. 1. Tuotannon vähennyttyä saattaa teollisuuslaitos, voidakseen pitää työläisensä työssä ja estääkseen siten syntyvästä työttömyydestä, teettää sellaisia rakennus- tai muita töitä, jotka eivät välittömästi kuulu sen tuotantotoimintaan. Tällaisiin töihin voidaan myöntää avustusta työttömyysvaroista enintään 50 % töissä maksettujen työpalkka- ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten määrästä.

2. Teollisuus- tai tuotantolaitoksen, joka haluaa edellä mainittua avustusta, on tehtävä siitä anomus kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja on anomukseen liitettävä

- a) pätevän ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen,
- b) selvitys siitä, kuinka paljon teollisuus- tai tuotantolaitoksen työväkeä tuotannon vähennyttyä joudutaan irtisanomaan ja kuinka paljon sitä voidaan sijoittaa suunniteltuun työhön,
- c) kuinka kauan suunniteltu työ kestää,
- d) arvioitu työpalkka- ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten määrä sekä
- e) ilmoitus siitä, milloin työ aloitetaan.

32 §. Työttömien sijoittamiseksi teollisuus- tai tuotantolaitosten toimesta järjestettäviä muita töitä varten myönnettävistä valtionlainoista ja -avustuksista päätetään kussakin tapauksessa erikseen.

X. Ammattikurssit.

33 §. Työttömyyden lieventämistä tarkoittavana toimenpiteenä voi tulla kysymykseen myös ammattikasvatus kurssien muodossa. Ammattikurssien toimeenpanosta, kustannuksista ja muista edellytyksistä samoin kuin työntekijäin kurssille ottamisesta annetaan lähemmät ohjeet erikseen.

XI. Työttömien maksuton kuljetus.

34 §. Työttömyyden vallitessa työttömiä saattaa työnhaussa joutua paikkakunnalle, jossa jo ennestään on työttömyyttä ja jossa heillä ei ole mahdollisuutta saada työpaikkaa. Työvoimapiirin päällikön antamien ohjeiden mukaan ja hänen valvontansa alaisena työasianlautakunnalla on oikeus antaa tällaiselle työttömälle, jos hän on varaton, matkalitterra paluuta varten kotiseudulle. Tämä koskee myös työttömien siirtämistä sellaiselle paikkakunnalle, jossa on tarjolla työtilaisuuksia.

XII. Työttömyyskortiston hoito.

35 §. 1. Täytettäessä työttömyyskorttia saapuneen hakemuksen tai henkilökohtaisen ilmoittautumisen perusteella, kortistonhoitajan ja ilmoittautumisen vastaanottajan on tarkoin valvottava, ettei kortistoon hyväksytä muita kuin ne, jotka täyttävät valtioneuvoston vahvistamissa työttömyysohjeissa määrätyt edellytykset.

2. Anomuslomakkeita vastaanotettaessa on huolehdittava, että ne on täydellisesti ja asiallisesti täytetty.

3. Myöskin sellaiset hakemukset, joita kortistonhoitaja ei ole hyväksynyt kortistoon, on jätettävä työasiainlautakunnan käsiteltäväksi, joka päättää lopullisesti työttömyyskortistoon hyväksymisestä. Epäselvissä tapauksissa voidaan hakija velvoittaa hankkimaan lisäselvityksiä.

36 §. Työttömyyskortisto säilytetään työasiainlautakunnan toimistossa. Työttömyyskortteina on käytettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamia lomakkeita.

37 §. Määräaika, jonka kuluessa henkilöä ei työttömyysohjeiden 12 §:n 3 ja 4 mom.:n mukaisesti hyväksytä työttömyyskortistoon tai joka työttömyysohjeiden 13 §:n 1, 2 ja 5 mom.:n mukaisesti on poistettu työttömyyskortistosta, on - tapauksen luonteesta ja siihen vaikuttaneista seikoista riippuen, jotka työasiainlautakunnan tulee kutakin tapausta erikseen harkitsemaan ottaa huomioon - vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta siitä, kun ko. henkilö on työpaikkansa jättänyt tai poistettu työmaalta taikka, milloin hän on muutoin omasta syystään työttömänä, kun hän työttömyyskortistoon pääsyt var-ten ensimmäisen kerran ilmoittautuu työasiainlautakunnalle.

XIII. Työttömien sijoittaminen työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin.

38 §. Kun työttömyyden lieventämiseksi on järjestetty valtion tai kunnan työ tai ammattikurssit, tulee työmaan päällikön ottaa työhönsijoitettavat työttömät työasiainlautakunnan välityksellä, ellei toisin ole määrätty. Työttömyysohjeitten 14 §:n mukaan tulee työasiainlautakunnan päättää, ketkä kysymyksessä olevaan työhön sopivat työttömät työmaalle lähete-tään.

39 §. 1. Työasiainlautakunnan tulee antaa työttömälle, joka lähetetään työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön, työhönosoituskortti. Työhönosoituskortin saa työttömälle antaa kuitenkin vasta sen jälkeen, kun työmaan päällikkö on ilmoittanut, että työttömiä voidaan työmaalle sijoittaa, eikä työhönsijoit työhönosoituskortteja saa antaa useammalle työttömälle kerrallaan, kuin mitä työmaan päällikön ilmoituksen mukaan työhön voidaan ottaa. Samalla työasiainlautakunnan on ilmoitettava työmaan päällikölle kirjallisesti työhön osoitettujen työttömien nimet.

2. Ilman työasiainlautakunnan osoitusta ei työhön saa ottaa muita työntekijöitä kuin työn suoritukselle välttämättömiä ammattimiehiä työttömyysohjeiden 16 §:ssä mainituin edellytyk-sin. Ottaessaan ko. työntekijöitä työmaan päällikön on sitä ennen neuvoteltava asiasta ao. työvoimapiirin kanssa.

40 §. Milloin kunta järjestää työmaan heikompi-kykyisille työttömille, on se myös oikeutettu määräämään, missä järjes-tyksessä työntekijät tällaiselle työmaalle otetaan. Heikompi-kykyiseksi katsotaan työntekijä, joka ikänsä tai muiden syiden vuoksi ei ole täysin työkykyinen.

41 §. Työmaan päällikön on kirjallisesti ilmoitettava sille työasiainlautakunnalle, joka työhönsuorituksen on antanut, jos työntekijä ei kohtuulliseksi katsottavan ajan kuluessa ole työmaalle saapunut tai jos hän on jättänyt työpaikkansa taikka siitä työsuoritustensa laiminlyöntien, rikkomusten tai muun itse aiheuttamansa syyn johdosta poistettu.

XIV. Työttömien irrottaminen työttömyyden lieventämiseksi järjestetyistä töistä.

42 §. Kun kunnan työasiainlautakunta tai työvoimapiirin päällikkö huolehtiessaan siitä, että vapaiden työmarkkinain työttömyydet tulevat täytetyiksi ja että kunnan ja valtion välinen työhönsijoitussuhde muodostuu työttömyysohjeiden mukaiseksi, irrottavat työntekijöitä työttömyyden lieventämiseksi järjestetyltä työmaalta, tulee työmaan johdon määräaikana vapauttaa irrottaviksi ilmoitetut työntekijät.

43 §. 1. Milloin käynnissä oleva valtion toimesta työttömyyden lieventämiseksi järjestetty työ jouduttaisiin vapaiden työtilaisuuksien ilmaantuessa lopettamaan odotettua nopeammin eikä sitä ennätetä saada tarkoituksenmukaiseen keskeyttämismahdolluuteen, on työmaan johdolla oikeus enintään yhden viikon ajan pitää työssä sellainen *työvoimapiirin päällikön hyväksymä* määrä työntekijöitä, joka välttämättä tarvitaan työmaan saattamiseksi tarkoituksen mukaiseen keskeyttämismahdolluuteen. Näitä työntekijöitä ei kuitenkaan enää lasketa valtion työhönsijoitusosuuksiin kuuluviksi.

2. Milloin työn teknillinen vaihe edellyttää 1:ssä mom. mainittua pitempää määräaikaa tai suurehkoja työntekijämääriä, on asia alistettava ministeriön ratkaistavaksi.

XV. Perheellisten palkanero- ja asumiserolisät.

44 §. 1. Työttömyysohjeiden 24 §:n mukaisen palkanerolisän tarkoituksena on tasoa *perheelliselle työntekijälle* se taloudellinen menetys, minkä hän joutuu kärsimään, kun hänet osoitetaan työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle, ja työpaikan palkkataso on asuinpaikkakunnan palkkatasoa alhaisempi.

2. Asumiserolisän tarkoituksena on korvata *perheelliselle työntekijälle* se menojen lisääntyminen, joka aiheutuu sen johdosta, että hän ja hänen perheensä joutuvat asumaan eri paikkakunnilla.

45 §. 1. Palkanero- ja asumiserolisät maksetaan ko. työn määrärahoista. Niiden suorittamisen edellytyksenä on, että työntekijä on siirretty työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle.

2. Työntekijä, joka on otettu työttömille järjestettyyn työhön asuinpaikkakunnalleen, ei siis ole oikeutettu saamaan näitä lisä, vaikka hänen perheensä asuisikin toisella paikkakunnalla.

3. Työntekijän asuinpaikkakuntana tässä mielessä on pidettävä sitä paikkakuntaa, jossa hän tosiasiallisesti on asunut, kun

hänet otetaan työttömyyskortistoon, ja siis riippumatta siitä, missä hänen perheensä asuu.

4. Sanottujen lisien tarkoituksena on, kuten edellä on jo selvitetty, korvata työntekijälle se rasitus, joka hänelle syntyy, kun hän siirrettynä työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön joutuu asumaan erossa perheestään. Jos työntekijä jo on vapaaehtoisesti jättänyt perheensä lähtөөkseen työhön toiselle paikkakunnalle, ei tilanne hänen perheensä toimeentuloon nähdn muutu sen takia, että hän siirtyy työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön tällä samalla paikkakunnalla.

5. Toisena yleisenä edellytyksenä palkanero- ja asumiserolisän suorittamiselle on, että työntekijä todellakin huoltaa perheensä. Työntekijän perheenjäsenillä tässä mielessä tarkoitetaan hänen luonaan yhteisessä pesässä olevaa puolisoa sekä hänen elätettävänä olevaa 16 vuotta nuorempaa omaa lasta, otollasta ja puolison lasta sekä kasvattilasta, jos työntekijä on huolehtinut hänestä ilman korvausta, niin myös työkyvyttömiä vanhempia ja 16 vuotta nuorempia sisarusksia, jos he ovat elatusseensa nähden riippuvaisia työntekijän ansiosta. *Kulkulaitosten ja yleistn töiden ministeriö 28/4 1954.*

46 §. Työntekijän, jolla on 45 §:ssä mainittuja omaisia, on, saadaksensa po. lisä, esitettävä työmaan päällikölle virkato-distus tai muu pätevä selvitys heidän olemassaolostaan sekä, milloin kysymys perustuu työkyvyttömiön vanhempien ja 16 vuotta nuorempien sisarusten huoltamiseen, selvitys siitä, että hän todellakin huoltaa näitä. Viimeksimainittuna selvityksenä kelpaa huoltolautakunnan tai muun viranomaisen todistus.

47 §. Niissä tapauksissa, jolloin aviopuolisot välien rikoutumisen vuoksi asuvat erillään tai avioliitto on tuomiolla purettu ja työntekijä on tuomittu suorittamaan elatusapua puolisolleen tai lapsilleen, on hän oikeutettu saamaan vahvistetun palkanerolisän, mutta asumiserolisää ei hänelle suoriteta. Jos avioliitto on tuomiolla purettu ja elatusvelvollisuutta ei ole tuomioistuimessa määrätty, ei lisä suoriteta.

48 §. Työntekijälle, joka on oikeutettu palkanero- ja asumiserolisään, mutta joka on estynyt tekemästä työtä työssä saamansa vamman tai sairauden takia, on lisät maksettava, ellei työsuhdetta ole purettu.

49 §. Palkanero- ja asumiserolisiin nähden on sen lisäksi, mitä edellä on sanottu, noudatettava seuraavaa:

1. Urakkatyössä oleville suoritetaan palkanerolisää saman suuruisena kuin samassa työssä aikapalkalla oleville työntekijöille.

2. Asumiserolisää suoritetaan jokaiselta arkipäivältä, jonka työntekijä joutuu työmaalla olemaan. Asumiseron suuruuden vahvistaa kulkulaitosten ja yleistn töiden ministeriö harkintansa mukaan.

3. Sellaisille työntekijöille, jotka ovat työssä toisella paikkakunnalla, mutta jotka työpaikan läheisyyden takia saattavat asua kotonaan, ei suoriteta asumiserolisää.

50 §. 1. Työmaan päällikkö lähettää palkanero- ja asumiserolisät kuukausittain suoraan työntekijän huollettaville ja an-

taa työntekijälle todisteen, josta ilmenee se virasto, jonka alainen ko. työmaa on, sekä aika, jota todiste koskee, ja montako päivää työntekijä tänä aikana on ollut näihin lisiin oikeuttavassa työssä.

2. Jäljennöksen tästä todisteesta työmaan päällikkö lähettää myös työntekijän asuinpaikan työasiainlautakunnalle, jonka vielä tulee tarkistaa, ovatko tiedot työntekijän huoltosuhteista oikeat sekä ilmoittaa ko. lisien maksusta päättävälle työvirastolle huoltosuhteissa mahdollisesti tapahtuneista muutoksista.

51 §. Mitä edellä on sanottu palkanero- ja asumiserolisistä, sovelletaan ainoastaan työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin valtion ja kunnan töihin.

XVI. Mutta määräyksiä.

52 §. Työttömyyssohjeiden 22 §:n 2 momentin lopussa mainituissa tapauksissa on noudatettava samanlaisten töiden tai ellei aivan samanlaisia töitä ole, lähinnä samanlaisten töiden palkkaehtoja. Siten esim. tietöissä on noudatettava tietöiden, metsänparannustöissä metsänparannustöiden jne. palkkaehtoja. Eri aloilla on näin ollen noudatettava kunkin alan vapaan työehtosopimuksen määräyksiä kausiluontoisia korotuksia lukuunottamatta.

53 §. 1. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettu työ tai sen osa voidaan antaa urakoitsijan suoritettavaksi.

Milloin työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettu työ tai sen osa annetaan urakoitsijan suoritettavaksi, urakoitsijan on työn suorituksessa ja työvoiman ottamisessa noudatettava Valtioneuvoston vahvistamia työttömyyssohjeita sekä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamia tarkempia määräyksiä.

2. Työviraston on alistettava urakkasopimus kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistettavaksi.

54 §. Työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettujen töiden järjestelyyn tarvittavia lomakkeita ja kortteja saavat työasiainlautakunnat tilata työvoimapiirinsä toimistolta.

55 §. Nämä työttömyyssohjeiden soveltamismääräykset astuvat voimaan heti.

14. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvauksia luotsauksista.

Satamalautekunnan vahvistama helmikuun 15 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:174 ja 1952:29)

Satamapalveluskuntaan kuuluvat Helsingin kaupungin satama-alueella luotsauksia suorittamaan hyväksytyt henkilöt ovat oikeutetut kantamaan toimittamistaan luotsauksista palkkiota allaolevan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorekisteritonneissa	Maksu, mk
Alle 500	350
500 - 1 000	500
1 000 - 1 500	600
1 500 - 2 000	750
2 000 - 3 000	1 050
3 000 - 4 000	1 400
Yli 4 000	2 000

Milloin luotsi on tilattu määrätyksi kellonlyönniksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua siitä, on odotusajalta suoritettava 200 mk jokaiselta tämän puolen tunnin jälkeen alkavalta tunnilta.

15. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 24 p:ltä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 84/54)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1953 annetussa laissa (545/53), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (81/51), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21 päivänä tammikuuta 1954 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (14/54), 1 luvun määräyksiä perussäännöstelystä, 2 luvun määräyksiä asunonvälityksestä, 3 luvun määräyksiä tehostamistoimenpiteistä ja 89 §:n määräyksiä muuttoilmoituksista on sovellettava kaupungeissa, kauppaloissa ja muissa kunnissa seuraavaasti:

1, 2 ja 3 luvun sekä 89 §:n määräyksiä:

Uudenmaan läänit: Helsingin kaupungissa.

Lisäksi valtioneuvosto on edellä mainitun huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 60 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että Helsingin kaupungin alueesta on omalla piirillä Malmin alue, jonka rajoina ovat idässä Malmin, Stenbölén ja Viikin kylien itäraja Herttoniemen rautatiehen asti, etelässä Herttoniemen rautatie Vantaanjokeen asti, lännessä Vantaanjoki ja pohjoisessa kaupungin raja.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1954, ja sillä kumotaan huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta 10 päivänä joulukuuta 1953 (466/53) annettu valtioneuvoston päätös. Kuitenkin voidaan paikkakunnilla, joilla perussäännöstely on ollut voimassa, mutta tämän päätöksen voimaan tullessa lakkaa, asuinhuoneistoja koskeva vuokrasuhde, jossa vuokrakausi on enintään kuukauden pituinen, vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta irtisanoa vain päättyväksi kolmen kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana irtisanominen on toimitettu, jolleivät asianosaiset tämän päätöksen voimaantulon jälkeen ole muusta irtisanomisajasta sopineet.

16. Kunnallisen kodinhoitoavun korvausperusteet.

Sosiaaliministeriön päätös helmikuun 24 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 94/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:13)

Sosiaaliministeriö on kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (272/50) 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta voi kunnallisvaltuusto muilta kuin vähävaraisilta perheiltä määrätä kodinhoitajalle annettavan ruoan ja asunnon lisäksi perittäväksi korvausta enintään 500 markkaa vuorokaudelta.

2 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1954 ja sillä kumotaan 9 päivänä tammikuuta 1951 (18/51) annettu sosiaaliministeriön päätös kunnallisen kodinhoitoavun korvausperusteista.

17. Korvauksen periminen tuberkuloositoimistossa yksityislääkäriä käytettäväksi otetuista röntgenkuvista.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 24 p:ltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa tuberkuloositoimiston perimään sellaisista röntgenkuvista, jotka siellä otetaan potilaan pyynnöstä yksityislääkäriä käytettäväksi, seuraavan suuruisen korvauksen:

Iso keuhkokuva (35 x 35, 30 x 40, 30 x 30)	250 mk
Kärkikuva (24 x 30)	200 "
Pienoisokuva (8 x 8)	100 "

18. Laki asiakirjain lähettämisestä.

Annettu helmikuun 26 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 74/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930:9 ja 1945:99)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sellaisen kirjallisen hakemuksen, valituksen, selvityksen ja muun asiakirjan, jonka voi valtion hallintoviranomaiselle antaa valtuutetun asiamiehen välityksellä, saa asiallinen myös, omalla vastuullaan, lähettää sille maksettuna postilähettyksenä tai lähetin välityksellä.

Postitse lähetetty asiakirja on katsottava viranomaiselle annetuksi sinä päivänä, jona asiakirjan sisältävä postilähetys tai ilmoitus lähetyksen saapumisesta postin osoitetoimipaikkaan on annettu viranomaiselle.

Asiakirjoja postitse lähetettäessä älköön olko noudatettavana, mitä laissa tai asetuksessa on säädetty siitä, että asiakirja on annettava viranomaiselle tai johonkin toimeen ryhdyttävä ennen määrättyä kellonlyömyä.

2 §. Milloin päätös, välipäätös, todistus, jäljennös tai muu asiakirja on valtion hallintoviranomaiselta perittävissä valtuutetun asiamiehen välityksellä, voidaan se myös, asiallisen pyynnöstä ja vastuulla, lähettää hänelle postitse tai lähetin välityksellä.

Asiakirjan postitse lähettämistä tarkoittavan pyynnön katsottakoon asiallisen, jollei hän toisin ole ilmoittanut, tehneen myös silloin, kun hän itse on käyttänyt postin välitystä lähettäessään viranomaiselle samaa asiaa koskevia asiakirjoja.

Lähetti on velvollinen, milloin viranomainen harkitsee syytä olevan, esittämään selvityksen siitä, että asiakirjan noutaminen on annettu hänen tehtäväkseen.

3 §. Milloin joku näyttää valtuutuksen tai toimeksiannon nojalla olevansa oikeutettu toimimaan toisen puolesta, sovellettakoon häneen vastaavasti, mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty asiallisen oikeudesta lähettää tai saada asiakirjoja postitse tai lähetin välityksellä.

4 §. Postitse tai lähetin välityksellä asialliselle tai hänen 3 §:ssä mainitulle asiamiehelleen lähetetty asiakirja on katsottava asialliselle tai asiamiehelle annetuksi silloin, kun se, lähetettäessä asiakirjaan tehtävän merkinnän mukaan, annetaan postin kuljetettavaksi tai lähetille.

5 §. Mitä tässä laissa säädetään valtion hallintoviranomaisesta, sovellettakoon myös tasavallan hallitukseen, korkeimpaan hallinto-oikeuteen, virkaylioikeuteen ja vakuutus-oikeuteen sekä, haettaessa muutosta vakuutus-oikeuden päätökseen, korkeim-

paan oikeuteen, samoin kuin valtioneuvoston tarkastusviraston tarkastusneuvostoon, työtuomioistuimeen, maistraattiin, järjestysoikeuteen ja kunnallisiin hallintoviranomaisiin.

Oikeudesta käyttää postia tai lähettiä asiakirjoja evankelis-luterilaisen kirkon viranomaisille toimitettaessa ja niiltä perittäessä noudatettakoon, mitä kirkkolaisissa on säädetty. Tämän lain säännösten estämättä noudatettakoon myös, mitä muussa laissa on säädetty oikeudesta käyttää postia tai lähettiä asiakirjoja viranomaisille toimitettaessa ja niiltä perittäessä.

Milloin muussa laissa on myönnetty oikeus käyttää postia asiakirjoja viranomaisille toimitettaessa ja niiltä perittäessä, saadaan myös, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, käyttää lähettiä näihin tehtäviin.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

7 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1954, ja sillä kumotaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annettu laki (45/30) siihen tehtyine muutoksineen.

Jos muualla laissa tai asetuksessa on viitattu 1 momentissa mainittuun lakiin, on viittauksen katsottava tarkoittavan tätä lakia.

19. Asetus asiakirjain lähettämisestä.

Annettu helmikuun 26 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 75/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930:10, 1936:93 ja 1951:127)

Oikeusministerin esittelystä säädetään asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun lain (74/54) 6 §:n nojalla:

1 §. Asiakirjaan, joka postitse tai lähetin välityksellä lähetetään viranomaiselle, on lähettäjän selvästi merkittävä nimensä, ammattinsa, asuinpaikkansa ja postiosoitteensa.

2 §. Viranomaisen, joka on vastaanottanut postitse tai lähetin välityksellä lähetetyn asiakirjan, on tehtävä siihen merkintä, että se on saapunut postitse tai lähetin välityksellä, sekä, viimeksi mainitussa tapauksessa, merkittävä siihen tarvittavat, lähettäjä koskevat henkilötiedot.

3 §. Jos asiakirjat ovat saapuneet viranomaiselle postitse ja lähettäjä pyytää diaaritodistusta, toimitettakoon se hänelle samalla tavoin kuin asiakirjain lähettämisestä postitse on säädetty.

4 §. Jos asiakirjat koskevat anomusta, jonka tutkittavaksi ottaminen edellyttää määrätyn maksun suorittamista, eikä sel-laista maksua ole asiakirjoihin liitetty tai lähetin käytettävänä, taikka jos asiakirjat, joista on suoritettava leimaveroa, eivät ole asianmukaisesti leimamerkeillä varustetut, palautettakoon ne, käsiteltäviksi ottamatta, lähettäjälle takaisin. Milloin asiakirjat ovat saapuneet postitse, noudatettakoon niiden palauttamisessa, mitä 8 §:ssä on säädetty.

Lähettäjän asiana on pitää huolta, joko omin toimenpitein tai virastoon asetetun toimimiehen tai muun asiamiehen välityksellä, siitä, että muut asiakirjoissa olevat muodolliset tai asialliset puutteellisuudet tulevat asianmukaisesti korjatuiksi.

5 §. Milloin tiettyä asiaa koskevat asiakirjat toimitetaan viranomaiselle muutoin kuin postin välityksellä ja asiallinen haluaa saada viranomaiselta perittävän, samaa asiaa koskevan asiakirjan lähetyksi postitse, on pyyntö postitse lähettämisestä, jollei sitä ole tehty viranomaiselle toimitetuissa asiakirjoissa tai suullisesti, tehtävä maksetussa kirjeessä postitse ja siinä selvästi ilmoitettava asiallisen nimi, ammatti, asuinpaikka ja postiosoite.

6 §. Kun asiallinen on pyytänyt tai hänen on katsottava pyytäneen, että asiakirja lähetettäisiin hänelle postitse, on viranomaisen, jos pyyntöä ei noudateta, ilmoitettava siitä asialliselle.

7 §. Asiakirjaan, joka postitse tai lähetin välityksellä lähetetään asialliselle, on merkittävä, että postitse lähettäminen tai lähettämisen antaminen on tapahtunut asiallisen nimenomaisesta pyynnöstä taikka sen johdosta, että hän lähettäänsä viranomaiselle samaa asiaa koskevia asiakirjoja on käyttänyt postin välitystä. Niin ikään on asiakirjaan tehtävä merkintä siitä, kenelle ja milloin asiakirja on lähetetty tai annettu.

8 §. Kun asiakirjoja postitse lähetetään tai 4 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 90 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran, kuin kunnallisvaltuusto ehkä määrää.

Niissä valtion virastoissa ja viranomaisissa, joissa toimituskirjoista suoritetaan ainoastaan leimaveroa tai joissa virkatoimista ja toimituskirjoista suoritettavat maksut peritään valtiolle, samoin kuin tuomiokapitulissa ja ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallituksessa menee 1 momentissa mainittu lähetysmaksu valtiolle. Muissa valtion viranomaisissa ja virastoissa sekä kirkkohallituksessa saa lähetysmaksun se viran tai toimen haltija, joka asiakirjat lähettää tai palauttaa. Kunnallisvaltuusto määrää, onko kunnalliselle viranomaiselle suoritettava lähetysmaksu menevä viranhaltijalle vai kunnalle. Siitä, onko evankelisluterilaisen seurakunnan kirkkoherranvirastolle suoritettava lähetysmaksu menevä seurakunnalle vai asianomaiselle viran tai toimen haltijalle, on erikseen säädetty.

Asiakirjain lähettämisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset sekä menevistä asiakirjoista tuleva leimavero ja lunastus perittäköön, mikäli niitä ei jo ole suoritettu, postienakolla. Kun mitään suoritettavaa ei ole perittävänä, voidaan lähetys toimittaa kirjattuna. Jos postiennakkolähetystä ei lunasteta, meneteltäköön niinkuin yleisten verojen ja maksujen ulosotosta on säädetty. Joka katsoo, että postiennakko on laittomasti hänen maksettavakseen pantu, saa valittaa siitä lääninhallitukseen siinä järjestyksessä kuin eräitä määräyksiä ulosteiden, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastuksen tahi muun sellaisen ulosmittauksesta sisältävässä, 27 päivänä helmikuuta 1897 annetussa asetuksessa (17/97) on säädetty.

Siltä, joka varattomuuden takia tai muutoin lain mukaan on oikeutettu saamaan pyytämänsä asiakirjan maksuitta, älköön 1 momentissa määrättyä lähetysmaksua perittäkö.

9 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty asiallisesta, on voimassa myös sellaisesta asiallisen asiamiehestä, jota tarkoitetaan asiakirjain lähettämisestä annetun lain 3 §:ssä.

10 §. Asiakirjain lähettämisestä annetun lain 5 §:ssä mainitun viranomaisen toimivallan siirryttyä toiselle viranomaiselle sovellettakoon lain ja tämän asetuksen säännöksiä vastaavasti siihen viranomaiseen.

11 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1954, jolloin oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada

asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annettu asetus (46/30) siihen tehtyine muutoksineen lakkaa olemasta noudatettavana.

Kaupunginvaltuusto päätti, että milloin kaupungin virastot ja laitokset lähettävät asianosaisille pyynnöstä asiakirjoja, asianosaisilta on postimaksun lisäksi perittävä lähetyksmaksuna kaupungille samansuuruinen maksu kuin kulloinkin voimassa olevien määräysten mukaan on valtion viranomaiselle maksettava. *Kaupunginvaltuusto 31/5 1950.*

Milloin äänioikeutettu on kunnallisvaaleissa vaalilautakunnalta, maistraatilta tai kauppalanhallitukselta pyytänyt, että vaaliluettelon ote lähetettäisiin hänelle postitse, lähetettäköön sanottu ote hänelle postitse maksutta kirjattuna virkalähteyksellä. *Asetus 8/9 1950.*

20. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta.

Annettu helmikuun 26 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 81/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 22, 46 ja 52 § näin kuuluviksi:

22 §. Kun laitos, joka ei ole pankki tai muu rahalaitos, suorittaa korkoa sinne talletetuista varoista, on laitoksen 1 §:ssä tarkoitettujen verojen ja vakuutusmaksun ennakkona pidettävä talletetuista varoista suoritustaan korkoista valtionneuvoston määräämä osa, enintään kuitenkin kolmekymmentä sadalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua pidätystä älköön kuitenkaan toimitettako korkoista, jotka työntekijälle suoritetaan tämän työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamista varoista.

Jos pidättävä määrä kuudelta kuukaudelta olisi pienempi kuin viisikymmentä markkaa, älköön pidätystä myöskään toimitettako.

46 §. Ennako, joka verovelvolliselle on 33 §:n mukaan verovuodelta maksuunpantu, on verolautakunnan toimesta vähennettävä siitä tulo- ja omaisuusverosta, joka hänelle sanotulta vuodelta määrätään. Milloin veron määrääminen tapahtuu muussa verolautakunnassa, kuin missä ennako on maksuunpantu, verovelvollisen on, saadakseen ennakon vähennetyksi verostaan, liitettävä veroilmoitukseensa ennakon määränneen verolautakunnan todistus hänen maksettavakseen pannun ennakon määrästä.

Milloin verovelvolliselle, joka on muuttanut tilikauttaan, joltakin vuodelta toimitettavassa verotuksessa määrätään ainoastaan omaisuusveroa tulo- ja omaisuusverolain 2 §:n 3 momentin perusteella, luetaan hänen hyväkseen tämän omaisuusveron lyhennykseksi vain omaisuusveroa vastaava osa ennakosta. Tuloveroa vastaava osa ennakosta luetaan tällöin hänen hyväkseen vasta siinä verotuksessa, jossa vero muutetulta tilikaudelta ensi kerran määrätään.

52 §. Milloin tulo- ja omaisuusverotuksessa tai 50 §:ssä tarkoitettussa selvittelyssä todetaan, että verovelvolliselta on pidätetty tai että hänelle on ennakkoverolipun perusteella maksuunpantu enemmän kuin tarvitaan tulo- ja omaisuusveron tai kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, on liikaa pidätetty tai kannettu ennako, mikäli se on vähintään viisikymmentä markkaa, palautettava ja maksuunpantua ennakkoa, jos se on suoritamatta, lyhennettävä liikaa maksuunpannulla määrällä.

Jos vero tulo- ja omaisuusverolain 2 §:n 3 momentin perusteella määrätään yksinomaan omaisuudesta, sovelletaan 1 momentin säännöksiä ainoastaan omaisuusveroa vastaavaan osaan ennakosta.

21. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 3 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 98/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:26)

Valtioneuvosto on, kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, muuttanut tarkemmat määräykset majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta sisältävän, 18 päivänä helmikuuta 1938 antamansa päätöksen 9 §:n, sellaisena kuin se on 13 päivänä tammikuuta 1944 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (14/44), näin kuuluvaksi:

9 §. Hotelleissa, matkustajakodeissa ja yömajoissa on pidettävä matkustajakirjaa, joka tai asianmukainen jäljennös siitä on matkustajan saapumispäivän jälkeisenä päivänä esitettävä asianomaiselle poliisiviranomaiselle, jollei lääninhallitus myönnä maaseutua varten siihen pitempää aikaa. Samalla on matkustajan itsensä täyttämä, sisäasiainministeriön vahvistaman mallin mukainen matkustajakortti jätettävä poliisiviranomaiselle. Tällöin on myös noudatettava, mitä ulkomaalaisen passin ja ololipun toimittamisesta poliisiviranomaiselle on erikseen säädetty. Matkustajan lähdön jälkeisenä päivänä on siitä kirjallisesti ilmoitettava poliisiviranomaiselle, jollei asianomainen lääninhallitus ole maaseutua varten vahvistanut muuta määräaikaa.

Jos matkustaja kieltäytyy täyttämästä matkustajakorttia tai jos on syytä epäillä hänen itsestään antamiensa tietojen todenperäisyyttä, on siitäkin viipymättä ilmoitettava poliisiviranomaiselle.

Tässä pykälässä tarkoitetut matkustajakirja ja -kortit on liikkeenharjoittajan itsensä hankittava ja kustannettava.

22. Laki eräiden tietojen antamisesta virallisia tilastoja varten.

annettu maaliskuun 5 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 96/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:96 ja 1950:77)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Jokainen, joka harjoittaa elinkeinoa, liikettä taikka vapaata tai muuta ammattia, on velvollinen antamaan virallista tilastoa varten tarpeelliset, vahvistettujen kaavakkeiden mukaisesti laaditut tiedot harjoittamastaan elinkeinosta, liikkeestä tai ammatista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot kalenterivuoden aikana harjoitetusta toiminnasta on annettava viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 15 päivänä ja tiedot vuotta lyhyempänä aikana harjoitetusta toiminnasta viimeistään kysymyksessä olevan toiminta-ajan päättymistä seuraavan kuukauden aikana.

Tietojen pyytäminen on järjestettävä siten, että niiden antamisesta aiheutuu elinkeino-, liike- ja ammattitoiminnalle mahdollisimman vähän kustannuksia ja haittaa.

Edellä 1 momentissa säädetty velvollisuus ei koske niitä tietoja, joita annetaan maataloustilastosta annetun lain nojalla.

2 §. Kunta on velvollinen antamaan vuosittain viimeistään elokuun 1 päivänä virallista tilastoa varten vahvistettujen kaavakkeiden mukaisesti tiedot kunnan taloudesta ja sen hoidossa olleista rahastoista edellisen kalenterivuoden aikana.

3 §. Seurakunta, yhdistys, säätiö sekä opetus- tai muu laitos, joka omistaa tai hoitaa lahjoituksen tai julkisen keräyksen avulla syntyneitä, yleishyödyllisiä tarkoituksia palvelevia rahastoja, on velvollinen vuosittain viimeistään kesäkuun 1 päivänä antamaan rahastoista tilastoa varten tarvittavat, edellisen kalenterivuoden toimintaa koskevat tiedot.

4 §. Kunta on velvollinen neljännesvuosittain antamaan virallisen tilaston laatimista varten vahvistettujen kaavakkeiden mukaiset tiedot rakennustoiminnasta ja siinä käytetystä työvoimasta kunnan alueella. Tiedot on annettava viimeistään kunkin neljännesvuoden päättymistä seuraavan kuukauden aikana.

Mikäli erityisistä syistä harkitaan tarpeelliseksi, on kunta velvollinen antamaan 1 momentissa mainitut tiedot kuukausittain viimeistään seuraavan kuukauden 15 päivänä.

5 §. Tässä laissa tarkoitetut tiedot on annettava tilastolliselle päätoimistolle. Valtioneuvosto voi päättää, että tietoja on annettava tilastollisen päätoimiston asemesta jollekin muulle tilastoa laativalle valtion viranomaiselle.

Tässä laissa tarkoitettut kaavakkeet vahvistaa tilastollinen päätoimisto, jollei valtioneuvosto toisin päättä. Ennen kaavakkeiden vahvistamista on asiasta kuultava kuntien, teollisuuden ja kaupan keskusjärjestöjä.

Tilastollinen päätoimisto tai se muu viranomainen, jolle tiedot on annettava, voi antaa helpotusta tässä laissa määrättyjen velvollisuuksien täyttämässä.

6 §. Jokainen on velvollinen pitämään salassa, mitä hän virassaan tai julkisessa toimessaan on tilastoviranomaisille annetuista tiedoista saanut tietää toisen taloudellisesta asemasta tai liikesuhteista, eikä kerättyjä tietoja saa käyttää muihin kuin tilastollisiin tarkoituksiin.

7 §. Joka ilman pätevää syytä laiminlyö tässä laissa säädettyjen tietojen antamisen, rangaistakoon enintään viidellä kymmenellä päiväsakolla.

Jos joku, joka tämän lain mukaan on ilmoitusvelvollinen, on tahallaan antanut väärän ilmoituksen tai tiedon tahi jos joku rikkoo, mitä 6 §:ssä on säädetty, rangaistakoon, mikäli teosta ei ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään sadalla päiväsakolla.

Milloin joku on määräaikana laiminlyönyt tässä laissa tarkoitettujen tietojen antamisen, voi lääninhallitus velvoittaa asianomaisen siihen uhkasakolla, jollei tuomioistuimessa ole 1 momentin nojalla vaadittu asianomaiselle rangaistusta ja hänen velvoittamistaan tietojen antamiseen.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

9 §. Tämä laki kumoo tietojen antamisesta eräitä yleisiä, virallisia tilastoja varten 1 päivänä marraskuuta 1940 annetun lain (588/40) siihen tehtyine muutoksineen.

23. Helsingin kaupungin matkustussäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 10 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:98)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touko-kuun 12 päivänä 1943 vahvistamansa matkustussäännön 12 §:n näin kuuluvaksi:

12 §. Matkasta kotimaassa suoritetaan päivärahaa seuraavan asteikon mukaan:

I luokassa	.....	1 500 mk
II "	.....	1 200 "
III "	.....	900 "

Päiväraha lasketaan 50 %:lla korotetuin määrin kaupungeissa ja kauppaloissa sekä taajaväkisessä yhdyskunnassa. Korotettu päiväraha suoritetaan jokaiselta vuorokaudelta, jonka aikana asianomainen on korotukseen oikeuttavalla paikkakunnalla tehtävän suorittamisen, yöpymisen tai muun pätevän syyn vuoksi oleskellut vähintään kuusi tuntia.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että päätöstä on sovellettava huhtikuun 1 päivästä 1954 lukien.

24. Teurastamon syväjäädättämön käyttömaksut.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat maaliskuun 10 p:nä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä teurastamon syväjäädättämöä varten seuraavat käyttömaksut:

I. L i h a o s a s t o.

1. Vastaanotto:

a) purkaus		
1) autosta	0.25	mk/kg
2) rautatievaunusta	0.25	"
b) punnitus	0.20	"
c) paloittelu neljään osaan	0.50	"
d) " kahteen osaan	0.25	"
e) kuljetusmaksut	0.20	"

Purkaus-, paloittelu- ja kuljetusmaksut peritään vain laitoksen hoitaessa nämä tehtävät.

2. Pikajääditys ..... 7 mk/kg

Tähän maksuun sisältyy punnitusmaksut, mutta ei paloittelu-
maksua.

3. Jäädättämösäilytys - 20° C vuorokautta kohden:

a) 0.15 mk/kg säilytysajan ollessa yli 2 kuukautta,	
b) 0.20 " " " " 1-2 " "	
c) 0.30 " " " " 2-4 viikkoa.	

Lyhyin aika, jolta maksu kannetaan, on 2 viikkoa.

4. Jäädättämösäilytys $\pm 0^{\circ}$ - + 5° C:

a) ruhot:		
1) raavas ja sika yli 80 kg	50	mk/vuorokausi
2) raavas 30-80 kg	30	"
3) vasikka alle 30 kg ja lammas	15	"
4) hevonen	60	"
b) paloitteltu liha	0.60	mk/kg vuorokautta
		kohden säilytysajan
		ollessa yli
		2 viikkoa
	0.80	" vuorokautta
		kohden säilytysajan
		ollessa
		enintään 2
		viikkoa,
	1	" vuorokautta
		kohden säilytysajan
		ollessa
		enintään 1
		viikko.

5. Lähetys:

- a) purkaus ja kuljetus ..... 0.25 mk/kg
 b) punnitus (vaadittaessa) ..... 0.20 "

Purkaus- ja kuljetusmaksu peritään vain laitoksen hoitaessa nämä tehtävät.

6. Jäädätysskoppien vuokrat - 20° C:

- a) 300 l. kopista ..... 5 000 mk/vuosi
 b) 600 l. " ..... 7 000 " + pikajäädytysmaksu 7 mk/kg
 c) 1 200 l. " ..... 10 000 " + "
 d) 6 m³ ..... 45 000 " + "
 e) suuremmat kopit ..... 1 200 mk/m²/kk + "

7. Lukko- ja avainmaksu (vakuus).. 500 mk.

II. K a l a o s a s t o.

1. Vastaanotto:

- a) purkaus
 1) autosta ..... 0.20 mk/kg
 2) rautatievaunusta ..... 0.20 "
 b) punnitus ..... 0.20 "
 c) asettelu-, laatikko-, huuhtelu- ja glaseerausmaksu ... 0.30 "
 d) kuljetus ..... 0.20 "

Nämä maksut peritään vain laitoksen hoitaessa tehtävät.

2. Pikajäädytys:

- a) silakka ..... 7 mk/kg
 b) lohi ..... 13 "
 c) muut kalat ..... 10 "

3. Jäädäyttämösäilytys -20° C vuorokautta kohden:

- a) 0.15 mk/kg säilytysajan ollessa yli 2 kuukautta,
 b) 0.20 " " " 2 viikkoa-2 kuukautta,
 c) 0.25 " " " enintään 2 viikkoa.

Lyhin aika, jolta maksu kannetaan, on 2 viikkoa.

4. Jäädäyttämösäilytys + 0° - + 5° C:

- a) 50 mk/35 kg laatikko vuorokaudelta.
 b) kopit 2 000 mk/m² kuukaudelta.

Riienin säilytysmaksu on 50 mk.

5. Lähetys:

- a) purkaus ja kuljetus ..... 0.20 mk/kg
 b) punnitus (vaadittaessa) .... 0.20 "

Purkaus ja kuljetusmaksut peritään vain laitoksen hoitaessa nämä tehtävät.

6. Jäädätysskoppien vuokrat -20° C:

- a) 300 l. kopista ..... 5 000 mk vuodelta
 b) 600 l. " ..... 7 000 " " + pikajäädytysmaksu
 c) 1 200 l. " ..... 10 000 " " + "
 d) suuremmat kopit ..... 1 800 mk/m²/kk + "

Lisämääräyksiä.

- 1) Pienin pikajäädytystunnelissa käsiteltävä lihamäärä on 3 000 kg. Pienin pikajäädytystunnelissa käsiteltävä kalamäärä on 1 000 kg.
- 2) Vähin syväjäädytys- ja säilytysmaksu lasketaan 50 kg:lta lihaa tai kalaa.
- 3) Lyhin aika, josta säilytysaika jäädyttämössä lasketaan, on 2 viikkoa.
- 4) Vähin jäädyttämömaksu lasketaan 50 kg:lta lihaa ja 35 kg:lta kalaa.
- 5) Painorajat ruhon paloittelussa:
  - a) 30 kiloon saakka paloittelematta,
  - b) sika 30-150 kg paloittellaan kahteen osaan,
  - c) " yli 150 " " neljään osaan,
  - d) raavas 30-80 " " kahteen osaan,
  - e) " yli 80 " " neljään osaan,
  - f) lammas paloittelematta.

Mikäli tilanpuute syväjäädyttämössä vaatii, voi teurastamo määrätä, että sian sorkat ja pää on katkaistava.

6) Jäädyttämössä varastoitavan lihan tulee olla teurastamossa punnittua tavaraa, joka on asianmukaisesti tarkastettu ja leimattu.

7) Asiakas on velvollinen teurastamon valvonnan alaisena itse kuljettamaan ruhot ja lihan syväjäädyttämöön.

8) Kalaosaston asiakkaat ovat itse velvolliset teurastamon valvonnan alaisena hoitamaan kalan purkauksen, syväjäädytyksen, käsittelyn ja kuljetuksen säilytyshuoneisiin ja saavat teurastamolta punnitus- ja vastaanottotodistuksen, ellei teurastamon kanssa ole toisin sovittu.

9) Syväjäädytettävän lihan ja kalan tulee olla varastoituna jäädyttämöön puoli tuntia ennen laitoksen sulkemista. Myöhemmin tuodusta tavarasta on suoritettava 50 %:n korotus.

Viimeinen pikajäädytys toimitetaan kello 14.30, pyhien aattona kuitenkin puolitoista tuntia ennen sulkemista.

10) Asiakkaan varatessa lihan tai kalan tai muun elintarvikkeen säilyttämiseen tilaa saleittain tai yli 50 m² koko vuodeksi, on teurastamolautakunnalla oikeus alentaa vahvistettuja säilytysmaksuja enintään 15 %:lla, jos salin tai vuokratun tilan pinta-ala on yli 50 m², ja enintään 20 %:lla, jos salin tai vuokratun tilan pinta-ala on yli 100 m².

11) Kaupunginhallituksella on oikeus maasta vientiä varten tarkoitettuun syväjäädyttämössä säilytettävään tavarahan nähdessä soveltaa harkintansa mukaan yllä olevasta taksasta poikkeavia maksuja.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginhallituksen huhtikuun 1 päivään 1955 saakka tekemään edellä vahvistettuihin maksuihin mahdollisesti tarpeellisiksi osittautuvia muutoksia.

25. Kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien sääntöjen 1 §:n muutos.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 15 p:nä 1954.
(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 547 sekä kunn. as.-kok. 1953:31)

Satamalautakunta vahvisti mainittuna päivänä kalastuksen harjoittamista Helsingin kaupunkiin kuuluvissa kalavesissä koskevien, helmikuun 1 päivänä 1890 vahvistettujen sääntöjen 1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Jokaisella kaupungin asukkaalla kuin myöskin niillä, jotka asuvat kaupunkiin yhdistetyllä maalla, mutta ei muilla, on lupa kaupungin/kalavesissä, niitä alueita lukuunottamatta, joihin kalastusoikeus 2 §:n mukaan on erikseen myönnetty, harjoittaa kalanpyyntiä suorittamalla kaupungin kassaan vuotuiset maksut kalastuksessa käytetyistä kalanpyydyksistä, nimittäin nuotasta 2 000 markkaa, isosta rysästä 2 000 markkaa, kustakin silakkaverkosta, verkosta ja tavallisesta rysästä 200 markkaa, katiskasta 300 markkaa sekä kaikenlaatuisista koukuista 200 markkaa sadalta. Oikeudesta kalastaa vetouistimella on maksu 200 markkaa ja oikeudesta kalastaa heittouistimella on maksu 400 markkaa vuodessa. Onkimisesta ei mitään maksua suoriteta.

26. Laiturihuollon taksa.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 29 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:100)

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja varastoimisesta makasiiniin, laiturisuojaan tai avoimelle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan, tavarain siirtomatkan ollessa enintään 50 metriä aluksen lastiluukulta, jäljempänä seuraavan taksaan hintojen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 50 mk, paitsi 20 kg tai vähemmän painavista lähetyksistä 30 mk.

Astiatavarasta veloitetaan kuten kappaletavarasta, millein astiain paino on alle 50 kg.

Säkitavarasta veloitetaan ainoastaan taksassa ilmoitetut hinnat, milloin paino säkkiä kohden on 50-100 kg.

Taksan hintojen lisäksi veloitetaan tonnilta

	Kesätaksa 1.4.-15.11.	Talvitaksa 16.11.-31.3.
	mk	mk
Painon säkkiä kohden ollessa alle 50 kg	8	9
" " " " yli 100 "	29	32

T a k s a :

Hinnat tonnilta = 1 000 kg,
ellei muuta ole mainittu:

	Kesätaksa 1.4.-15.11.	Talvitaksa 16.11.-31.3.
	mk	mk
Aluminium, harkkoina	253	268
Aluminiumsulfaatti, säkeissä	214	225
Ammoniumsulfaatti "	214	225
Asbestiputket	265	281
Astiatavara, puhdas, väh. 2 000 kg	174	184
" " alkoholi, yli 200 l. asti-		
" " " oissa	214	227
Astiat, tyhjät, ei yli 200 l	16	17
" " " 200-400 l	20	21
" " " yli 400 l	26	28
Autot	448	478
Fosfaatti, säkeissä	228	241
Glaubersuola "	228	241
Grafiitti	228	241
Hamppu, pellava ja rohtimet	430	510
Häpät, tynnyreissä	192	201
Happopullot	384	406

	mk	mk
Hartsit, astioissa	174	184
Herneet, säkeissä	214	225
Hiekka "	214	225
Jalopuutukit, kuten tammi-, mahonki-, pyökki- yms.	265	281
Jauhot, ryynit ja maltaat, säkeissä	214	225
Kaapelikelat	260	276
Kahvi ja kaakaopavut, säkeissä	258	270
Kainiitti, kalkkisuola, kalkkisalpietari, säkeissä	214	225
Kala, kuivattu	243	260
Kalkkikivi- ja liitu, säkeissä	214	225
Kalkkityppi, säkeissä	305	322
Kanisterit, tyhjä, kpl	5	5
Kappaletavara	480	510
Kaura, säkeissä	214	225
Kettinki	253	268
Kimröökki, laatikoissa	318	333
" säkeissä	330	345
Kipsi, säkeissä	228	241
Kloorikalkki, astioissa	174	184
Korkki, paaluissa	480	510
Leseet, säkeissä	240	255
Liitu, säkeissä	228	241
Lumppu, paaluissa	480	510
Luu jauho, säkeissä	228	241
Lyijy, sinkki, tina, kupari ja valko- metalli, harkkoina	157	167
Maltaanidut, säkeissä	214	225
Paketit, kpl	15	16
Piikkilanka	306	327
Porsliinisavi, säkeissä	228	241
Putken pätkät	280	299
Rauta, kuten takki- ja betonirauta, kis- kot, palkit, pellit, putket, vau- nunpyörät, samoinkuin rauta ja teräs, pienempää kokoa	241	261
Öljytyt, 10 %:n lisäys		
Rautalevyt, irralliset, alle 3 mm	266	283
Rehujauhut, säkeissä	214	225
Rehukakut "	214	225
Rehukalkki "	214	225
Rikki "	222	235
Salpietari "	214	225
Savi "	228	241
Sementti "	228	241
Silli, astioissa	217	228
Sillijauho, säkeissä	220	241
Soijarouhe "	228	241
Sokeri "	214	225
Sooda "	306	327
Suola "	214	225
Superfosfaatti "	222	235

	mk	mk
Säkitavara, tavall., väh. 2 000 kg	214	225
Sälpä, säkeissä	214	225
Talkki "	228	241
Terva ja mäntyöljy, astioissa	174	184
Tiilet, irralliset, paino alle 1 kg	371	401
" " " 1-2 kg	328	354
" " " 2-3 kg	243	260
" " " yli 3 kg	217	228
" häkeissä ja laatikoissa	240	260
Traktorit	408	428
Tuomaskuona, säkeissä	228	241
Tärpätti, astioissa	174	184
Verialbumiini, säkeissä	336	354
Viemäriputket, valurautaiset	265	281
Vilja, säkeissä	214	225
Virna "	214	225
Vuodat, irtonaiset, märät, piiskatut	315	338
" " " kuivat	296	318
" nipuissa	296	318
Värit, keltaokra, punamulta, astioissa	192	201
" " " säkeissä	228	241

E r i k o i s t a k s a :

Vapaa purkaus:

Jos alus yli 2 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkauksen aiheuttamista kustannuksista, on tavaran vastaanottaja velvollinen mahinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisten tavarain siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset.

Laiturihuollolle tällä ns. vapaalla purkauksella purettujen tavarain vastaanotosta veloitetaan seuraavasti:

	Kesätaksa tonnilta	Talvitaksa tonnilta
	mk	mk
1. Kollin painon ollessa 2-5 tonnia	840	905
2. " " " yli 5 "	580	620
3. " " " yli 5 tonnia, nostettaessa uivalla nosturilla	640	685
4. Purettaessa rautaa tai putkia yli 2 tonnia painavina nippuina samoinkuin yksityisinä yli 2 tonnin painoisina kappaleina, kuten rautalevyinä jms., jos vastaanotto tapahtuu vapaalla purkauksella	455	490
Jalopuutukit, kollin painon ollessa 2-5 tonnia	515	565
Kaapelikelat " " " "	505	545

Autot, traktorit ym. niihin verrattavat painon ollessa yli 2 tonnia, kuten vapaa purkaus (ks. edellä kohdat 1-3). Samoin painon ollessa alle 2 tonnia, kuten kappaletavara

480

510

Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureilla veloitetaan yli 2 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa oleva nosturivuokra.

Punnitus:

Lastia punnitaan maihinoton yhteydessä vain aluksen varustamon, päällikön tai hänen asiamiehensä suostumuksella. Punnituksesta aluksen sivulla veloitetaan lisämaksua ahtausliikkeen veoituslaskun mukaan.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä:

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan siitä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset erikseen.

Hedelmat ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan viranomaisten osoittamaan lämpimään varastoon. Tästä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset veloitetaan erikseen.

Myöskin, milloin tavara tilanpuutteen vuoksi tai muista syistä on purettaessa kuljetettava aluksen sivuilta autolla, veloitetaan kuljetuskustannukset erikseen.

Kuljetukset pakkahuoneelle:

Siirrettäessä tavaroita makasiinista, laiturisuojusta tai avoimelta laiturilta pakkahuoneelle, kun siirto suoritetaan laiturihuollon yleisten määräysten 7 §:n nojalla, veloitetaan kuljetuksesta autolla tavaralähetyksistä, joiden paino on yli 50 kg,

Kesätaksa 520 mk tonnilta,

Talvitaksa 550 mk tonnilta,

kuitenkin siten, että vähin veoitus on 50 mk.

Pienempien lähetysten siirrosta veloitetaan seuraavan taksaan mukaan:

Lähetykset 41 - 50 kg 40 mk lähetykseältä, ja

" 31 - 40 " 25 " "

Jos kuljetukset suoritetaan miesvoimin, veloitetaan työ kustannukset 20 %:n lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä:

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartiointista jms. veloitetaan työ kustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 50 mk.

Ylityöstä veloitetaan lain siitä säätämällä tavalla.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Tavarapeitteiden vuokra:

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvausta 120 mk peitteeltä vuorokaudessa. Vähin veloitettava maksu on 120 mk peitteeltä.

Todistukset:

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista todistuksista veloitetaan 50 mk todistukselta.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 20 mk tonnilta.

Tämä taksa on voimassa huhtikuun 1 päivästä 1954.

---

27. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1953 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 18 piltä 1954.
(Suomen as.-kok. 142/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:29)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 13 päivänä helmikuuta 1953 annetussa laissa (73/53), valtioneuvosto on, opetusministeriön esittelystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1953 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva seitsemäntuhatta markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, yhdeksänsataa markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

---

28. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta,
muuttamisesta tai lakkauttamisesta.

Annettu maaliskuun 19 p:nä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 136/54)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan, muutetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Lakkautetaan:

Helsingin kaupungin poliisilaitoksesta:

yksi 14 palkkausluokkaan kuuluva kirjapainon johtajan toimi, mikä toimi on avoinna;

yksi 14 palkkausluokkaan kuuluva valokuvaajan toimi, mikä toimi on avoinna;

neljä 1 luokan vanhemman konstaapelin tointa, joista toimista yksi on avoinna ja muiden toimien haltijat toimivat poliisilaitoksen ja Uudenmaan lääninhallituksen yhteisen puhelinkeskuksen puhelinvälittäjinä; sekä

kaksi 1 luokan nuoremman konstaapelin tointa, joista toimita toinen on avoinna ja toisen toimen haltija toimii edellä sanotun puhelinkeskuksen puhelinvälittäjänä;

-----

29. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 19 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 141/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:2)

Opetusministerin esittelystä muutetaan julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1939 annetun asetuksen (85/39) 2 §:n 5 momentti näin kuuluvaksi:

Lakkautettujen valtion viranomaisten ja laitosten arkistot on luovutettava valtionarkistolle tai sen määräyksestä jollekin maakunta-arkistolle. Erityisistä syistä julkisen edun sitä vaatiessa voi valtionarkisto kuitenkin luovutuksesta toisin määrätä. Työnsä päättäneiden valtion komiteain asiakirjat on aikanaan siirrettävä valtionarkistoon.

30. Asetus autoasetuksen muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 9 p:nä 1954.
 (Suomen as.-kok. 195/54)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1948:50)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 30 §:n 4 momentti ja 60 § näin kuuluviksi:

30 §. - - - - -

4. Maan jäätyneenä ollessa voidaan 3 momentissa mainitun edellytyksin 1 momentin b ja c kohdassa mainituilla teillä käyttää autoa, jonka akselipaino on enintään 7.2 tonnia ja, mikäli autossa on kaksiakselinen teli, enintään 5.0 tonnia.

- - - - -

60 §. 1. Maistraatin tai poliisiviranomaisen tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten perusteella tekemästä päätöksestä voidaan 15 päivän kuluessa valittaa lääninhallitukseen.

2. Lääninhallituksen päätöksestä, joka koskee alueliikennelupaa, saa 30 päivän kuluessa valittaa ministeriöön ja muusta päätöksestä saman ajan kuluessa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

3. Katsastusmiehen toimenpiteestä voidaan 30 päivän kuluessa valittaa ministeriöön.

4. Tässä pykälässä mainitut valitusajat luetaan siitä päivästä, jolloin asianomainen on saanut tiedon päätöksestä tai toimenpiteestä.

5. Päätöstä ja määräystä on noudatettava siitä huolimatta, että se ei ole saanut lainvoimaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1954. Korkeimman hallinto-oikeuden on kuitenkin käsiteltävä asiat, jotka ennen tämän asetuksen voimaantuloa ovat sinne tulleet. Sen jälkeen korkeimpaan hallinto-oikeuteen tulleet alueliikennelupa-asiat on lähetettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön käsiteltäväksi.

**31. Helsingin kaupungin työntekijöille maksettavien
tuntipalkkojen pyöristäminen.**

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 13 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:136)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että kaupungin työntekijöiden palkkatariffin mukaiset kokonaistuntipalkat saadaan pyöristää lähinnä ylempään täyteen markkaan.

---

32. Eräiden kantakaupungin katujen nimien muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 14 piltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat katujen nimien muutokset ja kielelliset oikaisut:

Nykyinen nimi	Uusi nimi
4. kaupunginosa:	
Koulukuja	Kansakoulukuja
Skolgränd	Folkskolegränd
6. kaupunginosa:	
Juhani Ahon tie	Juhani Ahon tie
Juhani Aho vägen	Juhani Aho väg
Rehbinderintie	Rehbinderintie
Rehbindersvägen	Rehbindervägen
Vecksellintie	Wecksellintie
Vecksellsvägen	Wecksellsvägen
10. kaupunginosa:	
Kulosaarenkatu	Vanha talvitie
Brändögatan	Gamla vintervägen
Panimokatu	Panimokatu
Bryggaregatan	Bryggerigatan
11. kaupunginosa:	
Vallininkatu	Wallininkatu
Vallinsgatan	Wallinsgatan
Vallininkuja	Wallininkuja
Vallinsgränd	Wallinsgränd
12. kaupunginosa:	
Aleksis Kiven katu	Aleksis Kiven katu
Aleksis Kivi gatan	Aleksis Kivis gata
Vaasanrinne	Kalliolanrinne
Vasabrinken	Kalliolabrinken
Vesisäiliönkatu	Vesilinnankatu
Vattenborgsgatan	Vattenborgsgatan
Karjalankatu	Karjalankatu
Karelska gatan	Karelagatan

13. kaupunginosa:

Vänrikki Stoolinkatu
 Fänrik Ståhls gatan
 Kullervonkatu
 Kullervogatan
 Sivutie
 Sidovägen
 Minervanpolku
 Minervavägen

Vänrikki Stoolin katu
 Fänrik Ståls gata
 Krematoriontie
 Krematoriovägen
 Hietakannaksentie
 Sandnäsavägen
 Minervanpolku
 Minervastigen

14. kaupunginosa:

Lastenlinnantie
 Barnens Borgs väg
 Lepolankuja
 Lepolagränd
 Läntinen rantatie
 Västra Strandvägen
 Tykistökatu
 Artillerigatan

Lastenlinnantie
 Barnets Borgs väg
 Kajanuksenkatu
 Kajanusgatan
 Merikannontie
 Merikantovägen
 Tykistökatu
 Artillerigatan

15. kaupunginosa:

Huopalahdenkatu
 Hoplaxgatan

Haartmaninkatu
 Haartmansgatan

18. kaupunginosa:

Lehtikuusitie
 Lärkträdsvägen

Lehtikuusentie
 Lärkträdsvägen

20. kaupunginosa:

Lauttasaarenranta
 Drumsökajen
 Salmikatu
 Sundgatan

Salmisaarenranta
 Märrholmskajen
 Salmisaarenkatu
 Märrholmsgatan

22. kaupunginosa:

Työpajankuja
 Verkstadsgränd
 Salmitie
 Salmintie
 Salmisvägen
 Ätsärintie
 Ätsärivägen

Elimäenkuja
 Elimägränd

Ensi-Kodin tie
 Ensi-Koti vägen
 Ähtärintie
 Ätsärivägen

23. kaupunginosa:

Viikinkatu
 Viikgatan

Vanhankaupunginranta
 Gammelstadsstranden

24. kaupunginosa:

Kumpulantie
 Gumtäcktsvägen

Kumpulantie
 Gumtäcktsvägen

25. kaupunginosa:

Väinöläänkuja (osa)
 Väinölägränd
 Pellervonkuja (osa)
 Pellervogränd
 Arabiänkatu
 Arabiägatan
 Vuoreläänkatu
 Vuorelägatan
 Vuoreläänkuja
 Vuorelägränd
 Panuntie
 Panuvägen

Väinöläänkatu -
 Väinölägatan
 Kullervonkatu
 Kullervogatan
 Panuntie
 Panuvägen
 Panunkuja
 Panugränd
 Sinikantie
 Sinikkavägen

33. Työväenopistojen eräiden luentopalkkioiden
korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 14 p:ltä 1954.
(Vrt. kuhn. as.-kok. 1950:138)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa työ-
väenopistoissa pidettävästä erikoisluennosta suoritettavan
ylimmän palkkion 4 000 mk:aan.

---

34. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1954 annettavan valtionavun määrä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 22 p:ltä 1954.
(Suomen as.-kok. 202/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:36)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkodin vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1954 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksyttyä hoitovuorokautta kohden:

- 1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 50 markaksi,
- 2) muulle lastenkodille enintään 62 markaksi, sekä
- 3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta 62 markaksi.

Lisäksi voi sosiaaliministeriö korottaa edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muuallakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

35. Viranhaltijain osittainen sairausloma.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 27 piltä 1954.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että osittainen sairausloma, milloin se ei käsitä enempää kuin puolet päivän virka-ajasta, on rinnastettava täyden virka-ajan käsittävään työntekoon seuraavien sairauslomien palkkaetuja määrittäessä sen kuitenkin oikeuttamatta viranhaltijaa saamaan osittaista sen paremmin kuin täydellistäkään sairausloma 12 kuukautta enempää.

---

36. Pysäköimisautomaattien käyttämisestä perittävä maksu.

Sisäasiainministeriön vahvistama toukokuun 13 p:nä 1954.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 14 p:nä 1954)

Pysäköimisautomaattien käyttämisestä kannettava maksu on
40 mk tunnilta.

**37. Kotityökorvauksen suorittaminen ammattikoulujen
opettajille.**

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 5 p:ltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa ammattiopetuslaitosten johtokunnan maksamaan ammattikoulujen opettajille vuoden 1954 alusta lukien kotityökorvausta kansalaistiedon ja kaavapiirustuksen opetuksesta sekä kirjapainokoulun ladentaluonnosteluvihkojen tarkastuksesta.

---

38. Helsingin kaupungin elintarviketutkimuslaitoksia koskeva sopimus.

Kauppa- ja teollisuusministeriön allekirjoittama huhtikuun 9 p:nä 1954 ja kaupunginhallitukseen allekirjoittama toukokuun 17 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:104)

Kauppa- ja teollisuusministeriö, valtioneuvoston 8 päivänä huhtikuuta 1954 siihen valtuuttamana, ja Helsingin kaupunki ovat tehneet seuraavan Helsingin kaupungin elintarviketutkimuslaitoksia koskevan sopimuksen:

1 §. Helsingin kaupunki ylläpitää elintarvikeasetuksen 48 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tutkimuksia varten maidontarkastamon laboratoriota, jossa tutkitaan eläinkunnasta saatuja elintarvikkeita, ja terveydellisten tutkimusten laboratoriota, jossa tutkitaan muita elintarvikkeita sekä käyttö- ja kulutustarvikkeita.

Mainituilla tutkimuslaitoksilla on oikeus antaa tutkimuksistaan sanotussa pykälässä tarkoitettuja virallisia lausuntoja.

2 §. Molempien laboratorioden toimialue on Helsingin kaupunki.

Maidontarkastamon laboratoriollla on kuitenkin oikeus, maatalousministeriön eläinlääkintöosaston suostumuksella, suorittaa laboratorion toimialaan kuuluvia muistakin kunnista otettujen näytteiden tutkimuksia.

3 §. Molemmat laboratoriot toimivat Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan alaisina.

Suoritettaessa elintarvikelainsäädännön edellyttämiä tehtäviä on johtavana viranomaisena maidontarkastamon laboratorioon nähden maatalousministeriön eläinlääkintöosasto, ja terveydellisten tutkimusten laboratorioon nähden lääkintöhallitus.

Laboratorioiden tulee pitää yhteyttä asianomaista tutkimus-alaa johtaviin elintarviketutkimuslaitoksiin ja tutkimuksia suorittaessaan noudattaa näiden antamia ohjeita.

4 §. Molemmat laboratoriot tutkivat Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan määräämien tarkastajien ja katsastajien sekä elintarvikemääräysten noudattamisen valvontaa suorittavien Helsingin kaupungin poliisiviranomaisten lähettämät näytteet ilmaiseksi.

5 §. Molemmat laboratoriot ovat velvollisia, jos niille toimitetusta näytteestä on suoritettava sellainen tutkimus,

jota laboratoriossa ei voida suorittaa, lähettämään näytteen sellaiselle valtion elintarviketutkimuslaitokselle, jolla on tutkimukseen soveltuva laboratorio.

6 §. Tämä sopimus raukeaa siinä mainitun laboratorion osalta, jos valtioneuvosto elintarvikeasetuksen 48 §:n nojalla peruuttaa sitä koskevan määräyksen toimia elintarviketutkimuslaitoksena.

Helsingin kaupungilla on oikeus irtisanoa tämä sopimus päättyväksi 6 kuukauden kuluttua irtisanomisesta.

---

39. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 20 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 232/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:55)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 21 päivänä toukokuuta 1953 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (222/53), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1954 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 3 700 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 500 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 200 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 2 800 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 500 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 400 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 200 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 900 äyriä.

40. Laki yleisistä teistä.

Annettu toukokuun 21 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 243/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:25 ja 1946:155)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Tämä laki koskee sellaisia teitä, jotka on luovutettu yleiseen liikenteeseen ja joiden pitämisestä huolehditaan julkisena tehtävänä sillä tavoin, kuin jäljempänä säädetään. Nämä tiet ovat yleisiä teitä.

Yleinen tie voi olla myös vain tietynlaista liikennettä varten tarkoitettu ajotie tai polku taikka tie, jota käytetään ainoastaan talven aikana (erityinen talvitie). Näistä ovat soveltuvain osin voimassa tämän lain säännökset.

Kadun pitämisestä on voimassa, mitä siitä erikseen on säädetty.

2 §. Yleiset tiet ovat maanteitä tai paikallisteitä.

3 §. Tiehen kuuluvat ajorata ja muut liikennekadat, niin kuin jalkakäytävä ja polkupyörätie, sekä niiden säilymistä ja käyttämistä varten pysyvästi tarvittavat alueet, rakenteet ja laitteet, kuten piennar, luiska, pengermä, oja, keski-, väli- ja rajakaista, sivuuttamis-, kääntymis- tai pysähdyspaikka, tiehen välittömästi liittyvä vähäinen varasto- tai pysäköimisalue sekä kaide, rumpu, silta, lautta laitureineen ja väyläneen, laivalaituri, joka on määrätty tiehen liitettäväksi, ja tiemerkki.

Teihin kuuluviksi luetaan niiden liitännäisalueina pysyvästi tarvittavat tienpitoalueen ottamispaikat ja tienpitoa varten tarpeelliset erityiset rakennus- tai varastoalueet sekä tienkäyttäjien tarpeeseen varatut yleiset pysäköimis- ja kuorma-alueet.

Alue, jota tarkoitetaan 1 momentissa, muodostaa tiealueen. Tiealue, jonka rajoja ei ole maanmittaustoimituksessa määrätty, ulottuu metrin etäisyydelle ojan tahi, missä ojaa ei ole, tieluiskan tai -leikkauksen ulkosyrjästä.

4 §. Tienpito käsittää tien tekemisen ja kunnossapidon.

Tienpitäjä huolehtii tienpidosta ja siihen kuuluvista asioista, vastaa ensisijaisesti tienpidosta aiheutuvista kustannuksista sekä käyttää tienpitoa varten saatuja oikeuksia.

Tienpitäjänä on valtio tai kunta.

5 §. Maanteiden pitämisen kustantaa valtio 10 luvussa olevien säännösten mukaan ja siinä säädetyn poikkeuksin. Paikallisteiden pidon kustannukset jakautuvat valtion ja kuntien kesken sen mukaan, kuin sanotussa luvussa säädetään.

6 §. Tien tekemisellä tarkoitetaan uuden tien rakentamista sekä tien parantamista.

Mitä tien parantamisesta on säädetty, on soveltuvin kohdin voimassa myös sen siirtämisestä.

7 §. Uusi maantie voidaan rakentaa:

- 1) jos tien harkitaan olevan tarpeen kauttakulkevaa kaukoliikennettä taikka sellaista muuta yleistä liikennettä varten, jolla ei ole pääasiallisesti vain paikallinen merkitys; tai
- 2) jos tietä on pidettävä muun yleisen tarpeen vaatimana.

8 §. Uusi paikallistie voidaan rakentaa, jos tie pääasiallisesti on tarpeen kunnan sisäistä tai muuta sellaista yleistä liikennettä varten, jolla on vain paikallinen merkitys.

9 §. Tien liitännäisalue voidaan perustaa ja tie parantaa yleisen tarpeen sitä vaatiessa.

10 §. Tie on suunnaltaan, tasaukseltaan, leveydeltään ja muutoinkin tehtävä sillä tavoin, että tien tarkoitus saavutetaan mahdollisimman edullisesti ja tuottamatta toiselle enempää vahinkoa tai haittaa, kuin tarve vaatii.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai muu asemakaavalainsäädännön mukainen suunnitelma alueen käyttämisestä, alkoon tietä tehtäväksi niin, että suunnitelman tai siihen kuuluvan määräyksen toteuttaminen vaikeutuu.

11 §. Tie on pidettävä liikennettä tyydyttävässä kunnossa.

Tien kunnossapitoon kuuluvat:

- 1) tienpitoaineen toimittaminen tielle, tien tasaisena pitäminen, tiepölyn sitominen, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, toimenpiteet tien kulvana pitämiseksi, rummun korjaaminen ja uusiminen sekä sillan, laiturin ja lautan pitäminen käyttökunnossa;
- 2) kaiteen, tiemerkin tai muun sellaisen laitteen asettaminen;
- 3) rakennusten, varastojen ja laitteiden, luonnonesteiden sekä puiden, pensaiden ja tarvittaessa muunkin kasvillisuuden poistaminen tiealueelta ja tien varrelta, jollei toimenpidettä sen vaatimien kustannusten suuruuden vuoksi ole pidettävä tien parantamisena;
- 4) lautan kuljettaminen, jäätien järjestäminen lauttayhteyden sijaan, sillan vartioiminen sekä liikkuvan sillan avaaminen ja sulkeminen;
- 5) lumi- ja jääesteiden poistamiseksi sekä tulvan sattuessa tien liikennekelpoisena pitämiseksi tarvittavat toimenpiteet, näihin luettuna myös tien viitoittaminen;
- 6) tilapäisen kulkutien järjestäminen lumentulon tai muun luonnonesteen taikka tien vaurioitumisen johdosta; sekä
- 7) muut toimenpiteet, jotka tarkoittavat tien pysyttämistä liikennettä tyydyttävässä kunnossa tai tien varrella olevien esteiden poistamista.

Jos 2 momentissa mainittu toimenpide suoritetaan tien tekemisen yhteydessä, se luetaan tien tekemiseksi.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei koske tien käyttäjien tarpeeseen varatun kuorma-alueen kunnossapitoa.

12 §. Maantie on talvella pidettävä moottoriajoneuvoliikenteen tarvetta vastaavasti lumi- ja jääesteistä vapaana, jollei tie- ja vesirakennushallitus liikenteen vähäisyyden vuoksi tai muusta erityisestä syystä määrää, että tie pidetään kunnossa ainoastaan hevosajoneuvoilla tapahtuvaa liikennettä varten tai ettei toimenpiteitä mainittujen esteiden poistamiseksi lainkaan suoriteta.

Paikallistie on talvella pidettävä hevosajoneuvoilla kuljettavassa kunnossa, mikäli tienpitoviranomainen ei määrää, että tie pidetään avoimena moottoriajoneuvoliikennettäkin varten tai ettei lumi- ja jääesteitä tarvitse tieltä poistaa.

13 §. Tietä, jota erityisen talvitien järjestämisen takia ei tarvita liikenteeseen, ei ole tarpeen pitää liikennöitävässä kunnossa sinä aikana, jona talvitietä voidaan käyttää.

Milloin lumentulon vuoksi tai muusta syystä tien viereen on järjestetty tilapäinen kulkutie, tie saa olla liikennöitävään kuntoon laittamatta sinä aikana, kun este on olemassa ja tilapäinen tie pidetään liikennekelpoisena.

14 §. Paikallistie on muutettava maantiekksi, jos se olojen muuttumisen johdosta tai muusta syystä ilmeisesti on saanut sellaisen merkityksen, kuin 7 §:n 1 kohdassa on sanottu.

Paikallistie voidaan muuttaa maantiekksi samoin edellytyksin, kuin 7 §:n 2 kohdan mukaan voidaan rakentaa uusi maantie.

15 §. Maantie voidaan muuttaa paikallistiekksi, jos se olojen muuttumisen johdosta tai muusta syystä ilmeisesti ei enää täytä niitä edellytyksiä, joilla tie 7 §:n mukaan voidaan rakentaa maantiekksi, mutta on kuitenkin tarpeen sellaista yleistä liikennettä varten, jolla on paikallinen merkitys.

16 §. Yksityinen tie voidaan muuttaa maantiekksi tai paikallistiekksi samoin edellytyksin, kuin 7 ja 8 §:n mukaan voidaan rakentaa uusi maantie tai paikallistie.

17 §. Yleinen tie tai maan käyttö tien liitännäisalueena voidaan lakkauttaa, jollei tietä tai liitännäisaluetta uuden tien rakentamisen johdosta tai muusta syystä enää pidetä yleisen edun kannalta tarpeellisena.

18 §. Asetuksella määrätään, saadaanko ja millä ehdoilla paikallistiehen kuuluvan lautan käyttämisestä kantaa maksua. Tämä maksu, joka voidaan määrätä myös suoritettavaksi palkki-ona lautan hoitajalle, ei saa olla suurempi, kuin lautan kunnossapidosta aiheutuvat kustannukset edellyttävät.

19 §. Tienpidossa on otettava huomioon, mitä erikseen on säädetty muinaismerkkien suojelamisesta ja luonnonsuojelusta sekä pyykkien ja muiden pysyvien rajamerkkien muuttamisesta.

2 L u k u.

Tienpitäjä.

20 §. Mikäli tämän pykälän jäljempänä olevista säännöksistä ei muuta johdu, on valtio sekä maanteiden että paikallisteiden pitäjä, kuitenkin niin, että kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi asianomaisen kunnan suostumuksella määrätä kaupungin ja eri kuntana olevan kauppalan sen alueella olevien maanteiden ja paikallisteiden pitäjäksi kokonaan tai osaksi talkka maalaiskunnan, niin ikään joko kokonaan tai osaksi, huolehtimaan kunnassa olevien paikallisteiden pidosta.

Milloin tässä laissa olevan tai muun erityisen säännöksen tai siihen perustuvan määräyksen mukaan joku muu kuin tienpitäjä on velvollinen vastaamaan tienpitoon kuuluvasta tehtävästä, noudatettakoon sitä. Valtioneuvosto voi toistaiseksi tai pysyvästi siirtää tehtävän hoitamisen tapahtuvaksi asianomaisen tienpitoviranomaisen toimesta. Erityisestä syystä valtioneuvosto voi osaksi tai kokonaan vapauttaa vastuuvollisen tehtävän hoitamisen kustannuksista.

21 §. Milloin tienpitäjänä on kunta, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö asianomaisten kuntien suostumuksella määrätä kunnan toimimaan erityisten paikallisten olojen vaatimassa laajuudessa tienpitäjänä toisenkin kunnan alueella.

22 §. Tienpitoviranomaisena, joka huolehtii tienpitäjälle kuuluvista tehtävistä ja käyttää puhevaltaa tienpitoa koskevissa asioissa, toimii valtion ollessa tienpitäjänä tie- ja vesirakennushallitus sekä sen alainen piirihallinto, mikäli erityisistä syistä asetuksella ei ole toisin määrätty.

Kun tienpitäjänä on kunta, tienpitoviranomaisena toimii tie- ja vesirakennushallinnon valvonnan alaisena tielautakunta tai se kunnan viranomainen, joka hoitaa tielautakunnalle tämän lain mukaan kuuluvat tehtävät.

23 §. Jos kunta, joka on tienpitäjänä, lyö laimin maantien tai paikallistien tekemisen tai kunnossapidon eikä oikaisua tapahdu tie- ja vesirakennushallinnon piiri-insinöörin kehoituksesta huolimatta, tie- ja vesirakennushallituksella on valta asettaa kunnalle määräaika, jonka kuluessa sen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin uhalla, että ne muutoin suoritetaan kunnan kustannuksella.

Milloin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa liikennettä välittömästi uhkaavan vaaran tai esteen tahi tien kunnossapidossa havaitun puutteellisuuden poistamiseksi kiireellinen toimenpide on tarpeen, piiri-insinööri voi sen estämättä, mitä sanotussa momentissa on säädetty, huolehtia siitä, että sellaiseen toimenpiteeseen viivytyksettä ryhdytään kunnan kustannuksella.

Mitä tässä pykälässä on sanottu kunnasta, on vastaavasti sovellettava siihen, jonka on 20 §:n 2 momentissa tarkoitettun erityisen velvoituksen perusteella huolehdittava tienpitoon kuuluvasta tehtävästä.

3 L u k u.

Tiesiain käsittelyminen ja tiesuunnitelma.

24 §. Yleisen tien tekemisestä, paikallistien muuttamisesta maantiekseksi, maantien muuttamisesta paikallistiekseksi, yksityisen tien muuttamisesta yleiseksi ja yleisen tien tai maan käytön tien liitännäisalueena lakkauttamisesta päättää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö; sikäli kuin päätösvaltaa erityisissä asioissa ei ole asetuksella uskottu tie- ja vesirakennushallitukselle tai muulle viranomaiselle.

25 §. Ennen tien tekemistä on laadittava ja vahvistettava tiesuunnitelma. Kun on kysymys vähäisestä tien parantamisesta, tiesuunnitelman laatiminen ei kuitenkaan ole tarpeen, jos hanketta varten ei oteta lisäaluetta tai jos sen kiinteistön omistaja tai omistajaan verrattava haltija, jonka maata otetaan, on antanut tähän kirjallisen suostumuksen.

Tiesuunnitelman vahvistaa 24 §:ssä tarkoitettu viranomainen, sitten kun kiinteistön omistajille ja muille, joiden etua tai oikeutta suunnitelma voi koskea, on varattu tilaisuus huomautusten tekemiseen.

26 §. Uuden tien rakentamista koskevassa tiesuunnitelmassa on määrättävä, onko tiestä tuleva maantie vai paikallistie. Jos tie on tarkoitettu sellaiseksi, jolla ainoastaan tietynlainen liikenne on sallittu, on sitäkin määrättävä tiesuunnitelmassa.

Tiesuunnitelmassa, joka tarkoittaa uuden tien rakentamista, on osoitettava tien suunta ja poikkileikkausmuoto niin, että tiealue voidaan suunnitelman perusteella tarvittaessa merkitä maastoon. Suunnitelmasta tulee myös käydä ilmi, varataanko ja miten maata tien vastaista leventämistä varten.

Mitä 2 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava, kun on kysymys tiesuunnitelman laatimisesta sellaista tien parantamista varten, josta aiheutuu tiealueen muutos. Milloin tie sen suuntaa muutettaessa vanhan suunnan osalta edelleen on jäävä yleiseksi, tästä on määrättävä tiesuunnitelmassa.

Jos tien tekemisen yhteydessä on tarpeen perustaa tieoikeus tien liitännäisalueeseen taikka oikeus tienpitoaineen ottamiseen rajoitettuun määrään tietyltä alueelta tai tienpitoa varten tarvittavaan yksityiseen tiehen, oikeuden perustamisesta voidaan määrätä tiesuunnitelmassa, ja siinä on tällöin osoitettava tarkoitukseen tarvittava alue.

Tiesuunnitelmaan on liitettävä arvio tien tekemisestä aiheutuvista kustannuksista.

27 §. Tiesuunnitelma on laadittava siten, että sitä voidaan tietä tehtäessä noudattaa tekemättä siitä olennaisia poikkeuksia.

28 §. Päätös tiesuunnitelman vahvistamisesta raukeaa, mikäli tien suuntaa ei ole merkitty maastoon ja tietyöhön ryhdytty, ennen kuin neljä vuotta on kulunut sen vuoden päättymisestä, jona päätös on annettu. Erityisistä syistä valtioneuvosto voi pitentää määräaikaa kullakin kerralla enintään neljällä vuodella.

4 L u k u.

Tieoikeus sekä eräät muut tienpitoa varten
luovutettavat oikeudet.

29 §. Kun tiesuunnitelma on vahvistettu päätöksellä, joka on saanut lainvoiman tai on täytöntöön pantavissa valituksessa huolimatta, ja tie on päätetty tehdä, tienpitäjällä on oikeus ottaa haltuunsa alue, joka tarvitaan tietä varten. Haltuun ottamisen jälkeen saadaan aluetta käyttää 3 §:ssä mainittuihin tietarkoituksiin toisella kiinteistöön olevan oikeuden estämättä. Tätä käyttöoikeutta sanotaan tieoikeudeksi.

Tieoikeus on olemassa myös, kun tietarkoituksiin tarvittava alue on otettu haltuun omistajan tai omistajaan verrattavan haltijan suostumuksella sellaisessa tapauksessa, jossa tiesuunnitelman laatiminen 25 §:n 1 momentin mukaan ei ole tarpeen, taikka kun yksityinen tie muuttuu yleiseksi.

Tieoikeuteen sisältyy valta poistaa haltuun otetulta alueelta rakennukset, varastot ja laitteet sekä kasvava sato ja muu alueella oleva kasvillisuus.

Alue katsotaan otetuksi haltuun, kun tien suunta tai kysymyksen ollessa tiealueen laajenuksesta tai liitännäisalueesta tällaisen alueen sijainti on merkitty maastoon ja työhön tiellä tai sen määräosalla ryhdytty.

30 §. Milloin tienpitäjälle muutoin kuin 29 §:n mukaisesti on tarpeen saada tieoikeus liitännäisalueeksi tarvittavaan alueeseen, lääninhallituksella on tienpitoviranomaisen hakemukselta valta määrätä, jollei siitä aiheudu huomattavaa vahinkoa tai haittaa kiinteistölle, että tienpitäjällä on oleva sellainen oikeus.

Jos tienpitäjälle on tarpeen saada oikeus tietyltä alueelta ottaa tienpitoainetta rajoitettuun määrään tai oikeus tienpitoa varten tarvittavaan yksityiseen tiehen, voidaan sellainen oikeus perustaa samassa järjestyksessä kuin oikeus tien liitännäisalueeseen.

Milloin tie- tai liitännäisalueen kuivattamiseksi on tarpeen tehdä laskuoja toisen maalle, tienpitäjällä on oikeus laskuojan tekemiseen noudattamalla, mitä vesioikeuslainsäädännön mukaan tässä kohden on voimassa.

31 §. Sellainen tieoikeus, josta säädetään 29 §:ssä, on tienpitäjällä myös ennestään olevaan, tämän lain alaiseksi saatettuun yleiseen tai yleiseksi katsottuun tiehen kuuluvaan tieja liitännäisalueeseen.

32 §. Edellä tässä luvussa olevien säännösten estämättä tienpitäjä saa, jos siihen on erityisiä syitä, hankkia käyttöoikeuden taikka omistusoikeuden tiealueeksi tai tien liitännäisalueeksi tarvittavaan maahan siinä järjestyksessä, kuin on säädetty laissa kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen. Mikäli alueesta on määrätty tiesuunnitelmasa, vastaa tämän vahvistamisesta annettu päätös pakkolunastuslupaa.

Käyttöoikeudesta, joka on saatu 1 momentissa mainituin tavoin, on voimassa, mitä tieoikeudesta on säädetty.

33 §. Kun yleinen tie lakkautetaan muussa kuin jäljempänä 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, tieoikeus tiealueeseen lakkaa, mikäli tätä ei määrätä käytettäväksi muuhun tietarkoitukseen.

Milloin tie sitä parannettaessa on muutettu kulkemaan uutta suuntaa eikä tiesuunnitelmassa ole määrätty, että tie vanhan suunnan osalta edelleen jää yleiseksi, se tältä osalta lakkaa olemasta yleinen tie. Tämän estämättä tienpitäjä saa käyttää tiealuetta muihin tietarkoituksiin sen mukaan, kuin siitä on tiesuunnitelmassa määrätty tai muutoin määrätään. Jollei tällaista määräystä ole annettu, tiealueen käyttö tietarkoituksiin ja tieoikeus lakkaa 36 §:ssä tarkoitettun tietoitumisen päättyessä tai, jos tietoitumista ei pidetä, sen mukaan, kuin siitä erikseen päätetään.

Kun maan käyttö tien liitännäisalueena lakkautetaan, lakkaa tieoikeus alueeseen.

Tieoikeuden lakattua on noudatettava, mitä oikeudesta entiseen tiealueeseen annetussa laissa on säädetty.

34 §. Tienpitäjä saa vuoden kuluessa tieoikeuden lakkaamisesta tai lääninhallituksen tarvittaessa määräämässä pitämässä ajassa kuljettaa entiseltä tiealueelta pois, mitä sille on tienpitoa varten rakennettu tai laitettu. Alue on kuitenkin, jos sitä tarvitaan kaduksi tai yksityistä tietä varten, jätettävä sellaiseksi, ettei sen käyttäminen sanottuun tarkoitukseen käy vaikeaksi. Jollei sitä, mikä saadaan kuljettaa pois, ole edellä sanotussa ajassa viety alueelta, se jää alueen omistajalle.

5 L u k u.

Tilusten ja yksityisten teiden järjestely.

Tietoitutus.

35 §. Milloin tie tehdään tai maata otetaan tien liitännäisalueeksi siten, että tilusten pirstoutumisen vuoksi tai muusta sellaisesta syystä tahi 41 §:ssä säädettyjen kieltojen johdosta aiheutuu erittäin huomattavaa haittaa kiinteistön tai sen osan käyttämiselle tainka jos sellaista haittaa aiheutuu 50 §:ssä tarkoitettun tien tekemisen yhteydessä annetun määräyksen vuoksi, voidaan, jos haitan poistaminen siten on sopivasti aikaansaavavissa tuottamatta muille asianosaisille huomattavaa vahinkoa tai haittaa ja vaikeuttamatta asemakaavalainsäädännön mukaisten suunnitelmien tai niihin kuuluvien määräysten toteuttamista, kiinteistöjen kesken toimittaa tilusten vaihtoa ja, jos erityistä syytä siihen on, rahana suoritettavaa täyttä vastiketta vastaan siirtää kiinteistöön, josta on otettu aluetta tietarkoituksiin tai johon kuuluvaa maata edellä mainittu kielto tai määräys koskee, vastikemaaksi tiluksia muusta kiinteistöistä. Jos vaihdettavien alueiden jyvitysarvot eivät vastaa toisiaan, korvataan niiden ero rahalla.

Tässä tarkoitettuun tilusjärjestelyyn ei vaadita omistajan eikä sen suostumusta, jolla kiinteistöön on panttioikeus, vuokraoikeus tai muu sellainen erityinen oikeus. Järjestelyn

alaiseksi joutunut alue vapautuu siihen kohdistuneesta panttioikeudesta ja, jos järjestelyssä niin määrätään, myös muusta sitä rasittaneesta oikeudesta. Järjestely toimitetaan maantaleja muuttamatta.

Jollei 1 momentissa mainittua haittaa voida poistaa toimittamalla tilusjärjestely, omistajalla on, mikäli hän ei mieluummin halua saada korvausta haitasta, oikeus vaatia, että tienpitäjä lunastaa kiinteistön tai sen osan. Lunastamisesta aiheutuvat toimenpiteet on suoritettava 37 §:ssä mainitussa tietöimituksessa, ja lunastettava kiinteistö tai sen osa, siihen luettuna kiinteistöistä tietarkoituksiin otettu alue, muodostaa toimituksen tultua lainvoimaiseksi sellaisen kiinteistön, kuin kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen annetun lain mukaan lunastettu alue on pakkolunastuksen tultua saatetuksi loppuun, kuitenkin niin, että siihen kohdistunut oikeus saattaa edelleen jäädä voimaan, jos tietöimituksessa on niin määrätty, ja että sanotun lain 56 §:ää ei tässä tapauksessa ole sovellettava.

36 §. Milloin yleinen tie tehdään tai maata otetaan tien liitännäisalueeksi sillä tavoin, että katkaistaan ennestään oleva yksityinen tie ja tämä sen johdosta on johdettava toisen kiinteistön alueen kautta, voidaan sellaisen tiekysymyksen järjestelyä varten pitää 37 §:ssä mainittu toimitus.

37 §. Sen jälkeen kun tienpitäjä on saanut tieoikeuden 29 §:n tai 30 §:n 1 momentin mukaan ja tiealue tai tien liitännäisalue voidaan rajoiltaan tarkemmin määrätä, on, mikäli kysymys ei ole niin vähäisestä alueen muutoksesta, ettei rajan määrittämistä katsota tarpeelliseksi, paikalla pidettävä tietöimitus.

Toimituksessa on:

1) määrättävä ja karttaan merkittävä tiesuunnitelman perusteella ja tarvittaessa tienpitöviranomaisen osoituksen mukaan alueen rajat sekä, mikäli syytä on, ne liitännäisalueelle johdatavat yksityiset tiet, joihin tienpitäjällä on käyttöoikeus, samoin kuin laadittava alueesta selitelmä sekä merkittävä niiltä osilta, kuin erityisistä syistä harkitaan tarpeelliseksi, rajat maastoon asetettavilla rajamerkeillä;

2) toimitettava 35 ja 36 §:ssä tarkoitetut tilusjärjestely ja yksityisten teiden järjestely, jos maan omistaja tai tienpitäjä sitä vaatii ja syytä siihen harkitaan olevan; sekä

3) käsiteltävä 75 §:ssä mainittujen korvausten määrittämistä koskevat asiat.

Tietöimitusta ei saa suorittaa alueella, johon on määrätty hankittavaksi omistus- tai tieoikeus 32 §:ssä sanotuin tavoin.

38 §. Määräyksen tietöimituksen pitämiseen antaa lääninhallitus tienpitöviranomaisen tai muun asianomaisen esityksestä. Toimituksen suorittaa tienpitäjän kustannuksella maanmittausinsinööri kahden uskotun miehen avulla, jotka toimitusinsinööri kutsuu jakotoimituksia varten valituista uskotuista miehistä. Erityisistä syistä voidaan kuitenkin muikin asianomaisen kuin tienpitäjä määrätä kokonaan tai osaksi korvaamaan toimituskustannukset.

Kun on kysymys tilusjärjestelystä, yksityisten teiden järjestelystä ja muista tietoitimuksessa suoritettavista toimenpiteistä, niissä noudatettavasta menettelystä sekä niiden tarkastamisesta ja merkitsemisestä maarekisteriin, on, mikäli tämän lain säännöksistä ei muuta johdu; soveltuvin osin noudatettava, mitä jakolain mukaan vastaavasti on voimassa.

39 §. Paikalla pidettävässä toimituksessa voidaan suorittaa, paitsi 37 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä siinä mainituissa tapauksissa, myös ennestään olevaan tiehen kuuluvan tie- tai liitännäisalueen rajan määrääminen, jos siihen harkitaan olevan syytä, ja sanotunlaisen tien varrella tilusjärjestely, milloin 41 §:ssä säädettyistä sellaiseen alueeseen kohdistuvista kielloista, jonka alueen käyttö aikaisemmin ei ollut vastavasti rajoitettu, taikka 50 §:ssä tarkoitettusta määräyksestä aiheutuu 35 §:ssä mainittua haittaa. Tällaisessa toimituksessa on niin ikään käsiteltävä ne muut asiat, jotka tämän lain tai erikseen annettujen säännöksiin mukaan on tietoitimuksessa ratkaistava; ja siitä on soveltuvilta kohdin voimassa, mitä 38 §:ssä tietoitimuksesta on säädetty.

6 L u k u.

Tienvarsia koskevat maan käyttämisen rajoitukset.

40 §. Tiealueen ulkopuolella, missä tämä ei ulotu kahden metrin etäisyydelle ojan tai, jollei ojaa ole, kolmen metrin etäisyydelle tieluiskan tai leikkauksen ulkoreunasta, tienpitoviranomaisella on oikeus sanottuun etäisyyteen asti kaataa puut ja pensaat sekä poistaa alueelle ulottuvat oksat. Tältä alueelta (vierialueelta) saadaan tarvittaessa poistaa muikin, luonnonvarainen kasvillisuus sekä näkemäalaa rajoittavat luonnonesteet.

Vierialueella on tienpitäjällä oikeus pitää tarpeen vaatimia tiemerkkejä.

Jos tiealueen ulkopuolella 41 §:n 2 momentissa tarkoitettulla alueella on sellaisia puita, pensaita tai muuta, luonnonvaraista kasvillisuutta, taikka sellaisia luonnonesteitä, jotka tarpeellista näkemäalaa rajoittamalla tuottavat vaaraa liikenteelle, tienpitoviranomaisella on oikeus ryhtyä 1 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin.

41 §. Rakennusta älköön pidettävä tien vierialueella. Tämän alueen ulkopuolellakin on rakennusten pitäminen kiellettyä alueella, joka ulottuu 20 metrin etäisyydelle maantien tai 12 metrin etäisyydelle paikallistien ajoradan tai, jos niitä on kaksi tai useampia, lähimpänä olevan ajoradan keskiviivasta (suoja-alue). Erityisistä syistä voidaan tiesuunnitelmassa tai lääninhallituksen päätöksellä pitentää sanottua etäisyyttä määrätyllä tiellä tai sen osalla enintään 30 metriksi.

Tien kaarrekohdassa taikka missä tiehen liittyy toinen, yleinen tie tai yleisesti liikennöity yksityinen tie tahi sen poikki kulkee rautatie, raitiotie tai vesireitti, älköön rakennusta pidettävä, suoja-alueen ulkopuolellakaan, sellaisella alu-

eella, jolla näkemäalan vapaana pitäminen sitä rajoittavista esteistä on tarpeen liikenneturvallisuuden vuoksi (näkemäalue).

Tien vier-, suoja- tai näkemäalueella on kielletty pitämästä sellaista varastoa, aitaa tai muuta laitetta, josta tai jonka käytöstä aiheutuu vaaraa liikenteelle tai josta on haittaa tienpidolle.

Eräistä lievennyksistä tämän pykälän säännöksiin säädetään 42 §:ssä. Näiden lievennysten lisäksi voidaan, milloin harkitaan syytä siihen olevan, antaa lupa poikkeusten tekemiseen 1 ja 2 momentissa mainitusta kiellosta lääninhallituksen ja 3 momentissa olevasta kiellosta tienpitoviranomaisen päätöksellä. Milloin tienpitoviranomainen on evännyt luvan, asianosaisella on oikeus saattaa asia lääninhallituksen tutkittavaksi.

Johtopylväiden asettamisesta tien viereen on säädetty erikseen.

42 §. Kun kysymys on tien varrella olevasta hedelmä- tai koristepuusta tai -pensaasta, pensasaidasta taikka puusta tai pensaasta, joka on otettu erityiseen hoitoon, rakennuksesta, varastosta, aidasta tai muusta laitteesta, ei 40 ja 41 §:ssä olevia säännöksiä ole sovellettava, jos puu tai pensas on istutettu tai otettu erityiseen hoitoon taikka rakennus, varasto tai laite tehty ennen, kuin alueen väkiväkivaltuus oli joutunut sanotuissa pykälissä säädetyn tai vastaavan aikaisemmassa laissa tarkoitettun rajoituksen alaiseksi.

Milloin puu, pensas, pensasaita, varasto tai laite, josta 1 momentissa on mainittu, aiheuttaa 40 tai 41 §:ssä tarkoitettua vaaraa tai haittaa tai jos samassa momentissa mainitusta rakennuksesta aiheutuu vaaraa liikenteelle, voi lääninhallitus tai, jos ei ole kysymys rakennuksesta, myös nimismies maalaiskunnassa ja kauppalassa tai maistraatti kaupungissa, määrätä sen poistettavaksi tai siirrettäväksi taikka siihen tehtäväksi tarvittavan muutoksen. Jollei omistaja suorita toimenpidettä sitä varten määrättyssä ajassa, tienpitoviranomaisella on valta sen suorittamiseen tienpitäjän kustannuksella.

Sellaisenkin rakennuksen, varaston tai laitteen poistamiseen, siirtämiseen tai muuttamiseen, jonka rakentamiseen tai pitämiseen on saatu lupa 41 §:n 4 momentin nojalla, voidaan tämän pykälän 2 momentin säännöksiä vastaavasti soveltaa; mikäli liikenteen turvallisuus välttämättä sitä vaatii. Luvan antanut viranomainen voi kuitenkin edellä sanotun estämättä peruuttaa luvan, jos siihen on liitetty peruuttamista koskeva ehto, sekä määrätä omistajan ryhtymään tästä aiheutuviin toimenpiteisiin uhalla, että ne muutoin suoritetaan hänen kustannuksellaan tienpitoviranomaisen toimesta.

43 §. Kun on annettu päätös, jolla tiesuunnitelma on vahvistettu, ja päätös on saatettu tiedoksi, on rakennuksia rakennettaessa tietarkoituksiin tarvittavalla sekä 41 §:ssä tarkoitetuilla alueilla vastaavasti noudatettava, mitä sanotussa pykälässä on säädetty rakennuksen pitämisestä tien varrella.

44 §. Jos on tehty aloite tien tekemisestä, lääninhallitus voi kieltää rakentamasta rakennuksia ilman sen lupaa määrätyle alueelle, jonka voidaan olettaa tulevan käytettäväksi tietä

varten tai olemaan sen välittömässä läheisyydessä. Tällainen kieltö, joka on kuulutuksella annettava yleisesti tiedoksi, saatetaan antaa enintään kahden vuoden ajaksi. Lääninhallitus voi, milloin siihen on pakottavaa syytä, määrätä kiellon aikaa pitennettäväksi. Päätös tästä on kuitenkin alistettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tutkittavaksi.

45 §. Mitä 41, 42, 43 ja 44 §:ssä on säädetty, ei koske rakentamista sellaisilla alueilla, joilla on voimassa asemakaava tai rakennussuunnitelma.

7 L u k u.

Oikeus maan tilapäiseen käyttöön.

46 §. Kun on tehty aloite tien tekemisestä, kiinteistöllä on sallittava viranomaisen toimesta suorittaa selvästy, mittaus, paalutus, kartoitus tai maaperän tutkimus taikka muu valmistava toimenpide ja sitä varten ottaa seipäiksi ja paaluiksi tarvittavat puut kiinteistöltä. Toimituksessa on huolehdittava siitä, ettei kasvavaa satoa tai metsää tarpeettomasti vahingoideta. Puutarhassa olevaa tai muutoin erityiseen hoitoon otettua puuta tai pensasta älköön omistajan suostumuksetta vioitettako tai kaadettako.

47 §. Jos tietyötä suoritettaessa on tarpeen aineiden varastoimista tai kuljettamista varten tai muuhun sellaiseen tarkoitukseen käyttää tietarkoitukseen otetun maan ulkopuolella olevaa toiselle kuuluva aluetta, tienpitäjällä on oikeus ottaa alue käyttöönsä enintään tietyön ajaksi, mikäli siitä ei aiheudu kiinteistölle sanottavaa haittaa.

48 §. Jos tietyön, sillansortuman, maanvieremän, tulvan tai muun sellaisen syyn takia liikennettä ei voida esteettä harjoittaa tiellä, tienpitäjällä on oikeus järjestää toisen maalle tilapäinen kulkutie siksi ajaksi, kun tällaista tietä esteen takia tarvitaan.

Samanlainen oikeus tienpitäjällä on silloin, kun tien kulkukelpoisena pitäminen lumi- ja jääesteiden vuoksi tuottaa erityisiä vaikeuksia tai suhteettoman suuria kustannuksia.

Tilapäinen kulkutie on järjestettävä niin, ettei kiinteistölle aiheuteta tarpeetonta haittaa.

49 §. Tiealueen ulkopuolelle saadaan pystyttää lumiaita, milloin se lumen tielle kerääntymisen estämiseksi on tarpeen. Kiinteä lumiaita saadaan asutulla alueella kuitenkin pystyttää vain kiinteistön haltijan suostumuksella tai, jollei hänen kanssaan saada aikaan sopimusta, lääninhallituksen luvalla.

Tienpitäjällä on oikeus tarvittaessa poistaa tiealueelta lunta alueen ulkopuolellekin.

8 L u k u.

Järjestystä ja turvallisuutta koskevia säännöksiä.

50 §. Milloin liikenteen turvallisuuden vuoksi tai muista syistä harkitaan tarpeelliseksi, lääninhallitus voi kysymyksen ollessa määrätystä yleisestä tiestä tai sen osasta määrätä, et-

tei siihen saa liittää yksityistä tietä ilman lääninhallituksen lupaa tai ettei sille johtavaa yksityistä pääsytiestä saada ilman sellaista lupaa edelleen käyttää tarkoitukseensa, taikka antaa muunlaisen määräyksen pääsyn järjestämisestä yleiselle tielle. Määräystä alköön ulotettako koskemaan yksityistä tietä alueella, jolla on voimassa asemakaava tai rakennussuunnitelma.

Myöntäessään 1 momentissa mainitun luvan lääninhallitus voi määrätä ne tarpeellisiksi katsottavat ehdot, joita yksityistä tietä tehtäessä tai kunnossa pidettäessä on noudatettava.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräys annetaan, on laadittava suunnitelma kysymykseen tulevan järjestelyn toimitamista varten.

51 §. Jos yksityinen tie 50 §:ssä tarkoitettuna määräyksen johdosta joudutaan siirtämään siten, että se kulkee toisen kiinteistön alueen kautta, voidaan tiekysymyksen järjestämiseksi pitää tietoimitus.

52 §. Jos yksityinen tie on liitettävä yleiseen tiehen, on liittäminen teiden yhtymäkohdassa toimitettava sillä tavoin, että yksityisestä tiestä liikenteelle aiheutuva vaara voidaan mahdollisimman suuressa määrin välttää.

Milloin ennestään oleva yksityinen tie yhtyy yleiseen tiehen siten, että siitä aiheutuu 1 momentissa tarkoitettua vaaraa, yksityisen tien pitäjä on velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin liittämisen toimittamiseksi sillä tavoin, että vaara mikäli mahdollista vältetään.

Ne rakenteet ja laitteet yleisen tien alueella, jotka ovat tarpeen yksityisen tien liittämiseksi yleiseen, on yksityisen tien pitäjä velvollinen tekemään ja pitämään kunnossa tienpitoviranomaisen antamien ohjeiden mukaan sillä tavoin, ettei niistä ole vaaraa yleisen tien liikenteelle tai sen kunnossapidolle. Milloin syytä siihen on, tienpitoviranomainen saa ottaa tehdäkseen tähän kuuluvan työn asianomaisen kustannuksella.

Jos laitteet yksityisen tien johtamiseksi yleisen tien poikki ovat tarpeen sen vuoksi, että yleinen tie on tehty siten, että se katkaisee ennestään olevan yksityisen tien, yleisen tien pitäjän velvollisuutena on kustantaa laitteiden tekeminen.

53 §. Tiealueeseen kohdistuvaa työtä, kuten viemärin kaivamista tien alitse, laitteiden tekemistä tiealueelle tai johtojen asettamista tien yli, alköön kukaan, jollei erityisestä säännöksestä muuta johdu, suorittako ilman tienpitoviranomaisen lupaa. Milloin sellainen lupa ei ole tarpeen, on ennen työhön ryhtymistä tehtävä asiasta ilmoitus sanotulle viranomaiselle.

Tässä tarkoitettujen rakenteiden ja laitteiden tekemisen ja kunnossapidon osalta on muutoin soveltuvin osin noudatettava, mitä 52 §:n 3 momentissa on säädetty.

54 §. Veräjän pitäminen maantiellä, polkutiellä lukuun ottamatta, on kielletty. Paikallistiellä ja maantienluontoisella polkutiellä alköön veräjää pidettävä ilman lääninhallituksen lupaa. Lupa saadaan antaa vain, jos tiellä on vähäinen liikenne ja veräjän pitämiseen on erittäin painavia syitä. Annettu lupa voidaan peruuttaa.

Edellä 1 momentissa olevia säännöksiä ei ole sovellettava veräjään tai puomiin, joka on tarpeen liikenteen turvallisuuden tai poroaidan vuoksi taikka tulli- tai rajavartiointiin tarkia.

Veräjä ja puomi on tehtävä liikenteen ja turvallisuuden vaatimuksia vastaavaksi ja asianmukaisesti pidettävä kunnossa laitteen pitäjän toimesta.

55 §. Tien viereen älköön tehdä sellaista kuoppaa tai syvännettä, josta voi olla vaaraa liikenteelle tai tien säilymiselle.

56 §. Missä tie kulkee jäätä myöten tahi vesistön ylitse tai ohitse taikka tien viereistä maastoa siinä määrin ylempänä tai alempana, että siitä saattaa olla erityistä vaaraa tiellä kulkeville, on asetettava sopivia turvalaitteita tai ryhdyttävä muihin toimenpiteisiin liikenteen turvaamiseksi. Railon ylitse on tarvittaessa asetettava ylikulkulaite.

57 §. Liikenteen ohjaamiseksi ja turvaamiseksi sekä ohjeeksi tiellä kulkeville tulee tien varrella olla tarpeellisia tiemerkkejä.

58 §. Jos laivaliikennettä talven aikana harjoitettaessa yleisessä kulkuväylässä jään avaamisen johdosta katkaistaan väylän poikki kulkeva erityinen talvitie tai muu yleinen tie, on tienpitoviranomaisen toimesta mahdollisuuksien mukaan asetettava paikalle silta tai lautta taikka muulla tavoin huolehdittava niistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen liikenteen turvaamiseksi ja sen johtamiseksi väylän ylitse.

Muussa kuin 1 momentissa mainitussa tapauksessa älköön ilman tienpitoviranomaisen lupaa avattako jäähän laivain kulkuväylää, joka katkaisee yleisen tien. Tarvittavan ylikulkulaitteen asettaminen ja kunnossa pitäminen on tällöin, mikäli kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö ei toisin määrää, sen velvollisuutena, jonka toimesta väylä avataan tai sitä käytetään.

Milloin laiva luvattomasti on murtanut auki jäällä kulkevan yleisen tien, on tienpitoviranomaisen, saatuaan siitä tiedon, viivytyksettä järjestettävä väylään tarvittava ylikulkulaite sen kustannuksella, jonka toimesta tie on katkaistu.

59 §. Jos ajoneuvoilla kulkeminen saattaa vaurioittaa tietä, joka roudan sulamisen tai sateen vuoksi tahi muusta tällaisesta syystä on rakenteeltaan heikentynyt, voi lääninhallitus taikka, tienpitoviranomaisen esityksestä, paikallinen poliisiviranomainen toistaiseksi tai määräajaksi kieltää tiellä tai sen osalla sellaisen liikenteen tai rajoittaa sitä. Poliisiviranomaisen päätös, jolla kieltä on annettu, on viivytyksettä alistettava lääninhallituksen tutkittavaksi.

60 §. Asetettaessa liikeilmoituksia tien varrelle kaupungin tai muun tiheään asutun yhdyskunnan ulkopuolella noudatetaan, mitä siitä on säädetty luonnonsuojelulaisessa. Tien varrella älköön missään pidettävä näkyvissä ilmoitus- tai mainos- taulua tahi muuta laitetta, joka muodoltaan, väritään tai muutoin on sellainen, että se saatetaan käsittää tiemeriksi, eikä myöskään yksityisen tien viittaa, joka ei ole vahvistettujen ohjeiden mukainen.

9 L u k u.

Korvaukset.

61 §. Maan luovuttamisesta sekä vahingosta tai haitasta, joka muutoin aiheutuu tähän lakiin perustuvasta toimenpiteestä, samoin kuin sanotunlaisesta toimenpiteestä kiinteistön omistajalle johtuneista kustannuksista, suoritetaan korvaus sen mukaan, kuin tässä luvussa säädetään.

Oikeutta korvauksen saamiseen ei kuitenkaan ole, milloin on sovittu tai ilmeisesti edellytetty, ettei korvausta makseta.

62 §. Kiinteistön omistajalla on oikeus tämän lain mukaan saada tienpitäjältä korvaus:

1) alueen luovuttamisesta 29 §:n ja 30 §:n 1 momentin mukaisesti käytettäväksi tietarkoituksiin, lukuun ottamatta lautasväyläksi tarvittavaa aluetta;

2) vahingosta tai kustannuksesta, joka johtuu siitä, että tietarkoitukseen luovutettavalta tai luovutetulta alueelta joudutaan poistamaan rakennuksia, varastoja tai laitteita taikka puita, kasvavaa satoa tai muuta kasvillisuutta;

3) oikeuden luovuttamisesta tienpitoaineen ottamiseen tai yksityiseen tiehen 30 §:n 2 momentin mukaisesti;

4) maasta, joka tarvitaan 30 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskuojaa varten, mikäli kysymystä laskuojan tekemisestä ei ole saatettu vesioikeuslainsäädännön mukaiseen käsittelyyn; sekä

5) vahingosta tai haitasta, joka muutoin aiheutuu kiinteistölle tien tekemisestä tai käyttämisestä taikka maan ottamisesta tien liitännäisalueeksi tai tällaisen alueen käyttämisestä.

63 §. Sillä, joka 35, 36 tai 37 §:ssä tarkoitettussa järjestelyssä ei ole saanut jakolain mukaan hyvitystä luovuttamaan alueesta tai etuisuudesta taikka hänelle järjestelystä muutoin aiheutuneesta vahingosta, on oikeus saada puuttuva hyvitys rahakorvauksena tienpitäjältä.

Mitä 1 momentissa on sanottu, on vastaavasti sovellettava, jos alue tilusjärjestelyssä on vapautunut sitä rasittaneesta oikeudesta ja tästä on aiheutunut vahinkoa oikeuden haltijalle.

Siinä tapauksessa, jota tarkoitetaan 72 §:ssä, oikeus korvaukseen määräytyy 73 §:in mukaan.

64 §. Mikäli kiinteistölle aiheutuu uuden tien rakentamisen tai yksityisen tien yleiseksi muuttamisen johdosta vahinkoa siitä, että omistajan oikeutta kiinteistön käyttämiseen on 40 §:n säännöksellä rajoitettu, tienpitäjä on velvollinen korvaamaan vahingon. Sama on laki, jos sellaista vahinkoa aiheutuu tietä parannettaessa alueella, jonka käyttö aikaisemmin ei ole ollut vastaavasti rajoitettu.

Samanlainen vahingon korvaamisen velvollisuus on tienpitäjällä, jos sellaisella alueella, joka ei ennen tämän lain voimaantuloa ole ollut vastaavien rajoitusten alainen, muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa aiheutuu 40 §:in nojalla toimitetusta puiden, pensaiden, oksien tai luonnonesteiden poistamisesta vahinkoa, jonka korvaamista koskevaa kysymystä ei ole aikaisemmin järjestetty.

65 §. Jos 41 §:n 1, 2 tai 3 momentissa säädetyistä kielloista aiheutuu erittäin huomattavaa haittaa kiinteistön tai sen osan käyttämiselle alueella, jonka käyttöä ei aikaisemmin ollut vastaavasti rajoitettu, on kiinteistön omistajalla oikeus saada tienpitäjältä korvaus haitasta.

66 §. Milloin 35 §:ssä mainitun järjestelyn tai 50 §:ssä tarkoitettun määräyksen johdosta joudutaan rakentamaan uusi yksityinen tie tai muuttamaan entistä eikä tienpitöviranomaisen suorita työtä, on kiinteistön omistajalla, jos hänelle sen vuoksi aiheutuu kustannuksia, oikeus saada niistä tienpitäjältä kohtuullinen korvaus. Jos 50 §:ssä mainitun määräyksen johdosta aiheutuu huomattavaa haittaa sellaisen kiinteistön käyttämiselle, jolla aikaisemmin on ollut pääsytie yleiselle tielle, on kiinteistön omistajalla oikeus saada siitäkin korvaus tienpitäjältä.

67 §. Milloin tien tekemisestä tai yksityisen tien muuttamisesta yleiseksi on myös ilmeistä hyötyä kiinteistölle, on maan luovuttamisesta sekä vahingosta tai haitasta kiinteistön omistajalle suoritettava korvaus sovitettava sen mukaan, omistajan oikeutta täyteen korvaukseen kuitenkin supistamatta.

Valtiolla sekä kunnalla, jollei kysymys ole kunnan alueensa ulkopuolella omistamasta maasta, ei ole oikeutta edellä tässä luvussa säädettyyn tai tässä laissa edellytetyistä pakollisista korvauksista johtuvaan korvaukseen, mikäli valtioneuvosto erityisessä tapauksessa ei toisin määrää.

68 §. Omistajalla on oikeus saada tienpitäjältä korvaus vahingosta tai kustannuksesta, joka aiheutuu siitä, että 42 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakennus, varasto, laite, puu, pensas tai pensasaita taikka 115 §:ssä mainittu rakennus joudutaan poistamaan tai sitä siirtämään tai muuttamaan, mikäli korvausta tästä ei ole aikaisemmin suoritettu.

Sama on laki, milloin vahinko aiheutuu omistajalle 42 §:n 3 momentissa tarkoitettusta toimenpiteestä, jollei siinä mainitun luvan ehdoista muuta johdu.

Vahingosta, joka johtuu 101 §:ssä mainitusta toimenpiteestä, voidaan omistaja, jollei hänellä ole oikeutta korvaukseen tämän pykälän 1 momentin nojalla, oikeuttaa harkinnan mukaan, mikäli siihen on erittäin painavia syitä, saamaan korvausta tienpitäjältä.

69 §. Jos 46 §:n nojalla suoritettusta toimenpiteestä, tilapäisen kulkutien järjestämisestä 48 §:n mukaan, tällaisen kulkutien käyttämisestä taikka 49 §:ssä tarkoitettusta lumiaidan pitämisestä tai lumen poistamisesta aiheutuu kiinteistölle vahinkoa, tämän omistajalla on oikeus saada siitä korvausta tienpitäjältä.

70 §. Tässä luvussa tarkoitettulle korvaukselle suoritetaan korkoa kuusi prosenttia laskettuna, jos kysymys on alueen luovuttamisesta, sitä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana tienpitäjä on ottanut alueen haltuunsa, sekä muissa tapauksissa, jollei asianosaisen vaatimuksesta erityisestä syystä toisin määrätä, sitä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana korvaus määrätään.

71 §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty kiinteistön omistajasta, on vastaavasti sovellettava nautinta- tai rasite-oikeuden sekä muun siihen verrattavan, kiinteistöön olevan erityisen oikeuden haltijaan.

72 §. Jos sellaisen tienpitäjälle tulevan oikeuden johdosta tai sellaisesta toimenpiteestä, josta edellä tässä luvussa on säädetty suoritettavaksi korvaus, taikka 5 luvussa tarkoitetun järjestelyn johdosta kiinteistön arvo on alentunut niin, ettei voida olettaa kiinteistön olevan täytenä vakuutena saamisesta, josta se kiinnityksen johdosta tai maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskevien säännösten nojalla vastasi ennen sitä taantumaa, jonka johdosta korvausta suoritetaan, korvaus korkoineen on talletettava lääninhallitukseen. Talletettua määrää jaettaessa ja maksettaessa ovat soveltuvin osin voimassa säännökset, joita kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen annettu lain mukaan on noudatettava, kun saamisen vakuutena oleva kiinteistö pakkolunastetaan.

73 §. Mikäli 72 §:ssä tarkoitetun saamisen haltija on kokonaan tai osaksi menettänyt saamisensa siitä syystä, että tallettamista ei ole toimitettu, taikka sen johdosta, että korvaukseen oikeutettu on luopunut korvauksesta tai että korvaus, jota koskeva kysymys ei ole ollut tietoimituksessa tai lääninhallituksessa tutkittavana, on laskettu ilmeisesti liian pieneksi, hänellä on oikeus saamistodistukseen merkittävää lyhenystä vastaan saada tienpitäjältä korvaus vahingostaan.

74 §. Mitä korvauksesta on sovittu tai ilmeisesti edellytetty noudatettavaksi tienpitäjän ja kiinteistön omistajan tai muun asianosaisen välillä, on voimassa myös sitä vastaan, jolle asianosaisen oikeus kiinteistöön on siirtynyt 72 §:ssä tarkoitetun ajankohdan jälkeen.

75 §. Milloin on kysymys korvauksesta, jota tarkoitetaan 62 §:ssä, 63 §:n 1 ja 2 momentissa, 64 §:n 1 momentissa, 65 tai 66 §:ssä, on, mikäli korvauksesta ei ole sovittu, tietoimituksessa tutkittava ja ratkaistava, onko korvausta suoritettava ja mihin määrään.

Jollei sellaista tietoimitusta pidetä, jossa kysymys 1 momentissa mainitusta korvauksesta voisi joutua käsiteltäväksi, taikka jos korvaus voidaan määrätä vasta tietoimituksen päätyttyä tai kysymys on sellaisesta 63 §:n 2 momentissa tarkoitettusta korvauksesta, jota koskevaa kysymystä ei ole tietoimituksessa käsitelty, on korvausasia sen läänin lääninhallituksen ratkaistava, jossa kiinteistö sijaitsee. Sama on laki, milloin tämän luvun säännösten nojalla vaaditaan muuta kuin 1 momentissa tarkoitettua korvausta.

76 §. Sen, joka tahtoo vaatia edellä tässä luvussa tarkoitettua korvausta, on, jos korvausvaatimus on sellainen, että se voidaan tutkia tietoimituksessa, tehtävä vaatimuksensa toimituksessa tai niin hyvissä ajoin ennen sen alkamista lääninhallitukselle, että hakemus voidaan siirtää tietoimituksessa käsiteltäväksi.

Muu tässä luvussa tarkoitettua korvausta koskeva vaatimus on tehtävä lääninhallitukselle.

Kysymys tietarkoituksiin tai tilusjärjestelyssä luovutetun maan ja 64 §:n 1 momentissa tarkoitetun vahingon ja haitan sekä tienpitäjälle yksityiseen tiehen tai tienpitoaineen ottamiseen annetun oikeuden korvaamisesta, samoin kuin oikeudesta korvaukseen 29 §:n 3 momentissa tarkoitetun rakennuksen poistamisen johdosta on tutkittava ja ratkaistava tietoimituksessa, vaikkei vaatimusta siitä ole tehty.

Myös tienpitäjä voi tässä pykälässä säädettyssä järjestyksessä saattaa tutkittavaksi kysymyksen, onko asianosaiselle tuleva korvausta ja mihin määrään.

77 §. Lääninhallitus voi, milloin tietoimitus pidetään, siirtää sellaisen asian, jossa vaaditaan korvausta 68 §:n 1 tai 2 momentin nojalla, tietoimituksessa ratkaistavaksi.

78 §. Korvausvaatimus, joka voidaan tutkia tietoimituksessa, on tehtävä siten, kuin 76 §:n 1 momentissa on säädetty, uhalla että korvausta vaativa, jollei hän voi näyttää laillista estettä tai muuta pätevää syytä hakemuksen myöhästymiseen, on menettänyt oikeuden korvaukseen, mikäli kysymys ei ole 63 §:n 2 momentissa tarkoitetusta tapauksesta tai 76 §:n 3 momentista muuta johdu.

Jos 1 momentissa mainittu hakemuksen myöhästyminen on johdunut laillisesta esteestä tai muusta päteväksi katsottavasta syytä tai jos hakemusta asianosaisesta riippumattomasta syystä ei ole lääninhallituksesta ajoissa siirretty tietoimitukseen, lääninhallituksen asiana on antaa ratkaisu korvausvaatimuksesta. Milloin vaatimus kuitenkin on senlaatuinen, että sen käsitteleminen ei voi sopivasti tapahtua lääninhallituksessa, tarkoitusta varten voidaan määrätä pidettäväksi erityinen tietoimitus.

79 §. Tässä laissa tarkoitetut korvaukset on, mikäli mahdollista, vahvistettava kerta kaikkiaan suoritettaviksi.

80 §. Sillä, jolle tämän luvun säännösten perusteella annettulla päätöksellä on määrätty suoritettavaksi korvausta, on oikeus hyväksyttävää vakuutta vastaan nostaa korvaus, vaikkei päätös ole saanut lainvoimaa.

Milloin asianosaisen oikeus korvaukseen on ilmeinen, tienpitäjä voi harkintansa mukaan suorittaa ennakkokorvausta, vaikkei 1 momentissa tarkoitettua päätöstä vielä ole annettu eikä vakuutta asetettu.

Siinä tapauksessa, että korvaus 72 §:n säännösten mukaan on talletettava lääninhallitukseen, älköön korvausta kuitenkaan maksettako, jollei korvauksen saaja näytä kaikkien sanotussa lainkohdassa tarkoitettujen saamisten haltijain antaneen hänelle lupaa korvauksen nostamiseen.

81 §. Tienpitäjällä ja korvausta vaativalla asianosaisella on valta sopia korvausta koskevan kysymyksen saattamisesta lopullisesti ratkaistavaksi välimiesmenettelyssä, niin kuin laissa välimiesmenettelystä on säädetty.

10 L u k u.

Tienpidon kustannukset.*Maantiet.*

82 §. Maanteiden tekemisestä ja kunnossapidosta johtuvat kustannukset suoritetaan valtion ollessa tienpitäjänä valtion varoista, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä.

83 §. Jos tienpidosta 20 §:n 1 momentin tai 21 §:n nojalla annetun määräyksen johdosta kaupunki tai kauppalalla on velvollinen huolehtimaan maantien tekemisestä, maksetaan tienpitäjälle valtion varoista korvaus tie- ja vesirakennushallituksen ja kunnan hyväksymän kustannusarvion mukaisesti, mikäli joidenkin kustannuserien osalta ei ole sovittu, että korvaus suoritetaan todellisten kustannusten mukaan. Milloin kustannusarviota ei ole siten hyväksytty, korvaus maksetaan tarpeellisina pidettävien todellisten kustannusten mukaan, niihin luetuina rakenteilla olevan tien kunnossapidosta johtuneet kustannukset.

Milloin kaupunki tai kauppalalla 20 §:n 1 momentin tai 21 §:n nojalla annetun määräyksen johdosta on velvollinen huolehtimaan maantien kunnossapidosta, suoritetaan sille valtion varoista korvausta se määrä, mihin tarpeellisen kunnossapidon kustannusten arvioidaan nousevan. Tässä tarkoitettu määrä vahvistetaan, sitten kun kunnalla on ollut tilaisuus tehdä asiaa ehdotuksensa. Määrää vahvistettaessa on pidettävä vertauskohtana valtiolle vastaavanlaisten teiden kunnossapidosta aiheutuvia kustannuksia. Jos tie on kunnan varoilla kestopäällystetty, luetaan kunnossapidon kustannuksiin varsinaisten kunnossapitomenojen lisäksi myös päällystämisestä aiheutuneiden kustannusten kohtuullinen kuoletus sekä korkoa kuusi prosenttia, yhteensä kuitenkin enintään niin paljon, kuin vastaavanlaisen tien kunnossapidon soratienä arvioidaan maksavan.

Paikallistiet.

84 §. Kun valtio on tienpitäjänä, on kunnan suoritettava sen alueella olevien paikallisteiden tekemisen ja kunnossapidon kustannuksista korvausta valtiolle jäljempänä olevien säännösten mukaisesti.

85 §. Paikallistien tekemisen kustannuksiksi katsotaan tien tekemisestä aiheutuneet, tarpeellisina pidettävät todelliset kustannukset. Näihin luetaan kuuluviksi myös kustannukset rakenteilla olevan tien kunnossa pitämisestä.

Kunnan alueella olevien paikallisteiden kunnossapidon kustannuksiksi katsotaan valtion ollessa tienpitäjänä niin suuri osa asianomaisen tiemestaripiirin toimesta kunnossa pidettävien yleisten teiden todellisista kunnossapitokustannuksista, kuin mitä kunnan alueella olevien paikallisteiden kunnossapitoa varten kysymyksessä olevaksi vuodeksi vahvistetun työsuunnitelman kustannusarvion määrä on tiemestaripiirin toimesta hoidettavien yleisten teiden kunnossapitoa varten vahvistetun työsuunnitelman kustannusarviosta.

86 §. Paikallisteiden pidosta suoritettavan korvauksen määräämistä varten kunnat jaetaan taloudellisen kantokyvyn perusteella luokkiin siten, että kantokykyisimmät kunnat luetaan ylimpään luokkaan. Luokituksen vahvistaa valtioneuvosto enintään viiden vuoden pituiseksi määräajaksi kerrallaan. Erityisestä syystä valtioneuvosto voi tämän ajan kuluessakin siirtää kunnan luokasta toiseen.

Kun uusi kunta muodostetaan, on määrättävä, mihin luokkaan kunta kuuluu siihen asti, kunnes uusi luokitus toimitetaan.

87 §. Kunnan suoritettavaa korvausta määrätessä katsotaan peruskorvaukseksi 30 prosenttia teiden tekemisen ja 40 prosenttia niiden kunnossapidon kustannuksista, ja peruskorvausta alennetaan tai korotetaan 86 §:ssä tarkoitettua luokitusta vastaavasti sekä sen mukaan, suuriko kunnassa olevien maanteiden osuus on sen alueella olevien maanteiden ja paikallisteiden yhteenlasketusta pituudesta ja paljonko kunnassa on paikallisteitä asukasta kohden, seuraavien perusteiden mukaan:

1) Peruskorvausta alennetaan tai korotetaan eri luokkiin kuuluvien kuntien osalta suhteellisesti niin, että alimmassa luokassa alennus on 25 prosenttia ja ylimmässä korotus 25 prosenttia.

2) Jos se luku, joka osoittaa, montako prosenttia kunnan alueella olevista yleisistä teistä on maanteitä, on suurempi kuin vastaavaa suhdetta asianomaisessa tie- ja vesirakennuspiirissä osoittava prosenttiluku, korotetaan 1 kohdan mukaan määrättyä korvausta prosenttimäärällä, joka vastaa puolta mainittujen kahden prosenttiluvun erotuksesta. Jos luku on pienempi, korvausta alennetaan puolta sanottujen prosenttilukujen erotuksesta vastaavalla prosenttimäärällä.

3) Edellä 2 kohdan mukaan laskettu korvausmäärä tasoitetaan maalaiskuntien osalta edelleen siten, että se, milloin paikallisteitä kunnassa on asukasta kohden suhteellisesti vähemmän kuin keskimäärin maan kaikissa maalaiskunnissa, kerrotaan luvulla, joka saadaan, kun lukuun 0.75 lisätään neljännes siitä osamäärästä, mikä syntyy jaettaessa paikallisteiden pituutta asukasta kohden kaikissa maalaiskunnissa osoittava luku vastaavaa keskimäärää kunnassa osoittavalla luvulla ja, milloin paikallisteitä kunnassa on asukasta kohden enemmän kuin keskimäärin maalaiskunnissa, luvulla, joka saadaan, kun lukuun 0.50 lisätään puolet edellä mainitusta osamäärästä. Tässä mainittu tasointu toimitetaan myös kaupunkien ja kauppaloitten osalta, ja otetaan tällöin suhdelukuina huomioon paikallisteiden pituus asukasta kohden toisaalta maan kaikissa kaupungeissa ja kauppaloissa sekä toisaalta asianomaisessa kaupungissa tai kauppalassa. Suurempaa tasointuserrointa kuin 1.25 älköön käytettävä.

88 §. Kunnalla on sen ollessa tienpitäjänä oikeus saada valtion varoista korvausta paikallistien tekemisen ja kunnossapidon kustannuksista. Nämä kustannukset määrätään soveltuvin osin noudattamalla 83 §:n säännöksiä. Korvaukseksi suoritetaan se määrä, joka 87 §:n mukaan jäisi valtion vastattavaksi, jos se olisi tienpitäjä.

Jos kunta ainoastaan osaksi on sen alueella olevien paikallisteiden pitäjä, on korvaus sovittettava sen mukaan.

89 §. Milloin kunta 21 §:n nojalla annetun määräyksen mukaan huoletti paikallistien pidosta toisen kunnan alueella, sillä on oikeus saada tienpidon kustannuksista korvaus valtiolta. Korvaus määrätään soveltuvin osin noudattamalla 83 §:n säännöksiä. Tästä korvauksesta on sen kunnan, jonka alueella tie on, valtiolle suoritettava 87 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan määräytyvä osa.

90 §. Määrätessä 87 §:ssä mainittuja vertailulukuja ei oteta huomioon yleisenä tienä olevia polkuja eikä erityisiä talviteitä.

Yleisiä säännöksiä.

91 §. Jollei valtioneuvosto toisin määrää, kunnalla ei ole oikeutta saada valtion varoista korvausta asemakaava-alueella olevan tien osalta niistä menoista, jotka kunnalle aiheutuvat 9 luvun säännösten mukaan tai tässä laissa edellytetyn pakkolunastuksen johdosta suoritetuista korvauksista. Kunnan on silloinkin, kun valtio on tienpitäjä, valtiioon nähdän vastattava sanottujen korvausten suorittamisesta, mikäli valtioneuvosto ei päätä toisin.

Jos valtiolle sen ollessa tienpitäjänä aiheutuu lisäkustannuksia sen johdosta, että tie kunnan päätöksen mukaisesti tehdään korkeampiluokkaiseksi, kuin liikenteen tarve vaatii, on kunnan suoritettava nämä kustannukset.

92 §. Tienpidon kustannuksia määrätessä ei oteta lukuun yleisiä hallintokustannuksia, tietutkimuksista johtuvia kustannuksia eikä tienpitoa varten tarvittavien rakennusten, autojen ja työkonoiden hankinnasta ja kunnossapidosta aiheutuvia menoja.

Milloin 9 luvun säännösten nojalla joudutaan suorittamaan sellaisia korvauksia, jotka eivät johdu tien kunnossapitoon välittömästi liittyvästä toimenpiteestä, nämä korvaukset luetaan tien tekemisen kustannuksiin. Mainittujen säännösten mukaan suoritettavien korvausten vahvistamisesta, tietoimituksen pitämisestä sekä tässä laissa edellytetyn pakkolunastuksen toimeenpanemisesta johtuvat menot otetaan vastaavasti huomioon joko tien tekemisen tai kunnossapidon kustannuksina.

Varat, jotka paikallistien pitäjä kantaa maksuina lautan käyttämisestä 18 §:n mukaan taikka korvauksena alueen luovuttamisesta tai muuna sellaisena hyvityksenä, jaetaan valtion ja sen kunnan kesken, jonka alueella paikallistie on, samassa suhteessa kuin sanotun tien kunnossapidon kustannukset, kuitenkin niin, että jos on kysymys kaupungin tai kauppalan asemakaavoitetulla alueella olevasta tiestä, tulevat mainitut varat, lauttamaksuja lukuun ottamatta, kokonaisuudessaan asianomaiselle kunnalle.

93 §. Määrätessä korvauksia tienpidosta otetaan 87 §:ssä tarkoitetut maanteiden ja paikallisteiden pituudet huomioon sellaisina, kuin ne olivat asianomaisen vuoden alkaessa.

94 §. Tie- ja vesirakennushallituksen asiana on jälestäpäin kultakin vuodelta vahvistaa edellä tässä luvussa olevien säännösten mukaan kuntien suoritettavaksi tulevat korvaukset. Nämä suoritetaan lääninhallitukselle niinä aikoina, jotka tie- ja vesirakennushallitus määrää. Lääninhallitukselle on lähetettävä luettelo sen perittävistä korvauksista.

Tie- ja vesirakennushallitus vahvistaa myös tässä luvussa tarkoitettujen valtion kunnille maksettavat korvaukset. Nämä korvaukset maksetaan kunnille tie- ja vesirakennushallituksen toimesta.

Milloin kunta on tienpitäjänä, valtion on asetettava tien tekemisestä johtuvien menojen suorittamista varten kunnan käytettäväksi varoja ennakkokorvauksena sitä mukaa, kuin työ tie- ja vesirakennushallituksen hyväksymän suunnitelman mukaisesti edistyy. Kunnossapidosta kunnalle valtion varoista tuleva korvaus maksetaan kunnalle asianomaisen kunnossapitovuoden aikana.

Päätös, jolla tie- ja vesirakennushallitus on vahvistanut tässä pykälässä mainitun korvauksen, on saatettava kunnan tiedoksi virkateitse.

95 §. Edellä olevien säännösten estämättä kunta voi erityisessä tapauksessa ottaa osaksi tai kokonaan vastatakseen tienpidon kustannuksista tietyn maantien osalta tai sitoutua vastaamaan paikallisteiden tienpidosta aiheutuvista kustannuksista suuremman määrän, kuin tässä luvussa edellä on säädetty.

Milloin syytä on, voidaan kunta vapauttaa l momentin mukaan antamastaan sitoumuksesta.

96 §. Valtioneuvosto voi, milloin se harkitsee siihen olevan erityistä syytä, hakemuksesta alentaa kunnan tämän luvun säännösten mukaan suoritettavan korvauksen määrää tai vapauttaa kunnan korvausta suorittamasta sekä myös korottaa sen korvauksen määrää, joka kunnalla tämän luvun säännösten mukaan on oikeus saada valtiolta.

Milloin korvauksen suorittaminen määrääjassa käy kunnalle vaikeaksi, voi valtiovarainministeriö myöntää maksuajan pitenystä.

11 L u k u .

Tielautakunta.

97 §. Kussakin maalaiskunnassa tulee olla tielautakunta, jollei lääninhallitus kunnan esityksestä määrää, että kunnanhallituksen on toimittava tielautakuntana.

Tielautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kolme muuta jäsentä, jotka kunnanvaltuusto ennen tammikuun loppua valitsee seuraaviksi kolmeksi vuodeksi. Vaalikelpoisuudesta sekä valitun kieltäytymisoikeudesta ja eroamisesta toimikauden kestäessä on voimassa, mitä kunnallisista luottamustoimista näissä kohdin on säädetty.

Asiain käsittelystä ja päätösten teosta sekä muutoksen hakemisesta tielautakunnan päätökseen on soveltuvin osin voimassa, mitä kunnanhallituksesta on säädetty.

98 §. Tielautakunta toimii valmistelevana ja täytäntöönpanevana elimenä kunnan tjehallinnon alalla. Sen lisäksi lautakunnan on hoidettava ne tehtävät, jotka laissa tai asetuksessa taikka näiden perusteella muutoin on määrätty sen toimitettavaksi.

Erittäin tulee tielautakunnan:

- 1) laatia vuosittain laskelma kunnan tiemenoista;
- 2) tehdä aloitteita ja esityksiä tieverkon kehittämiseksi ja tieolojen parantamiseksi kunnassa;
- 3) antaa viranomaisille näiden pyynnöstä lausuntoja tiekysymyksistä; sekä
- 4) tarkastaa kunnan ja kunnalle tämän lain nojalla maksettavien korvausten ja muiden suoritusten oikeellisuutta.

Jos maalaiskunta on tienpitäjänä, tielautakunta toimii myös 22 §:ssä tarkoitettuna tienpitoviranomaisena.

99 §. Tehtävät, jotka 98 §:n mukaan maalaiskunnassa kuuluvat tielautakunnalle, hoitaa kaupungissa tai eri kuntana olevassa kauppalassa kunnallishallitus taikka muu niitä hoitamaan määrätty kunnallinen viranomainen. Muutoksen hakemisesta tällaisen viranomaisen päätökseen on soveltavin osin voimassa, mitä on säädetty valitettaessa kunnallishallituksen päätöksessä.

12 L u k u.

Rangaistusseuraamuksia, pakkotoimenpiteitä ja muutoksenhakua koskevat säännökset.

100 §. Jos joku

1) rikkoo 50, 53 tai 54 §:n 1 momentissa, 58 §:n 2 momentissa tai 59 §:ssä olevan taikka niiden nojalla annetun kiellon tai määräyksen;

2) vastoin parempaa tietoa tai törkeästä huolimattomuudesta menettelee 41, 43 tai 44 §:ssä olevan tai niiden nojalla annetun kiellon vastaisesti;

3) luvatta vie sillalle tai lautalle raskaamman ajoneuvon tai kuorman, kuin on ilmoitettu sallituksi; taikka

4) luvatta kuljettaa tiellä työkonetta tai muuta sellaista laitetta, joka painonsa tai rakenteensa vuoksi on omiaan vaurioittamaan tietä,

rangaistakoon, jollei siitä muualla ole säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään 100 päiväsakolla.

101 §. Jos ei ole noudatettu tässä laissa olevaa tai sen nojalla annettua kieltoa tai määräystä, voi lääninhallitus, käyttämällä uhkasakkoa tai oikeuttamalla tienpitoviranomaisen tai muun, jota asia koskee, suorittamaan tarvittavan tehtävän, ryhtyä toimenpiteeseen sen oikaisemiseksi, mitä on oikeudettomasti tehty tai laiminlyöty. Tehtävä suoritetaan siihen velvollisen kustannuksella, mikäli lääninhallitus erityisestä syystä ei toisin määrää.

Jos 1 momentissa tarkoitettu tienpitoviranomaisen vaatima oikaisu on asianmukainen ja ilmeisesti tarpeellinen, voi asianomainen maistraatti tai nimismies oikeuttaa tienpitoviran-

omaisen suorittamaan tarvittavan toimenpiteen, ei kuitenkaan rakennuksen poistamista, siirtämistä tai toisenlaiseksi muuttamista.

Mikäli sellaisessa tapauksessa, josta 2 momentissa on säädetty, liikennettä välittömästi uhkaavan vaaran poistamiseksi kiireellinen toimenpide on tarpeen taikka jos kysymys on tiealueeseen kohdistuvan luvattoman toimenpiteen oikaisemisesta, tienpitoviranomainen saa pitää huolta sen suorittamisesta.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettu oikaisutoimenpide suoritetaan tienpitäjän kustannuksella. Lääninhallitus voi kuitenkin tienpitoviranomaisen esityksestä määrätä oikaisuun velvollisen osaksi tai kokonaan korvaamaan toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset tienpitäjälle.

Niissä tapauksissa, joita tarkoitetaan 23 ja 42 §:ssä, on noudatettava sanottujen pykälien säännöksiä.

102 §. Kun tienpitoviranomaisella on oikeus tässä laissa tarkoitettun toimenpiteen suorittamiseen toisen kustannuksella, saadaan kustannukset periä pakkoteitse siinä järjestyksessä, kuin julkisten saatavain ulosotosta on säädetty.

103 §. Muutoksenhausta tietoimituksessa annettuun päätökseen tai siinä suoritettuun toimenpiteeseen on voimassa, mitä jakolaisa on säädetty valittamisesta maanmittaustoimituksesta; ja on tällöin noudatettava, että valitettaessa muusta kuin sellaisesta päätöksestä, joka koskee oikeutta olla asianosaisena toimituksessa tai jolla on hylätty estemuistutus tai vaatimus toimituksen keskeyttämisestä, valitusaika luetaan siinä, kun toimitus on julistettu päättyneeksi.

Tässä mainittua valitusasiaa maanjako-oikeudessa käsiteltäessä ja haettaessa muutosta siinä annettuun päätökseen on niinkin soveltuvin osin noudatettava jakolain säännöksiä.

Kunnalla on oikeus hakea muutosta tietoimituksessa annettuun päätökseen tai siinä suoritettuun toimenpiteeseen, mikäli se katsoo tämän vaikeuttavan asemakaavalainsäädännön mukaisen suunnitelman tai siihen kuuluvan määräyksen toteuttamista.

104 §. Lääninhallituksen päätökseen, joka koskee muuta 9 luvun säännösten mukaan suoritettavaa korvausta kuin 68 §:n 3 momentissa tarkoitettua, asianosaisella on oikeus hakea muutosta kantein sen paikkakunnan alioikeudessa, missä kiinteistö sijaitsee. Kanne on puhevallan menettämisen uhalla pantava viireillä yhdeksänkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona asianosainen sai päätöksestä tiedon.

105 §. Valittamisesta lääninhallituksen päätöksestä, joka koskee tässä laissa tai siihen perustuvassa säännöksessä tarkoitettua muuta asiaa kuin sellaista, missä voidaan hakea muutosta kantein alioikeudessa, on voimassa, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa yleensä on säädetty.

Sama on laki valituksen tekemisestä myös muun viranomaisen päätöksestä 1 momentissa mainittua laatua olevassa asiassa.

Lääninhallituksen päätöksestä, jolla tietoimitus on määrätty pidettäväksi tai korvausvaatimus on siirretty tietoimitukseen, älköön tehtäkö valitusta.

106 §. Päätös tiesuunnitelman vahvistamisesta, yksityisen tien muuttamisesta yleiseksi tai tien lakkauttamisesta sekä päätös, jolla vahvistetaan 86 §:ssä tarkoitettu luokitus, on annettava julkipanon jälkeen, ja valitusaika luetaan tällöin päätöksen antamisen päivästä.

107 §. Valitus päätöksestä, jonka kulkulaitosten ja yleisten teiden ministeriö on antanut tässä laissa tarkoitettussa asiassa, ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, jollei valitusta käsittelevä viranomainen toisin määrää.

Sama on laki valitukseen nähden muun viranomaisen päätöksestä, joka perustuu 23 tai 30 §:ään, 41 §:in 1 momentin säännökseen siinä mainitun etäisyyden pitentämisestä, 44 §:ään, 49 §:in 1 momenttiin, 59 §:ään tai 94 §:in 1 momenttiin taikka joka koskee tiesuunnitelman vahvistamista tai tien tekemistä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske ministeriön päätöksiä, jolla maantie tai yksityinen tie on määrätty paikallistieksi taikka yleinen tie lakkautettu, sikäli kuin valittajana on kunta, eikä myöskään, mikäli valtioneuvosto erityisessä tapauksessa ei toisin määrää, päätöstä, jolla ministeriö on vahvistanut tiesuunnitelman.

Päätöksessä, joka annetaan 42 §:n 2 tai 3 momentin taikka 101 §:n 1 momentin nojalla, voidaan määrätä, että päätös menee täytäntöön valituksesta huolimatta.

13 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

108 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1958, sikäli kuin jäljempänä ei toisin säädetä.

Ne säännökset, jotka koskevat rakennuksen, varaston taikka aidan tai muun laitteen pitämistä maantien varrella sekä näiden säännösten rikkomisesta johtuvia rangaistusseuraamuksia ja pakkotoimenpiteitä, tulevat 1 päivänä tammikuuta 1957 noudatettaviksi silloin maanteinä kunnossa pidettävien teiden osalta. Niitä ei kuitenkaan ole sovellettava rakennuksen tekemiseen, joka on aloitettu ennen vuoden 1956 päättymistä ja johon ryhtymiseen ei ollut estettä silloin voimassa olevien säännösten mukaan.

Jo ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarpeellisiin valmistaviin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanemiseksi.

109 §. Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulosta lukien silloin maanteinä kunnossa pidettäviin teihin, niihin luettuina myös 3 päivänä toukokuuta 1927 annetun tielain (165/27) 91 §:in 1 momentissa tarkoitettuja maanteiden jatkot, ottamalla kuitenkin huomioon tämän lain voimaantulosta annetun lain säännökset. Maanteitä ja niiden jatkoja varten 3 §:in 2 momentissa mainittuihin tarkoituksiin käytetyt alueet luetaan tämän lain voimaantulosta alkaen teiden liitännäisalueeksi.

Siitä, millä edellytyksellä ja missä järjestyksessä aikaisemman lain mukaan kunnan- tai kyläteinä kunnossa pidettävät tiet sekä erät muut yleisiksi katsottavat tiet on uuden lain voimaantulon johdosta määrättävä palkallisteiksi, säädetään tämän lain voimaantulosta annettussa laissa.

110 §. Kun ennestään oleva yleinen tai yleiseksi katsottu tie tämän lain voimaantulon annettuna nojalla muutuu paikalliseksi, saa uusi tienpitäjä lunastuksetta ottaa haltuunsa tiealueen ja tämän lain 3 §:n 2 momentissa mainittuja tarkoituksia varten varatut tien liitännäisalueiksi luettavat alueet. Uudelle tienpitäjälle on tällöin sen vaatimuksesta luovutettava tienpitoaineen ottamista varten tarvittava alue, jos sellainen on tarkoitukseen varattu. Aikaisemmalle tienpitäjälle kuulunut oikeus alueilla tietä varten oleviin rakennuksiin, laitteisiin ja muihin rakenteisiin siirtyy uudelle tienpitäjälle niin ikään lunastuksetta.

Jos entiselle tienpitäjälle on kuulunut määräaikainen tai muutoin rajoitettu oikeus tienpitoaineen ottamiseen taikka oikeus yksityiseen tiehen, tällainenkin oikeus siirtyy ilman lunastusta uudelle tienpitäjälle.

Paikallistieksi muuttanut tie siirtyy uudelle tienpitäjälle aikaisemman tielain 8 §:ssä säädetyin oikeuksin tien vieressä olevien alueiden raivaamiseen.

111 §. Jos maantien rakentamista taikka sen siirtämistä tai muuta parantamista tarkoittava hanke on tämän lain tullessa voimaan keskenään eikä tietä varten tarvittavan alueen lunastamista ja korvausten määräämistä ole toimitettu, on uutta lakia sovellettava suorittaessa niitä toimia, jotka ovat tarpeen tiehankkeen toteuttamiseksi. Kun on kysymys maantiestä tai sen osasta, jolla tietyö on aloitettu ennen, kuin uusi laki tuli voimaan, ei kuitenkaan ole sovellettava lain 67 §:n 1 momenttia eikä kunnan osalta myöskään sen 2 momenttia; sitä vastoin kuntaan nähden noudatetaan aikaisemman tielain 93 §:ää.

Milloin 1 momentissa mainittua tiehanketta varten on ennen tämän lain voimaantuloa valtioneuvoston päätöksellä vahvistettu suunnitelma, siitä on voimassa, mitä tässä laissa on säädetty lainvoimaisesta tiesuunnitelmasta; sanottu päätös on kuitenkin asianomaisessa kunnassa saatettava kuulutuksella yleisesti tiedoksi. Jos tietyötä suunnitelman toteuttamiseksi ei ole aloitettu, luetaan 28 §:ssä säädetty määräaika lain voimaantulosta. Tiealueeseen, jolla tietyöhön on ryhdytty, katsotaan 29 §:ssä tarkoitettua tieoikeuden syntyvän tämän lain tullessa voimaan, mutta alueen luovuttamisesta suoritettavalle korvausmäärälle lasketaan korko sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana tietyö on aloitettu.

Mitä tässä on säädetty maantiestä, koskee soveltuvin osin myös kaupungissa tai kauppalakunnassa olevia maanteiden jatkoja.

112 §. Kun aikaisemman tielain 71 §:n nojalla on tehty päätös kunnan- tai kylätien muuttamisesta maantiseksi, mutta tietä ei ennen uuden lain voimaantuloa ole ensiksi mainitun lain 19 §:n mukaisesti hyväksytty, päätös raukeaa, jollei tietä kahden vuoden kuluessa uuden lain voimaan tulemisesta ole saatettu sanotussa lainkohdassa tarkoitettuun kuntoon.

Päätös kunnan- tai kylätien rakentamisesta tai parantamisesta raukeaa, jollei tietyöhön ole ryhdytty ennen tämän lain voimaantuloa. Milloin tietyöhön on ryhdytty, on aikaisempaa lakia noudatettava, mikäli tämän lain voimaantulon annettuna nojalla 3 §:stä ei muuta johdu.

113 §. Niiden kunnan- ja kyläteiden osalta, jotka eivät ole muuttuneet paikallisteiksi tämän lain voimaantulosta annetun lain mukaan ja joita ei myöskään ole lakkautettu yleisinä teinä, on noudatettava aikaisemman lain säännöksiä, kunnes toisin määrätään.

Senkin jälkeen, kun päätös kunnan- tai kylätien muuttamisesta paikallistieksi on tullut voimaan, on aikaisempaa lakia sovellettava, kun kysymys on korvauksesta, joka johtuu tielain 12 §:ssä mainitusta alueen luovutuksesta tai käyttöoikeuden supistuksesta tai johon muutoin on syntynyt oikeus ennen päätöksen voimaantuloa, taikka kun tielain 59 §:ssä tarkoitetuissa katselmuksissa havaittujen vikojen korjaamisesta aiheutuneita kustannuksia ja muita kylätien pitämisestä johtuneita maksuja maksuunpannaan, kannetaan ja tilitetään.

114 §. Jos kunnan- tai kylätie tai muu ennestään oleva, yleiseksi katsottava tie, jota tämän lain voimaantulosta annetun lain mukaisesti ei ole otettu paikallistieksi, sittemmin otetaan maantiekseksi tai paikallistieksi, on noudatettava niitä säännöksiä, jotka ovat voimassa yksityisen tien muuttamisesta yleiseksi, kuitenkin niin, että llo §:ssä tarkoitettut oikeudet ja edut on luovutettava tienpitäjälle korvauksetta.

115 §. Jos 31 §:ssä tarkoitettulla tie- tai liitännäisalueella tämän lain tullessa voimaan on rakennus, se saa jäädä ennalleen. Milloin rakennus tuottaa vaaraa tai haittaa yleiselle liikenteelle tai liitännäisalueen käyttämiselle, on noudatettava, mitä 42 §:n 2 momentissa on säädetty.

116 §. Lupa veräjän pitämiseen paikallistieellä tai maantienluontoisella polkutiellä taikka muu sellainen erityinen lupa, jonka asianomainen viranomainen on aikaisemmin antanut, ei raukea tämän lain voimaan tuleminen johdosta.

117 §. Tarkemmat määräykset tieasiain käsittelystä sekä muut määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Valtioneuvosto antaa tarkemmat ohjeet 41 §:n 2 momentissa tarkoitettun alueen määrittämisestä sekä teknilliset ohjeet teiden tekemisestä ja kunnossapidosta.

118 §. Tämä laki kumoo, mikäli edellä ei ole toisin säädetty, 3 päivänä toukokuuta 1927 annetun tielain, lukuun ottamatta sen 20 §:n toista lausetta ja 33 §:n 1 momenttia, rakennuskaaren 25 luvun 8 §:n, sikäli kuin se vielä on voimassa, rakentamisesta maaseudulla 6 päivänä heinäkuuta 1945 annetun lain (683/45) 6 §:n 2 momentin ja 15 §:n 2 momentin, mikäli ne koskevat rakentamista maantien varsille, sekä muut uuden lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset. Rakentamisesta maaseudulla annetun lain 6 §:n 2 momentin ja 15 §:n 2 momentin soveltaminen on lakkaava kunnan- ja kyläteiden osalta, sikäli kuin nämä muuttuvat uuden tielain alaisiksi paikallisteiksi.

41. Laki yleisistä teistä annetun lain voimaannpanosta.

Annettu toukokuun 21 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 244/54)

Eäuskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtio ottaa 1 päivästä tammikuuta 1958 maanteinä hoitoonsa kaupunkien ja kauppalain alueilla olevat maanteiden jatkot, mikäli kuntaa ei ole tällaisen maantien osalta yleisistä teistä annetun lain 20 §:n 1 momentin nojalla sitä ennen määrätty tienpitäjäksi.

Siihen ajankohtaan mennessä, joka mainitaan 1 momentissa, kaikkien maanteiden jatkojen tulee olla saatettuina sellaiseen kuntoon, että ne täyttävät maantielle asetettavat kohtuulliset vaatimukset. Jos kunta laiminlyö sille kuuluvan velvollisuuden täyttämisen, sen on suoritettava siitä korvausta, niinkuin 2 §:ssä säädetään.

2 §. Maanteiden jatkojen kunnan selvittämiseksi on tie- ja vesirakennushallinnon piiri-insinööriin tai hänen määräämässä henkilön viimeistään kuusi kuukautta ennen yleisistä teistä annetun lain voimaantuloa toimitettava asianomaisissa kunnissa katselmus, jossa kunnan edustajalle on varattava tilaisuus olla saapuvilla.

Maantien jatko, joka kunnan tienpidossa tapahtuneen laiminlyönnin johdosta on puutteellisessa kunnossa, on kunnan toimesta saatettava asianmukaiseen kuntoon viimeistään toimitusmiehen määräämään jälkikatselmukseen mennessä. Jollei vikoja ole asianmukaisesti ennen tätä katselmusta korjattu, kunnan on suoritettava korvausta sille kuuluvien kuntoonpanotöiden kustannuksista.

Sen korvauksen arvioimista varten, jota 2 momentissa tarkoitetaan, on, jollei korvauksesta sovita, asetettava lautakunta, jonka muodostaa puheenjohtaja ja kaksi jäsentä. Lautakuntaan määrää puheenjohtajan lääninhallitus, toisen jäsenen tie- ja vesirakennushallitus sekä toisen asianomaisen kunnan kunnallishallitus tai, jos tämä ei määrää jäsentä, lääninhallitus.

Sitten kun lautakunta on suorittanut tehtävänsä ja lähettänyt toimituskirjat lääninhallitukselle, tämän on ratkaistava kysymys kunnan velvollisuudesta maksaa 2 momentissa tarkoitettua korvausta. Tällöin voidaan kunta, jos siihen on erityistä syytä, myös velvoittaa suorittamaan korvauksen arvioimisesta aiheutuneet kustannukset.

3 §. Ne maalaiskuntien, kauppalain tai kaupunkien alueilla olevat kunnan- tai kyläteinä kunnossa pidettävät tiet tai niiden osat, joilla on yleisen liikenteen kannalta ainakin

niin huomattava merkitys, kuin yleisistä teistä annetun lain 8 §:ssä paikallistiestä on sanottu, on viimeistään kahden vuoden kuluessa mainitun lain voimaantulosta määrättävä paikallisteiksi. Erityisestä syyestä valtioneuvosto voi pidentää tätä aikaa. Jollei tie ennestään kunnoltaan vastaa kunnan- tai kylätielle asetettavia kohtuullisia vaatimuksia, tie on saatettava kuntoon sillä tavoin, kuin 6 §:ssä säädetään. Päätöksen tien määrittämisestä paikallistieksi tekee kunkin tien osalta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, sitten kun on toimitettu sellainen selvitys, josta mainitaan 4 ja 5 §:ssä. Päätös, jolla tie on määrätty paikallistieksi tai tällaista määrittämisestä tarkoittava esitys tai vaatimus on hylätty, on annettava julkipanon jälkeen, ja valitusaika luetaan tällöin siitä päivästä, jona päätös on annettu.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava, kun on kysymys sellaisesta kunnan- tai kylätiestä, jota siitä annetun päätöksen mukaisesti on ryhdytty rakentamaan ennen uuden tielain voimaantuloa, mutta jota ei ole siihen mennessä tehty valmiiksi.

Niin ikään on 1 momentin säännöksiä sovellettava, kun on kysymys sellaisista kaupunkien ja eri kuntina olevien kauppalain alueella olevista teistä, jotka siitä huolimatta, että ne eivät ole 3 päivänä toukokuuta 1927 annetussa tielaissa (165/27) tarkoitettuja kunnan- tai kyläteitä taikka maanteiden jatkoja, kuitenkin on vanhastaan katsottu tai muulla perusteella katsottava yleisiksi teiksi.

Samoin on 1 momentin säännöksiä sovellettava sellaisiin asutusteiden väliaikaisesta hoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetussa laissa (140/51) tarkoitettuihin asutustehin, joilla on yleisen liikenteen kannalta ainakin niin huomattava merkitys, kuin yleisistä teistä annetun lain 8 §:ssä paikallistiestä on sanottu. Näiden teiden luovuttajana maatalousministeriön asiana on saattaa ne 1 momentissa tarkoitettuun kuntoon.

4 §. Lääninhallitusten on hyvissä ajoin toimitettava selvitys 3 §:ssä tarkoitetuista maalaiskunnissa olevista teistä. Selvityksestä tulee kunkin tien osalta käydä ilmi, onko se kunnan- vai kylätie, sen merkitys yleiselle liikenteelle, tien kunto, sitä varten varatut tai varattavat tienpitoaineen ottopaikat sekä muutkin tietä koskevat, asiaa harkittaessa huomioon otettavat seikat. Selvitykseen on liitettävä kartta kunkin kunnan alueella olevista kunnan- ja kyläteistä.

Selvitys ja lääninhallituksen sen perusteella erikseen kunkin kunnan osalta tekemä ehdotus paikallisteiksi määrättävistä teistä on muistutusten tekemistä varten vähintään yhden kuukauden aikana pidettävä yleisesti nähtävänä sopivalla paikalla asianomaisessa kunnassa. Kunnanvaltuustolle on varattava tilaisuus lausunnon antamiseen ehdotuksesta ja sitä vastaan ehkä tehdyistä muistutuksista.

Lääninhallituksen toimitettua asiakirjat oman lausuntonsa ohella tie- ja vesirakennushallitukselle tämän on laadittava koko maata varten esitys maalaiskunnissa olevien kunnan- ja kyläteiden määräämisestä paikallisteiksi.

5 §. Niistä 3 §:ssä tarkoitetuista teistä, jotka ovat kaupunkien ja kauppalain alueilla, on asianomaisen kunnallishal-

lituksen ennen yleisistä teistä annetun lain voimaantuloa toimitettava selvitys. Selvityksestä tulee käydä ilmi 4 §:n 1 momentissa mainitut seikat, ja siihen on liitettävä kysymykseen tulevat tiedot osoittava kartta.

Ehdotuksen 1 momentissa mainittujen teiden määrittämisestä paikallisteiksi tekee kunkin kunnan osalta kunnallisvaltuusto. Ehdotus ja sen perusteena oleva selvitys on pidettävä vähintään yhden kuukauden aikana kunnassa yleisesti nähtävänä muistutusten tekemistä varten. Jos muistutuksia tehdään, kunnallisvaltuuston on annettava niistä lausunto. Kun kertyneet asiakirjat ovat saapuneet lääninhallitukselle, tulee tämän, tarvittaessa toimitettuaan katselmuksen tai hankittuaan muuta lisäselvitystä, antaa lausunto ehdotuksesta sekä siirtää asian edelleen käsittelemään tie- ja vesirakennushallitukselle. Tämän on tehtävä koko maata varten esitys kaupungeissa ja kaupaloissa olevien teiden määrittämisestä paikallisteiksi.

6 §. Päätöksessä, jolla tie määrätään paikallistieksi, on asetettava määräaika, jonka kuluessa tie, mikäli siinä on puutteellisuksia, on luovuttajan toimesta saatettava 3 §:ssä mainittuun kuntoon. Tien kunnan selvittämiseksi on tie- ja vesirakennushallinnon piiri-insinöörin tai hänen määräämänsä henkilön toimitettava tien vastaanottokatselmus maan sulana ollessa. Katselmus, johon on kutsuttava tien luovuttajan edustaja sekä maalaiskunnassa ja kauppalassa nimismies, on pidettävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa päätöksessä mainitun määräjän päättymisestä.

Jos vastaanottokatselmuksessa tai siinä määrättyssä jatkokatselmuksessa todetaan, että tie on kunnossa, tie muuttuu paikallistieksi seuraavan kuukauden alusta. Mikäli vastaanottokatselmuksessa luovuttajan suoritettaviksi määrättyjä kuntoonpanemistöitä ei ole tehty jatkokatselmuksen tai erityisistä syistä vielä ehkä määrättyyn jälkikatselmuksen mennessä, tien kuntoonpaneminen suoritetaan valtion toimesta luovuttajan puolesta, jollei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrää päätöstä tien paikallistieksi ottamisesta peruutuvaksi. Milloin tie pannaan kuntoon valtion toimesta, on piiri-insinöörin toimitettava tie- ja vesirakennushallitukselle selitelmiä tien kuntoon panemiseksi tarpeellisista töistä kustannusarvioineen. Tie- ja vesirakennushallitus ratkaisee päätöksellä, mitkä työt ovat tarpeelliset tien saattamiseksi lailliseen kuntoon; ja tie muuttuu paikallistieksi sanotun päätöksen antamispäivä seuraavan kuukauden alusta.

Kun tarvittavat työt on suoritettu valtion toimesta, tie- ja vesirakennushallitus vahvistaa päätöksellä sen määrän, jonka tien luovuttaja on velvollinen suorittamaan valtiolle sanotuista töistä aiheutuneiden kustannusten korvaukseksi. Jos tien luovuttajana on kylätiekunta, korvaus peritään tienosakkailta siinä järjestyksessä, kuin vuoden 1927 tielaisessa on säädetty tien tekoon ja kunnossapitoon tarvittavien maksujen kantamisesta.

Mitä tässä on säädetty luovuttajan velvollisuudesta tien kuntoon panemisen osalta, koskee soveltuvin osin myös tien luovuttajalle yleisistä teistä annetun lain 110 §:n mukaan kuuluvaa velvollisuutta asettaa uuden tienpitäjän käytettäväksi tienpitoaineen ottamiseksi tietä varten tarvittava alue.

7 §. Edellä 2 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 6 §:ssä tarkoitetuissa katselmuksissa, jotka pidetään kaupungin tai kauppalan alueella, on katselmuksen toimittajan tehtävä ehdotus niiden teiden päätetekohdan vahvistamisesta, jotka päättyvät katuun, toriin tai muuhun vastaavanlaiseen liikennealueeseen. Sitten kun tie- ja vesirakennushallitus, jolle ehdotukset on lähetettävä, on hankkinut lausunnon kunnallisvaltuustolta ja antanut asiasta oman lausuntonsa, lääninhallitus vahvistaa kysymyksessä olevien teiden päätetekohdat.

8 §. Jos paikallistieksi määrätyn tien kunnossapito on ollut annettuna urakalle, urakkasopimus raukeaa, kun tie muuttuu paikallistieksi, ja tien luovuttaja on velvollinen korvaamaan sopimuksen raukeamisesta urakanottajalle ehkä aiheutuneen vahingon.

Mikäli paikallistieksi määrättyä tietä varten on otettu laina, lainan ottaja vastaa sen takaisin maksamisesta. Jos tietä varten kerättyjä varoja on kertynyt säästöön, ne kuuluvat tien luovuttajalle.

9 §. Tie- ja vesirakennushallituksen 6 §:n 2 momentin mukaisesti antamaan päätökseen tien kuntoon panemiseen tarvittavista töistä saadaan hakea muutosta vain valittamalla saman pykälän 3 momentin nojalla annetusta päätöksestä tien luovuttajan suoritettavaa korvausta koskevassa asiassa.

10 §. Tielautakunta, josta säädetään yleisistä teistä annetun lain 11 luvussa, on asetettava hyvissä ajoin ennen sanotun lain voimaantuloa.

11 §. Tarkemmat ohjeet tämän lain soveltamisesta antaa kululaitosten ja yleisten teiden ministeriö.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1958.

42. Laki oikeudesta entiseen tiealueeseen.

Annettu toukokuun 21 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 245/54)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Kunn yleisistä teistä 21 päivänä toukokuuta 1954 annetun lain (243/54) 33 §:n mukaan siinä tarkoitettu tie on lakkautettu tai tiealueena olleen maan käyttö tietarkoituksiin muutoin määrätty lakanneeksi, katsotaan, mikäli jäljempänä olevista säännöksistä tai sanotun lain 34 §:stä ei muuta johdu, että se tiealueena ollut maa, joka siten on käynyt yleistä tietä varten tarpeettomaksi, siirtyy tienpitoviranomaiselta viereisen alueen omistajan sekä kaupungissa ja kauppalassa kunnan hallintaan siitä päivästä lukien, jolloin lakkautusta koskeva päätös on saatettu asianomaisten tiedoksi sillä tavoin, kuin siitä asetuksessa säädetään. Jollei tiemaa kuulunut maalaiskunnassa viereisen alueen omistajalle eikä kaupungissa ja kauppalassa kunnalle, saa maalaiskunnassa sanottu omistaja sekä kaupungissa ja kauppalassa kunta sen myös omistukseensa.

Maalaiskunnassa tiemaa, jota tarkoitetaan 1 momentissa, luetaan siinä sanotusta ajankohdasta viereiseen alueeseen kuuluvaksi. Milloin viereinen alue tiemaan vastakkaisilla puolilla on eri kiinteistöä, niihin rajoittuvan tiemaan katsotaan kuuluvan kumpaankin kiinteistöön tien ajoradan keskiviivaa myöten; jos ajoratoja on kaksi tai useampia, on keskiviivana pidettävä niiden ulkoreunojen välisen alueen keskiviivaa. Tiemaan samalla puolen olevain kiinteistöjen välinen raja tiemaalla jatkuu tiealueen reunasta kohtisuoraan sitä vastaan. Milloin kuitenkin viereisen alueen omistaja selvittää, että kysymykseen tulevien kiinteistöjen tai niiden kiinteistöjen, joista nämä on muodostettu, välinen raja kulkee tiemaalla toisin, kuin edellä on sanottu, on tiemaa, jos siitä tehdään vaatimus yleisistä teistä annetussa laissa tarkoitettussa tietoimituksessa, määrättävä kuuluvaksi siihen rajoittuviin kiinteistöihin mainittua rajaa noudattaen.

Mitä tässä pykälässä on säädetty kiinteistöistä, on soveltuvin osin noudatettava myöskin kysymyksen ollessa tiemaan viereissä olevasta erottamattomasta määräalasta.

2 §. Tiemaan siirtyessä 1 §:n nojalla viereisen alueen omistajalle tienpitäjä voi, jos harkitsee syytä siihen olevan, vaatia alueen omistajalta kohtuullisen korvauksen tämän saamista hyödystä, mikäli hyötyä on pidettävä huomattavana. Korvausta ei voida vaatia tiemaan siirtyessä 1 §:n nojalla kunnalle.

3 §. Jolleivät asianomaiset ole sopineet 2 §:ssä säädetystä korvauksesta, on kysymys oikeudesta korvaukseen ja sen määrästä tienpitäjän vaatimuksesta tutkittava ja ratkaistava tietoitutuksessa.

4 §. Mikäli määräystä sellaisen tietoitutuksen pitämiseen, jossa kysymys 1 §:n 2 momentissa tarkoitettusta rajasta tai 2 §:ssä säädetystä korvauksesta saattaa tulla käsiteltäväksi, ei muusta syytä ole annettu vuoden kuluessa 1 §:n 1 momentissa mainitusta ajankohdasta lukien, on rajan määräämistä tai korvausta vaativan kolmen kuukauden kuluessa sanotun määräjän päättymisestä pyydetttävä tietoitutuksen määräämistä yleisistä teistä annetun lain 38 §:n mukaisesti. Jos asianosainen jättää tämän tekemättä tai jos hän muutoin laiminlyö saattaa tässä pykälässä mainitun kysymyksen tietoitutuksessa käsiteltäväksi, hän on menettänyt oikeutensa.

5 §. Sen estämättä, että entiseen yleiseen tiehen kuulunut tiemaa on tämän lain säännösten mukaan siirtynyt sen omistajan hallintaan, saa muukin, joka tarvitsee tiemaa yksityiseksi tieksi, edelleen korvauksetta käyttäen sitä tienään. Tietä tarvitsevan tulee kuitenkin, maan omistajan sitä vaatiessa, kolmen kuukauden kuluessa vaatimuksen tekemisestä saattaa kysymys tiemaan määräämisestä käytettäväksi yksityisenä tienä ratkaistavaksi asiasta säädettyssä järjestyksessä, uhalla että maan omistaja muutoin saa sulkea tien. Milloin oikeus tiemaan käyttämiseen yksityisenä tienä annetaan, älköön siitä määrättäkö maksettavaksi korvausta, ellei erityisiä syitä ole.

6 §. Jos ennen yleisistä teistä annetun lain voimaantuloa yleinen tie on lakkautettu tai maan käyttö tiealueeksi muusta syytä lakannut, on tiemaaahan vastaavasti sovellettava tämän lain 1, 4 ja 5 §:n säännöksiä, kuitenkin niin, että 4 §:ssä mainittu määräaika luetaan tämän lain voimaantulosta.

Milloin viereisen alueen omistajan yksinomaisessa hallinnassa pysyvästi on ollut ja edelleen on tiemaaata enemmän kuin mitä 1 §:n 2 momentin mukaan voi tulla kuulumaan sanottuun alueeseen, voidaan myös hänen näin hallitsemansa maa liittää tähän alueeseen, jos hän tekee siitä vaatimuksen tietoitutuksessa. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä edellä tässä ja 4 §:ssä on säädetty.

Sellaisen maantiehen kuuluneen tiemaan osalta, joka tämän lain voimaan tullessa on valtion tienpitoviranomaisen hallinnassa, ei sovelleta 1 momentin säännöksiä, ja tällaista aluetta saadaan edelleen käyttää tietarkoituksiin. Kun alueen käyttö sanottuun tarkoitukseen lakkaa, on noudatettava, mitä tämän lain 1, 4 ja 5 §:ssä on säädetty.

7 §. Jos kiinteistöön, johon kuulunut alue on tämän lain nojalla siirtynyt toiseen kiinteistöön, on ollut pantti- tai nautintaoikeus taikka muu sellainen oikeus, sanottu oikeus raukeaa mainitun alueen osalta. Mikäli oikeuden raukeamisesta aiheutuu sen haltijalle vahinkoa, tällä on oikeus saada tienpitäjältä siitä korvaus. Tällöin on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä yleisistä teistä annetun lain 9 luvussa on säädetty.

8 §. Tätä lakia ei ole sovellettava alueella, jolla on voimassa asemakaava, eikä myöskään sellaisen alueen osalta, joka muodostaa tilan tai joka pakkolunastuslain 35 §:n nojalla on lunastettu suurempana, kuin tienpitoa varten on tarvittu.

9 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta voidaan antaa asetuksella.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1958.

43. Asetus asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 28 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 253/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:97)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asetuksen (489/53) 23 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

23 §.

Jollei korkoa tai kuoletusmaksua suoriteta 1 momentissa mainitun ajan kuluessa, on lainan takaisin maksamatta olevasta määrästä erääntymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes täysi maksu tapahtuu, suoritettava viivästyskorkoa kaksi sadalta vuodessa, kuitenkin vähintään kaksitoista sadalta erääntyneen koron ja kuoletusmaksun määrästä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1954 ja sovelletaan sitä myös asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) nojalla myönnettyihin lainoihin.

44. Kivelän sairaalan viranhaltijain oikeuttaminen luke-
maan eläkettä varten hyväksi Kammion Sairaskoti
Oy:ssä palvelemana aika.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 2 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:16)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että ne Kive-
län sairaalan viranhaltijat, jotka aikaisemmin ovat palvelleet
Kammion Sairaskoti Oy:ssä sen toiminnan loppuun saakka ja siir-
tyneet Kivelän sairaalan palvelukseen heti kun Kammion sairaala
Kivelän sairaalaan liitettynä alkoi toimintansa, ovat oi-
keutettuja laskemaan Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelemana
ajan hyväkseen eläkevuosia laskettaessa.

---

45. Koulukotien tarkkailuluokkien oppilasmäärä.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 2 p:ltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että koulukotien tarkkailuluokilla älköön yhdessä opetettako yleensä enempää kuin 20 oppilasta.

Milloin yhdessä opetettavien lasten lukumäärä lukuvuoden alussa on 20 suurempi, perustettakoon uusi opettajan virka.

Milloin opetusryhmän oppilaiden lukumäärä lukukauden aikana nousee yli 20 mutta ei yli 30, pidettäköön se yhtenä, mutta silloin olkoon sallittua jakaa ryhmä kahtia yläkansakoulussa äidinkielen, laskennan ja käsityön opetuksessa sekä jatkokoulussa käsitöiden, ammattipäätösten, luonnonopin ja fyysiikan opetuksessa.

---

46. Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut.

Sisäasiainministeriön päätös kesäkuun 8 p:ltä 1954.

(Suomen as.-kok. 266/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:48)

Sisäasiainministeriö on 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 39 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Kunnallisessa, valtionapua saavassa mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava seuraavat päivämaksut:

A-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoidolaitoksessa:

I luokassa, sairaansijasta neljäsataviisikymmentä markkaa; ja

II luokassa, sairaansijasta kaksisataaviisikymmentä markkaa, kuitenkin lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan sataviisikymmentä markkaa.

B-luokan mielisairaanhoidolaitoksessa:

I luokassa, sairaansijasta kolmesataaseitsemänkymmentä viisi markkaa; ja

II luokassa, sairaansijasta kaksisataa markkaa, kuitenkin lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan sata markkaa.

2 §. 1 §:ssä mainitussa mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan, toisesta mielisairaanhoidolaitoksesta olevan potilaan on, jollei häntä ole 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain 9 §:n 3 momentin nojalla laitokseen toimitettu, tai ellei hän ole sellaisesta kunnasta, jolla on mainitussa mielisairaanhoidolaitoksessa hoitopaikkoja, suoritettava 1 §:ssä tarkoitettut päivämaksut korotettuna 50 sadalta.

Samasta mielisairaanhoidolaitoksesta oleva potilas suorittaa myös edellisessä momentissa mainitun korotetun päivämaksun, ellei hänen kotikunnallaan ole hoitopaikkoja siinä mielisairaanhoidolaitoksessa, jossa häntä hoidetaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1954 lukien ja sillä kumotaan mielisairaanhoidolaitosten päivämaksuista 8 päivänä toukokuuta 1953 annettu sisäasiainministeriön päätös (204/53).

47. Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen muuttaminen.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama kesäkuun 9 p:nä 1954.
 (Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 14 p:nä 1954)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1950:98)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston huhtikuun 14 päivänä 1954 tekemän päätöksen, jonka mukaan syyskuun 15 päivänä 1950 vahvistetun Helsingin kaupungin liikennejärjestyksen 8 § sekä 16 §:n 2 d) kohta muutettiin näin kuuluviksi:

8 §. Ajoneuvolla on ajettava liikenneväylillä olevien korokkeiden, pylväiden ynnä muiden sellaisten laitteiden oikealta puolen, paitsi milloin ohitus vasemmalta on määrätty liikennemerkillä.

Milloin liikenneväylien risteyksessä on poliisin liikenteen-ohjauskoroke, on ajaminen sen vasemmalta puolelta sallittu, paitsi milloin korokkeen ohitus oikealta on määrätty liikennemerkillä.

16 §. - - - - -

2. Pysäköiminen on lisäksi kielletty:

- - - - -

d) silloilla sekä kahta metriä lähempänä porttikäytäviä ja rakennusten porraskäytäviä, joihin luetaan myös hotellien pääsisäänkäytävät sekä

- - - - -

48. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 25 ja toukokuun 16 päivänä 1951 vahvistamansa Helsingin kaupungin virkasäännön 30 §:n näin kuuluvaksi:

30 §. Viranhaltijalle, joka on saapuvilla kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen, lautakunnan tai lautakuntaan verrattavan toimikunnan tahi niiden päätösvaltaa käyttävän osaston tai jaoston taikka kaupungin hallintoelinten asettaman jaoston, valiokunnan tai komitean kokouksessa puheenjohtajana, jäsenenä, sihteerinä, esittelijänä, asiantuntijana tai muutoin laissa, asetuksessa tahi ohje- tai johtosäännössä olevan taikka kaupunginhallituksen antaman määräyksen vuoksi, maksetaan kokouspalkkio luottamustoimien kokouspalkkioista määrättyjen perusteiden mukaisesti. Rakennustoimikuntien puheenjohtajille voidaan kuitenkin vaihtoehtoisesti maksaa kuukausipalkkio.

Kokouspalkkiota ei kuitenkaan makseta asianomaisen elimen alaiselle viranhaltijalle lautakuntien, laitosten tai toimikuntien itsenäisesti asettamien tilapäisluontoisten valiokuntien ja jaostojen kokouksista.

Jos viranhaltijalle on kokouksessa suoritettavasta tehtävästä määrätty maksettavaksi eri palkkio, ei kokouspalkkiota makseta.

49. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:228 ja 1947:12)

1 §. Helsingin kaupungin kiinteistöjen hallintoa, mikäli sitä ei ole uskottu jollekin muulle kaupungin viranomaiselle, sekä kaupungin maa- ja asuntopolitiikkaa hoitaa kiinteistölautakunta.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on

1) hoitaa kaupungin omistamien tonttien myyntiä kaupunginvaltuuston vahvistamien yleisten ehtojen mukaisesti;

2) hoitaa kaupungin alueella sijaitsevien tonttien ja alueiden vuokralle antoa kaupunginvaltuuston vahvistamien yleisten ehtojen mukaisesti;

3) myöntää vuokrasopimuksissa edellytetty vuokra-ajan pidennys;

4) hyväksyä vuokraoikeuden siirrot sekä myöntää vuokramiehelle oikeus kaupunkia kuulematta siirtää vuokraoikeutensa toiselle;

5) antaa vuokralle enintään viiden vuoden ajaksi kaupungin omistamalla maalla sijaitsevia alueita;

6) päättää katujen, puistojen, torien ja muiden yleisten paikkojen luovuttamisesta tilapäiseen käyttöön;

7) myöntää asianomaista lautakuntaa kuultuaan lupia tilapäisten ilmoitusten ja tiedonantojen asettamiseen yleisille paikoille sekä niiden kiinnittämiseen kaupungin omaisuuteen, liikkuvaan kalustoon kuitenkin ainoastaan mikäli se on kiinteistölautakunnan hallinnassa;

8) antaa kaupungin puolesta suostumus tilapäisten ilmoituspatsaiden ja muiden sen tapaisten rakenteiden pystyttämiseen kaduille ja muille yleisille paikoille sekä ilmoitusten, tiedonantojen ja koristeiden ripustamiseen katujen ja muiden yleisten paikkojen yläpuolelle, niin myös lentolehtisten ynnä muiden sellaisten levittämiseen kaupungin alueelle ilmasta käsin;

9) myöntää lupia enintään viiden vuoden ajaksi laitteiden ja telneitten pystyttämiseen kaupungin kaduille ja yleisille paikoille;

10) hoitaa kaupungin omistamien, sen omassa viljelyksessä olevien maatilojen hallintoa;

11) hoitaa kaupungin metsien hallintoa sekä huolehtia luonnonsuojelusta kaupungin alueella sekä kaupungin omistamilla maa- ja vesialueilla;

12) päättää hallinnossaan olevilla alueilla olevan mullan, soran, hiekan, kivien ynnä muun maasta irroitettavan omaisuuden myymisestä;

13) hoitaa metsästystä ja riistanhoitoa koskevia asioita, ulkomerellä tapahtuvaa linnustusta lukuun ottamatta;

14) panna täytäntöön kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja palkkalautakunnan päätökset kiinteistöviraston työntekijöiden palkkauksesta, työajan pituudesta ja muista työehtoista sekä ratkaista kysymykset niiden soveltamisesta yksityistapauksissa;

15) myöntää kauintaan kuuden kuukauden ajaksi maksuajan pidennystä sellaisten kiinteistöhallinnon saatavien maksamisen suhteen, jotka eivät ylitä kaupunginhallituksen vahvistamaa määrää;

16) antaa vuokralle kaupungin maatiloja kaupunginvaltuuston määräysten mukaisesti sekä valvoa, että vuokramiehet täyttävät vuokrasopimuksissa määrätyt velvollisuudet;

17) tehdä kiinteistöjen hankintaa tarkoittavia aloitteita;

18) huolehtia kaupungin asemakaavatoimesta ja rakennusjärjestysasioista;

19) huolehtia luetteloiden pitämisestä niistä tontinomistajista, jotka ovat velvollisia korvaamaan kaupungille heidän tonttinsa osalle tulevan katumaan arvon tahi kadun ja viemärin rakentamiskustannukset, sekä hyväksyä mainitun korvausvelvollisuuden suorittamisesta asetettavat vakuudet, niin myös ratkaista asiat, jotka koskevat tontinomistajan vapauttamista saannottujen vakuuksien asettamisesta, mikäli uudis- tai lisärakennuksen arvo on ilmeisessä epäsuhteessa tontin osalta suoritettavaan korvaukseen;

20) valvoa kaupungin liikenteenjärjestelyä sekä tehdä liikenneolojen parantamista koskevia esityksiä;

21) huolehtia kaupungin maanmittaus- ja kartastotöistä;

22) hoitaa kaupungin rakennusten ja talojen hallintoa, mikäli sitä ei ole uskottu jollekin muulle viranomaiselle;

23) luovuttaa kaupunginvaltuuston vahvistamien yleisten ehtojen mukaisesti käytettäväksi kaupungin kauppahalleissa ja -toreilla sekä julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja ja valvoa niiden käyttöä;

24) vuokrata huoneistoja kaupungin virastoille ja laitoksille;

25) hoitaa kaupungin kiinteistöjen vakuutukset;

26) seurata kaupungin asunto-olojen kehitystä ja tehdä aloitteita niiden parantamiseksi;

27) valvoa sellaisia asunto-olojen parantamista edistäviä yrityksiä, joille kaupunki on myöntänyt etuja;

28) hoitaa yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahaoston hallintoa;

29) hoitaa kaupungin siirtolapuutarhojen hallintoa;

30) tehdä vuosittain ennen huhtikuun loppua ja tarvittaessa muulloinkin kaupunginhallitukselle esityksiä sellaisista kuntoonpanotöistä, jotka ovat tarpeellisia asunto-, teollisuus- ja varastotonttien sekä vastaavaan käyttöön tarkoitettujen alueiden saattamiseksi luovutuskelpoiksi;

31) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista;

32) valvoa, että lautakunnan toimialaan kuuluvia töitä varten myönnettyjä määrärahoja käytetään annettujen määräysten mukaisesti;

33) valvoa, että talousarvioehdotuksen laatimisessa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laatimisessa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja kiinteistöviraston johtosäännön määräyksiä;

34) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelinten edellisen vuoden toiminnasta;

35) vahvistaa tarvittaessa kiinteistöviraston viranhaltijoille työnjako sekä määrätä muu viranhaltija kuin kiinteistöviraston virasto- ja osastopäälliköt, esittelemään kiinteistölautakunnalle tai sen jaostoille asianomaisen viranhaltijan valmistelemaat asiat sekä

36) tarkastaa vähintään kerran vuodessa ja muutoin niin usein kuin syytä on, kaikki sen hoidossa olevat vakuusasiakirjat sekä ryhtyä tarkastukseen aiheuttamiin toimenpiteisiin kaupungin oikeuden ja edun säilyttämiseksi.

3 §. Kaupungin tonttien luovuttamista, mautilojen ja metsien hoitoa, asemakaava- ja rakennusjärjestysasioita, liikenteenjärjestelykysymyksiä sekä kaupungin taloja, kalliiosuojia, kauppatoreja ynnä julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja koskevia kysymyksiä käsittelemään lautakunta asettaa keskuudesta tonttijaoston, maatalous- ja metsäjaoston, asemakaava- ja liikennejaoston sekä talojaoston.

Tontti-, maatalous- ja metsä-, liikenne- sekä talojaostolla on valta päättää lautakunnan nimessä asioista, jotka lautakunta on uskonut niiden päätettäviksi, ja olkoon niiden päätöksistä voimassa, mitä lautakunnan päätöksistä on määrätty.

Asemakaava- ja rakennusjärjestysasiat ennen niiden esittelemistä kiinteistölautakunnalle ja on jaostolla tarvittaessa oikeus kuulla asiantuntijoita.

4 §. Lautakunta edustaa kaupunkia sopimuksen teoissa ja muissa oikeustoimissa, jotka perustuvat lautakunnan toimivaltansa rajoissa tekemiin päätöksiin.

Lautakunnalla on valtuus käyttää kaupungin puhevaltaa kiinteistöhallintoon kuuluvissa asioissa, jotka koskevat lainhuudatusta, kiinnitystä, oikeuden suostumusta tontinmuodostukseen ja eräistä naapurussuhteista tehtyjen sopimusten merkitsemistä tonttikirjaan.

5 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuo-
deksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

6 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitsee lautakunta tilapäisen puheenjohtajan kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi päätöksen tekoon esteetöntä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

7 §. Jaostojen jäsenluvun määrää lautakunta, joka myös valitsee niiden puheenjohtajat.

Asioita älköön jaostossa otettako päätettäväksi, ellei vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuna, ole saapuvilla.

8 §. Lautakunnan ja sen jaostojen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännösten mukaisesti.

Lautakunnan kirjelmät ja sen puolesta tehtävät asiakirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri, ellei lautakunta toisin päättä.

9 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on kaupunginhallituksen määräämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

10 §. Lautakunnan alaisena toimii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan kiinteistövirasto.

Kiinteistöhallinnon kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

50. Helsingin kaupungin kiinteistöviraston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:13)

1 §. Helsingin kaupungin kiinteistövirastoa johtaa kiinteistölautakunnan valvonnan alaisena kiinteistöviraston päällikkö, jonka pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Virastopäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa kiinteistöviraston ja sen henkilökunnan toimintaa;

2) tehdä kiinteistölautakunnalle viraston toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa sekä valvoa niitä koskevien päätösten täytäntöönpanoa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä kiinteistövirastoa kokonaisuudessaan koskevat kuin myös periaatteellista laatua olevat asiat;

4) hyväksyä, ellei lautakunta ole valtuuttanut tähän tehtävään toista henkilöä, maksettavaksi kiinteistöviraston määrärahoista suoritettavat laskut ja maksumääräykset sen jälkeen kun asianomainen osastopäällikkö on ne tarkastanut ja varustanut tilimerkinnällä;

5) päättää kiinteistölautakunnan puolesta lautakunnalle saapuneiden ilmoitusluontoisten asioiden tiedoksiannosta asianomaisille sekä niistä aiheutuvista muista toimenpiteistä, mikäli asioilla ei ole yleisempää merkitystä;

6) antaa kiinteistölautakunnan pyytämää muuta virka-apua ja

7) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille heidän pyytämäänsä, kiinteistöviraston toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa kiinteistöjohtajan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

Virastopäällikön ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä hoitaa hänen tehtäviään kiinteistölautakunnan määräämä kiinteistöviraston osastopäällikkö.

2 §. Kiinteistövirasto jakautuu

- 1) kansliaosastoon,
- 2) tonttiosastoon,
- 3) maatalousosastoon,
- 4) metsäosastoon,
- 5) asemakaavaosastoon,
- 6) kaupunkimittausosastoon ja
- 7) talo-osastoon.

3 §. Kansliaosaston tehtävänä on

1) huolehtia kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen pöytäkirjojen laatimisesta sekä kirjeenvaihdosta ja muista kanslia-toista sekä

2) suorittaa lautakunnan lainopillista laatua olevat tehtävät, niin kuin kauppakirjojen ja vuokrasopimusten laatiminen sekä lautakunnan johtosäännön 4 §:n 2 momentissa mainitut tehtävät.

4 §. Kansliaosaston henkilökuntana on sihteeri osaston päällikkönä, apulaissihteeri, kirjaaja, toimistoapulaisia, ylivahvistestari, vahvistestareita ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Sihteerin ja apulaissihteerin pätevyysvaatimuksena on sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten.

Kansliaosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

5 §. Sihteerin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa kansliaosaston toimintaa;

2) tehdä kiinteistölautakunnalle osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmisteleminen ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;

4) laatia lautakunnan tehtävät kauppa- ja vuokrakirjat ynnä muut asiakirjat sekä pitää hoidossaan ne samoin kuin kaupunginhallituksen tekemät, kaupungin kiinteitä omaisuutta koskevat sopimuskirjat;

5) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet ja

6) antaa kiinteistölautakunnan ja sen alaisten viranhaltijain pyytämää muuta virka-apua.

6 §. Apulaissihteerin tehtävänä on

1) pitää pöytäkirjaa kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen kokouksissa;

2) huolehtia lautakunnan hoidettavien lainhuudatusten, kiinnitysten ja tontinmuodostukseen tarvittavien oikeuden suostumusten hankkimisesta sekä lautakunnan eräistä naapuruussuhteista tekemien sopimusten merkitsemisestä tonttikirjaan;

3) huolehtia lautakunnan hoidettavien kiinnitysten uudistamisesta;

4) antaa rahatoimiston kirjanpitokamreerille leimamerkeillä varustettavaksi kansliaosaston laatimat kiinteistöjen kauppakirjat ynnä vuokrasopimukset ja velkakirjat sekä ilmoittaa rahatoimistolle lainhuudatus- ja kiinnityskustannuksista niiden perimistä varten;

5) pitää lautakunnan johtosäännön 2 §:n 19) kohdassa mainittua luetteloja ja antaa rakennussäännön 29 §:n c) kohdan edellyttämiä todistuksia;

6) suorittaa ne muut tehtävät, jotka sihteeri määrää sekä

7) hoitaa sihteerin tehtäviä hänen vuosilomansa aikana tai hänen ollessaan muusta syystä estyneenä.

7 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää sihteeri.

8 §. Tonttiosaston tehtävänä on

1) laatia myytävien tonttien hintaehdotukset sekä alistaa ne kiinteistölautakunnan hyväksyttäväksi;

2) valmistella kysymykset kaupungin rakennustarkoitukseen luovutettavien tonttien myynnistä ja vuokraamisesta;

3) valmistella kysymykset kaupungin omistamalla maalla sijaitsevien paikkojen ja alueiden vuokralle antamisesta;

4) valmistella kysymykset kaupungin vuokralle antamille alueille rakennettavien rakennusten piirustuksista;

5) laatia omakotitalojen rakentajille rakennuspiirustuksia kiinteistölautakunnan vahvistamasta korvauksesta kaupunginhallituksen, kiinteistölautakunnan ehdotuksesta, päättämille alueille;

6) valvoa, että vuokramiehet täyttävät vuokrasopimuksissa määrätyt ehdot;

7) valmistella kysymykset lainojen myöntämisestä yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahastosta sekä valvoa, että lainaehdot täytetään;

8) hoitaa kaupungin siirtolapuutarhojen hallintoa;

9) kiinteistölautakunnan ohjeiden mukaan antaa vuokralle alueita tilapäiseen varastoimistarkoitukseen kauintaan yhden kuukauden ajaksi tai enintään kahden viikon irtisanomisajoin;

10) merkitä tarkoitusta varten pidettävään luetteloon vuokraoikeuden siirrot sellaisissa tapauksissa, joissa vuokramiehillä on oikeus kaupunkia kuulematta siirtää vuokraoikeutensa toiselle;

11) huolehtia siitä, että osaston hoidossa olevien alueiden tai tonttien vuokrat kannetaan vuokrasopimusten määräysten suuruusina;

12) yhteistoimin asianomaisten osaston kanssa valmistella kysymykset luvan myöntämisestä puhelin- ja sähköjohtojen vetämiseen sekä muuntoasemien paikkojen vuokraamisesta kaupungin alueilta ja

13) yhteistoimin asianomaisten kaupungin viranomaisten kanssa valmistella esitykset sellaisista kuntoonpanotöistä, jotka ovat tarpeellisia asunto-, teollisuus- ja varastotonttien sekä vastaavaan käyttöön tarkoitettujen alueiden saattamiseksi luovutuskelpoisiksi.

9 §. Tonttiosaston henkilökuntana on osaston päällikkö, apulaispäällikkö, omakotiarkkitehti, arkkitehtejä, osastosihteeri, puutarhakonsulentti, siirtolapuutarhaneuvoja, omakoti- puutarhaneuvoja, siirtolapuutarhuri, rakennusneuvoja, varastoalueiden tarkastaja, piirtäjiä, toimentajia, toimistoapu-

laisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Tonttiosaston päällikön ja apulaispäällikön pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa suoritettu loppututkinto, arkkitehtien teknillisessä korkeakoulussa suoritettu arkkitehdintutkinto ja rakennusneuvojien teknillisen koulun huonerakennusosastossa suoritettu loppututkinto.

Tonttiosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

10 §. Tonttiosaston päällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo tonttiosaston toimintaa;
- 2) tehdä kiinteistölautakunnalle ja sen tonttijaostolle osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;
- 3) valmistella sekä lautakunnan ja sen tonttijaoston kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmistelemista ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;
- 4) hoitaa kiinteistölautakunnan osoitusten mukaan kaupungin siirtolapuutarhojen vuokralle antoa ja valvoo vuokraehtojen sekä puutarhamajojen mallipiirustusten noudattamista;
- 5) toimittaa tonttihuutokaupat;
- 6) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet;
- 7) huolehtia osaston toimialaan kuuluvan lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta ja
- 8) antaa kiinteistölautakunnan ja virastopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

11 §. Apulaispäällikön tehtävänä on

- 1) osaston päällikön antamien ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa sekä
- 2) osaston päällikön vuosiloman aikana tai hänen ollessaan muusta syystä estyneenä hoitaa hänen tehtäviään.

Puutarhakonsulentin, siirtolapuutarhaneuvojien ja siirtolapuutarhurin tehtävänä on tonttiosaston päällikön osoitusten mukaan olla apuna siirtolapuutarhojen hallinnossa.

Puutarhakonsulentin tehtävänä on lisäksi pitämällä esitelmiä, laatimalla puutarhapiirustuksia ja antamalla käytännöllistä ohjausta harjoittaa puutarhaneuvontaa asuntoalueilla.

12 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää osaston päällikkö.

13 §. Maatalousosaston tehtävänä on

- 1) suunnitella ja hoitaa kiinteistölautakunnan alaisten viljelmien ja maatalousmaiden maatalous sekä suorittaa yhteistoiminnassa metsäosaston kanssa osaston toimintaan soveltuvat metsätyöt;

2) hoitaa ja pitää kunnossa osaston hallinnassa olevien maatilojen rakennukset, irtaimisto ja varastot;

3) lautakunnan ohjeiden mukaan myydä ja ostaa maataloustarvikkeita ja -tuotteita, eläimiä ja kalustoa sekä

4) huolehtia lautakunnan ohjeiden mukaan maataloilla olevien rakennusten ja maiden sekä laiduntamis- ynnä muiden oikeuksien tilapäisestä vuokralle antamisesta.

14 §. Maatalousosaston henkilökuntana on kaupunginagronomi osaston päällikkönä, apulaiskaupunginagronomi, toimentajia, maataloustyönjohtajia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kaupunginagronomin ja apulaiskaupunginagronomin pätevyysvaatimuksena on yliopistossa suoritettu maatalousalan tutkinto.

Maatalousosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

15 §. Kaupunginagronomin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa maatalousosaston toimintaa;

2) tehdä kiinteistölautakunnalle sekä sen maatalous- ja metsäjaostolle lautakunnan alaisten tilojen hoitoa ja osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmistelemista ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;

4) valvoa päivätyö- ja urakkalistojen tarkkailua;

5) huolehtia kiinteistölautakunnan alaisten maatilojen rakennusten palovakuutuksesta kaupunginvaltuuston antamien ohjeiden mukaisesti;

6) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet;

7) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta;

8) antaa pyynnöstä neuvoja ja ohjeita kaupungin muiden viranomaisten hoidossa olevien maatilojen maanviljelyksestä sekä

9) antaa kiinteistölautakunnan ja virastopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

16 §. Apulaiskaupunginagronomin tehtävänä on

1) kaupunginagronomin antamien ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa sekä

2) kaupunginagronomin vuosiloman aikana tai hänen ollessaan muusta syystä estyneenä hoitaa hänen tehtäviään.

17 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginagronomi.

18 §. Metsäosaston tehtävänä on

1) hoitaa kiinteistölautakunnan alaisten maiden ja niiden erikoisviranomaisten hallinnossa olevien maatilojen metsät ja puustot, joiden metsänhoito on siirretty lautakunnan tehtäväksi, sekä huolehtia kaikilla kaupungin omistamilla mailla kasvavien puustojen hoidosta lukuun ottamatta istutettuja puistoa ja sellaisia alueita, jotka asemakaavassa on varattu puistoiksi ja jotka kaupunginhallitus on luovuttanut rakennusviraston puisto-osaston hoitoon;

2) antaa pyynnöstä neuvoja ja ohjeita sekä tehdä esityksiä kaupungin puistojen hoidosta;

3) lautakunnan ohjeiden mukaan suorittaa metsätuotteiden myynnit;

4) lautakunnan ohjeiden mukaan huolehtia sen alaisten maatilojen metsissä olevien maiden laiduntamis- ynnä muiden oikeuksien tilapäisestä vuokralle antamisesta;

5) huolehtia metsätaloudellisesta valistustoiminnasta sekä

6) järjestää luonnonsuojelu sekä huolehtia siitä kaupungin alueella sekä kaupungin omistamilla mailla, niin myös huolehtia metsästyistä ja riistanhoitoa koskevista asioista, ulkomerellä tapahtuvaa linnustusta lukuun ottamatta.

19 §. Metsäosaston henkilökuntana on kaupunginmetsänhoitaja osaston päällikkönä, apulaiskaupunginmetsänhoitaja, metsätekniikko, metsänvartijoita, toimistoapulaisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työ sopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kaupunginmetsänhoitajan ja apulaiskaupunginmetsänhoitajan pätevyysvaatimuksena on yliopistossa varsinaisella metsänhoitolinjalla suoritettu metsänhoitajantutkinto ja metsäteknikon kaksivuotisen metsäkoulun metsäteknikontutkinto.

Metsäosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

20 §. Kaupunginmetsänhoitajan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa metsäosaston toimintaa;

2) tehdä kiinteistölautakunnalle sekä sen maatalous- ja metsäjaostolle metsänhoitoa ja osaston toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmistelusta ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;

4) valvoa päivätyö- ja urakkalistojen tarkkailua;

5) huolehtia metsäsuunnitelmien laatimisesta kaupungin metsiä varten sekä niiden noudattamisesta;

6) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksamääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet;

7) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta sekä

8) antaa kiinteistölautakunnan sekä virastopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

21 §. Apulaiskaupunginmetsänhoitajan tehtävänä on

1) kaupunginmetsänhoitajan ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa ja

2) kaupunginmetsänhoitajan vuosiloman aikana tai hänen ollessaan muusta syyestä estyneenä, hoitaa hänen tehtäviään.

22 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginmetsänhoitaja.

23 §. Asemakaavaosaston tehtävänä on

1) laatia kaupungin asemakaavan laajentamista, täydentämistä ja muuttamista koskevat ehdotukset sekä ehdotukset tontin rajojen korkeusasemien määrittämiseksi;

2) yksissä neuvoin rakennusviraston katurakennusosaston kanssa laatia suunnitelmat asemakaavoitettavien alueiden viemäröimiseksi sekä uusien tai uusittavaksi ehdotettujen katujen tasaamiseksi tarpeellisine kustannusarvioineen;

3) suunnitella kaupungin asemakaavan ulkopuolella olevien alueiden käyttämisestä asutus- ja muihin tarkoituksiin ynnä niiden varustamista liikenneväylillä ja laatia tähän tarvittavat ehdotukset;

4) valmistella rakennusjärjestystä koskevat asiat;

5) valmistella liikenteenjärjestelyä koskevat asiat sekä

6) yksissä neuvoin rakennusviraston asianomaisen osastopäällikön kanssa laatia suunnitelmat järjesteltävinä olevien alueiden viemäröimiseksi sekä uusien tai uusittaviksi ehdotettujen katujen tasolinjoiksi tarpeellisine kustannusarvioineen.

24 §. Asemakaavaosaston henkilökuntana on asemakaavapäällikkö osaston päällikkönä, asemakaava-arkkitehti, yleiskaava-arkkitehti, asemakaavainsinööri, liikenneinsinööri, toimistoarkkitehti, apulaisasemakaavainsinööri, arkkitehti, insinööri, osastosihteeri sekä arkistonhoitaja-piirtäjä, piirtäjiä ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia vi-
ranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä vi-
ranhaltijoita.

Asemakaavapäällikön pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa suoritettu arkkitehdintutkinto sekä kokemus kaupunkisuunnittelussa. Arkkitehdeiltä vaaditaan teknillisessä korkeakoulussa suoritettu arkkitehdintutkinto ja insinöörin pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriolosuhteissa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto.

Asemakaavaosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

25 §. Asemakaavapäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa asemakaavaosaston toimintaa;

2) tehdä kiinteistölautakunnalle ja sen asemakaavajaostolle asemakaavatoiminta ja osaston toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella sekä kiinteistölautakunnan ja sen asemakaavajaoston kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mi-

käli niiden valmistelemista ja esittelemistä kiinteistölautekunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;

4) valvoa, että osastolle kuuluvat piirustukset, kartat ja muut asiakirjat huolellisesti hoidetaan;

5) kutsusta olla saapuvilla kaupungin yleisten töiden lautakunnan ja satamalautekunnan kokouksissa hänen toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä sekä

6) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet;

7) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta ja

8) antaa kiinteistölautekunnan ja virastopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

26 §. Asemakaava-arkkitehdin tehtävänä on

1) asemakaavapäällikön antamien ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa sekä

2) asemakaavapäällikön vuosiloman aikana ja hänen ollessaan muusta syystä estyneenä hoitaa hänen tehtäviään.

27 §. Asemakaavainsinöörin tehtävänä on asemakaavapäällikön antamien ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa, varsinkin sellaisissa, joissa tarvitaan insinöörinammattin tietoja.

• 28 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää asemakaavapäällikkö.

29 §. Kaupunkimittausosaston tehtävänä on

1) suorittaa kaupungin mittaus- ja kartastotyöt;

2) suorittaa kiinteistöviraston, rakennusviraston ja satamalautekunnan tarvitsemat geodeettiset työt ja asemakaavoitusta varten tarpeelliset maaperätutkimukset sekä

3) hoitaa kaupungin kiinteän omaisuuden luetteloa ja siihen liittyvää arkistoa sekä antaa vuosittain rahatoimistolle sen määräämänä aikana kaupungin kiinteän omaisuuden arvot.

30 §. Kaupunkimittausosaston henkilökuntana on kaupungingeodeetti osaston päällikkönä, apulaiskaupungingeodeetti, insinööri, kartanpiirustuspäällikkö, mittausmekanikoita, laskijoita, kiinteistöluettelon hoitaja, toimistonhoitaja, kartoittajia, piirtäjiä, toimistoapulaisia, vahtimestari ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kaupungingeodeetin, apulaiskaupungingeodeetin ja insinöörin pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa maanmittausosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto.

Kaupunkimittausosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

31 §. Kaupungeedeetin tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo kaupunkimittausosaston toimintaa;
- 2) tehdä kiinteistölautakunnalle osaston toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;
- 3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmistelemista ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;
- 4) suorittaa ne tehtävät, mitkä voimassa olevien säännösten mukaan kuuluvat hänelle kaupungin tontinmittaajana ja tonttikirjan pitäjänä;
- 5) tontin tai tilan omistajan taikka haltijan pyynnöstä toimittaa rajalinjojen ja rakennuspaikkojen paalutukset ja kivi- ja lankatselmukset ynnä muut kaupungin tontinmittaajalle kuuluvat tehtävät;
- 6) ottaa osaa kaupungin maata ja kiinteistöjä koskeviin katselmus- ja arvioimistoimituksiin, toimittaa tällöin tarvittavat mittaukset ja laatia tarvittavat kartat sekä tehdä tarvittaessa näistä toimituksista pöytäkirjat;
- 7) valvoo, että osastolle kuuluvat kartat ja muut asiakirjat hoidetaan ja säilytetään huolellisesti;
- 8) kutsusta olla saapuvilla maistraatin istunnoissa hänen toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä;
- 9) suorittaa tontinmittaajan ominaisuudessa maanmittausviranomaisten johdon ja valvonnan alaisia maanmittaustoimituksia, joita kaupunginhallitus antaa hänen tehtäväkseen;
- 10) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksusääntö- ja muut tileihin kuuluvat tositteet;
- 11) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntönpästä ja
- 12) antaa kiinteistölautakunnan ja virastopäällikön pyytämää virka-apua.

32 §. Apulaiskaupungeedeetin tehtävänä on

- 1) kaupungeedeetin antamien ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa sekä
- 2) kaupungeedeetin vuosiloman aikana tai hänen ollessaan muusta syystä estyneenä hoitaa hänen tehtäviään.

33 §. Osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupungeedeetti.

34 §. Talo-osaston tehtävänä on hoitaa kaupungin omistamia kaupungin taloja, kalliosuojia ja kauppatoreja sekä kaupungin vuokraamia huoneistoja, mikäli tätä tehtävää ei ole annettu muulle viranomaiselle, niin myös valmistella asiat, jotka mainitaan kiinteistölautakunnan johtosäännön 2 §:n 7) ja 8) kohdassa.

35 §. Talo-osaston henkilökuntana on osaston päällikkö, apulaispäällikkö, isännöitsijä, osastosihteeri, kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijä, puistolalojen isännöitsijä, rakennusmestari, apulaisrakennusmestari, halli- ja torikaupan valvo-

ja, toimistonhoitaja, kirjanpitäjä, toimistoapulaisia, ovenvartijoita, koneenhoitajia, lämmittäjiä, talonmies-lämmittäjiä, talonmiehiä, yövartijoita, siivoojia, hallikaitsijoita, hallipalvelijoita ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Talo-osaston henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

36 §. Talo-osaston päällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo talo-osaston toimintaa;
- 2) tehdä kiinteistölautakunnalle ja sen talojaostolle hoidossaan olevien kiinteistöjen, kalliosuojien ja kauppatorien hallintoa sekä osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;
- 3) valmistella sekä lautakunnan ja sen talojaoston kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat, mikäli niiden valmistelemista ja esittelemistä kiinteistölautakunnan vahvistaman työnjaon mukaan ei ole annettu osaston muun viranhaltijan tehtäväksi;
- 4) hoitaa ja pitää kunnossa kiinteistölautakunnan hallinnossa olevat kiinteistöt, kalliosuojat sekä sen vuokraamat huoneistot, mikäli sitä ei ole annettu muun viranomaisen tai viranhaltijan tehtäväksi;
- 5) valvoo, että hänen hoitoonsa uskottu kaupungin omaisuus pidetään kunnossa;
- 6) ottaa kiinteistölautakunnan vahvistamien ohjeiden mukaan vuokralaiset hänen hoitoonsa uskottuihin kiinteistöihin sekä irtisanoo vuokralaiset;
- 7) valvoo, että vuokrat hänen hoidossaan olevista huoneistoista suoritetaan sekä että vuokralaiset täyttävät vuokrasopimusten ehdot;
- 8) tehdä kiinteistölautakunnalle ehdotukset hoidossaan olevissa taloissa ja kalliosuojissa tehtävistä suuremmista korjauksista ja käytettävissä olevilla varoilla itse suorituttua vähäisemmät korjaukset;
- 9) huolehtia hoidettaviensa kaupungin kiinteistöjen palovakuuttamisesta kaupunginvaltuuston antamien ohjeiden mukaisesti;
- 10) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksamääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet;
- 11) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta sekä
- 12) antaa kiinteistölautakunnan ja virastopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

Talo-osaston päällikön alaisena on talojen ja kalliosuojien hoitoon ja valvontaan tarvittava henkilökunta.

37 §. Apulaispäällikön tehtävänä on

- 1) osaston päällikön antamien ohjeiden mukaan olla apuna talo-osaston töitä suoritettaessa sekä

2) osaston päällikön vuosiloman aikana tai hänen ollessaan muusta syystä estyneenä hoitaa hänen tehtäviään.

38 §. Mitä tämän johtosäännön 36 §:ssä määrätty talo-osaston päälliköstä on, noudattakoon soveltuville kohdin kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijä.

Hänen tulee lisäksi kantaa hoidossaan olevista kiinteistöistä kertyvät vuokrat sekä toimittaa ne rahatoimistoon, mikäli kannattaa ei ole annettu rahalaitosten tehtäväksi.

Kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijän alaisena on talojen hoitoon tarvittava henkilökunta.

39 §. Halli- ja torikaupan valvojan tehtävänä on

1) valvoa, että kaupungin kauppahalleissa ja kauppatoreilla noudatetaan järjestystä;

2) antaa kiinteistölautakunnan ja sen talojaoston ohjeiden mukaan vuokralle kaupungin kauppahallien myymälöitä ja kauppatorien myyntipaikkoja;

3) pitää luetteloa vuokralle antamista myymälöistä ja myyntipaikoista;

4) seurata kaupungissa harjoitettavaa elintarvekauppaa, tehdä sen edistämistä tarkoittavia esityksiä ja toimia yhdessä terveydenhoitoviranomaisten kanssa terveydenhoitolautakunnan antamien ohjeiden mukaisesti, sikäli kuin on kysymys elintarvekaupan terveydellisestä puolesta sekä

5) antaa kiinteistölautakunnan ja talo-osaston päällikön pyytämää muuta virka-apua.

Halli- ja torikaupan valvojan alaisena on kauppahallien, kioskien ja kauppatorien hoitoon tarvittava henkilökunta.

40 §. Kiinteistöviraston osastopäällikköjen tulee vuosittain antaa kiinteistöviraston päällikölle seuraavan vuoden talousarvioehdotuksensa ynnä suoritettavien töiden ehdotukset piirustuksineen ja kustannusarvioineen.

41 §. Kiinteistöviraston päällikön valitsee kaupunginvaltuusto kiinteistölautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Sihteerin, tonttiosaston päällikön, kaupunginagronomin, kaupunginmetsänhoitajan, asemakaavapäällikön, kaupungingeodeetin ja talo-osaston päällikön valitsee kaupunginhallitus kiinteistölautakunnan esityksestä.

Muut kiinteistöviraston vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsee kiinteistölautakunta.

Työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ja työntekijät ottaa asianomainen osastopäällikkö.

51. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen asiamies-
osaston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:23 ja 1935:6)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touko-
kuun 23 päivänä 1933 vahvistamansa kaupunginhallituksen asia-
miesosaston johtosäännön 1 §:n 1), 4) ja 5) kohdat näin kuulu-
viksi:

1 §. Kaupunginhallituksen asiamiesosaston tehtävänä on:

1) kaupunginhallituksen määräyksestä edustaa kaupunkia tuo-
mioistuimissa ja muissa virastoissa, ellei tätä tehtävää ole
annettu jollekin muulle viranomaiselle;

-----
4) huolehtia kiinnitysten hankkimisesta ja uudistamisesta,
mikäli tätä tehtävää ei ole annettu jollekin muulle viranomai-
selle;

5) antaa rahatoimiston kirjanpitokamreerille leimamerkeil-
lä varustettavaksi asiamiesosaston laatimat kiinteistöjen kaup-
pakirjat ynnä vuokrasopimukset ja velkekirjat sekä ilmoittaa
rahatoimistolle lainhuudatus- ja kiinnityskustannuksista niin-
den perimistä varten;

-----

52. Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosäännön
muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:175)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 22 päivänä 1943 vahvistamansa rahatoimiston johtosäännön 6 §:n 5) kohdan näin kuuluvaksi:

6 §. Kirjanpitokamreerin tehtävänä on:

-----
5) vastaanottaa kaupunginhallituksen asiamiesosastolta ja kiinteistöviraston kansliaosastolta kiinteistöjen kauppakirjat ynnä vuokrasopimukset ja velkakirjat leimamerkeillä varustamista varten sekä huolehtia lainhuudatus- ja kiinnityskustannusten perimisestä;
-----

53. Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:196, 1950:97 ja 1952:21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touku-
kuun 23 päivänä 1945 vahvistamansa urheilu- ja retkeilylauta-
kunnan johtosäännön 1 §:n, 2 §:n 2), 4) ja 5) kohdan ja 9 §:n
1 momentin sekä lisätä 2 §:ään uuden 2 a) kohdan seuraavasti:

1 §. Helsingin kaupungin urheilua, retkeilyä, kalastusta,
kansanpuistoja sekä Korkeasaaren eläintarhaa ja puistoa koske-
vien asiain hallinnosta huolehtii kaupungin urheilu- ja retkei-
lylautakunta.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

2) huolehtia kansanpuistojen sekä Korkeasaaren eläintarhan
ja puiston kunnossapidosta;

2 a) hoitaa kalastuslupien antamista, kalastuksen valvontaa
ja valistustyötä sekä kalavesien hoitoa ynnä ulkomerellä tapah-
tuvaa linnustusta koskevia asioita;

4) vastaanottaa anomukset urheilu- ja kalastustarkoituksiin
varattujen apurahojen myöntämisestä ja jakaa sanottuihin tar-
koituksiin myönnetyt määrärahat;

5) valvoa, että urheilu- ja kalastusjärjestöille myönnetyt
avustukset käytetään tarkoituksiinsa ja että sellaisten avus-
tusten antamiselle asetetut ehdot asianmukaisesti täytetään;

9 §. Eläintarhan hoitoa varten sekä lomaviettoa, retkei-
lyä, kalastusta ja matkailua koskevia asioita käsittelemään
lautakunta keskuudestaan asettaa eläintarhajaoston ja retkei-
lyjaoston.

54. Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilytoimiston
johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 16 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:40)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota touko-
kuun 23 päivänä 1945 vahvistamansa urheilu- ja retkeilytoimis-
ton 9 §:n 4) kohdan, muuttaa mainitun johtosäännön 11 §:n sekä
lisätä 12 §:ään uuden 3 a) kohdan seuraavasti:

11 §. Retkeilyosaston henkilökuntana on retkeilyasiamies
osaston päällikkönä ja kalastuksenvalvoja sekä osaston tehtä-
vien suorittamista varten tarpeellinen määrä toimisto- ym. apu-
laisia.

12 §. Retkeilyasiamiehen tehtävänä on, yhdessä jo toimivien
järjestöjen ja laitosten kanssa:

-----
3 a) huolehtia kalastuslupien antamisesta, kalastuksen val-
vonnasta ja valistustyöstä sekä kalavesien hoidosta ynnä ulko-
merellä tapahtuvaa linnustusta koskevista asioista;
-----

55. Kalastusta Helsingin kaupungin vesialueilla koskevat määräykset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat kesäkuun 16 p:nä 1954.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 547 sekä kunn. as.-kok. 1952:40)

1 §. Helsingin kaupungin yksityisesti omistamissa kalavesissä kaupungin, Helsingin maalaiskunnan ja Espoon kunnan alueilla on jokaisella kaupungissa asuvalla oikeus saada lupa harjoittaa kalastusta näitten määräysten mukaisesti, mikäli ei ole toisin määrätty tai vastedes määrätä. Myös muualla asuvalle voidaan kirjallisesta anomuksesta antaa kalastuslupa.

Onkimista sekä pilkkimistä, paitsi heittopilkillä, saavat mainituissa kunnissa asuvat ja heidän kalastuksessa mukana olevat vieraansa harjoittaa ilman erityistä lupaa kaikissa 1 momentissa mainituissa vesissä.

2 §. Kalastuslupia antaa kaupungin kalastusta hoitava virasto määrämästään maksusta kalenterivuodeksi kerrallaan. Maksusta annettu kuitti käy kalastusluvasta.

3 §. Kalastuslupakuitti on pidettävä mukana kalastettaessa ja vaadittaessa näytettävä sille kaupungin viranomaiselle, jonka asiana on valvoa näiden määräysten noudattamista. Kuitin ohella annettu numerolevy on kiinnitettävä asianomaiseen, veeteen laskettuun pyydykseen.

4 §. Kalastaminen on kielletty:

1. nuotalla,
2. liistekatiskalla ja
3. avotulta käyttäen.

Kirjallisesta anomuksesta voi kaupungin kalastusta hoitava virasto kuitenkin erityisistä syistä antaa luvan nuotan rajoitettuun käyttöön.

5 §. Samalla kun pyydys poistetaan vedestä, on myös vaajat, seipäät, poijut ja muut siihen kuuluvat esineet poistettava.

6 §. Pyydyksien sijoittamisesta voi kaupungin kalastusta hoitava virasto tarvittaessa antaa lisämääräyksiä.

7 §. Vesiliikenteelle haittaa tuottavien pyydysten, kuten rysien ja verkkojen pitäminen yleisesti käytetyillä kulku- ja uittoväylillä, alusten ankkuroimis-, laituroimis- ja kompassintarkistuspaikeilla on purjehdus- ja uittokauden aikana kielletty. Satama-alueella kalastusta harjoitettaessa on lisäksi noudatettava satamaviranomaisten antamia ohjeita ja määräyksiä.

8 §. Kalastusta harjoitettaessa noudatettakoon kalastuslain säännöksiin lisäksi kaupungin kalastusta hoitavan viraston antamia määräyksiä.

9 §. Kalastusluvan saajalta, joka rikkoo näitä tai muita kalastuksesta annettuja määräyksiä, voidaan riippumatta siitä, asetetaanko hänet syytteeseen, peruuttaa annettu lupa ja kieltää kalastusoikeus määräajaksi, kauintaan kahdeksi vuodeksi. Luvasta suoritettua maksua ei tällaisissa tapauksissa suoriteta takaisin.

56. Palkkion suorittaminen äitiysneuvoloiden lääkäreille kotikäynneistä synnytyksen jälkihoitoa tarvitsevien varattomien potilaiden luona.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 16 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:194)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa terveydenhoitolautakunnan suorittamaan äitiysneuvoloiden lääkäreille, jotka neuvoloiden kätilöiden pyynnöstä suorittavat kotikäyntejä sellaisten synnytyksen jälkihoitoa tarvitsevien potilaiden luokse, jotka varattomuutensa johdosta eivät itse kykene sitä korvaamaan, kotikäynnistä 50 % sitä palkkiota suuremman palkkion, mikä on vahvistettu maksettavaksi terveydenhoitolautakunnan toimesta potilaan luokse lähetetyille lääkäreille päivä- ja yökäynneistä.

---

57. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 21 p:nä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 294/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:20)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 ja 2 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 § 20 päivänä helmikuuta 1953, 29 päivänä kesäkuuta 1953 ja 14 päivänä toukokuuta 1954 annetuissa asetuksissa (87/53, 284/53 ja 233/54), sekä 2 § 20 päivänä helmikuuta 1953 annetussa asetuksessa (87/53), seuraavasti:

1 §.

	Palkkaus- luokka	Peruspalkka ilman indek- sikorotusta, mk
<i>Kaupunkien poliisilaitokset:</i>		
Henkikirjoitustoimiston johtaja	24	420 600
Sivillirekisteritoimiston johtaja	23	399 300
Rikososaston johtajan apulainen, 1 l. ..	26	465 300
Huolto-osaston johtaja	24	420 600
Sihteeri, 1 l.	24	420 600
Apulaissihteeri, 2 l.	17	299 400
Liikennetoimiston johtaja	23	399 300
Tuntomerkkitoimiston johtaja	18	314 100
Passitoimiston johtaja	21	360 900
Auto-osaston johtaja	19	329 100
Passitoimiston johtajan apulainen	17	299 400
Varastonhoitaja	14	262 500
Komisario, 1 l.	21	360 900

Komisario, 2 l., y.p.	20	344 100
Komisario, 2 l., a.p.	19	329 100
2 §. - - - - -		

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1954 - - -

---

58. Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 21 p:nä 1954.
 (Suomen as.-kok. 298/54)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1950:12)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnan kättilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 10 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 24 päivänä maaliskuuta 1950 annetussa laissa (156/50), näin kuuluvaksi:

10 §. Kättilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana ylemmässä palkkaluokassa vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kolmannessatoista palkkausluokassa, ja alemmassa palkkaluokassa vähintään määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdennessatoista palkkausluokassa. Sen ohessa on kunnan kättilö saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi tulee kättilön saada kunnollinen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävä asunto lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuus kellariin ja tarpeellisiin ulkokuoneisiin sekä sauna tai sen käyttöoikeus tahi kylpyhuone taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaava rahallinen korvaus. Samalla on kättilön käytettäväksi asetettava vapaa puhelin, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1954. Kuitenkin on 10 §:n säännöksiä sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 1954 lukien.

Kunnan kättilölle, joka tämän lain voimaan tullessa nauttii valtion varoista vakinaista eläkettä, korotetaan sanottu eläke 1 päivästä heinäkuuta 1954 lukien siten, että

1) aikaisempi alemman palkkaluokan kunnan kättilön täysi eläke tulee olemaan samansuuruinen kuin valtion viran tai toimen haltijan täysi eläke kahdennessatoista palkkausluokassa ja osaeläke yhtä suuri osa viimeksi mainitun suuruisesta eläkkeestä, kuin aikaisempi osaeläke oli alemman palkkaluokan kunnan kättilön aikaisemmasta täydestä eläkkeestä, sekä

2) aikaisempi ylemmän palkkaluokan kunnan kättilön täysi eläke tulee olemaan samansuuruinen kuin valtion viran tai toimen

haltijan eläke kolmannessatoista palkkausluokassa ja osaeläke yhtä suuri osa viimeksi mainitun suuruisesta eläkkeestä, kuin aikaisempi osaeläke oli ylemmän palkkaluokan kunnan kättilön aikaisemmasta täydestä eläkkeestä.

Täten järjestettyyn eläkkeeseen on sovellettava, mitä kunnan kättilöistä annetun lain 17 §:ssä, sellaisena kuin se on 5 päivänä maaliskuuta 1948 annetussa laissa (182/48), on säädetty.

59. Laki kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 21 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 299/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista terveyssisarista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 10 §:n 1 ja 4 momentti sekä 17 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 24 päivänä maaliskuuta 1950 annetussa laissa (155/50), näin kuuluviksi:

10 §. Terveysisar, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saa kunnalta peruspalkkana vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kolmannessatoista palkkausluokassa. Sen ohessa on terveysisar saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi saakoon terveysisar kunnollisen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävän kalustetun asunon lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuuden kellariin ja tarpeellisiin ulkokuoneisiin sekä saunan tai sen käyttöoikeuden tahi kylpyhuoneen taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaavan rahallisen korvauksen. Samalla on terveysisaren käytettäväksi asetettava, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista, vapaa puhelin.

Kunnalliselle terveysisarelle maalaiskunnassa maksetaan vuotuista ikälisää samojen perusteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltijalle kolmannessatoista palkkausluokassa. Ikälisään saamista varten on sellainen terveysisar oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna terveysisarena, sairaanhoitajattarena tai kättilönä valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen palveluksessa.

17 §.

Kunnallinen terveysisar, joka nuhteettomasti on palvellut terveysisarena kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimestaan erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautisena vuotuisena eläkkeenä sen määrän, joka kolmannessatoista palkkausluokassa suoritetaan

valtion viran tai toimen haltijalle täytenä eläkkeenä. Eläkkeeseen oikeuttaviksi vuosiksi on terveystarkastus oikeutettu lukeen mukaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1954. Kuitenkin on 10 §:n säännöksiä sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 1954 lukien.

Kunnalliselle terveystarkastukselle, joka tämän lain voimaan tullessa nauttii valtion varoista vakinaista eläkettä, korotetaan sanottu eläke 1 päivästä heinäkuuta 1954 lukien siten, että aikaisempi täysi eläke tulee olemaan samansuuruisen kuin 17 §:n 2 momentin mukainen täysi eläke ja osaeläke yhtä suuri osa viimeksi mainitun suuruisesta eläkkeestä, kuin aikaisempi osaeläke oli aikaisemmasta täydestä eläkkeestä. Täten järjestettyyn eläkkeeseen on sovellettava, mitä kunnallisista terveystarkastuksista annetun lain 18 §:ssä, sellaisena kuin se on 5 päivänä maaliskuuta 1948 annetussa laissa (181/48), on säädetty.

60. Ohjeet valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista.

Valtionarkiston antamat muhtikuun 15 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:60)

Julkisista arkistoista annettun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1939 annetun asetuksen 5 §:n (muutettu asetuksella 8.8.1952 n:o 312) nojalla valtion-arkisto on, kuultuaan rakennushallituksen mieltä, vahvistanut noudatettavaksi seuraavat uudistetut ohjeet valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista. Samalla kumotaan valtionarkiston 28 päivänä syyskuuta 1939 antamat ohjeet.

I.

Milloin arkisto on niin suuri tai muuten senlaatuinen, että sitä varten rakennetaan erityinen arkistohuone, on sen suhteen otettava huomioon seuraavat ohjeet.

A. ARKISTOHUONEEN SIJOITUS JA LAAJUUS

Arkistohuone sijoitetaan, edempänä esitetyt varovaisuusnäkökohdat huomioonottamalla, sopivimmin samaan rakennukseen, missä asianomaisen viranomaisen kanslia on, ja sen yhteyteen siten, että kansliahuoneesta on siihen suoranainen pääsy. Jos arkistohuonetta ei voida näin sijoittaa, vaan sitä varten tarvitaan erityinen rakennus, on tämä rakennus varustettava lämmityslaitteilla yhtäjaksoista lämmittämistä varten, ja on siihen järjestettävä pieni eteishuone. Tulenvaaran kannalta on tärkeätä, että rakennus, jossa arkistoa säilytetään, sijaitsee eristettynä muista rakennuksista.

Arkistohuone on alunperin suunniteltava niin, että siinä on tilaamyös lisäksävulle, olosuhteista riippuen esim. muutamiksi vuosikymmeniksi (vrt. myös D-kohtaa).

B. ARKISTOHUONEEN RAKENTAMINEN

Arkistohuoneen tai -rakennuksen rakentamisessa on palonkestävyyden suhteen otettava huomioon ne vaatimukset, jotka sisäasiainministeriö 6 päivänä helmikuuta 1936 rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelemisesta antamassaan päätöksessä (asetuskok. n:o 81/36) on asettanut A-luokan rakennuksille ja rakennusosille, sekä seuraavassa annetut lisämääräykset.

1. Perusmuurit: Arkiston perustukset, jotka tehdään betonista tai luonnonkivestä, on vietävä kantavaan pohjaan asti, kaikissa tapauksissa routarajan alapuolelle. Kivijalan korkeu-

den tulee olla vähintään 50 cm, ja on kaikki sekä kivi- että betonipinnat kivijalassa ja perusmuureissa huolellisesti eristettävä muureista ja välipohjista kaksinkertaisella bitumisiveilyllä tai asfalttihuovalla. Rakennuksen ympäristö on salaajitettava.

2. *Seinät*: Seinät tehdään mieluummin punaisista tiilistä ja tulee niiden vahvuuden ulkoseinissä olla 1 $\frac{1}{2}$ kiveä, jos ne muraataan reikätiilistä, muutoin 2 kiveä, ja sisäseinissä 1 kivi. Arkistohuone tai, jos arkisto on ylemmissä kerroksissa, se osa rakennuksesta, jossa arkistohuone sijaitsee, olisi pyrittävä tekemään runkorakenteiseksi.

Muuta rakennuskiveä kuin punaista tiiltä voidaan käyttää ehdolla, että se on palonkestävää eikä ime kosteutta sekä ettei seinien muurauksessa toimiteta siten, että täydellinen kosteuden- ja lämmöneristys saavutetaan.

Kokonaan rakennuksen sisälle sijoitetun arkistohuoneen seinät voidaan myös tehdä betonista, jonka vahvuuden tulee tällöin olla vähintään 15 cm, ja tulee ne verkkoraidoittaa niin vahvasti, ettei tulipalossa seinien rikkoutuminen ja halkeileminen ole mahdollinen.

Seinät rapataan sisältä (mieluummin myös ulkoa) kalkkilaastilla ja maalataan.

3. *Maavarainen lattia*: Maavarainen lattia, joka on tehtävä, mikäli mahdollista, maanpinnan yläpuolelle ja kantamaan sekä oma painonsa että hyötykuormitus (huomioonottaen asiakirjojen painon, joka viisihyllyisiä, kaksipuolisia hyllykköjä käytettäessä lasketaan noin 800 kg:ksi neliometriä kohti), on rakennettava ehdottomasti palonkestäväksi, mieluummin teräsbetonista. Sen yläpinta eristetään kaksinkertaisella bitumisiveilyllä tai bitumihuovalla, joka saumojen kohdalta on tiivistettävä. Eristyksen päälle levitetään tarpeellinen lämpöeristys. Tämän päälle lasketaan n. 5 cm:n betonilaatta ristiinraidoittaen halkeilemisen estämiseksi.

Lattiavälipohjan alustaan on järjestettävä hyvä tuuletus.

Jos lattiavälipohja joudutaan tekemään maanpinnan alapuolelle, on sekä lattia että seinät siten eristettävä, että kosteuden tunkeutuminen maasta arkistohuoneeseen täydellisesti estyy.

Arkistohuoneen permanto voidaan päällystää teräshiotulle betonialustalle lasketulla linoleumimatolla, lattialaatoilla tai sellaisella lattiamassalla, joka ei ime kosteutta.

4. *Välipohjat*: Välipohjat tehdään täysin palonkestäviksi, mieluummin teräsbetoniholviksi, jonka raidoituksena tarvittavan tukiraidoituksen lisäksi on 2 cm:n päässä alapinnasta tiivis, korkeintaan 15 x 15 cm:n teräsverkko. Jos käytetään tiiliholvia, tulee sen olla vähintään 1 kiven paksuinen, jotapaitsi muureihin asetetaan tarpeelliset ankkurit holvipaineen varalle. Sisäkaton yläpinta (palopermanto) tehdään siinä tapauksessa, että välikatko on tiilistä holvattu, suoraan holvin päälle valettuna rautabetonilaattana, jonka paksuus on vähintään 5 cm, ja raidoituksena käytetään tiivistä raidoitusverk-

koa. Arkistohuoneen välikatto on laskettava kestämään se ylimääräinen kuorma, jonka tulipalon sattuessa mahdollisesti alasputoilevat esineet ja rakennusosat voivat aiheuttaa.

Jos arkistohuone rakennetaan useampikerroksisen rakennuksen alimpaan kerrokseen tai jos se sijaitsee runkorakenteisessa rakennuksessa tai rakennuksen osassa ylemmissä kerroksissa, on sen sisäkatto laskettava kestämään oman painonsa ja hyötykuormituksen lisäksi seuraavat lisäkuormat:

a. Yläpuolella oleva osa rakennuksesta muurattu:

Päälläolevia kerroksia 1 tai 2,	lisäkuorma 1 500 kg/m ²
" " " 3,	" 2 000 "
" " " 4,	" 2 500 "
" " 5 tai useampia	" 3 000 "

Sanotut kuormitusmäärät tulevat kuitenkin kysymykseen vain silloin, kun arkistorakennus sijaitsee väestönsuojelua koskevien säännösten mukaan suojelukohteiksi katsottavissa paikoissa.

b. Yläpuolella oleva osa rakennusta runkorakenteinen: riippumatta kerroksien lukumäärästä lisäkuorma 1 000 kg/m².

Ullakkovälipohja lämpö-eristetään tarvittaessa.

Sisäkaton yläpinta (palopermanto) tasoitetaan ja tehdään kaltevaksi ulkoseinää kohden, joiden läpi asetetaan putket palonsammutusveden poisjohtamiseksi. Palopermanto samoin kuin seinämuurien palopermannon yläpuolelle nousevat osat sivellään kahteen kertaan bitumilla ja permannon päälle levitetään 15-20 cm vahva sorakerros.

Arkiston sisäkatto rapataan ja maalataan.

5. *Ulkokatto*: Arkistorakennuksen vesikatto katetaan pellillä, kattotiilillä tai asbesti- (eterniitti-) laatoilla. Tiiliä tai laattoja käytettäessä tehdään ruodelaudoitus umpinainen ja pinta suojataan alapinnaltaan syttymiseltä. Sen päälle (tiilen tai laattojen alle) pannaan bitumihuopa. Puuta, kattohuopaa tai muuta paloturvallisuuden kannalta vähemmän sopivaa kateainetta ei saa käyttää.

6. *Ovet*: Arkistohuoneen ovien tulee olla täysin palonkestävät. Ne tehdään joko kahdesta 1 $\frac{1}{2}$ mm paksuisesta rautalevyystä, joiden välissä on vähintään 30 mm kieselguurilaatat, tai siten, että ristirakenteinen, vähintään 5 cm:n paksuinen puinen ovenrunko päällystetään 5 kg:n levyllä kyntätiin saumoin, jonka levyn alle sitäpaitsi pannaan vähintään 3 mm asbestilevyt. Ovien karmit tehdään joko raudasta tai joka puolelta samoin levyllä ja asbestilla päällystettyinä kuin edellä on sanottu; ne ankkuroidaan lujasti seiniin ja ovet varustetaan vahvoilla lukkolaitteilla.

Jos arkistohuone on sijoitettu rakennuksen sisäpuolelle tai sen yhteyteen, on käynti sinne järjestettävä kahdella palonkestävällä ovellalla varustetun palonkestävän sulun kautta, jossa siempi ovi on kaasutiivis. Ovien tulee olla itsesulkeutuvia ja eri suuntiin avautuvia. Arkiston ulkoa johtavan oven on oltava kaasutiivis. Jos arkistoon kuuluu sulku, pitää sisemmän oven olla kaasutiivis.

7. *Ikkunat*: Ikkunakarmit ja -kehät tehdään raudasta, lasina käytetään sisäkehyksissä 8 mm rautalankalasia. Rakennuksen

alakerrassa sijaitsevat arkistoikkunat varustetaan sitäpaitsi sisäpuolelta 5 mm rautalevystä tehdyillä luukuilla, joissa on tukevat salvat ja lukot. Väestönsuojelua koskevien säännösten mukaan suojelukohteiksi katsottavissa paikoissa sijaitsevien arkistohuoneiden ikkunat varustetaan sisäpuolelta kaasutiiviillä, vähintään 15 mm teräsluukuilla.

8. *Tuuletus:* Arkistohuone on ehdottomasti varustettava riittäväillä sekä raitis- että poistoilmakanavilla, ja on kanavien seinät tehtävä tulenkestävästä aineesta. Poistoilmakanavaa ei saa yhdistää mihinkään muihin kanaviin.

9. *Vesijohto:* Arkistohuoneeseen ei saa rakentaa vesijohtoja siten, että niissä sattuvat vuodot voivat turmella asiakirjoja.

10. *Rakennusaineet:* Kaikkien rakennusaineiden tulee olla hyvää laatua. Betonityöt on suoritettava huolella ja sekä aineisiin että työtapoihin nähden virallisia betoni- ja rautabetoninormeja noudattaen.

C. ARKISTOHUONEEN LÄMMITYS JA VALAISTUS

1. *Lämmitys:* Arkistohuoneeseen ei saa tehdä tulisijaa. Lämmityksen tulee tapahtua joko etuhuoneesta lämmitettävän uunin kautta, jonka savutorvea ei saa muurata arkistohuoneen seinään, tai ulkoseinille asetettujen matalapainevesi- tai höyrylämpöpatterien tai sähkölämmittäjien avulla.

Vesi- tai höyrylämmitystä käytettäessä on laitos niin suunniteltava, että mahdollisista vuotopaikoista tunkeutuva vesi tai höyry ei pääse turmelemaan arkistoaainestoa, lämmi- nilmä- lämmitystä käytettäessä taas siten, että palovaaraa kipinöistä ei voi syntyä. Sähkölämmittäjät on kiinteästi kytkettävä johtoverkkoon ja suljettava ne ilmatiiyisti metallivaippaan, jonka korkein sallittu lämpötila on 75° ympäröivää ilmaa korkeampi. (Sähköjohto kts. alempana.)

2. *Valaistus:* Arkistohuoneen keinotekoiseen valaisamiseen käytettäköön yksinomaan sähkövaloa, milloin sähköä on saatavissa. Sähköasennus on arkistohuoneessa tehtävä tulenvaarallisista huoneista annettujen varmuusmääräysten mukaan. Arkistohuoneeseen ei saa sijoittaa jakokeskusta ja huoneen johtimet tulee voida tehdä jännitteettömiksi merkkilampulla varustetulla kytkimellä huoneen ulkopuolelta.

Kaikkien tarvikkeiden tulee olla sähkötarkastuslaitoksen hyväksymät.

Milloin sähkövaloa ei ole saatavissa, on huomattava, että valaisimien tulee olla rakenteeltaan sellaisia, että niistä ei aiheudu tulenvaaraa.

D. ARKISTOHUONEEN KÄYTÄNTÖÖNOTTAMINEN, SISUSTUS JA HOITO

Arkistoasiakirjoja ei saa asettaa arkistohuoneeseen, ennenkuin se on lämmitettävällä ja tehokkaasti tuulettamalla huolellisesti kuivatettu.

Milloin hyllykköjä sijoitetaan yhdensuuntaisiin riveihin, on niiden väliin varattava 80-90 cm:n levyinen tila. Hyllyjen

sijoittaminen välittömästi huoneen ulkoseinää vasten ei ole suotavaa. Muille seinille sijoitettujen hyllyjen on oltava niin leveitä, etteivät niille asetetut asiakirjat kosketa seinäpintaa. Hyllyköt voidaan tehdä puusta taikka rautalevystä tai teräksestä. Milloin hyllyt ovat kiinteitä, on hyllyvälin korkeus yleensä 42 cm, tai uutta standardikokoa olevaa arkistoinesta varten 35 cm. Siirrettäviä hyllyjä käytettäessä on pidettävä huoli siitä, että hyllyjen kiinnitys tulee riittävän luja. Arkistihuoneeseen on asiakirjain esilleottamista varten varattava pöytä ja sille riittävä tila. Ellei arkistihuone ole kansliahuoneen välittömässä läheisyydessä, on siihen järjestettävä tarpeelliset työskentelymahdollisuudet.

Arkistihuone on hyvin tuuletettava. Lämpimänä aikana ja kuivan sään vallitessa voidaan huoné parhaiten tuulettaa suoraan ikkunan kautta. Talviaikana ja kostealla säällä taas tuuletus järjestetään sopivimmin viereisten huoneiden kautta. Arkistihuoneen lämmityksessä on pidettävä silmällä sitä, että lämpöeroavaisuudet eivät muodostu suuriksi eikä lämpötila laske tavallista huonelämpöä huomattavasti alhaisemmaksi.

Arkistihuoneeseen on näkyvälle paikalle pantava ilmoitus siitä, että tupakanpolto ja avoimen tulen käyttö on ehdottomasti kielletty.

II.

Sellaisissa tapauksissa, jolloin erityisen arkistihuoneen rakentaminen ei tule kysymykseen, voidaan arkistoasiakirjoja säilyttää joko tulenkestäväksi todetussa k a s a k a a p i s s a tai hyllyillä t o i m i s t o h u o n e e s s a tai muussa t a r k o i t u k s e e n v a r a t u s s a h u o n e e s s a, kuitenkin sillä edellytyksellä, että tämä huone on mahdollisimman hyvin turvattu tulenvaaralta. Mitään asiakirjoja ei saa sijoittaa tulisijan läheisyyteen. Lämmityksen suhteen on noudatettava aivan erityistä varovaisuutta.

Pysyvästi säilytettäviä asiakirjoja ei saa pitää ullakoilla, kellareissa, vajoissa tai muissa sellaisissa paikoissa, missä asiakirjat kylmyyden ja kosteuden tai tuhoeläinten vaikutuksesta turmeltuvat, ei myöskään yksityisissä asuinhuoneissa. Sellaiset asiakirjat, jotka valtionarkiston, julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain (n:o 18/39) 6 §:n edellyttämällä suostumuksella saadaan määräjän kuluttua hävittää, voidaan säilyttää vähemmän turvallisissa säilytyspaikoissa lukittuihin tai kiinninaulattuihin laatikoihin pakattuna tai muuten siten sijoitettuina, että ne eivät ole sivullisten saatavissa.

Arkiston säilytyspaikkaa varten on hankittava tarkoitukseen sopiva palokalusto.

III.

Milloin tulee kysymykseen kokonaisen a r k i s t o h u o n e i s t o n tai s u u r e m m a n a r k i s t o r a k e n n u k s e n rakentaminen, noudatetaan ylläolevia ohjeita soveltuviissa kohdin.

Tarpeen tullen voidaan yksityiskohdista saada ohjeita asianomaiselta maakunta-arkistolta tai erikoistapauksissa valtionarkistolta. (Ks. valtioneuvoston päätös 30.3.1939 eräiden valtionarkiston tehtävien siirtämisestä maakunta-arkistoille, asetuskok. n:o 90/39.) Ennenkuin arkistohuoneen rakentamiseen ryhdytään, on piirustukset työsellityksineen lähetettävä valtionarkiston hyväksyttäväksi.

Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta (8.8.1952 n:o 312) määrää, että kunnallisia arkistoja varten käytettävät arkistosuojat on saatettava kuntoon viimeistään vuoden 1962 loppuun mennessä. Kuitenkin voi valtionarkisto pätevistä syistä suostua viimeksi mainitun määräjän pidentämiseen.

61. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteen-
harjoittajien Helsingin kaupungin alueella lii-
kennöimillä linjoilla.

Maistraatin päätös kesäkuun 22 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:26 ja 131)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, kumoten tammikuun 8 päivänä ja marraskuun 18 päivänä 1952 antamansa päätökset yksityisten liikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella maistraatin myöntämien lupien nojalla harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavista kuljetusmaksuista, vahvistaa sanotussa liikenteessä noudatettavaksi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön maaliskuun 26 päivänä 1954 lähilinjaliikennettä varten vahvistamat kuljetusmaksut.

I. Kaukoliikenne;

1) valtateillä matkan ensimmäiseltä 20 km:n osalta 3 markkaa henkilökilometriltä, seuraavilta kilometreiltä 50 kilometriin saakka 2 mk 75 penniä ja yli 50 km:n ulottuvalta matkan osalta 2 mk 50 penniä henkilökilometriltä;

II. Lähiliikenne;

1) kertaliput; I 1) kohdan taksa korotettuna 25 %:lla;
2) alennusliput; kaupungeissa ja vastaavissa asutuskeskissä vakinaisesti työssä tai koulua käyville on kalenterikuu-
kausittain myytävä 50:een yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia alennuskortteja hintaan, joka lasketaan enintään 2 mk 15 pennin mukaan henkilökilometriltä halvimman kuukausilipun hinnan ollessa 600 mk.

10:een matkaan oikeuttavia alennuskortteja on myytävä hintaan, joka saadaan laskemalla 15 %:n alennus II 1) kohdassa mainitun lipun hinnasta.

Alin maksu on 20 mk, kuitenkin ottaen huomioon, että alle 12 vuotiaalle alin maksu on puolet siitä.

Tässä päätöksessä tarkoitetaan lähiliikenteellä kaupungista 30 km:iin ulottuvaa liikennettä, muun liikenteen ollessa kaukoliikennettä.

Tämän päätöksen mukaiset takeat on pyöristettävä sekä ylöspäin että alaspäin täysiin 5 markkoihin.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 26/3
1954.

62. Asetus eräiden poliisitoimien nimien muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 16 p:nä 1954. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 313/54)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat muutetaan nimeltään v.t. sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet 1 päivästä heinäkuuta 1954:

-----
muiden kuin edellä mainittujen poliisilaitosten ja läänien rikospoliisikeskusten 2 luokan komisarion toimet 19 palkkausluokkaan kuuluviksi 2 luokan alemman palkkausluokan komisarion toimiksi.

63. Linjaliikenteen aloittaminen ja muuttaminen eräillä linjoilla.

Maistraatin päätös heinäkuun 22 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:52 sekä 1952:37 ja 68)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin kaupungille luvan elokuun 30 päivästä 1954 alkaen harjoittaa ammattimaista linjaliikennettä allamainituilla linjoilla:

linjalla n:o 54 A Rautatinentori - Pirkkola

linjalla n:o 55 A Erottaja - Haaga - Pirkkola ja

linjalla n:o 41 A Rautatinentori - Vartiokylä.

Liikenteessä on noudatettava maistraatin k.o. liikenteelle vahvistamaa kulloinkin voimassa olevaa taksaa.

Sen ohessa maistraatti katsoo hyväksi vahvistaa jäljempänä mainittuja omnibuslinjoja koskeviin liikennelupiin seuraavat muutokset elokuun 30 päivästä 1954 lukien:

Linjan Rautatinentori - Vartiokylä (n:o 41) päätepieste Mellunkylässä on Porvoon maantien ja Kallvikintien risteys ja linjan nimi on Rautatinentori - Mellunkylä.

Linjaa Rautatinentori - Taiivaskallio (n:o 51) jatketaan Käpylän tiestä Oulunkylän rautatieaseman eteläpäässä olevaan rautatien tasoristeykseen asti ja linjan nimi on Rautatinentori - Pohjois-Käpylä.

Linjan Rautatinentori - Pirkkola (n:o 52) reitti kulkee Tuusulantieltä Aseseppäntietä, Tinaseppäntietä, Niittyäläntietä, Männikkötietä, Metsäpurontietä ja Pirkkolantietä Kaarelantien risteykseen ja linjan nimi on Rautatinentori - Maunula.

64. Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama heinäkuun 30 p:nä 1954.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 16 p:nä 1954)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:1)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston kesäkuun 16 päivänä 1954 tekemän päätöksen, jonka mukaan maaliskuun 7 päivänä 1949 vahvistetun Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 8 §:n 10) kohta muutettiin näin kuuluvaksi:

8 §. Niiden asioiden lisäksi, jotka voimassa olevien säännösten mukaan ovat kaupunginhallituksen ratkaistavia, hallitus päättäköön kaupunginvaltuustolle alistusta tekemättä asiat, jotka koskevat:

-----
 10) oikeuden myöntämistä, ei kuitenkaan viittä vuotta pitemmäksi ajaksi, raiteiden ja johtojen sijoittamiseen kaupungin kaduille ja avoimille paikoille;
 -----

65. Asetus palavista nesteistä.

Annettu elokuun 2 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 335/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:34 ja 1941:37)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään räjähdyksenvaarallisista aineista 19 päivänä kesäkuuta 1953 annetun lain (263/53) 18 §:n nojalla:

1 L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Tämä asetus koskee palavia nesteitä ja niitä sisältäviä tuotteita sekä nesteytettyjä kaasuja, joiden leimahduspiste normaali-ilmakehän paineen alaisena on $+ 100^{\circ}$ C tai sitä alempi, ei kuitenkaan sellaisten yalmiiden tuotteiden varastointia ja kuljetusta, jotka $+ 15^{\circ}$ C tai sitä korkeammassa lämpötilassa pysyvät kiinteinä tai pastamaisina.

Lisäksi on tämän asetuksen paloturvallisuutta koskevia säännöksiä sovellettava nesteisiin, joiden leimahduspiste on yli $+ 100^{\circ}$ C, kun niitä käsitellään niiden leimahduspistettä korkeammassa lämpötilassa ja sellaisissa olosuhteissa, että ne saattavat aiheuttaa erityistä palonvaaraa.

Tämän asetuksen alaisia eivät ole sellaiset etyylialkoholia sisältävät vesiliuokset, joiden leimahduspiste on yli $+ 20^{\circ}$ C, eivätkä kaikissa paljousuhteissa veteen liukenevat palavat nesteet, joiden leimahduspiste on yli $+ 55^{\circ}$ C, ja näiden nesteiden vesiliuokset.

Tässä asetuksessa käytetään 1 momentissa tarkoitetuista aineista nimitystä palava neste.

2 §. Palavat nesteet jaetaan kolmeen luokkaan:

I luokkaan, johon kuuluvat palavat nesteet, joiden leimahduspiste on korkeintaan $+ 20^{\circ}$ C, sekä paineenalaiset nesteytetyt palavat kaasut;

II luokkaan, johon kuuluvat palavat nesteet, joiden leimahduspiste on yli $+ 20^{\circ}$ C, mutta korkeintaan $+ 55^{\circ}$ C; sekä

III luokkaan, johon kuuluvat palavat nesteet, joiden leimahduspiste on yli $+ 55^{\circ}$ C, mutta korkeintaan $+ 100^{\circ}$ C.

3 §. Milloin syntyy epäilystä siitä, mihin luokkaan palava neste kuuluu, on nesteen omistaja velvollinen asianomaisen viranomaisen vaatimuksesta kustannuksellaan tutkituttamaan sen räjähdyksenvaarallisista aineista annetun lain mukaan määrättyssä tutkimuslaitoksessa.

4 §. Palavaa nestettä saa ammattimaisesti valmistaa, teknillisesti käyttää, myydä ja varastoida jokainen, jolla on oikeus tässä maassa harjoittaa elinkeinoa ilmoituksen nojalla,

noudattamalla tämän asetuksen säännöksiä sekä mitä palaviin nesteisiin kuuluvista aineista on muualla erikseen säädetty.

5 §. Muussa kuin 4 §:ssä mainitussa tarkoituksessa harjoitettavaan palavan nesteen valmistukseen samoin kuin varastointiin nähden on soveltuvin osin noudatettava tämän asetuksen säännöksiä, kuitenkin siten, että se, jolla tämän asetuksen säännösten mukaisesti on hallussaan palavia nesteitä, saa ilman erityistä lupaa niitä teknillisesti käyttää.

2 L u k u.

Valmistus ja teknillinen käyttö.

6 §. Palavan nesteen tehdasmaiseen valmistukseen ja teknilliseen käyttöön on saatava kauppa- ja teollisuusministeriön lupa, jos tehtaassa tullaan pitämään I ja II luokan palavaa nestettä samanaikaisesti yhteensä enemmän kuin 1 500 litraa tai tehtaan yhteydessä varastoimaan palavaa nestettä samanaikaisesti 1 000 000 litraa tai sitä enemmän.

Kun teollisuuden tai ammatin harjoittamisen yhteydessä tullaan tehtaassa tai työhuoneessa palavan nesteen valmistusta tai teknillistä käyttöä varten pitämään samanaikaisesti yhteensä 1 500 litraa tai vähemmän I ja II luokan palavaa nestettä, on tähän saatava kaupungissa maistraatin, kauppalassa järjestysoikeuden ja maalaiskunnassa lääninhallituksen lupa.

Jos III luokan palavaa nestettä teknillisesti käytetään sen leimahduspiirittä korkeammassa lämpötilassa, on tällaiseen toimintaan saatava 1 tai 2 momentissa tarkoitettu lupa.

Lupaa ei kuitenkaan tarvita, milloin teollisuuden tai ammatin harjoittamista varten tullaan tehtaassa tai työhuoneessa teknillisesti käyttämään samanaikaisesti enintään 10 litraa I luokan ja yhteensä enintään 25 litraa II ja III luokan palavaa nestettä, jollei se aiheuta erityistä palon vaaraa.

Palavan nesteen varastoinnista on voimassa, mitä siitä jäljempänä säädetään.

Tämän asetuksen säännökset palavan nesteen valmistuksesta koskevat myös palavan nesteen teknillistä käyttöä.

Valmistus kauppa- ja teollisuusministeriön luvalla.

7 §. Kauppa- ja teollisuusministeriön lupaa suunniteltuun palavan nesteen tehdasmaiseen valmistukseen on haettava kirjallisesti ja on hakemus liitteinen toimitettava kahtena kappaleena.

Hakemuksessa on mainittava:

- 1) hakijan nimi, ammatti ja kotipaikka;
- 2) liikkeen harjoittamisessa käytettävä liikenimi;
- 3) paikka, jossa valmistusta tullaan harjoittamaan;
- 4) valmistettävien palavien nesteiden laatu ja luokka sekä tuotteiden valmistuksessa käytettävät palavat nesteet;
- 5) valmistettävien palavien nesteiden suurin vuorokautinen valmistusmäärä ja niiden palavien nesteiden suurin määrä, joi-
ta samanaikaisesti on tarkoitus säilyttää kussakin työhuoneessa tai välittömästi sen yhteydessä sijaitsevassa säilytys-
huoneessa tahi tehtaan varastossa; sekä
- 6) kussakin työhuoneessa samanaikaisesti työskentelevien henkilöiden suurin lukumäärä.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) todistukset, jotka osoittavat, että hakijalla on kansalaisluottamus ja että hän ei ole holhouksenalainen;
- 2) jos hakijana on yhtiö, osuuskunta tai muu yhteisö, jäljennös yhtiöjärjestyksestä tai säännöistä sekä kaupparekisterin, yhdistysrekisterin tai muun vastaavan rekisterin ote;
- 3) selvitys hakijan oikeudesta käyttää hakemuksessa mainittua tehdasaluetta;
- 4) vähintään mittakaavaan 1:2 000 laadittu asemapiirros-tehdasalueesta siihen kuuluvine rakennuksineen ja varastoineen, minkä lisäksi asemapiirroksesta tulee näkyä alueen palosuojelun järjestely ja tehdasalueen rajoista lukien vähintään sadanviidenkymmenen metrin levyinen, tehdasaluetta ympäröivä vyöhyke rakennuksineen ja laitteineen;
- 5) palavien nesteiden valmistushuoneiston sekä varastosuojan ja muiden säilytyshuoneiden laadun, rakenteen ja sijainnin osoittavat, vähintään mittakaavaan 1:100 laaditut piirustukset; sekä
- 6) selostus, miten valmistus on suunniteltu pääasiassa tapahtuvaksi, ja kaavamainen piirros valmistuksen kulusta.

8 §. Kauppa- ja teollisuusministeriön tulee, jollei hakemusta ilman muuta ole hylättävä, kuuluttaa se hakijan kustannuksella, siten kuin julkisista kuulutuksista on säädetty, siinä kunnassa, jossa valmistusta aiotaan harjoittaa, sekä tarpeen vaatiessa myös naapurikunnissa. Kuuluttaminen tapahtuu kaupungissa maistraatin, kauppalassa järjestysvoikeuden ja maalaiskunnassa lääninhallituksen toimesta. Kauppa- ja teollisuusministeriön on tätä varten toimitettava kuulutus ja 7 §:n 3 momentin 4 kohdassa mainittu asemapiirros edellä mainitulle viranomaiselle sekä samalla ilmoitettava määräpäivä, johon mennessä muistutukset hakemusta vastaan viimeistään on tehtävä. Kuulutuksen aikana on asemapiirros pidettävä yleisön nähtävänä kaupungissa maistraatissa, kauppalassa järjestysvoikeudessa ja maalaiskunnassa asianomaisen poliisiviranomaisen luona. Tästä on mainittava kuulutuksessa.

Sen, joka tahtoo hakemusta vastaan muistuttaa, tulee kuulutuksessa mainitun ajan kuluessa toimittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle osoitettu kirjallisesti laadittu muistutuksensa kaupungissa maistraatille sekä kauppalassa järjestysvoikeudelle, joiden tulee lausuntonsa ohella toimittaa asiakirjat kauppa- ja teollisuusministeriölle. Maalaiskunnassa on kauppa- ja teollisuusministeriölle osoitetut muistutukset toimitettava paikalliselle poliisiviranomaiselle, jonka tulee toimittaa muistutukset asiakirjoineen ja omine lausuntoineen lääninhallitukselle. Lääninhallituksen tulee oman lausuntonsa ohella toimittaa asiakirjat kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Muun tarpeelliseksi katsomansa selvityksen ohella hankkimaan kauppa- ja teollisuusministeriö asiasta asianomaisten poliisi- ja paloviranomaisten lausunnot.

9 §. Lupa myönnettäväkään, jos tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaiset edellytykset suunnitelman hyväksymiselle ovat olemassa eikä ole perusteltua syytä olettaa tehtaan toiminnan tai varastojen aiheuttavan yleistä vaaraa tai vaaraa hengelle tahi omaisuudelle.

Päätöksessä, jolla lupa myönnetään, on mainittava paikka, jossa valmistusta saadaan harjoittaa, päätöksen tarkoittamien

palavien nesteiden laatu ja luokka, määräykset 7 §:n 2 momentin 5 ja 6 kohdassa mainituista seikoista sekä valmistuksen turvallisuuden vuoksi ehkä annetut ohjeet ja ehdot.

Päätökseen on liitettävä hyväksymismerkinnällä varustettu- na yksi kappale hakemukseen liitettyjä asemapiirroksia ja piirustuksia.

Jäljennös päätöksestä on kauppa- ja teollisuusministeriön toimitettava paikallisille poliisi- ja paloviranomaisille. Kappale asemapiirrosta ja piirustuksia on liitettävä kauppa- ja teollisuusministeriössä säilytettäviin hakemusasiakirjoihin.

10 §. Palavan nesteen valmistusta älköön aloitettako, ennen kuin kauppa- ja teollisuusministeriö on katsastuksen jälke- en antanut luvan tehtaan käyttämiseen sekä hyväksynyt teh- taalle vastaavan johtajan ja tälle varamiehen.

11 §. Tehtaan katsastusta on pyydetävä kauppa- ja teolli- suusministeriöltä kirjallisella hakemuksella, johon on liitet- tävä alkuperäinen lupapäätös tai sen oikeaksi todistettu jäl- jennös.

Katsastuksen toimittaa kauppa- ja teollisuusministeriön määräämänä aikana ministeriön määrämä henkilö yhdessä paikal- listen poliisi- ja paloviranomaisten kanssa. Katsastuksesta on riittävän ajoissa ennen sen aloittamista ilmoitettava haki- jalle ja asianomaiselle ammattientarkastajalle.

Toimitetusta katsastuksesta on laadittava pöytäkirja, jon- ka allekirjoittavat katsastuksen suorittajat.

12 §. Kun tehdas on katsastettu ja hyväksytty, antakoon kauppa- ja teollisuusministeriö luvan sen käyttämiseen.

13 §. Palavaa nestettä valmistavan tehtaan vastaavan johta- jan ja hänen varamiehensä hyväksymistä on haettava kirjallises- ti kauppa- ja teollisuusministeriöltä.

Vastaavalta johtajalta ja hänen varamieheltään vaaditaan:

- 1) että hän on Suomen kansalainen;
- 2) että hänellä on kansalaisluottamus ja että hän ei ole holhouksenalainen;
- 3) että hänellä todistettavasti on hyvät tiedot kemiassa ja kemian teknologiassa ja että hän tuntee palavia nesteitä kos- kevat säännökset; sekä
- 4) että hän henkilökohtaisten ominaisuuksiensa ja elämänta- pojensa puolesta on katsottava sopivaksi tehtävään.

Vastaavalta johtajalta vaaditaan lisäksi vähintään vuoden käytännöllinen työskentely kysymyksessä olevalla alalla.

Vastaavan johtajan tai hänen varamiehensä jätettyä toimen- sa on uuden hyväksymistä haettava kahden kuukauden kuluessa toimen jättämisestä.

Vastaavan johtajan ja hänen varamiehensä ollessa samanaikai- sesti estyneenä vastaa tehtaan hoidosta yksityinen liikkeen- harjoittaja, yhteisön toimeenpaneva johtaja tai, jollei sel- laista ole, hallituksen tahi muun vastaavan elimen puheenjoh- taja.

14 §. Vastaava johtaja on vastuussa siitä, että tehdasta hoidetaan teknillisesti oikealla tavalla sekä palavista nes- teistä annettujen säännösten ja määräysten samoin kuin tehdas- ta koskevien lupapäätöksien mukaisesti.

15 §. Kun palavaa nestettä valmistavan tehtaan toiminta lopetetaan tai keskeytyy pitemmäksi ajaksi kuin vuodeksi, on omistajan ilmoitettava siitä kauppaja- ja teollisuusministeriölle.

Jos valmistus on ollut keskeytyneenä yli vuoden ajan, mutta ei yli kahta vuotta, olkoon työn jatkaminen sallittua, sitten kun tehtaassa on toimitettu katsastus ja siinä mahdollisesti todetut puutteellisuudet korjattu sekä asianomainen viranomaisen antanut luvan valmistuksen jatkamiseen.

Jos tehdas on ollut yli kahden vuoden ajan valmistamatta palavaa nestettä, älköön valmistukseen ryhdyttäkö, ennen kuin uusi lupa on saatu.

16 §. Kun tehdas siirtyy uudelle omistajalle, on tämän kahden kuukauden kuluessa siirron tapahtumisesta kirjallisesti ilmoitettava siitä kauppaja- ja teollisuusministeriölle. Ilmoitukseen on liitettävä 7 §:ssä mainittu selvitys uudesta omistajasta.

17 §. Tehtaan tai työhuoneen, jossa palavaa nestettä ammatillisesti valmistetaan, tulee olla rakenteeltaan sellainen ja sijaita siten, ettei se aiheuta yleistä vaaraa.

Rakennuksen tai sen osan, jossa I tai II luokan palavaa nestettä valmistetaan, tulee, ulkoikkunoita lukuun ottamatta, olla palonkestävä kuitenkin niin, että vesikatto saa olla paloa pidättävä ja permannon päällyste puuta. Valmistushuoneen tulee olla niin rakennettu, ettei palavaa nestettä tai vaarallisia kaasuja voi valua tai tunkeutua pois huoneesta, asianmukaista tuuletusta lukuun ottamatta.

Tehtaan osalta on muutoin noudatettava seuraavaa:

- 1) rakennuksessa ja työhuoneissa tulee olla riittävä määrä tarkoitukseenmukaisia ulospääsyeitä;
- 2) tulisijan aukkoa, nokiluukkua ja laitteita, joiden pinnan lämpö voi nousta vaarallisen korkeaksi, ei saa olla huoneessa, jossa palavaa nestettä valmistetaan, eikä myöskään sellaisen huoneen välittömässä yhteydessä olevassa huoneessa;
- 3) kaikissa työ- ja varastohuoneissa tulee olla riittävä ja tarkoituksenmukainen ilmanvaihto;
- 4) sähkölaitteisiin nähden on noudatettava tällaisista laitteista erikseen annettuja varmuusmääräyksiä;
- 5) koneiden ja muiden laitteiden tulee olla varustettu siten, että niissä mahdollisesti syntyvä kitkasähkö tai kipinäinti ei voi aiheuttaa vaaraa;
- 6) rakennuksen tulee olla turvattu salamanvaaraa vastaan; sekä
- 7) tehtaassa tulee olla tarpeellinen määrä sammutuslaitteita.

Valmistus muulla luvalla.

18 §. Edellä 6 §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettujen luvan hakemiseen nähden on soveltuvin osin noudatettava, mitä 7 §:ssä on säädetty, kuitenkin siten, että ainoastaan asemapiirros ja piirustukset on toimitettava kahtena kappaleena.

Jollei hakemusta ole ilman muuta hylättävä, on niille, joiden oikeutta asiaan voidaan katsoa koskevan, varattava tilaisuus lausuntonsa antamiseen siitä.

Muun tarpeelliseksi katsomansa selvityksen ohella hankkioon luvan myöntävä viranomaisena asiasta asianomaisten poliisi- ja paloviranomaisten lausunnot.

Luvan myöntämiseen nähden on soveltuvin osin noudatettava, mitä 9 §:ssä on säädetty.

19 §. Tehdasta tai työhuonetta alkoon otettako käyttöön, ennen kuin paloviranomainen omistajan pyynnöstä on katsastanut, että tehdas tai työhuone on lupapäätöksen ja annettujen määräysten mukainen.

Katsastuksessa on laadittava pöytäkirja, josta on neljän-toista päivän kuluessa toimitettava kappale luvan antaneelle viranomaiselle, paikalliselle poliisiviranomaiselle ja tehdastaan tai työhuoneen omistajalle.

20 §. Mitä 15, 16 ja 17 §:ssä on palavaa nestettä valmistavasta tehtaasta säädetty, on soveltuvin osin noudatettava 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tehtaaseen ja työhuoneeseen nähden, kuitenkin siten, että 17 §:n 2 momentin säännökset eivät koske tehdasta eivätkä työhuonetta, joka sijaitsee sellaisella paikalla, ettei sen palaminen aiheuta yleistä vaaraa.

3 L u k u.

Varastointi.

Yleistä säännöksiä.

21 §. Tämän asetuksen tarkoittamat palavat nesteet on säilytettävä siten, etteivät ne aiheuta yleistä vaaraa.

22 §. Varastohuoneessa ei saa samanaikaisesti pitää sellaisia tämän asetuksen tarkoittamia palavia nesteitä ja muita aineita, joiden yhdessä säilyttäminen voi aiheuttaa erityistä vaaraa.

Varastohuoneessa ei saa olla palavaa nestettä sisältämättömiä esineitä tai aineita, elleivät ne ole tarpeellisia varastoinnin kannalta.

23 §. Palavan nesteen varastoa alkoon sijoitettako niin lähelle toista varastoa, että varaston palaminen voi aiheuttaa suoranaisesti toisen varaston syttymisen.

Varastojen välimatkaa määrättäessä on otettava huomioon varastorakennusten laatu sekä niissä säilytettävien nesteiden vaarallisuus ja määrä.

24 §. Palavan nesteen varasto on, jollei jäljempänä ole toisin säädetty, sijoitettava erityiselle varastoalueelle tai 17 §:n 3 momentissa säädetyt vaatimukset täyttävään varastosuojaan. Milloin jonkin varastoitavan I tai II luokan palavan nesteen määrä on yli 50 000 litraa, on sen varastoimiseen käytettävä maanpäällistä tai maanalaisista säiliötä.

Milloin kaupungin, kauppalan tai maalaiskunnan tiheään rakennetulla alueella tullaan I tai II luokan palavan nesteen varasto pitämään maanalaisessa säiliössä, saa kunkin säiliön tilavuus olla enintään 50 000 litraa, jolleivät paikalliset olosuhteet salli suurempienkin säiliöiden käyttämistä.

25 §. Palavan nesteen säilyttämiseen käytettäviin astioihin nähdén on noudatettava, mitä 49 ja 50 §:ssä on palavan nesteen kuljettamisesta säädetty, kuitenkin siten, että 10 litraa tai sitä vähemmän sisältävän, helposti särkyvää ainetta olevan astian ei tarvitse olla suojaavassa päällyksessä.

Suuremmat kuin viiden litran vetoiset astiat, joissa on ollut I tai II luokan palavaa nestettä, on niiden tyhjinä ollessa säilytettävä suljetuina ja niin, etteivät astioissa muodostuvat kaasut voi aiheuttaa vaaraa.

26 §. Edellä 24 §:ssä tarkoitettu säiliö on tehtävä palamattomasta aineesta rakennemääräysten mukaisesti niin tiiviiksi, ettei neste voi tihkua siitä ulos. Säiliö on varustettava sopivilla laitteilla paineen vaihteluiden haitallisten vaikutusten estämiseksi sekä turvattava salamanvaaraa vastaan. Säiliöstä ulkoilmaan tai muihin säiliöihin johtaviin kaasuputkiin on asennettava suojaavakot.

Poltto- ja kaasuoiljyn samoin kuin muiden näihin verrattavien III luokan palavien nesteiden varastointiin saadaan käyttää tiiviitä avonaisia säiliöitä, joiden vesikattorakenne saa olla muustakin kuin palamattomasta aineesta.

27 §. Palavan nesteen varastointiin on, jollei jäljempänä ole toisin säädetty, saatava lupa.

Varstnaiset varastot.

28 §. Kun palavaa nestettä tullaan yhtenä varastona säilyttämään samanaikaisesti 1 000 000 litraa tai sitä enemmän, on varaston pitämiseen haettava lupaa kauppa- ja teollisuusministeriöltä.

Muussa tapauksessa on lupaa varaston pitämiseen kaupungissa haettava maistraatilta ja kauppalassa järjestysvoikeudelta sekä maalaiskunnassa sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella varasto tulee sijaitsemaan, kuitenkin siten, että lupaa enintään 100 000 litran varaston pitämiseen maalaiskunnassa on haettava paikalliselta poliisiviranomaiselta.

29 §. Lupaa 28 §:ssä tarkoitettujen varastojen pitämiseen on haettava kirjallisesti ja on hakemuksessa mainittava:

1) hakijan nimi, ammatti ja kotipaikka;

2) varastopaikka; sekä

3) varastoitavaksi aiotun palavan nesteen nimitys, luokka, laatu ja suurin määrä.

Hakemukseen on liitettävä:

1) todistukset, jotka osoittavat, että hakijalla on kansalaisluottamus ja että hän ei ole holhouksenalainen;

2) jos hakijana on yhtiö, osuuskunta tai muu yhteisö, jäljennös yhtiöjärjestyksestä tai säännöistä sekä kaupparekisterin, yhdistysrekisterin tai muun vastaavan rekisterin ote;

3) selvitys siitä, että hakijalla on oikeus käyttää varastoaluetta;

4) vähintään mittakaavaan 1:2 000 laadittu asemapiirros varastoalueesta rakennuksineen, minkä lisäksi asemapiirroksesta tulee näkyä varastoalueen rajoista lukien vähintään sadanviidenkymmenen metrin levyinen, aluetta ympäröivä vyöhyke rakennuksineen ja laitteineen; sekä

5) varastosuojien, säiliöiden ja muiden varastoalueelle suunniteltujen laitosten ja laitteiden vähintään mittakaavaan

1:100 laaditut piirustukset, joista käy selville kunkin rakennuksen, säiliön ja laitteen suuruus, rakenne, palosuojelun järjestely sekä varastoitavien nesteiden määrät.

Asemapiirros ja piirustukset on liitettävä hakemukseen kahdenä kappaleena.

Kun hakemus koskee 28 §:n 1 momentissa tarkoitettua varastoa, on hakemukseen nähden noudatettava, mitä 8 §:ssä on säädetty. Muussa tapauksessa on, jollei hakemuksesta ole ilman muuta hylättävä, niille, joiden oikeutta asian voidaan katsoa koskevan, varattava tilaisuus lausuntonsa antamiseen siitä. Luvan myöntävän viranomaisen tulee muun tarpeelliseksi katsomansa selvityksen ohella hankkia asiasta asianomaisten poliisija paloviranomaisten lausunnot.

Hakemuksen johdosta annettavaan päätökseen nähden noudatetaan soveltuvin osin, mitä 9 §:ssä on säädetty.

30 §. Ennen kuin varasto saadaan ottaa käyttöön, on varaston katsastusta kirjallisesti pyydetty luvan antaneelta viranomaiselta. Tämän toimesta on suoritettava katsastus, noudatamalla, mitä 11 ja 12 §:ssä on tehtaan katsastuksesta säädetty, kuitenkin siten, että jos varastossa saadaan säilyttää vähemmän kuin 1 000 000 litraa palavaa nestettä, sen katsastuksen suorittaa paikallinen poliisiviranomainen kokoonkutsujana ja pöytäkirjan laatijana yhdessä paikallisen paloviranomaisen kanssa.

31 §. Kun varasto lopetetaan tai varastointi keskeytetään taikka varasto siirtyy uudelle omistajalle, on soveltuvin osin noudatettava, mitä 15 ja 16 §:ssä on tehtaasta säädetty.

32 §. Milloin varastossa saadaan samanaikaisesti säilyttää palavaa nestettä 1 000 000 litraa tai sitä enemmän, tulee varastoinnin tapahtua kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymän vastaavan johtajan vastuulla. Vastaavan johtajan hyväksymistä on kirjallisesti haettava kauppa- ja teollisuusministeriöltä.

Varaston vastaavaksi johtajaksi voidaan hyväksyä henkilö, joka riittävästi tuntee palavien nesteiden ominaisuuksia ja varastointia sekä sitä koskevat säännökset.

Vastaavaan johtajaan on lisäksi sovellettava, mitä edellä 13 §:n 2 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa sekä 4 ja 5 momentissa on säädetty.

Erindiset varastot.

33 §. Ilman lupaa tai ilmoitusta saadaan säilyttää samanaikaisesti 10 litraa I luokan ja yhteensä 25 litraa II ja III luokan palavaa nestettä sekä lisäksi 60 litraa nesteystettyä palavaa kaasua hyväksytyssä kuljetussäiliössä.

34 §. Palavaa nestettä polttoaineena käytävässä kulkuneuvossa, aluksessa, työkoneessa ja niihin verrattavissa laitteissa saadaan niiden ollessa ulkona säilyttää niiden koneen käyttämiseen tarvittava määrä palavaa nestettä. Niiden ollessa säilytyshuoneessa saadaan kussakin niissä, koneistoon kuuluvassa kiinteässä säiliössä olevan palavan nesteen lisäksi, säilyttää enintään 25 litraa palavaa nestettä räjähdysvaarattomassa metallisessa astiassa.

Milloin 1 momentissa tarkoitettussa säilytyshuoneessa samanaikaisesti olevan I ja II luokan palavan nesteen yhteinen mää-

rä on suurempi kuin 1 000 l, voi 6 §:n 2 momentissa mainittu viranomainen, sen estämättä, mitä palavan nesteen varastoinnista on säädetty, määrätä ne turvallisuuslaitteet ja muut varokeinot, jotka palo- ja räjähdysvaaran estämiseksi katsotaan tarpeellisiksi niin myös sen palavan nesteen suurimman määrän, joka säilytshuoneessa saa yht' aikaa olla.

Tässä pykälässä tarkoitettuun palavan nesteen säilyttämiseen ei tarvita lupaa.

35 §. Myymälähuoneessa saadaan ilman lupaa säilyttää samanaikaisesti enintään 500 litraa palavaa nestettä, josta saa olla 25 litraa I luokan ja 200 litraa II luokan palavaa nestettä, sekä enintään 10 litran suuruisina, avaamattomina myyntipakkauksina 3 000 litraa palavaa nestettä, josta saa olla 200 litraa I luokan ja 600 litraa II luokan palavaa nestettä.

Milloin myymälähuoneessa halutaan säilyttää palavaa nestettä, on liikkeen harjoittamisesta tehtävässä elinkeinoilmoituksessa sen lisäksi, mitä elinkeinon harjoittamisesta tehtävästä ilmoituksesta on säädetty, mainittava paikka, jossa myymälähuone tulee sijaitsemaan, ja mitä palavia nesteitä siinä tullaan säilyttämään sekä selostettava myymälähuoneisto ja sen rakenne. Ilmoituksesta on virkateitse annettava tieto paikalliselle paloviranomaiselle sekä kaupungissa lisäksi poliisiviranomaiselle.

36 §. Huoneessa, joka täyttää 40 §:ssä säädettyt vaatimukset, saadaan säilyttää samanaikaisesti enintään 3 000 litraa palavaa nestettä, josta saa olla yhteensä enintään 1 000 litraa I ja II luokan palavaa nestettä.

Kaupungin, kauppalan ja maalaiskunnan tiheään rakennetun alueen ulkopuolella turvallisen välimatkan päässä rakennuksista saadaan ulkona, tai erillisessä varastorakennuksessa tahi 40 §:ssä säädetty vaatimukset täyttävässä huoneessa säilyttää samanaikaisesti enintään 10 000 litraa palavaa nestettä, josta saa olla enintään 1 000 litraa I ja 4 000 litraa II luokan palavaa nestettä.

Tässä pykälässä mainittuihin varastoihin nähden on, 2 momentissa tarkoitettua enintään 600 litran varastoa lukuun ottamatta, noudatettava, mitä 39 §:ssä on säädetty.

37 §. Työmaata varten tilapäisesti järjestetyssä varastossa saadaan ilman lupaa säilyttää I ja II luokan palavaa nestettä samanaikaisesti yhteensä enintään 15 000 litraa, mutta on varastosta ilmoitettava paikallisille poliisi- ja paloviranomaisille.

Jos varasto tulee sijaitsemaan kaupungin, kauppalan tai maalaiskunnan tiheään rakennetulla alueella, noudatettakoon, mitä 39 §:ssä on säädetty.

Kun III luokan palavaa nestettä säilytetään 1 momentissa tarkoitettussa varastossa enemmän kuin 15 000 litraa, noudatettakoon, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty.

Varaston tulee sijaita erillään asumuksista ja toisista varastoista sekä paikalla, jossa se ei aiheuta vaaraa. Sivullisten pääsy varastopaikkaan on estettävä joko aitauksella tai muulla tehokkaalla tavalla.

38 §. Öljylämmityslaitosta varten saadaan III luokan palavaa nestettä säilyttää yhdessä maanalaisessa säiliössä enintään 50 000 litraa, kuitenkin yhteensä enintään 200 000 lit-

raa, ja yhdessä maanpäällisessä säiliössä enintään 15 000 litraa, kuitenkin yhteensä enintään 60 000 litraa. Rakennuksessa olevat maanpäälliset säiliöt on palonkestävästi eristettävä toisistaan.

Lämmityslaitokseen ja siihen kuuluviin säiliöihin nähden noudatettakoon, mitä 39 §:ssä on säädetty.

39 §. Edellä 36 §:ssä, 37 §:n 2 momentissa ja 38 §:ssä mainittuja varastopaikkoja alkoon otettako käyttöön, ennen kuin paikallinen paloviranomainen on ne omistajan pyynnöstä katsastanut ja hyväksynyt.

Katsastuksessa on laadittava pöytäkirja, josta on neljän-toista päivän kuluessa toimitettava kappale sekä varastopaikan omistajalle että paikalliselle poliisiviranomaiselle.

Turvallisuuden niin vaatiessa voi paloviranomainen katsastuksessaan 36, 37 ja 38 §:ssä tarkoitetun varastopaikan määrätä varaston suuruuden sallittua enimmäismäärää pienemmäksi.

40 §. Edellä 36 §:ssä mainitussa huoneessa ei saa olla tulisijan aukkoa, nokiluukkua eikä muita näihin verrattavia laitteita. Huone ei saa sijaita porraskäytävän alla. Huoneessa tulee olla suoraan ulkoilmaan johtava tuuletusaukko ja tulee huoneen olla rakennettu sellaiseksi, ettei palavaa nestettä pääse valumaan ympäristöön eikä nesteestä syntyneitä tulenarkaa kaasua leviämään muihin huoneisiin. Kaupungin, kauppalan ja maalaiskunnan tiheään rakennetulla alueella tulee varastuhuoneen seinä-, katto- ja lattiarakenteiden olla palonkestäviä sekä ovien palo-ovia. Permannon päällyste saa kuitenkin olla puuta tai muuta vastaavaa ainetta.

Myynti kuljetusneuvosta.

41 §. Palavan nesteen myymiseen säiliövaunusta tai muunlaisesta kuljetusneuvosta on kirjallisesti haettava lupaa siltä lääninhallitukselta, jonka alueella myyntiä tullaan harjoittamaan.

Hakemuksessa on mainittava:

- 1) hakijan nimi, ammatti ja kotipaikka;
- 2) kuljetusneuvon laatu;
- 3) myytävän palavan nesteen nimi ja luokka sekä kuljetusneuvossa kerrallaan olevan nesteen suurin määrä; sekä
- 4) paikkakunta, jossa myyntiä tullaan harjoittamaan.

Hakemukseen on liitettävä todistukset siitä, että hakijalla on kansalaisluottamus ja että hän ei ole holhouksenalainen, tai, milloin hakijana on yhtiö, osuuskunta tai muu yhteisö, jäljennös yhtiöjärjestyksestä tai säännöistä sekä kaupparekisterin, yhdistysrekisterin tai muun vastaavan rekisterin ote.

Lisäksi on hakemukseen liitettävä piirustus tai muu selvitys kuljetusneuvosta.

Lupa myönnettäköön, jollei siihen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta ole estettä. Lupapäätöksessä on mainittava kuljetusneuvo, josta myyntiä saadaan harjoittaa, myytävän palavan nesteen nimi ja luokka sekä kuljetusneuvossa kerrallaan olevan nesteen suurin määrä samoin kuin paikkakunta, jossa myyntiä saadaan harjoittaa.

Myyntiin alkoon kuitenkin ryhdyttävä, ennen kuin asiantunteva henkilö on kuljetusneuvon hakijan kustannuksella katsastanut ja 1 momentissa mainittu viranomainen hyväksynyt.

4 L u k u.

Turvallisuutta koskevia erityisiä säännöksiä.

42 §. Palavan nesteen varastossa, 33 §:ssä mainittua varastoa lukuun ottamatta, tulee olla helposti tavoitettavissa olevia, varaston suuruuden ja laadun mukaan tarkoituksenmukaisia sammutuslaitteita ja -aineita sekä hälytyslaitteita.

43 §. Varastoalueen, varastosuojan ja huoneiston, joissa palavaa nestettä säilytetään, sähkölaitteisiin nähden on noudatettava, mitä niistä on erikseen säädetty.

44 §. Palavan nesteen tehtaan ja yli 100 000 litran varaston alue on ympäröitävä vähintään kaksi metriä korkealla panssarilankaverkko- tai piikkilanka-aidalla, jollei sivullisilta voida estää pääsyä alueelle muulla tehokkaalla tavalla.

Mitä I momentissa on säädetty, ei koske varastopaikkaa, jossa palavaa nestettä maanalaisesta säiliöstä jaetaan moottori-ajoneuvojen polttoaineeksi.

45 §. Tehtaassa tai työhuoneessa, jossa valmistetaan tai käsitellään palavaa nestettä, ja palavan nesteen varastossa elikköön pidettävä räjähtäviä tai helposti syttyviä aineita taikka sellaisia laitteita, jotka voivat aiheuttaa tulenvaaraa, ellei näitä aineita ja laitteita tarvita palavan nesteen valmistuksessa.

Palavaa nestettä valmistavassa tehtaassa on valmiit tuotteet viipymättä siirrettävä varastoon.

46 §. Avotulen teko, valmistuksen edellyttämää avotulen käyttöä lukuun ottamatta, ja tupakanpolto on kielletty palavaa nestettä valmistavan tehtaan ja yli 100 000 litran varaston aidatulla alueella, erikseen tupakanpoltoa varten varattua huonetta lukuun ottamatta, sekä työhuoneessa, jossa palavaa nestettä valmistetaan tai käsitellään, samoin kuin varastossa, jossa palavaa nestettä säilytetään muutoin kuin myyntipakkauksissa.

Välttämätöntä hitsaus- tai muuta siihen verrattavaa työtä saadaan kuitenkin suorittaa I momentissa tarkoitetuissa paikoissa, mutta on siitä, kun siellä valmistetaan tai varastoidaan I tai II luokan palavaa nestettä, ennen työn aloittamista ilmoitettava paikalliselle paloviranomaiselle.

47 §. Irtonaisessa astiassa ja säiliössä, jossa palavaa nestettä säilytetään, kuljetetaan tai myydään, tulee olla selvästi erottuvin kirjaimin ja numeroin merkittynä palavan nesteen luokka ja astian suuruus. I ja II luokan palavaa nestettä sisältävään astiaan ja säiliöön on lisäksi merkittävä punaiselle pohjalle tai punaisiin kirjaimin sanat "Tulenarkaa" "Eldfarligt".

Tämän pykälän säännökäet eivät koske lääkkeitä, rohdoksia ja elintarvikkeita eivätkä vähemmän kuin 0.1 litraa sisältäviä astioita.

5 L u k u.

Kuljetus.*Yleisiä säännöksiä.*

48 §. Palavan nesteen kuljettamisessa on ottamalla huomioon kuljetettavan nesteen laatu, määrä ja kuljetustapa noudatettava tarpeellista varovaisuutta.

49 §. I luokan palavan nesteen kuljettamiseen on, jollei jäljempänä ole toisin säädetty, käytettävä metallista tai muusta siihen verrattavasta aineesta valmistettua lujaa, tiivistä, suljettavaa astiaa tai säiliötä.

Nesteytettyä palavaa kaasua lukuun ottamatta, saadaan I luokan palavaa nestettä kuljettaa enintään 50 litraa sisältävässä, muussakin kuin 1 momentissa tarkoitettussa astiassa, jos helposti särkyvää ainetta oleva astia on suojaavassa päällyksessä.

II ja III luokan palavan nesteen kuljettamiseen on käytettävä nestettä läpäisemätöntä, tiiviisti suljettavaa astiaa.

Palavaa nestettä valmistavassa tehtaassa tapahtuvaa kuljetusta eivät tämän pykälän säännökset koske.

Palavan nesteen kuljettamiseen tarkoitettu säiliövaunu tai -ajoneuvo on ennen käyttöön ottamista katsastettava.

50 §. Palavan nesteen kuljettamisessa käytettävät tiiviisti suljettavat astiat ja säiliöt saadaan täyttää enintään 95 % niiden tilavuudesta.

51 §. I ja II luokan palavaa nestettä saadaan yleistä henkilöliikennettä välittävässä linja-autossa kuljettaa samanaikaisesti enintään 100 litraa joko tiiviisti suljetuissa metalliastioissa tai enintään viisi litraa sisältävissä muunlaisissa astioissa, jos helposti särkyvää ainetta oleva astia on suojaavassa päällyksessä.

Kuljetus aluksessa.

52 §. Milloin alus kuljettaa I ja II luokan palavaa nestettä, on rahtikirjaan ja lastiluetteloon merkittävä nesteen luokka ja määrä. Aluksen päällikkö tai hänen määräämänsä on velvollinen ennen palavan nesteen lastausta toteamaan, että aluksen kuljetettavaksi otettavan nesteen pakkaus on voimassa olevien määräysten mukainen.

53 §. Kun alus kuljettaa, aluksen omaa tarvetta lukuun ottamatta, samanaikaisesti enemmän kuin 1 000 litraa I tai 3 000 litraa II luokan palavaa nestettä, on seuraavia määräyksiä noudatettava:

1) ennen palavan nesteen purkamista aluksesta tai viemistä satamaan alukseen lastattavaksi on siitä tehtävä satamaviranomaiselle ilmoitus, jossa mainitaan tavaran määrä ja laatu; milloin sopivaa purkauspaikkaa ei ole voitu osoittaa, on alus, joka on satama-alueelle seapunut palavaa nestettä purkamaan, sijoitettava sellaiseen paikkaan, jossa se ei aiheuta erityistä vaaraa;

2) palavaa nestettä lastattaessa tai purettaessa tulee aluksen olla niin kiinnitetty, että sen voi tulenvaaran uhatessa heti poistaa paikalta;

3) kun palavan nesteen lastaaminen on lopetettu, tulee aluksen viivyttelämättä poistua satamasta;

4) ennen kuin alus, jolla on lastina erillisissä astioissa olevaa palavaa nestettä, tulee satama-alueelle, on laivan luukut aukaistava, jotta lastiruumassa ehkä olevat syttyvät kaasut voivat haihtua ilmaan; palavaa nestettä kuljettavan tankkialuksen tankkiluukut saa satama-alueella avata vain näytteenottoa varten;

5) laivan saavuttua purkauspaikkaan on palavan nesteen purkamisen aloitettava mahdollisimman pian sekä suoritettava loppuun satamaviranomaisen sitä varten määräämän ajan kuluessa;

6) purettaessa, lastattaessa sekä aluksen ollessa muutoin satama-alueella, on huolehdittava siitä, ettei palavaa nestettä pääse valumaan veteen;

7) jos pääasiallinen osa laivan lastia on I luokan palavaa nestettä, on, aluksen ollessa satamassa, joessa tai kanavassa, sen suurmastossa tahi, jos laivassa ei ole mastoa, erityisessä vähintään kolmen metrin pituisessa tangossa, selvästi näkyvissä pidettävä vähintään kuudenkymmenen senttimetrin pituinen ja kolmenkymmenen senttimetrin levyinen punainen lippu sekä pimeänä aikana punainen valo; sekä

8) palavaa nestettä kuljettavassa aluksessa saa kuljettaa räjähdysainetta ainoastaan aluksen omaa tarvetta varten.

54 §. Palavan nesteen kuljettamisesta matkustaja-aluksella on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Kuljetus rautateillä.

55 §. Palavan nesteen kuljetuksesta rautateillä noudatetaan sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa ja sen nojalla annettavassa päätöksessä on säädetty, valtionrautateiden liikennesäännön sisältävän asetuksen säännöksiä.

Liikenteestä niihin maihin ja niistä maista, jotka ovat liittyneet kansainväliseen sopimukseen tavaran kuljetuksesta rautateitse, ovat voimassa mainittuun sopimukseen sisältyvät, palavia nesteitä koskevat määräykset.

6 L u k u.

Valvonta.

56 §. Tämän asetuksen noudattamista valvovat ylimpänä valvontaviranomaisena kauppa- ja teollisuusministeriö ja sen ohella kaupungissa maistraatti, kauppalassa järjestysvoima ja maaseudulla lääninhallitus, sekä paikalliset poliisi- ja paloviranomaiset.

Ammattientarkastusviranomaisille kuuluvasta valvonnasta työntekijäin suojeluun nähden on säädetty erikseen.

57 §. Valvontaviranomaisten on pidettävä luetteloa tai kortistoa kaikista tämän asetuksen nojalla antamistaan luvista ja heille tehdyistä ilmoituksista. Luetteloon tai kortistoon tehdyistä merkinnöistä on muiden valvontaviranomaisten viipymättä toimitettava ilmoitus asianomaisille poliisi- ja paloviranomaisille.

58 §. Paloviranomainen on velvollinen vähintään kerran vuodessa tarkastamaan ne tehtaat, työhuoneet ja varastot, joita

tämän asetuksen mukaan ei saada perustaa ilman lupaa tai katsastusta, 38 §:ssä mainittua varastoa lukuun ottamatta.

59 §. Jos valvontaviranomaisen suorittamassa tarkastuksessa on havaittu, ettei tätä asetusta tai sen nojalla annettuja määräyksiä ole noudatettu, eikä asianomainen viivytyksettä ryhdy toimenpiteisiin todetun epäkohdan korjaamiseksi, on valvontaviranomaisen annettava kirjallinen käsky sellaiseen toimenpiteeseen ryhtymiseksi määräajassa.

Jollei 1 momentin mukaan annettua käskyä noudateta, voi lääninhallitus joko omasta aloitteestaan tai muun valvontaviranomaisen esityksestä pakottaa laiminlyöjän täyttämään velvollisuutensa, niin kuin räjähdyksenvaarallisista aineista annetussa laissa on säädetty.

60 §. Tämän asetuksen nojalla annettu lupa tai poikkeus voidaan joko kokonaan tai määräajaksi peruuttaa, jos asianomainen rikkoo voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä tahi annettuja ehtoja taikka jos olosuhteet olennaisesti muuttuvat.

Milloin tämän asetuksen mukaan hyväksytty vastaava johtaja tai hänen varamiehensä osoittautuu tehtävänsä sopimattomaksi, voidaan hyväksyminen peruuttaa.

Peruuttamisen päättää luvan, poikkeuksen tai hyväksymisen antava viranomainen. Ennen luvan tai hyväksymisen peruuttamista on asianomaiselle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

61 §. Poliisiviranomaisella tarkoitetaan tässä asetuksessa poliisilaitosta sekä nimismiestä ja apulaisnimismiestä.

Paloviranomaisella tarkoitetaan tässä asetuksessa palopäällikköä ja hänen määräämäänsä päällystöön kuuluvaa henkilöä sekä lausuntoa koskevissa asioissa lisäksi palolautakuntaa.

7 L u k u.

Muutoksenhaku.

62 §. Poliisiviranomaisen, maistraatin ja järjestysoikeuden tämän asetuksen nojalla antamasta päätöksestä saadaan valittaa lääninhallitukseen neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä, sitä päivää lukuun ottamatta.

Lääninhallituksen tämän asetuksen nojalla antamasta päätöksestä saadaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä, sitä päivää lukuun ottamatta, mutta on lääninhallituksen päätöstä valituksesta huolimatta noudatettava, jollei lääninhallitus toisin määrää.

Kauppa- ja teollisuusministeriön tämän asetuksen nojalla antamasta päätöksestä saadaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen antamisesta, mutta on päätöstä valituksesta huolimatta noudatettava, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö toisin määrää. Valituskirja on säädetyssä järjestyksessä toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle kahtena kappaleena, joista toinen jää ministeriöön ja toinen toimitetaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

63 §. Jos palavaa nestettä on otettu takavarikkoon ja jos samassa asiassa on nostettu syyte, alkoon takavarikoimista tai takavarikoidun nesteen osalta suoritettuja toimenpiteitä koskevaa valitusta ratkaistako, ennen kuin syyteasiassa annettu päätös on saanut lainvoiman.

8 L u k u.

Erinäiset säännökset.

64 §. Kun tässä asetuksessa tarkoitettua tehdasta, työhuonetta tai varastoa taikka sellaisen toimintaa halutaan laajentaa tai muutoin oleellisesti muuttaa sen jälkeen, kun se on tarkoitukseensa hyväksytty, on tähän saatava lupa tai hyväksyminen noudattamalla soveltuvin osin, mitä tässä asetuksessa on säädetty. Milloin muutos on vähäinen, voi luvan antava viranomainen kuitenkin määrätä, ettei uuden katsastuksen toimittaminen ole tarpeellista.

65 §. Se, joka katsoo paloviranomaisen 39 §:n nojalla toimittamassa katsastuksessa evänneen hyväksymisen tai asettaneen hyväksymiselle ehtoja tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten vastaisesti, on oikeutettu saattamaan asian paikallisen palolautakunnan ratkaistavaksi.

66 §. Kauppa- ja teollisuusministeriön on pidettävä yleisimpien palavien nesteiden luetteloa, jossa muun ohella on mainittava, mihin luokkaan neste kuuluu ja onko se veteen kokonaan liukeneva vai ei. Luetteloa on pidettävä valtion julkaisutoimistossa sitä haluavien saatavana.

Jos joku haluaa luetteloon otettavaksi siinä mainitsemattoman nesteen, ilmoittakoon kirjallisesti kauppa- ja teollisuusministeriölle nesteen kaupanimen, leimahduspisteen ja veteen liukenevaisuuden sekä muut tarpeelliset tiedot, joiden perusteella nesteen luokka voidaan vaikeudetta määrätä.

67 §. Palavan nesteen valmistuksesta, varastossapidosta ja kaupasta tehtävästä elinkeinoilmoituksesta on voimassa, mitä elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa on säädetty.

68 §. Katsastus, jonka poliisi- tai paloviranomainen tämän asetuksen nojalla hakijan pyynnöstä suorittaa, on toimitettava hakijan tai hänen valtuuttamansa saapuvilla ollesse.

69 §. Palavan nesteen valmistuspaikassa ja yli 100 000 litran varastossa on tämä asetus ja sen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta annetut kauppa- ja teollisuusministeriön päätökset pidettävä nähtävinä.

70 §. Jos tämän asetuksen noudattaminen jossakin tapauksessa tuottaa suhteettoman suuria kustannuksia tai huomattavaa hankaluutta ja jos tarkoitettu turvallisuus voidaan muulla tavoin saavuttaa tahi milloin yleisen edun katsotaan sitä vaativan, voi kauppa- ja teollisuusministeriö hakemuksesta myöntää tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia asetuksen säännöksistä.

71 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kauppalasta, ei koske kauppalaa, joka ei ole eri kunta.

72 §. Tämän asetuksen säännökset palavan nesteen valmistuksesta ja teknillisestä käytöstä eivät koske korkeakoulujen eivätkä valtion perustamia tai avustamia tutkimuslaboratorioita.

73 §. Tämän asetuksen säännökset luvan hakemisesta, katsastuksesta ja valvonnasta eivät koske palavan nesteen valmistus-

ta ja varastointia puolustuslaitoksen tarpeeksi sen omissa laitoksissa, vaan antaa näistä määräykset tarvittaessa puolustusministeriö.

Milloin palavaa nestettä valmistetaan puolustuslaitoksen tarpeeksi muussa kuin sen omissa laitoksessa, valvoo tältä osin tämän asetuksen noudattamista 56 §:ssä mainittujen valvontaviranomaisten sijasta puolustusministeriö.

9 L u k u.

Välittävät säännökset ja asetuksen voimaantulo.

74 §. Edellä 47 §:ssä olevia, palavan nesteen kuljettamiseen käytettävään astiaan ja säiliöön tehtäviä merkintöjä koskevia säännöksiä on sovellettava kuuden kuukauden kuluttua asetuksen voimaan tulemisesta kauppaan laskettaviin astioihin ja säiliöihin.

75 §. Ennen tämän asetuksen voimaan tulemista hyväksytyt tai aikaisemmin voimassa olleiden määräysten nojalla toimivia palavia nesteitä valmistavia tehtaita sekä näiden nesteiden käsittelylaitoksia, myymälöitä ja varastoja saadaan aikaisemmin hyväksytyssä muodossa ja laajuudessa käyttää tarkoitukseensa, vaikkeivät ne täyttäisikään tämän asetuksen vaatimuksia. Kuitenkin on 32 §:ssä tarkoitetulle vastaavalle johtajalle haettava kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulemisesta kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymistä.

Sellaisten ennen tämän asetuksen voimaan tulemista käytössä olleiden palavia nesteitä valmistavien tehtaiden tai niiden käsittelylaitosten taikka varastojen, joita tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kuljetuksesta 29 päivänä maaliskuuta 1924 annettu asetus (81/24) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen (151/32, 289/41) ei ole koskenyt, käyttämiseen on haettava lupaa tai hyväksymistä siinä järjestyksessä, kuin tässä asetuksessa on säädetty kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulemisesta.

76 §. Sen, joka ennen tämän asetuksen voimaan tulemista, on saanut tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kuljetuksesta annetun asetuksen (81/24) 7 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa, 18 §:ssä tai 24 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin tämä pykälä on 13 päivänä toukokuuta 1932 annetussa asetuksessa (151/32), tarkoitetun luvan, mutta ei vielä saman asetuksen 9 §:ssä, 12 §:n 3 momentissa, 19 §:ssä tai 24 §:n 2 momentissa tarkoitettua hyväksymistä, on saatava tässä asetuksessa säädetty hyväksyminen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulemisesta, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö hakemuksesta myönnä pitempää määräaikaa.

Tämän asetuksen voimaan tullessa viranomaisen käsiteltävänä olevaan 1 momentissa tarkoitetun luvan hakemusasiaan nähden on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä, kuitenkin siten, että mikäli hakemus jo on kuulutettu, ei uutta kuuluttamista ole toimitettava. Viranomaisen, jonka käsiteltävänä asia on, tulee siirtää se sen viranomaisen käsiteltäväksi, jolle luvan antaminen tämän asetuksen mukaan kuuluu.

77 §. Ennen tämän asetuksen voimaan tulemista käytössä olleesta tehtaasta ja työhuoneesta, jossa palavaa nestettä val-

mistetaan, samoin kuin palavan nesteiden varastosta on, jos niitä tämän asetuksen mukaan ei olisi saanut ottaa käyttöön ilman lupaa tai hyväksymistä, kirjallisesti ilmoitettava vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulemisesta luvan tai, milloin lupaa ei vaadita, hyväksymisen antavalle viranomaiselle tehdään, työhuoneen tai varaston omistaja ja sijaintipaikka sekä siinä samanaikaisesti valmistettavina tai säilytettävänä olevien palavien nesteiden enimmäismäärät ja luokat. Palavaa nestettä valmistavan tehtaan johtajasta on tehtävä ilmoitus kauppa- ja teollisuusministeriölle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulemisesta.

78 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö.

79 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1954 ja sillä kumotaan tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kuljetuksesta 29 päivänä maaliskuuta 1924 annettu asetus (81/24) sekä sen muuttamisesta 13 päivänä toukokuuta 1932 (151/32) ja 25 päivänä huhtikuuta 1941 (289/41) annetut asetukset.

66. Vientilihan pikajäädytys ja säilytysmaksut.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 26 p:ltä 1954.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä määrätä tois-
taiseksi vientilihan pikajäädytysmaksun 6 mk:ksi kilolta ja
säilytysmaksun 15 penniksi kilolta vuorokaudessa.

---

67. Väestönsuojelun yleissuunnitelman muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös elokuun 26 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 342/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:150)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä muuttanut 5 päivänä syyskuuta 1940 vahvistetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 49 §:n, sellaisena kuin se on 6 päivänä syyskuuta 1945 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, näin kuuluvaksi:

49 §. Sellaisiin uusiin taloihin ja teollisuus- ja muihin laitoksiin, joiden rakennustyöt alotetaan 1 päivän tammikuuta 1955 jälkeen, on tämän yleissuunnitelman 20 §:ssä tarkoitettujen talon väestönsuojat ja 23 §:ssä tarkoitettujen työpalkan väestönsuojat tehtävä rakennustyön yhteydessä.

Muiden tässä yleissuunnitelmassa mainittujen väestönsuojelutoimenpiteiden toteuttamisjärjestyksestä antaa määräykset sisäasiainministeriö erikseen.

**68. Eräille röntgenlääkäreille suoritettavien
palkkioiden korottaminen.**

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 1 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:39 ja 1951:115)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin sairaaloiden poliklinikoissa noudatettavaa taksaa sovellettaessa menetellään 1.10.1954 alkaen siten, että röntgenlääkärit ovat oikeutetut saamaan röntgentutkimuksista ja hoidosta vakuutusyhtiöiltä tulevan korvauksen Suomen Tapaturmavakuutuslaitosten Liiton ja Suomen Lääkäriliiton kesken sovitun tapaturmavakuutustaksan mukaisesti.

---

69. Helsingin kaupungin teurastamon yhteyteen perustetun siipikarjateurastamon hyväksymistä vientiteurastamoksi koskevan päätöksen peruuttaminen.

Maatalousministeriön eläinlääkintöosaston päätös syyskuun 17 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:88)

Maatalousministeriön eläinlääkintöosasto päätti mainittuna päivänä peruuttaa lokakuun 28 päivänä 1937 antamansa päätöksen, jolla Helsingin kaupungin teurastamon yhteyteen perustettu siipikarjateurastamo hyväksyttiin vientiteurastamoksi.

---

70. Viranhaltijoille tuleva korvaus kaupungin edustajana toimimisesta.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 23 p:ltä 1954.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että milloin kaupungin viranhaltija erityisesti valtuutettuna määrätään edustamaan kaupunkia varsinaisen virka-ajan ulkopuolella pidettävässä yhtiökokouksessa tai siihen verrattavassa muussa kokouksessa, hänellä on oikeus saada korvauksena täten suorittamastaan virkatehtävästä palkkio, joka suuruudeltaan vastaa lautakunnan jäsenen kokouspalkkiota. Palkkiota ei kuitenkaan makseta kaupunginjohtajalle eikä apulaiskaupunginjohtajille eikä myöskään milloin kaupungin edustajalle suoritetaan palkkio asianomaisen yhtiön tai yhteisön varoista.

---

71. Kaasumittarin vuokran korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 29 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:34)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaasunkuluttajan käytettäväksi luovutetun kaasumittarin vuokran 30 mk:ksi kuukaudelta kuluvan vuoden viimeisestä mittarinlukemasta alkaen.

---

72. Helsingin kaupungin yleisten töiden lautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 29 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:50, 1934:36 ja 1946:229)

1 §. Helsingin kaupungin rakennusviraston hallintoa johtaa kaupungin yleisten töiden lautakunta.

2 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemää jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitsee kaupunginvaltuusto toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitsee lautakunta tilapäisen puheenjohtajan kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi päätöksen tekoon esteetöntä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää rakennusviraston asiamies.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännösten mukaisesti.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät urakka- ja hankintasopimukset allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa kaupungininsinööri, ellei lautakunta toisin päättä.

5 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on kaupunginhallituksen määräämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen valitsemalle edustajalle lautakunnassa.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on

1) valvoa kaupungin talorakennustöiden suorittamista sekä kaupungin omistamien ja vuokraamien talojen, rakennusten ja huoneistojen kunnossapitoa, mikäli sitä ei ole annettu muun viranomaisen huoleksi,

2) valvoa kaupungin katu-, tie- ja viemäritöiden suorittamista sekä kaupungin hoidossa olevien katujen, teiden ja viemärilaitteiden kunnossapitoa, mikäli se ei kuulu muille viranomaisille;

3) valvoa kaupungin yleisten urheilualueiden ja -laitteiden rakentamista ja kunnossapitoa,

4) valvoa kaupungin hoidossa olevien katujen, teiden ja yleisten paikkojen puhtaanapitoa, mikäli se ei kuulu muille viranomaisille, sekä niiden kiinteistöjen puhtaanapitoa, joiden puhtaanapidon ottamisesta kaupungin suoritettavaksi on tehty sopimus, kuin myös jätteiden käsittelyä,

5) valvoa kaupungin yleisten puistojen ja istutusten sekä kasvihuoneiden ja taimistojen perustamista ja hoitoa, kaupungin leikkialueiden ja näiden laitteiden rakentamista ja kunnossapitoa sekä niiden istutusten hoitoa, joiden kunnossapidon ottamisesta kaupungin suoritettavaksi on tehty sopimus,

6) valvoa, että lautakunnan toimialaan kuuluvia yleisiä töitä varten myönnetty määrärahat käytetään annettujen määräysten mukaisesti,

7) vahvistaa toimialaansa kuuluvien töiden ohjelma, ellei kaupunginhallitus toisin määrää,

8) laadituttaa kohdissa 1), 2), 3) ja 5) mainittujen rakennusten, katujen, viemärien, istutusten ym. uudis- ja muutostöiden piirustukset ja kustannusarviot sekä toimittaa ne lausuntoineen kaupunginhallitukselle,

9) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sekä antaa lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista,

10) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihi rakennusviraston osastopäälliköiden omalla vastuullaan tehtävien urakoiden ja hankintojen arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämän rajan ylittävistä urakoista ja hankinnoista,

11) päättää rakennusviraston hallinnassa olevan, käytöstä poistetun irtaimen omaisuuden myymisestä,

12) päättää rakennusviraston hallinnassa olevan irtaimen omaisuuden tilapäisestä luovuttamisesta yksityisten käytettäväksi lautakunnan määräämästä korvauksesta, ellei tästä kohtuussyistä luovuta,

13) laatia kiinteistölautakuntaa ja teollisuuslaitosten lautakuntaa kuultuaan vuosittain ohjelma kaupungin katuihin ja teihin ym. alueisiin sijoitettavien johtojen rakentamiseksi,

14) teettää teollisuuslaitosten lautakunnan pyynnöstä ja sen laskuun kaupungin katuverkostossa vesi-, kaasu- ja sähköjohtojen laajentamiseen, uusimiseen ja täydentämiseen tarvittavat työt,

15) oikeuttaa rakennusviraston osastot suorittamaan yksityisille näiden tilaamat työt laskun mukaan,

16) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö- ja irtaimistoluettelojen laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja rakennusviraston johtosäännön määräyksiä sekä

17) antaa vuosittain ennen kesäkuun 15 päivää kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja rakennusviraston edellisen vuoden toiminnasta.

73. Helsingin kaupungin rakennusviraston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 29 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:51, 1934:37, 1936:61, 1937:36 ja 1946:213)

1 §. Helsingin kaupungin rakennusvirastoa johtaa yleisten töiden lautakunnan valvonnan alaisena kaupungininsinööri, jonka pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriolosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto.

Kaupungininsinöörin tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo rakennusvirastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
  - 2) huolehtia rakennusviraston teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä,
  - 3) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja rakennusviraston toimialaan kuuluvista asioista sekä huolehtia niistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta,
  - 4) valmistella sekä lautakunnan ja sen asettamien jaostojen kokouksissa esitellä rakennusvirastoa kokonaisuudessaan koskevat kuin myös periaatteellista laatua olevat asiat,
  - 5) ottaa osaa asianomaisiin kaupungin rakennusjärjestyksen edellyttämiin toimituksiin sekä niihin katselmuksiin, joihin maistraatti hänet määrää,
  - 6) toimia terveydenhoitolautakunnan itseoikeutettuna jäsenenä sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty,
  - 7) huolehtia siitä, että rakennusviraston työt suoritetaan tarkoituksenmukaisesti ja säästäväisyyttä noudattaen sekä että hankinnat suoritetaan kaupungille edullisimmalla tavalla ja että varastoja hoidetaan tarkoitustaan vastaavasti,
  - 8) valvoo rakennusviraston työkoneiston käyttöä ja viraston hallinnassa olevien rakennusten hoitoa,
  - 9) hyväksyä maksettaviksi rakennusvirastolle esitetyt laskut ja maksumääräykset sen jälkeen kun asianomainen osastopäällikkö on ne tarkastanut ja varustanut tilimerkinnällä,
  - 10) suorittaa lautakunnan antamat hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät sekä
  - 11) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä; rakennusviraston toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa kaupungin teknillisen johtajan määräämät, kaupungininsinöörin toimialaan kuuluvat muut tehtävät.
- Kaupungininsinöörin ollessa lomalla tai muuten estyneenä hoitaa hänen tehtäviään lautakunnan määräämä rakennusviraston osastopäällikkö.

2 §. Rakennusvirasto jakautuu seuraaviin osastoihin:

- 1) kansliaosastoon,
- 2) talorakennusosastoon,
- 3) katurakennusosastoon,
- 4) puhtaanapito-osastoon,
- 5) puisto-osastoon,
- 6) hankintaosastoon ja
- 7) tiliosastoon.

3 §. Kansliaosaston tehtävänä on

- 1) huolehtia lautakunnan ja sen asettamien jaostojen esityslistojen ja pöytäkirjojen laatimisesta sekä kirjeenvaihdosta,
- 2) huolehtia lautakunnan ja rakennusviraston kirjaamistehtävistä ja arkiston hoidosta,
- 3) huolehtia rakennusviraston kirjeenvaihdosta ja työläiskortistosta, mikäli sitä ei ole annettu muiden osastojen tehtäväksi,
- 4) pyynnöstä avustaa rakennusviraston muita osastoja virkasioissa sekä
- 5) huolehtia niistä muista tehtävistä, jotka lautakunta ja kaupungininsinööri antavat osaston suoritettaviksi.

4 §. Kansliaosaston päällikkönä on rakennusviraston asiamies, jonka tulee olla tuomarin virkaa varten vaadittavan tutkinnon suorittanut, ja muuna henkilökuntana kirjaaaja, toimistoapulaisia ja vahtimestari sekä kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

5 §. Asiamiehen tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa kansliaosastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) osallistua lautakunnan kokousten esityslistojen laatimiseen,
- 3) huolehtia esityslistojen ja kokouskutsujen toimittamisesta asianomaisille,
- 4) laatia pöytäkirjat lautakunnan ja sen asettamien jaostojen kokouksista sekä niiden päätöksistä aiheutuvat kirjelmät,
- 5) laatia lautakunnan toimintakertomus,
- 6) huolehtia rakennusviraston kirjeenvaihdosta, mikäli sitä ei ole annettu muiden tehtäväksi,
- 7) valvoa, että osaston asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,
- 8) avustaa rakennusviraston osastoja esitysten, lausuntojen, sopimusten ja kirjelmien laatimisessa sekä lainopillista laatua olevissa kysymyksissä sekä
- 9) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörien määräämät, asiamiehen toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

6 §. Kansliaosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää asiamies.

7 §. Talorakennusosaston tehtävänä on

- 1) seurata kaupungin talorakennustoiminnan kehitystä ja avustaa asianomaisia laitoksia ja virastoja uudisrakennusten sekä muutos-, korjaus- ja entisöimistöiden yleissuunnitelmien ja rakennusohjelmien laadinnassa,
- 2) suunnitella, suorittaa ja valvoa rakennusviraston tehtäväksi annetut talorakennus- ja sisustustyöt,

3) suorittaa kaupungin omistamien tai vuokraamien kiinteistöjen, rakennusten ja huoneistojen korjaus- ja muutostyöt, mikäli ne eivät kuulu muulle viranomaiselle sekä

4) hoitaa kaupungin hallinnassa olevia kulttuurihistoriallisesti huomattavia rakennuksia ja huoneistoja, suorittaa niissä tehtävät korjaus-, muutos- ja lisärakennustyöt sekä antaa asiantuntija-apua niiden hoidon kuulussa muulle viranomaiselle.

8 §. Talorakennusosaston päällikkönä on kaupunginarkkitehti ja muuna henkilökuntana I ja II apulaiskaupunginarkkitehti, yliarkkitehti, arkkitehteja, työpäällikkö, I koneinsinööri, rakennus- ja koneinsinöörejä, osastokamreeri, rakennusmestareita, piirtäjiä, toimistoapulaisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kaupunginarkkitehdin, apulaiskaupunginarkkitehtien, yliarkkitehdin samoinkuin muiden vakinaisten arkkitehtien pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa suoritettu arkkitehtintutkinto ja työpäällikön pätevyysvaatimuksena teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto, muiden vakinaisten rakennusinsinöörien pätevyysvaatimuksena joko teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto tai teknillisen opiston rakennusinsinööriosastossa suoritettu insinöörintutkinto, I koneinsinöörin pätevyysvaatimuksena teknillisen korkeakoulun konerakennusosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto erikoisarvosanoineen saniteettitekniikassa, muiden koneinsinöörien pätevyysvaatimuksena joko teknillisen korkeakoulun konerakennusosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto erikoisarvosanoineen saniteettitekniikassa tai teknillisessä opistossa suoritettu saniteettitekniikan insinöörintutkinto sekä rakennusmestareiden pätevyysvaatimuksena teknillisen koulun loppututkinto.

Talorakennusosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

9 §. Kaupunginarkkitehdin tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,
- 3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinööreille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,
- 4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta,
- 5) laatia rakennusvirastolle kuuluvien ja sen tehtäväksi annettujen talorakennus- ja korjaustöiden suunnitelmat kustannusarvioineen sekä valvoa näiden töiden suoritusta,
- 6) valvoa, että osaston piirustukset ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,
- 7) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus osaston talousarvioiksi seuraavaa toimintavuotta varten,
- 8) allekirjoittaa osaston kirjelmät, sen tekemät sopimukset ja laatimat muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,

9) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet,

10) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät kaupunginarkkitehdin toimialaan kuuluvat muut tehtävät,

11) antaa kiinteistötoimistolle vuosittain ennen maaliskuun 1 päivää tiedot edellisen vuoden aikana valmistuneiden uudisrakennusten sekä vanhoissa rakennuksissa suoritettujen peruskorjausten kustannuksista,

12) suorittaa hänelle julkisivupiirustusten tarkastajien johtosäännön mukaan ja terveydenhoitolautakunnan jäsenenä kuuluvat tehtävät,

13) olla kutsusta saapuvilla maistraatin ja lautakuntien kokouksissa toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä sekä

14) ottaa maistraatin määräyksestä osaa katselmuksiin ja muihin toimiin, joita kaupungin rakennusjärjestyksen määräykset voivat aiheuttaa.

10 §. I ja II apulaiskaupunginarkkitehdin tehtävänä on avustaa kaupunginarkkitehtia tämän virkatehtävien hoidossa sekä suorittaa kaupunginarkkitehdin heille antamat muut tehtävät.

Kaupunginarkkitehdin ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä hoitaa hänen virkaansa kaupungininsinöörin määräämä apulaiskaupunginarkkitehti.

11 §. Työpäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoo talorakennusosaston rakennustöiden suorittamista;

2) huolehtia osaston töihin liittyvien rakennepiirustusten laatimisesta, urakkatarjousten hankinnasta ja tarkastamisesta sekä osallistua työselitysten laatimiseen,

3) antaa hankintaosastolle tietoja talorakennusosaston tarvitsemista tarveaineista, koneista ja työvälineistä sekä

4) suorittaa kaupunginarkkitehdin hänelle antamat muut tehtävät.

12 §. I koneinsinöörin tehtävänä on

1) huolehtia osaston uudisrakennusten ja muutostöiden kone-teknillisten laitteiden suunnittelusta,

2) laatia työselitykset ja hankintaohjelmat rakennusviraston toimesta rakennettavien tai korjattavien rakennusten kone-teknillisiä laitteita varten, hankkia ja tarkastaa tarjoukset, valvoo asennustyöt ja suorittaa lopputarkastukset,

3) hoitaa kaupungin omistamien rakennusten lämpö-, ilmanvaihto- ja koneteknillisiä laitteita sekä teettää niissä tarpeelliseksi havaitut korjaus- ja muutostyöt, mikäli niiden suorittamista ei ole annettu muiden viranomaisten tehtäväksi,

4) antaa ohjeita lämmitystavasta ja tarkastaa sitä kaupungin omista laitoksissa, mikäli tätä ei ole annettu muiden viranomaisten tehtäväksi sekä

5) suorittaa kaupunginarkkitehdin hänelle antamat muut tehtävät.

13 §. Talorakennusosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginarkkitehti.

14 §. Katurakennusosaston tehtävänä on

1) suunnitella ja suorittaa sen tehtäväksi annetut katujen, teiden, viemäreiden, viemärivereden pumppu- ja puhdistuslaitosten, urheilukenttien ja -laitteiden sekä muut osaston tehtäväk-

si annetut rakennus-, korjaus- ja kunnossapitotyöt sekä huolehtia niiden yksityisten katuosuuksien kunnossapidosta, jotka kaupunki on ottanut hoitaakseen,

2) antaa asianomaisille kaupungin laitoksille tarpeelliset tiedot katujen tasaus-, päällystys- ja viemäritöiden suunnitelmista sekä määrärahojen merkitsemisestä näitä töitä varten seuraavan vuoden talousarvioehdotukseen,

3) suorittaa kaupungin teollisuuslaitosten laskuun johtoverkkojen laajentamiseen, täydentämiseen ja korjaamiseen tarvittavat kivi-, täyttämisen- ja päällystystyöt,

4) neuvotella kaupungin teollisuus- ja muiden laitosten johtajien kanssa yhteisten töiden suorittamisesta sekä

5) laatia yhdessä kiinteistötoimiston asemakaavaosaston kanssa suunnitelmat asemakaavoitettavien alueiden viemärimiseksi sekä uusien tai uusittavaksi ehdotettujen katujen tasaukseksi tarpeellisine kustannusarvioineen.

15 §. Katurakennusosaston päällikkönä on katurakennuspäällikkö ja muuna henkilökuntana apulaiskaturakennuspäällikkö, yli-insinööri, piiri-insinööri, insinööri, apulaisinsinööri, rakennus- ja konemestareita, mittausteknikoita, piirtäjiä, kemistejä, laboraattoreita, osastokamreeri, toimistoapulaisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Katurakennuspäällikön, apulaiskaturakennuspäällikön, yli-insinöörin ja piiri-insinöörin pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriolosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto, kemistien pätevyysvaatimuksena diplomi-insinöörintutkinto kemian alalla tai yliopistossa suoritettu loppututkinto kemia pääaineena, muiden insinöörin ja apulaisinsinöörin pätevyysvaatimuksena joko teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriolosastossa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto tai teknillisen opiston rakennusinsinööriolosastossa suoritettu insinöörintutkinto sekä rakennusmestareiden, konemestareiden ja mittausteknikoiden pätevyysvaatimuksena teknillisen koulun loppututkinto.

Katurakennusosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

16 §. Katurakennuspäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,

3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinöörille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,

4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntönnpanosta,

5) laatia osastolle kuuluvien ja sen tehtäväksi annettujen rakennustöiden suunnitelmat kustannusarvioineen,

6) valvoa, että osaston piirustukset ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,

7) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus osaston talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten,

8) allekirjoittaa osaston kirjelmät, sen tekemät sopimuk-

set ja laatimat muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,

9) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tosittet, ja

10) valvoo osaston rakennus-, korjaus- ja kunnossapitotöiden suorittamista,

11) osoittaa pyynnöstä, miten yksityisille kuuluvat katu- ja puutarha- ja korjaustyöt sekä kadussa suoritettavat katu- ja puutarhastyöt on suoritettava, jolloin ohjeet viimeksimainittuja töitä varten on annettava erikseen vahvistettuja määräyksiä noudattaen,

12) hyväksyy yksityisten rakennettavien likaveden puhdistuslaitosten piirustukset,

13) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät katurakennuspäällikön toimialaan kuuluvat muut tehtävät,

14) olla kutsusta saapuvilla maistraatin ja lautakuntien kokouksissa toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä sekä

15) ottaa maistraatin määräyksestä osaa katselmuksiin ja muihin toimituksiin, joita kaupungin rakennusjärjestyksen määräykset voivat aiheuttaa.

17 §. Apulaiskaturakennuspäällikön tehtävänä on avustaa katurakennuspäällikköä tämän virkatehtävien hoidossa, suorittaa katurakennuspäällikön hänelle antamat muut tehtävät sekä hoitaa katurakennuspäällikön virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä.

18 §. Katurakennusosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää katurakennuspäällikkö.

19 §. Puhtaanapito-osaston tehtävänä on

1) huolehtia kaupungille kuuluvan puhtaanapidon suorittamisesta,

2) suorittaa kiinteistönomistajien kanssa tehtyjen sopimusten perusteella heille kuuluvien katuosuuksien puhtaanapito,

3) kuljettaa jätteet niistä kiinteistöistä, joiden omistajat ovat tehneet siitä sopimuksen osaston kanssa,

4) huolehtia kaupungin yleisten mukavuuslaitosten kunnossa- ja puhtaanapidosta, ellei sitä ole annettu muiden tehtäväksi sekä

5) huolehtia lumen ja jätteiden kaatopaikkojen järjestämisestä ja kunnossapidosta kuin myös kertyneiden jätteiden käsittelystä.

20 §. Puhtaanapito-osaston päällikkönä on puhtaanapitopäällikkö ja muuna henkilökuntana apulaispuhtaanapitopäällikkö, insinöörejä, osastokamreeri, työnjohtajia, toimistoapulaisia ja muita kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Puhtaanapitopäällikön, apulaispuhtaanapitopäällikön ja insinöörin pätevyysvaatimuksena on joko teknillisessä korkeakoulussa suoritettu diplomi-insinöörintutkinto tai teknillisessä opistossa suoritettu insinöörintutkinto.

Puhtaanapito-osaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

- 21 §. Puhtaanapitopäällikön tehtävänä on
- 1) johtaa ja valvoa osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
  - 2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,
  - 3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinööreille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,
  - 4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päästösten täytöntöönpanosta,
  - 5) valvoa, että osaston piirustukset ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,
  - 6) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus osaston talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten,
  - 7) allekirjoittaa osaston kirjelmät, sen tekemät sopimukset ja laatimat muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,
  - 8) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet,
  - 9) valvoa puhtaanapitotöiden suorittamista ja huolehtia puhtaanapitotoimintaan tarvittavien rakennusten, laitosten, kaluston, työvälineiden ja koneiden asianmukaisesta hoidosta ja kunnossapidosta sekä
  - 10) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät, puhtaanapitopäällikön toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

22 §. Apulaispuhtaanapitopäällikön tehtävänä on avustaa puhtaanapitopäällikköä tämän virkatehtävien hoidossa, suorittaa puhtaanapitopäällikön hänelle antamat muut tehtävät sekä hoitaa puhtaanapitopäällikön virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä.

23 §. Puhtaanapito-osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää puhtaanapitopäällikkö.

24 §. Puisto-osaston tehtävänä on

- 1) suunnitella ja suorittaa rakennusviraston tehtäväksi annetut puistojen ja istutusten perustamis- ja uudistustyöt,
- 2) hoitaa kaupungin yleisiä puistoja, kasvihuoneita ja taimistoja sekä leikkikenttiä niihin kuuluvine laitteineen, kahluu- ja koristelammikoita, veistoksia sekä niitä valtion, seurakuntain ja yksityisten kiinteistöjen istutuksia, jotka kaupunki on ottanut hoitaakseen, kuin myös suorittaa muita osaston tehtäväksi annettuja kunnossapitotöitä sekä
- 3) hoitaa niitä kaupungin omistamia alueita, jotka asema-kaavassa on varattu puistoksi ja jotka kaupunginhallitus on luovuttanut puisto-osaston hoitoon.

25 §. Puisto-osaston päällikkönä on kaupunginpuutarhuri ja muuna henkilökuntana apulaiskaupunginpuutarhuri, työnjohtajien esimies, puutarhureita, toimistoapulaisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kaupunginpuutarhurin ja apulaiskaupunginpuutarhurin pätevyysvaatimuksena on puutarhaopiston kurssi.

Puisto-osaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

26 §. Kaupunginpuutarhurin tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoo osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,
- 3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinöörille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,
- 4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta,
- 5) valvoo, että osaston piirustukset ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,
- 6) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus osaston talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten,
- 7) allekirjoittaa osaston kirjelmät, sen tekemät sopimukset ja laatimat muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,
- 8) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet,
- 9) laatia puisto-osastolla suoritettavien uudistoiden suunnitelmat kustannusarvioineen ja valvoo näiden töiden suorittamista sekä
- 10) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät, kaupunginpuutarhurin toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

27 §: Apulaiskaupunginpuutarhurin tehtävänä on avustaa kaupunginpuutarhuria tämän virkatehtävien hoidossa, suorittaa kaupunginpuutarhurin hänelle antamat muut tehtävät sekä hoitaa kaupunginpuutarhurin virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä.

28 §. Puisto-osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginpuutarhuri.

29 §. Hankintaosaston tehtävänä on

- 1) hoitaa rakennusviraston hankinta-, varastoimis- ja työpajatoimintaa,
- 2) suorittaa rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston tarvitsemien rakennusaineiden, käyttötarvikkeiden, työkalujen, kuljetusvälineiden ja työkalujen hankinnat, mikäli niitä ei ole annettu muiden tehtäväksi ja kaupunginhalituksen erikseen määräämät yhteishankinnat kaupungin muille virastoille ja laitoksille sekä
- 3) hoitaa ja kunnossapitää rakennusviraston koneet ja työvälineet sekä kuljetus- ja muu kalusto, ellei sitä ole annettu muiden tehtäväksi.

30 §. Hankintaosaston päällikkönä on hankintapäällikkö ja muuna henkilökuntana apulais-hankintapäällikkö, osastokamreeri, työpajainsinööri, apulaisinsinööri, varastonhoitaja, apulaisvarastonhoitaja, inventoija ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Hankintapäällikön ja apulais-hankintapäällikön pätevyysvaatimuksena on viran hoidon edellyttämä kaupallinen tai teknillinen koulutus ja käytännöllinen kokemus sekä työpajainsinöörin ja apulaisinsinöörin pätevyysvaatimuksena teknillisen kor-

keakoulun konerakennusosastossa suoritettu diplomi-insinööri-tutkinto tai teknillisessä opistossa suoritettu koneinsinööri-tutkinto.

Hankintaosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

31 §. Hankintapäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa,
2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,

3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinööreille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,

4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntönpainosta,

5) valvoa, että osaston piirustukset ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,

6) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus osaston talousarvioiksi seuraavaa toimintavuotta varten,

7) allekirjoittaa osaston kirjelmät, sen tekemät sopimukset ja laatimat muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,

8) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut osaston tileihin kuuluvat tositteet,

9) päättää rakennusaineiden, käyttötarvikkeiden, koneiden, työvälineiden, kuljetus- ja muun kaluston ostamisesta, joiden arvo tai määrä kerrallaan ei ylitä lautakunnan vahvistamaa ylintä rajaa,

10) neuvoteltuaan kaupungininsinöörin ja tarvittaessa asianomaisten osastopäälliköiden kanssa tehdä lautakunnalle esityksiä sellaisten edellisessä kohdassa mainittujen tavarain ostamisesta, joiden arvo tai määrä ylittää lautakunnan vahvistaman ylimmän rajan,

11) neuvoteltuaan kaupungininsinöörin ja tarvittaessa asianomaisten osastopäälliköiden kanssa päättää osaston hallinnassa olevan irtaimen omaisuuden tilapäisestä luovuttamisesta kaupungin muiden virastojen ja laitosten käytettäväksi sovittavaa korvausta vastaan,

12) huolehtia, että rakennusviraston koneet, työvälineet, kuljetus- ja muu kalusto sekä rakennusaine- ja tarvikevarastot luetteloidaan ja hoidetaan sekä että hankinnat ja myynnit suoritetaan voimassaolevien määräysten ja tehtyjen päätösten mukaisesti, kuin myös

13) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät hankintapäällikön toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

32 §. Apulaishankintapäällikön tehtävänä on avustaa hankintapäällikköä tämän virkatehtävien hoidossa, suorittaa hankintapäällikön hänelle antamat muut tehtävät sekä hoitaa hankintapäällikön virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä.

33 §. Työpajainsinöörin tehtävänä on

1) johtaa työpajan toimintaa ja järjestää sen työt,
2) valvoa koneiden hoitoa rakennusviraston työpaikoilla,
3) tehdä hankintapäällikölle tarpeelliseksi katsomiaan esityksiä työpajan kehittämisestä ja sisäisestä järjestelystä,

4) hankintapäällikön kanssa neuvotella koneiden, kuljetusvälineiden ja muun kaluston korjauksista sekä uusien työvälineiden valmistamisesta,

5) tarkastaa työpajan palkkalistat ja laskut sekä

6) suorittaa hankintapäällikön määräämät, työpajainsinöörin toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

34 §. Hankintaosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää hankintapäällikkö.

35 §. Tiliosaston tehtävänä on kaupungin tilisäännön ja tämän johtosäännön määräyksiä noudattaen kaupungininsinöörin valvonnan alaisena hoitaa lautakunnan ja rakennusviraston tieljiä, mikäli se ei kuulu muulle virenomaiselle.

Tiliosaston kassavirastona on rahatoimisto.

36 §. Tiliosaston päällikkönä on kamreeri ja muuna henkilökuntana pääkirjanpitäjä, kirjanpitäjä, kassanhoitaja, toimistoapulaisia ja kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

Lisäksi voidaan määrärahojen puitteissa ottaa tilapäisiä viranhaltijoita.

Kamreerin pätevyysvaatimuksena on kauppa- ja korkeakoulun tai muun korkeakoulun vastaava loppututkinto.

Tiliosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta.

37 §. Kamreerin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa osastoa ja sen henkilökunnan toimintaa, 2) valmistella ja esitellä osaston toimialaan kuuluvat asiat,

3) tehdä lautakunnalle ja kaupungininsinööreille esityksiä osaston toimialaan kuuluvista asioista ja antaa niistä lausuntoja,

4) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta,

5) valvoa, että osastolle uskotut rahavarat, arvopaperit ja asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,

6) laatia ja antaa lautakunnalle määräämisenä ehdotus talousarvioksi seuraavaa toimintavuotta varten,

7) allekirjoittaa osaston kirjelmät ja muut asiakirjat sekä varmentaa ne asiakirjat, jotka kaupungininsinööri osaston toimialaa koskevissa asioissa allekirjoittaa,

8) valvoa lautakunnalle ja rakennusvirastolle myönnettyjen määrärahojen käyttöä,

9) antaa lukumääräykset sekä tiliteknillisesti tarkastaa veloittukset, laskut ja muut maksuasiakirjat,

10) antaa rahatoimistolle vuosittain kaupungin tilinpäätösten varten tarvittavat tiedot sekä

11) suorittaa lautakunnan ja kaupungininsinöörin määräämät, kamreerin toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

38 §. Pääkirjanpitäjän tehtävänä on

1) hoitaa rakennusviraston kirjanpito kamreerin ohjeiden mukaan sekä

2) avustaa kamreeria tämän virkatehtävien hoidossa, suorittaa kamreerin hänelle antamat muut tehtävät ja hoitaa kamreerin virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä.

39 §. Tiliosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää kamreeri.

40 §. Kaupungininsinöörin valitsee kaupunginvaltuusto lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Rakennusviraston osastojen päälliköt valitsee kaupunginhalitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa sekä muut vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat lautakunta.

Työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ottaa kaupungininsinööri tai hänen määräämänsä viranhaltija.

Työntekijät ottaa asianomainen osastopäällikkö tai hänen määräämänsä viranhaltija.

**74. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttö-
kustannuksiin annettavasta valtionavusta.**

Annettu lokakuun 8 päivä 1954.
(Suomen as.-kok. 368/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:81)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momentin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttö-kustannuksiin annetaan valtionapua 360 markkaa hoitopäivää kohti.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1954 lukien ja sillä kumotaan keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta 16 päivänä lokakuuta 1953 annettu asetusta (401/53).

---

75. Virkasäännön 22 ja 36 §:n täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 20 piltä 1954.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä täydentää virkasääntöä lisäämällä sen 22 §:ään uuden 6 momentin ja 36 §:ään uuden 5 momentin seuraavasti:

22 §. - - - - -

Palkkiovirkaan kuuluvien tehtävien suorittamista varten otetun tilapäisen sijaisen sijaispalkkio on määriteltävä todella suoritettavien tehtävien perusteella ja sellaisenaan vähennettävä palkkioviran haltijan varsinaisesta palkkiosta.

36 §. - - - - -

Palkkioviran sekä muun palkkioluontoisen virkasuhteen haltijan oikeus vuosilomaan tai vuosilomakorvaukseen määräytyy vuosilomalain mukaisesti.

76. Viranhaltijain eläkesäännön 3 §:n täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 20 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:79)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä tehdä viranhaltijain eläkesäännön 3 §:n 2 momenttiin seuraavan lisäyksen:

3 §. - - - - - . Niinikään on viranhaltijan eläkkeeseen oikeuttavaan palvelusaikaan laskettava se aika, jonka hän on ollut sotapalveluksessa varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta tai työpalveluksessa puolustuslaitoksen, valtion tai kunnan alaisessa työssä.

---

77. Työntekijäin eläkesäännön 3 §:n täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 20 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:80)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä tehdä työntekijäin eläkesäännön 3 §:n 2 momenttiin seuraavan lisäyksen:

3 §. - - - - - . Niinkään on työntekijän eläkkeeseen oikeuttavaan palvelusaikaan laskettava se aika, jonka hän on ollut sotapalveluksessa varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta tai työpalveluksessa puolustuslaitoksen, valtion tai kunnan alaisessa työssä.

---

78. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä.

Annettu lokakuun 29 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 391/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:99, 1949:79 ja 1953:114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annettu laki (544/48), sen 2 ja 9 § sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä syyskuuta 1949 annetussa laissa (618/49), on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1955 saman vuoden loppuun.

**79. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta
annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.**

Annettu lokakuun 29 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 392/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:113)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annettu laki (635/50) on edelleen voimassa vuoden 1955 loppuun. Sanottua lakia on vuoden 1955 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään lain voimassaoloajalta.

---

80. Palojärjestyksen muutos.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama lokakuun 15 p:nä 1954.
(Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 1 p:ltä 1954)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:17 ja 1946:167)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston syyskuun 1 päivänä 1954 tekemän päätöksen, jonka mukaan heinäkuun 2 päivänä 1940 vahvistetun Helsingin kaupungin palojärjestyksen 12-15, 19 ja 20 §:t muutettiin seuraavasti:

12 §. Tulisijalla varustetussa rakennuksessa tulee olla turvallinen pääsy katolle ja siellä jokaisen nuohottavan hormin tai hormiryhmän luo sekä mahdollisuus nuohoustyön turvalliseen suorittamiseen.

Puurakennuksessa tulee olla ulkopuolinen pääsy katolle ja kivirakennuksessa paloluukku sekä lisäksi joko palotikkaat tai porras huoneesta käsin tahi muuten ullakosta tehokkaasti eristetty pääsymahdollisuus katolle.

13 §. Ellei talossa ole vesijohtoa, pihakaivoa tai muuta vedenottopaikkaa, on siinä lämpimänä vuodenaikana pidettävä vedellä täytetty palovesitynyri.

Jos vesijohdon toiminta on poikkeuksellisesti keskeytyksissä tai vaarassa keskeytyä, voi palopäällikkö velvoittaa pitämään sammutusvettä joko yhteen tai useampaan paikkaan sijoitettuna.

14 §. Rakennukseen kuuluvista vesiposteista tai muista palosuojelulaitteista määrätään rakennusluvan yhteydessä.

Vesipostissa tulee olla 2 tuuman normaaliliitin. Sisävesipostissa tulee lisäksi olla pienoishanalla varustettu koettelukansi. Jos sisävesiposteja on kaksi tai useampia, voi niillä olla yhteinen koettelukansi.

15 §. Missä huoneiston käytön laatu tai muut olosuhteet niin vaativat, on huoneistossa pidettävä yhdessä tai useammassa paikassa vedellä täytetty ruostumattomasta aineesta tehty sankoruisku tai vesijohdon hanan tai vedellä täytetyn palovesitynyrin läheisyyteen sijoitettuna kaksi tavallista punaiseksi maalattua vesisankoa.

Vaadittaessa on pidettävä valmiina myös letkut suljettavine suihkuputkineen joko vesipostien luona tai muussa määrätysessä paikassa.

Erikoistapauksissa on pidettävä käyttövalmiina niihin soveltuva palokalustoa tai muita turvalaitteita.

Kiinteistössä olevan sammutuskaluston laadusta, sijoituksesta ja merkittävyydestä määrää palotarkastusta toimittava viranomais- tai erimielisyyden sattuessa maistraatti.

19 §. Puurakennuksessa tulee jokaisesta huoneistosta tai erillisestä huoneesta olla kaksi turvallista poistumismahdollisuutta. Toiseksi poistumismahdollisuudeksi voidaan katsoa myös hyppäys enintään 3.5 metrin korkeudesta, jos alastulopaikka on tasainen ja pehmeä, mutta ei köysitikkaita, pelastusköytä tai muuta niihin verrattavaa laitetta.

Jos huoneisto on 24 metriä korkeammassa rakennuksessa eikä ainoa porrashuone ole savuvarmasti eristetty huoneistoista, tulee kustakin sellaisesta huoneistosta olla välitön pääsy parvekkeelle ja siitä turvallinen pääsytie ainakin toisen kerroksen korkeudelle saakka.

Alastulotienä parvekkeelta voidaan asuintalossa käyttää myös kiintotikkaita ehdolla; että ne päättyvät kerroksittain.

20 §. Sairaalassa, lasten- tai vanhainkodissa, kirkossa, koulussa, kokoushuoneessa, teatterissa, suurmyymälässä, tehtaassa ja muussa niihin verrattavassa paikassa tulee poistumistietä sulkevien ovien aueta ulospäin. Nämä ovet eivät saa olla suljettuja sellaisilla lukko- tai muilla laitteilla, jotka tungoksessa voivat estää ovien nopean avaamisen sisäpuolelta. Kaksipuolisten ovien vastapuolikkaissa ei saa olla syrjäsalpaa.

Tällaisessa huoneistossa tulee olla vähintään kaksi toisistaan tehokkaasti eristettyä turvallista poistumistietä. Sellaiseksi ei katsota pyöröovea, hissiä, tikkaita eikä myöskään portaita, joiden kaltevuus on suurempi kuin Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen 60 §:n e ja f kohdat määräävät.

---

81. Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem-nimisen säätiön palveluksessa olevien talonmiesten eläke-etujen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 1 p:ltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem-nimisen säätiön palveluksessa olevien talonmiesten eläke-edut järjestetään yhdenmukaisiksi vastaavassa asemassa suoranaisesti kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden eläke-etujen kanssa, sekä että kaupunki maksaa mainitut eläkkeet.

---

82. Helsingin kaupungin kunnalliskodin järjestys-
säännön muutos.

Huoltolautakunnan vahvistama syyskuun 13 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:136)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä, että tammikuun 31 päivänä 1938 vahvistetun kunnalliskodin järjestyssäännön 3 §:n 2 ja 3 kohta muutetaan siten, että hoidokki saa pitää hallussaan korkeintaan 5 000 mk.

---

83. Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatuserälaissa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 14 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:132, 1948:44 ja 1953:95)

1 §. Helsingin kaupungin palveluksessa olleen viranhaltijan tai työntekijän tahi eläkkeensaajan kuoltua maksetaan sen mukaan kuin tässä leskieläke- ja kasvatuserälaissa määrätään eläkettä hänen naispuoliselle tai kuolemantapauksen sattuessa pysyväisesti työkyvyttömälle miespuoliselle leskelleen ja kasvatuserälasta vainajan lapselle, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta

Lisäksi saa kasvatuserälasta nauttinut henkilö, joka 18 vuotta täyttäessään ei pysyväsien taudin tai ruumiinvian takia kykene itseään elättämään ja jolla todistettavasti ei ole muita varoja elatukseensa, 18 vuotta täytettyäänkin edelleen nauttia kasvatuserälasta suuruista eläkettä niin kauan kuin sellaista tilaa kestää.

Lapsena tämän säännön mukaan pidetään myös lapsipuolte, otolasta ja sellaista avioliiton ulkopuolella syntyneitä lasta, jonka vainaja oli laillisesti tunnustanut omakseen tai johon nähden vainajan elatusvelvollisuus on oikeuden päätöksellä tai sopimuksella vahvistettu; niin ikään kasvattilasta, jota vainaja on korvauksetta huoltanut vähintään 5 vuotta ennen kuolemaansa

2 §. Eläkkeen ja kasvatuserälasta suorittamisen yleisenä edellytyksenä on, että 1 §:ssä tarkoitettulla viranhaltijalla tai työntekijällä tahi eläkkeensaajalla oli ollut vähintään se määrä palvelusvuosia, joka kaupungin viranhaltijain tai työntekijain eläkesäännön mukaan on eläkkeen saamisen edellytyksenä, tahi eläkesäännön mukainen eläke.

Edellä 1 mom:ssa mainitut rajoitukset eivät kuitenkaan koske kasvatuserälasta.

3 §. Eläkettä tai kasvatuserälasta ei makseta

1) leskelle, jonka avioliitto viranhaltijan tai työntekijän tahi eläkkeensaajan kanssa ei ole kestänyt kolme vuotta tai jonka puoliso avioliittoa solmittaessa oli täyttänyt viisikymmentäviisi vuotta,

2) leskelle, joka on solminut avioliiton,

3) entiselle aviopuolisolle,

4) henkilölle, joka on pysyväisesti muuttanut ulkomaille ja ollut siellä yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta.

Kasvatuserälasta ei makseta otolapselle, ellei häntä ole laillisesti otettu otolapseksi vähintään kolme vuotta ennen kasvatuserälasta kuolemaa ja ennenkuin tämä täytti viisikymmentä vuotta.

4 §. Leskelle suorittettavan eläkkeen määrä on viisikymmentä prosenttia ja kullekin lapselle suorittettavan kasvatuserälasta määrä kymmenen prosenttia siitä määrästä, jonka vainaja

sai tai jonka saamiseen hänellä olisi ollut oikeus, jos hän olisi siirtynyt eläkkeelle siinä iässä, jolloin hän kuoli. Kasvatustavustuksen perusteena on kuitenkin aina vähintään 20 000 mk:n perusmääräinen kuukausieläke. Leskieläke ja kasvatustavustus taikka kasvatustavustukset yhteensä eivät saa nousta yli vainajan täyden eläkkeen määrän.

Lapsi, jolle tämän säännön määräysten perusteella tulisi kasvatustavustus useamman henkilön jälkeen, on oikeutettu vain siihen kasvatustavustukseen, joka hänelle on edullisempi. Avioliiton ulkopuolella syntyneelle 1 §:n 3 mom:ssa tarkoitetulle lapselle suoritettava kasvatustavustus ei saa ylittää oikeuden päätöksellä tai sopimuksella vahvistettua elatusavun määrää.

Jos leski elää ja kasvatustavustuksen saajia on niin monta, että leskieläkkeen ja kasvatustavustuksen yhteinen määrä ylittäisi 1 momentissa mainitun enimmäismäärän, on kasvatustavustuksen osalle tuleva osuus jaettava tasan kasvatustavustuksien saajien kesken.

Jos lasten molemmat vanhemmat ovat kuolleet tai naimaton äiti, jolla on avioliiton ulkopuolella syntyneitä tunnustamattomia lapsia, on kuollut, on kasvatustavustuksen määrä yhdeltä lapselta kaksikolmasosaa leskieläkkeestä, kahdelta lapselta leskieläkkeen määrä kokonaisuudessaan ja kultakin seuraavalta lapselta 1 mom:ssa mainittu määrä. Jos kasvatustavustuksen saajia on useampia kuin yksi, on kasvatustavustusten yhteinen määrä, joka ei saa nousta 1 mom:ssa mainittua määrää suuremmaksi, jaettava tasan kasvatustavustuksen saajien kesken.

Tämän säännön mukaan leskieläkkeen saamiseen oikeutettu henkilö, jolle kaupunki viranhaltijain tai työntekijäin eläkesäännön mukaan on myöntänyt eläkkeen, saa kaupungilta enintään niin suuren leskieläkkeen, että eläkkeiden yhteismäärä nousee sen täyden eläkkeen määrään, jonka mukaisesti ensiksi mainittu eläke on laskettu. Mikäli leskieläkkeen määrä ylittää edellä mainitun varsinaisen eläkkeen, maksetaan kuitenkin erotus leskieläkkeestä.

5 §. Jos niitä palkkaetuja, joiden perusteella leskieläke tai kasvatustavustus on laskettu, rahanarvon muuttumisen vuoksi yleisen palkkajärjestelyn yhteydessä on korotettu, on leskieläke ja kasvatustavustus täten toimitetun krotuksen mukaisesti nostettava. Jos palkannauttijalle suoritetaan kalliinajanlisäystä tai muuta siihen verrattavaa palkkauksen lisäystä, on vastaava lisäys leskieläkkeen ja kasvatustavustuksen määrään tehtävä.

6 §. Jos viranhaltija tai työntekijä kuolee kaupungin työssä tai virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai työstä aiheutuneen sairauden johdosta, määrätään leskieläke ja kasvatustavustus vainajan palkkaa vastaavasta täydestä eläkkeestä.

Sairaus katsotaan virantoimituksesta ja kaupungin työstä aiheutuneeksi, jos todennäköisillä syillä voidaan todeta virantoimitukseen tai työhön liittyneiden olosuhteiden aiheuttaneen sairastumisen.

Jos leski ja lapset tulevat saamaan tapaturman tai sairauden johdosta kaupungin ottaman tapaturmavakuutuksen nojalla jatkuvaa huoltoeläkettä vakuutusyhtiöltä tai kaupungin kustan-

tamaa elinkorkoa tai muuta korvausta, suoritetaan eläkkeenä ja kasvatustaloustuksina vain se erotus, millä tämän säännön mukainen eläke ja kasvatustaloustus ylittävät sanotun huoltoeläkkeen, elinkoron tai muun korvauksen.

Jos viranhaltija tai työntekijä on kaupungin palveluksessa itse tahallisesti tai törkeällä huolimattomuudellaan aiheuttanut kuolemaan johtaneen tapaturman tai sairauden, voidaan leskelle muuten tulevaa eläkettä, jollei sitä voida myöntää vainajan palvelusvuosien perusteella hankkiman eläkeoikeuden nojalla, harkinnan mukaan alentaa, ei kuitenkaan pienemmäksi kuin kymmentä palvelusvuotta vastaavaksi.

7 §. Eläkkeen tai kasvatustaloustuksen saajalle, joka on tuomittu rangaistuslaitokseen kärsimään vapausrangaistusta tai määrätty pantavaksi työ-, kasvatustaloustus- tai pakkotyölaitokseen, ei tällaisessa laitoksessa olon ajalta, mikäli se on kestänyt vähintään kuukauden, makseta eläkettä eikä kasvatustaloustusta. Eläkkeen tai kasvatustaloustuksen pidättäminen alkaa tai lakkaa lähinnä sen jälkeisen kuukauden alusta, jona vapausrangaistus tai laitoksessa olo on alkanut tai päättynyt.

Jos vapausrangaistukseen tuomittu tai 1 mom:ssa tarkoitettuun laitokseen määrätty eläkkeensaaja on velvollinen elättämään omaisiaan, palkkalautakunta voi päättää, että eläke on joko kokonaan tai osaksi maksettava mainituille henkilöille, jos nämä muussa tapauksessa joutuisivat kärsimään puutetta.

8 §. Tässä leskieläke- ja kasvatustaloustuslainsäädännössä tarkoitettua eläkettä ja kasvatustaloustusta on anottava kirjallisesti palkkalautakunnalta, ja on anomus jätettävä sille virastolle tai laitokselle, jonka alainen vainaja oli.

Jos eläkkeeseen tai kasvatustaloustukseen oikeutettu henkilö on anonut sitä välittömästi tai viimeistään kuuden kuukauden kuluessa kuolemantapauksen jälkeen, alkaa oikeus eläkkeen saamiseen siitä ajankohdasta, jolloin vainajan oikeus palkan tai eläkkeen saamiseen kuoleman johdosta päättyi.

Jos eläkettä tai kasvatustaloustusta ei ole anottu 2 mom:ssa määrätyn määräajan kuluessa, eikä laillista estettä ole näytetty, alkaa oikeus eläkkeen tai kasvatustaloustuksen saamiseen hakemuksen jättämispäivää seuraavan kuukauden alusta.

9 §. Hakemukseen on liitettävä asianomaisen viranomaisen antama vainajaa koskeva sukuselvitys, sekä selvitys niistä palvelusvuosista, jotka olisivat oikeuttaneet vainajan saamaan kaupungilta eläkettä sekä ne muut asiakirjat, joihin hakija haluaa vedota. Mikäli eläkkeeseen tai kasvatustaloustukseen vaikuttavissa eläkkeen tai kasvatustaloustuksen saajan olosuhteissa tapahtuu muutoksia, on hän velvollinen vaadittaessa esittämään niistä selvityksen palkkalautakunnalle.

10 §. Eläkeoikeuden ja oikeuden kasvatustaloustuksen saamiseen tutkii ja ratkaisee asianomaisen viraston tai laitoksen esityksestä palkkalautakunta.

11 §. Eläke ja kasvatustaloustus maksetaan kaupungin rahatoimiston määräämällä tavalla.

Eläkkeen tai kasvatustaloustuksen saaja on velvollinen, ennenkuin eläke tai kasvatustaloustus hänelle maksetaan, esittämään sen selvityksen, jota rahatoimisto pitää tarpeellisena.

12 §. Eläke tai kasvatusavustus maksetaan kuukausittain täysin kymmenmarkoin. Ellei eläkkeen tai kasvatusavustuksen määrä sellaiseen pääty, se on korotettava lähinnä suurempaan kymmenmarkkaan.

Eläke tai kasvatusavustus suoritetaan sen kuukauden loppuun, jonka aikana eläkkeen tai kasvatusavustuksen saaja on kuollut tai solminut avioliiton tahi tullut olleeksi 3 §:n 1 mom:n 4 kohdassa mainitun ajan pysyväisesti ulkomailla.

Viimeinen kasvatusavustus suoritetaan siltä kuukaudelta, jonka aikana kasvatusavustuksen saaja on kuollut tahi solminut avioliiton tahi 1 §:n 2 mom:ssa mainittu tilanne on päättynyt.

13 §. Tämän leskieläke- ja kasvatusapuasäännön määräykset ovat voimassa, mikäli laki tahi asetukset eivät toisin määrää.

14 §. Tämä leskieläke- ja kasvatusapuasääntö, jolla ei rajoiteta kaupunginvaltuuston oikeutta ylimääräisen eläkkeen myöntämiseen leskelle tai lapsille, tulee voimaan ajankohtana, jonka kaupunginvaltuusto erikseen päättää.

Kaupunginvaltuusto päätti:
että Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassaa kehoitetaan muuttamaan sääntönsä siten, että siitä muodostuu suljettu kassa, johon ei hyväksytä uusia jäseniä;
että leskieläke- ja kasvatusapuasääntö tulee sovellettavaksi siitä ajankohdasta lukien, jolloin edellisessä kohdassa tarkoitettu sääntöjen muutos astuu voimaan, kuitenkin niin, ettei sitä sovelleta säännön voimaan tullessa leski- ja orpoeläkekassan jäseninä oleviin henkilöihin, ennenkuin he ovat eronneet kassasta ja kassan jäsenyyteen perustuva eläkeoikeus on heidän kohdaltaan lakannut olemasta voimassa ja he ovat sitoutuneet luovuttamaan Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassassa olevan rahasto-osuutensa kaupungille, jolloin kaupunki sitoutuu lisäksi takaamaan heille vähintään niin suuren eläkkeen kuin heidän rahasto-osuutensa edellyttää. Leskieläke- ja kasvatusapuasääntöä sovelletaan myöskin niissä tapauksissa, jolloin Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan hallitus on kaupunginvaltuuston 25.8.1954 hyväksymän kassan sääntöjen 4 §:n 2 momentin perusteella todennut kassan jäsenyyteen perustuvan eläkeoikeuden lakaneen olemasta voimassa. Tällöin kaupunki sitoutuu takaamaan sääntöjen edellä sanotussa kohdassa tarkoitetuille henkilöille vähintään niin suuren eläkkeen kuin Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassa olisi sääntöjensä mukaan velvollinen suorittamaan, kuitenkin edellyttäen, että he eivät kohdistaisi leski- ja orpoeläkekassaan mitään vaatimuksia. Kassan on tässä tapauksessa siirrettävä asianomaisen rahasto-osuus kaupungille.

että leskieläke- ja kasvatusapuasäännön mukainen eläke tai kasvatusavustus myönnetään vuoden kuluessa säännön voimaantuloa tehtävästä anomuksesta myös sellaisille ennen säännön voimaantuloa kuolleiden viranhaltijain ja työntekijäin leskille ja lapsille, jotka nauttivat eläkettä Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta, pidättämällä kuitenkin kaupungille kassan maksaman eläkkeen ja kaupunginvaltuuston asianomaiselle ehkä myöntämän ylimääräisen eläkkeen määrät sekä soveltamalla eläkkeen tai kasvatusavustuksen yleisiin edellytyksiin näiden sen eläkesäännön määräyksiä, joka oli voimassa viranhaltijan tai työntekijän kuollessa tai siirtymässä eläkkeelle. *Kaupunginvaltuusto 14/4 ja 1/12 1954.*

84. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama lokakuun 11 p:nä 1954.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 25 p:nä 1954)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:132)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston elokuun 25 päivänä 1954 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 30 päivänä 1946 vahvistettujen leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen 3 ja 4 § päätettiin muuttaa seuraavasti:

3 §. Eläkekassan jäseneksi on, ennenkuin se on 4 momentin määräämässä ajassa muodostunut suljetuksi, oikeutettu liitty-mään jokainen Helsingin kaupungin palveluksessa oleva 21 vuot-ta täyttänyt viranhaltija ja työntekijä, jonka toimi ei ole sivutoimi tai joka ei kuulu sellaiseen eläkekassaan, mille me-neviin maksuihin kaupunki on osallistunut, eikä asianomainen ole kaupunginvaltuuston päättämällä tavalla osaltaan näitä maksuja kaupungille korvannut.

Jos on pelättävissä, että eläkekassan jäseneksi pyrkivän terveydentila on sellainen, että se voi vaikuttaa lyhentäväs-ti hänen elinikäänsä, on eläkekassan hallitus oikeutettu hyl-käämään hänen anomuksensa. Terveystilansa selvittämiseksi on hänen vaadittava esitettävä lääkärintodistus.

Jäseneksi liittymisestä on tehtävä kirjallinen ilmoitus hal-litukselle.

Eläkekassaan ei 31.12.1954 jälkeen voi liittyä uusia jäseniä.

4 §. Jäsen eroaa kassasta:

1. erottuaan kaupungin palveluksesta ilman eläkettä, mikä-li hän ei ole pyytänyt 14 §:n 1 momentin mukaisesti jatko-oi-keutta.

2. ilmoitettuaan eläkekassan hallitukselle haluavansa ero-ta, jolloin kirjallinen ilmoitus on tästä jätettävä hallituk-selle vähintään kuukautta ennen haluttua eroamispäivää.

3. ilmoitettuaan eläkekassan hallitukselle haluavansa kuu-lua kaupunginvaltuuston 14.4.1954 vahvistaman Helsingin kau-pungin leskieläke- ja kasvatuseränsä sääntöjen alaisuuteen.

Jos hallitus havaitsee kuolleen jäsenen jälkeen kassan sääntöjen mukaan määräytyvän eläkkeen siihen oikeutetulle tai oikeutetuille henkilöille leskieläke- ja kasvatuseränsä sääntöjen mukaista eläkettä ilmeisesti epäedullisemmaksi, on hallituk-sella, ellei päätöstä eläkkeen suorittamisesta ole tehty, oi-keus todeta kassan jäsenyyteen perustuvan eläkeoikeuden lakan-neen olemasta voimassa.

Hallitus voi erottaa jäsenen, joka on antanut kassalle väh-riä tietoja eläkkeeseen, maksuihin tai jäsenyysoikeuksiin vai-kuttavista seikoista.

Erottamista koskeva päätös on, ollakseen pätevä, tehtävä vähintään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun erottamisen aiheen on katsottava tulleen hallituksen tietoon.

85. Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako.

Kiinteistölautakunnan päätökset lokakuun 4 piltä ja lokakuun 11 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931:64)

Kiinteistölautakunta päätti mainittuina päivinä, että tonttijaostolla on valta:

- 1) antaa vuokralle omakoti- ja enintään 2-kerroksisten asuinrakennusten tontteja;
- 2) antaa vuokralle alueita korkeintaan 1 vuodeksi,
- 3) myöntää vuokrasopimuksissa edellytetty vuokra-ajan pidentys, kuitenkin enintään 1 vuodeksi;
- 4) myöntää vuokratonttien rakennusajan pidentys sellaisissa tapauksissa, joissa se on itse päättänyt tai olisi ollut oikeutettu kaupungin puolesta päättämään vuokrauksesta;
- 5) hyväksyä uusi vuokramies entisen tilalle niissä tapauksissa, jolloin vuokramiehellä ei ole vapaata siirto-oikeutta;
- 6) tarkastaa ja hyväksyä kaupungin vuokraamille alueille rakennettavien rakennusten piirustukset lukuunottamatta koulu- ym. yleisiä rakennuksia;
- 7) hoitaa yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahaston hallintoa ja käsitellä siihen kuuluvia erilaisia kysymyksiä;
- 8) hoitaa valtion asuntolainojen tai muiden vastaavien rakennuslainojen välittämistä ym. niihin liittyviä asioita; ja
- 9) antaa kaupungin puolesta luvat yleisten alueiden käyttöön tilapäisiä tarkoituksia varten kuten esim. ilotulituksia, kulkueiden kokoontumisia, hengellisiä kokouksia, yhteislaulutilaisuuksia ym. varten samoin kuin messu- ym. näyttelyjen järjestämiseen tähän tarkoitukseen aikaisemmin käytetyillä paikoilla;

että maatalous- ja metsäjaostolla on valta:

- 1) valvoa maatalous- ja metsäosastojen toimintaa;
  - 2) antaa ohjeita maatalous-, metsä- ja rakennustöiden suorittamisesta;
  - 3) antaa ohjeita tuotteiden ja tarvikkeiden sekä eläinten ja kaluston ostosta ja myynnistä;
  - 4) antaa ohjeita ja valtuudet rakennusten ja maiden sekä laiduntamis- ym. oikeuksien tilapäisestä vuokralle antamisesta;
  - 5) tehdä pitempiaikaisia hankinta- ja viljelyssopimuksia;
  - 6) antaa vuokralle enintään 1 vuodeksi tilanosia ja muita pienempiä alueita maatalous- ja metsäosastojen hoidossa olevilta tiloilta ja alueilta;
  - 7) antaa vuokralle kalavesia; ja
  - 8) luovuttaa jäännotto-oikeuksia maatalous- ja metsäosastojen hoitoon kuuluvilla vesillä;
- että talojaostolla on valta:

- 1) päättää kaupungin taloissa ja kalliosuojissa tehtävistä suuremmista korjauksista;
- 2) oikeuttaa talo-osasto yksityistapauksissa siirtämään varoja kiinteistölautakunnan käyttöön arvaamattomia vuokria ja vuokrankorotuksia varten myönnettyistä määrärahoista;
- 3) päättää talo-osaston toimialaan kuuluvista huomattavammista hankinnoista;
- 4) ratkaista talo-osastolla esiintyvät työntekijäin palkkasuhteet;
- 5) antaa vuokralle kaupungin hallinmyymälöitä kiinteistölautakunnan vahvistamia vuokria noudattaen;
- 6) myöntää lupia tilapäisten ilmoitusten ja tiedonantojen asettamiseen yleisille paikoille sekä niiden kiinnittämiseen kaupungin omaisuuteen;
- 7) myöntää tilapäisiä lupia suurempien juhlien ja kilpailujen yhteydessä tapahtuvan valmiin ravinnon, virvokkeiden, virvoitusjuomien, tupakan, sanomalehtien, aikakauskirjojen sekä kukkien, ilmapallojen, joulukuusien ym. myyntiin, samoin kuin kaukoputkien ja automaattisten henkilövaakojen sijoittamiseen;
- 8) myöntää lupia puhelinkioskien pystyttämiseen asemakaava-osaston hyväksymille paikoille kaupungin maalle kiinteistölautakunnan määräämin ehdoin;
- 9) antaa kaupungin muille viranomaisille kiinteistöjen, rakennusten, huoneistojen sekä asunto- ja niihin verrattavien yhtiöiden ja osuuskuntien osakkeiden ja osuusten arvoa koskevia lausuntoja; ja
- 10) käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat huoneistojen sitomista virka- tai työsuhteeseen;

että liikennejaostolla on valta päättää asioista, jotka koskevat:

  - 1) pienehköjä liikennekorokejärjestelyjä;
  - 2) liikennemerkkejä;
  - 3) pysäköintiä;
  - 4) suojateitä;
  - 5) liikenteenohjausvaloja;
  - 6) kadun tilapäistä sulkemista;
  - 7) liikennerajoituksia;
  - 8) rautateiden tasoristeysten turvalaitteita;
  - 9) vuokra-auto- ja ajuriasemia;
  - 10) linja-auto- ja raitiotieliikenteen pysäkkien ja liikennekioskien sijoitusta;
  - 11) katujen luokitusta kunnossapitoa varten;
  - 12) tienviittoja sekä
  - 13) luvan myöntämistä polkupyörätelineitten pystyttämiseen kaupungin kaduille ja yleisille paikoille.

86. Sähkötariffi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 20 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:196)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä sosiaalimi-
nisteriön 2.10.1954 tekemän päätöksen mukaisesti sähkölaitok-
sen uudet sähkömyyntitariffit sovellettaviksi siihen kulutuk-
seen, jonka laskutus tapahtuu 26.8.1954 tai sen jälkeen, ei
kuitenkaan ennen 1.5.1954 tapahtuneeseen kulutukseen:

T a r i f f i.

Pienkulutus:

Valaistus-	(301) A	15:- mk/kWh
Seka-	(302) B	13:- " "
Yleis- (ent. koti- talous-)	(304) EF	
Perusmaksu		600:- mk/ty.v
Kulutuskasvu	F	6:- "/kWh
Teho-	Hb, Hc	
Pätötehomaksu	H	9 500:- mk/kWh.v
Kulutuskasvu	G	4:30 "/kWh
Ylikulutuskasvu	I	30:- " "
Vuosisopimus-	P	1 000:- mk/v
Yö-	N	5:- "/kWh
		4:- " "
Avo- ja sulku-aika-	Ppk	30:- " "
Mittarin vuokra	D	

Suurkulutus:

Sp 1 Pätötehomaksu	SH	6 600:- mk/kWh.v
Loistehomaksu	SLH	360:- mk/kVAr.v
Kulutuskasvu	SG	3 240:- " "
Muuntokorvaus	SM a)	4:- mk/kWh
Mittarin vuokra	SD	
Sp 2 Pätötehomaksu	SH	6 600:- mk/kWh.v
Loistehomaksu	SLH	360:- mk/kVAr.v
Kulutuskasvu	SG	3 240:- " "
Muuntokorvaus	SM a)	3:70 "/kWh
Mittarin vuokra	SD	
Ss 1 Pätötehomaksu	SH	6 600:- mk/kWh.v
Loistehomaksu	SLH	360:- "/kVAr.v
Kulutuskasvu	SG	3 240:- " "
Mittarin vuokra	SD	4:- mk/kWh

Ss 2	Pätötehomaksu	SH	6	600:-	mk/kW.v		
	Loistehomaksu	SLH	3	360:-	mk/kWAr.v		
	Kulutusmaksu	SG		240:-	" "		
	Mittarin vuokra	SD		3:70	mk/kWh		
Ss 3	Pätötehomaksu	SH	6	600:-	mk/kW.v		
	Loistehomaksu	SLH	3	360:-	"/kWAr.v		
	Kulutusmaksu	SG		240:-	" "		
	Ylikulutusmaksu	SI		3:70	mk/kWh		
	Mittarin vuokra	SD		10:-	" "		
	Avo- ja sulkuaika-	Spk		3:70	" "		
	Höyrystyssähkö-	Sss		30:-	" "		
	Liikennelaitoksen			1:25	" "		
	erikois-	KR b)	n.	7:40	" "		
	Katuvalaistus-	KK		4:50	" "		
	HKS:n oma kulutus	.....		3:50	" "		

a) Muuntokorvausmaksut tariffeissa Sp 1 ja Sp 2

veloitettava teho P =	40- 50 kW	mk	60 000:-	vuodessa
	yli enintään			
	50-100 kW	"	140 000:-	"
	100-150 "	"	220 000:-	"
	150-200 "	"	300 000:-	"
	200-250 "	"	380 000:-	"
	250-300 "	"	460 000:-	"
	300-400 "	"	540 000:-	"
	400-500 "	"	620 000:-	"
	500-600 "	"	700 000:-	"

b) Vrt. kunn. as.-kok. 1949:131.

87. Työpalkkojen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 29 piltä 1954.

(Suomen as.-kok. 400/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:163)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1953 annetulla lailla (545/53), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Vakaan ja oikeudenmukaisen hinta- ja palkkatason aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi säännöstellään työpalkat siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Palkoista ja palkkaperusteista sopiminen on ensisijaisesti työmarkkinajärjestöjen tehtävänä.

Lokakuun 31 päivänä 1954 voimassa olevia, työehto- tai palkkasopimukseen perustuvia tai muutoin asianmukaisessa järjestyksessä määrättyjä palkkoja ja palkkaperusteita on noudatettava ja niiden nojalla muodostunut ansiotaso pysytettävä, mikäli työmarkkinajärjestöt asianomaisten keskusjärjestöjen suostumuksella eivät toisin sovi.

Työehto- ja palkkasopimuksia uusittaessa voidaan palkkoihin ja palkkaperusteisiin tehdä työmarkkinain asianomaisten keskusjärjestöjen tai jäljempänä 5 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa sosiaaliministeriön suostumuksella muutoksia oikeudenmukaisen palkkatason saavuttamiseksi. Työnantajan tai työnantajain järjestön sekä toiselta puolen työntekijäin tai toimihenkilöiden ammatillisen järjestön keskenään tekemissä palkka- ja työehtosopimuksissa on palkkaus pyrittävä järjestämään siten, että palkkoja ja palkkaperusteita määrättäessä otetaan huomioon työn, tehtävän tai toimen edellyttämä kokemus ja taito, sen vaikeus ja suorittajaltaan edellyttämät opinnot ja vastuu, suorittajan työteho ja työnsuoritustaso sekä kansantaloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat, samoin kuin se, että tuotantoa edistävä tai kustannuksia vähentävä kekseliäisyys tulee palkituksi sekä että asianomaisella alalla samasta tai samanarvoiseksi katsottavasta työnsuorituksesta maksetaan sama palkka.

Palkkaperusteiden järjestäminen on kuitenkin suoritettava siten, ettei sopimusta uudistettaessa vallinnut sopimukseen perustuva ansiotaso asianomaisella alalla tai asianomaisessa työssä alene.

3 §. Palkkojen tason määrittämiseksi on noudatettava sitä paikkakuntaluokittelua, jonka sosiaaliministeriö paikkakuntien elinkustannusten kalleuden perusteella hinta- ja palkkaneuvostoa kuultuaan erikseen on määrännyt tai määrää.

Milloin erityiset, paikkakuntien kalleussuhteisiin vaikut-

tavat syyt vaativat, voidaan työehto- ja palkkasopimuksissa so-
pia paikkakuntaluokittelun sovelluttamisesta toisinkin kuin 1
momentissa mainitaan.

4 §. Milloin palkkaan sisältyy luontoisetuja, lasketaan
niiden raha-arvo sosiaaliministeriön vahvistaman hinnoittelun
mukaan, jollei palkka- tai työehtosopimuksessa ole toisin so-
vittu.

5 §. Jos jollakin alalla työmarkkinajärjestöt eivät ole
päässeet palkoista tai palkkaperusteista sopimukseen tai jos
asianomaiset työmarkkinain keskusjärjestöt eivät pääse yksimie-
lisyyteen sopimuksen hyväksymisestä, sosiaaliministeriö voi,
mainittujen keskusjärjestöjen yhteisesti sitä esittäessä, hin-
ta- ja palkkanuovostoa kuultuaan sekä mainittujen keskusjärjes-
töjen tai näihin verrattavien elimien lausunnot saatuaan, vah-
vistaa jollakin alalla tai työssä noudatettavat palkat tai
palkkaperusteet sen mukaan kuin edellä on sanottu.

Työnantajain tai työntekijäin keskusjärjestön ulkopuolella
olevalla alalla tai työpaikassa ei palkkaperusteiden muutoksia
saada ottaa käytäntöön, ennenkuin sosiaaliministeriö hankittu-
aan asianomaisten keskusjärjestöjen lausunnot sekä kuultuaan
hinta- ja palkkanuovostoa on ne vahvistanut.

Palkkoja tai palkkaperusteita vahvistaessaan sosiaalimis-
teriö voi ottaa huomioon sen yleisen palkkatason muutoksen,
mikä aiheutuu tämän päätöksen 7 §:ssä tarkoitetuista palkkaus-
ten tarkistuksista.

6 §. Tämän päätöksen voimaantulon jälkeen tehtyjen työehto-
ja palkkasopimusten palkkoja, niiden perusteita ja muita palk-
kamääräyksiä koskevat kohdat on työnantajan viipymättä toimi-
tettava sosiaaliministeriölle.

7 §. Jos työehtosopimukseen sisältyy määräys, jonka mukaan
työntekijäin palkkaus on tarkistettava elinkustannusten tai
elinkustannusindeksin muuttuessa, on tällainen tarkistus suo-
ritettava pitämällä tarkistuksen perusteena suoritettua elinkus-
tannustutkimuksen pohjalle rakennettua elinkustannusindeksiä,
jossa lokakuu 1951 on merkitty luvulla 100 ja jota lasketta-
essa ei ole otettu huomioon välittömiä veroja eikä lapsilisiä.

Edellä mainittu palkkojen tarkistus suoritetaan kunkin vuo-
sineljänneksen kultakin kuukaudelta laskettavien indeksien kes-
kiarvon perusteella. Jos sanottu keskiarvo nousee vähintään
lukuun 105, 110, 115 tai 120 korotetaan 30 päivänä syyskuuta
1951 voimassa ollut yhteensä 15 %:n suuruinen indeksilisiä vas-
taavasti 21, 27, 32 tai 38 %:ksi. Näin korotettavaa indeksili-
sää sovelletaan tammi-, huhti-, heinä- tai lokakuun 15 päivän
jälkeen ensiksi alkavan palkanmaksukauden alusta lukien.

Jos edellä 2 momentissa sanotulla tavalla laskettavan indek-
sien keskiarvon todetaan alentuneen vähintään 10 pistettä ta-
sosta, joka on aiheuttanut indeksilisen muutoksen, alennetaan
indeksilisiä lähinnä alempaan sanotussa momentissa mainituista
prosenttiluvuista. Jos indeksien keskiarvo alenee alle 100:n,
noudatetaan samaa menettelytapaa. Jos indeksien keskiarvo täl-
laisen alentumisen jälkeen edelleen alenee vähintään 5 pistet-
tä, alennetaan indeksilisiä vastaavalla määrällä. Jos indek-
sien keskiarvo jälleen nousee, noudatetaan sen ja indeksilisen
suuruuden suhteen sitä rinnastusta, joka edellä 2 momentissa
mainitaan.

8 §. Sosiaaliministeriö voi määrätä työnantajan antamaan palkkailmoituksia ministeriölle ja sen määräämille viranomaisille.

Työnantaja on velvollinen vaadittaessa esittämään palkkatarkkailijalle palkkatodisteet ynnä muun selvityksen työntekijänsä palkoista.

9 §. Tätä päätöstä ei sovelleta metsä- ja uittotyöläisten eikä ulkomaan liikenteessä olevien laivojen henkilökunnan työpalkkoihin.

10 §. Joka rikkoo tätä päätöstä, rangaistakoon niin kuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43) on säädetty.

11 §. Sosiaaliministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

12 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1954, ja sillä kumotaan työpalkkojen säännöstelystä 29 päivänä syyskuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös (509/51).

88. Ajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Pasilassa olevalla rantaradan yli johtavalla sillalla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös marraskuun 1 p:ltä 1954.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut maistraatin syyskuun 21 päivänä 1954 antaman päätöksen, jossa maistraatti on määrännyt, että Pasilassa olevaa rantaradan yli johtavaa siltaa ei saa liikennöidä moottoriajoneuvoilla, joiden kokonaispaino ylittää 9 tonnia.

---

89. Ulkosalla pidettävistä myyntiautomaateista tapahtuvan myynnin ajan määrääminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 3 piltä 1954.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että ulkosalla olevista myyntiautomaateista saadaan pitää saatavana tupakkaa ja makeisia kautta vuorokauden.

---

90. Helsingin kaupungin tilisäännön muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat marraskuun 3 ja 17 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:124)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa marraskuun 1 päivänä 1950 vahvistamansa Helsingin kaupungin tilisäännön 19 §:n 1 momentin sekä 20, 53, 60 ja 63 §:t näin kuuluviksi:

19 §. Määrärahaa ei saa ylittää eikä käyttää muuhun kuin talousarviossa mainittuun tarkoitukseen. Määrärahan edellyttämät hankinnat ja rakennustyöt on toteutettava noudattaen niitä suunnitelmia ja kustannusarvioita, jotka on esitetty määrärahan perusteeksi. Jos määräraha ei riitä, on hyvissä ajoin ennen sen loppumista kaupunginvaltuustolta pyydettävä oikeutta sen ylittämiseen, tai jos esiintyy kokonaan uusi meno, jota varten talousarviossa ei ole määrärahaa, pyydettävä kaupunginvaltuustoa osoittamaan varoja tarkoitukseen.

Kaupunginvaltuusto 17/11 1954

20 §. Kaupunginvaltuuston vahvistettua talousarvion tahi tehtyä päätöksen määrärahan ylitysoikeuden tai uuden määrärahan myöntämisestä tulee kaupunginhallituksen antaa asianomaisille viranomaisille yksityiskohtaiset täytäntöönpanomääräykset sekä ne lisäohjeet, jotka se katsoo tarpeellisiksi.

Jos talousarvioon on pääkomponenttien kohdalla samaan momenttiin sisällytetty useita työ- tai hankintakohteita varten tarkoitettuja määrärahoja eikä kaupunginvaltuusto ole vahvistanut kokonaismäärärahan käyttöä eri kohteiden kesken tai tehnyt muuta päätöstä määrärahan jaosta, kaupunginhallituksen on määrärahaa käyttävän viranomaisen esityksestä vahvistettava määrärahan jako eri kohteita varten.

Kaupunginhallitus on myös, milloin kokonaismäärärahan jako on talousarviossa vahvistettu, määrärahaa käyttävän viranomaisen esityksestä oikeutettu kokonaismäärärahan puitteissa muuttamaan jaon, ei kuitenkaan, jos aiheena on kaupunginvaltuuston hyväksymän rakennussuunnitelman tai hankintasuunnitelman laajentaminen tai muuttaminen. *Kaupunginvaltuusto 17/11 1954.*

53 §. Erittelykirjaan merkitään päivittäin kassakirjaan ja muistioon viedyt meno- ja tuloerät.

Kullekin talousarvioon merkitylle meno- ja tulomomentille on erittelykirjassa avattava tili siten järjestettynä, että siitä nähdään, paljonko talousarviossa olevasta määrarahasta on määrätty maksettavaksi tai sopimuksen tahi kaupunkia muutoin velvoittavan sitoumuksen perusteella sidottu samoin kuin paljonko tuloja on maksuunpantu. Lisäksi on avattava tilit muita mahdollisia talousarvion ulkopuolella esiintyviä tulosvaikutteisia tilejä varten.

Erillinen tili on avattava myös silloin, kun enintään määrätty osa jonkin momentin määrarahasta on käytettävä kaupunginvaltuuston tai kaupunginhallituksen päättämään tarkoitukseen ja kun se tämän määrärahan käytön valvonnan vuoksi on tarpeellinen.

Virastot, laitokset, komiteat, toimikunnat ja muut elimet, joiden käytettäväksi on myönnetty määrärahoja pääomamenojen suorittamiseen, ovat velvolliset laskujen hyväksymiseen oikeutetun henkilön toimesta pitämään päiväkirjaa tai rahatoimenjohtajan hyväksymään muotoon laadittua muuta asiakirjaa, johon jokaisen määrärahan ja osamäärärahojen osalta, joita varten on avattava eri tili, on erikseen merkittävä kaikki suoritettut tilaukset, tehdyt sopimukset ja kaupunkia muutoin veloitettavat sitoumukset ja paljonko näiden velvoitusten täyttämiseen on myönnetystä määrärahasta käytettävä. Lyhennysote päiväkirjasta on vuosineljänneksittäin seuraavan kuukauden kuluessa, kuitenkin viimeisen vuosineljänneksen aikana kuukausittain lähetettävä asianomaiselle lauta- tai johtokunnalle, rahatoimenjohtajalle sekä revisio- ja rahatoimistoille. *Kaupunginvaltuusto 17/11 1954.*

60 §. Paitsi §:issä 51 ja 58 mainittuja järjestelmälliseen kirjanpitoon liittyviä luetteloja, on viranomaisten pidettävä kaikesta hallussaan olevasta kaupungin irtaimistosta irtaimistoluetteloa, joka sisältää esineiden nimet, tuntuumerkit tai numerot, määrät ja säilytyspaikat sekä liikelaitosten osalta myös hankinta-arvot. Tämän luettelon yhdistelmä on sellaisen henkilön allekirjoitettava, joka on oikeutettu hyväksymään laskut asianomaisen viranomaisen puolesta. Irtaimistoluettelo on vuoden kuluessa täydennettävä sitä mukaa kuin uutta irtaimistoa hankitaan.

Irtaimistoluettelo on kalenterivuoden lopulla inventoimalla tarkistettava ja samalla siitä poistettava ne esineet, jotka ovat hävinneet tai iän, kulumisen tai muun syyn takia menettäneet käyttöarvonsa. Poistoista päättää laitoksen esimies tai muu siihen valtuutettu, ja on niiden syyistä irtaimistoluetteloon liitettävä selitys. Irtaimistoluettelosta poistetut esineet on mikäli mahdollista säilytettävä, kunnes irtaimen omaisuuden tarkastaja on tarkastanut ne. Liikelaitoksen irtaimistoluettelon loppusummasta sekä uudishankinnoista ja poistoista on annettava ilmoitus asianomaiselle tilivirastolle ennen seuraavan tammikuun 31 päivää.

Kaupunginhallitus päättää asianomaisen laitoksen esityksestä, miten poistettujen esineiden suhteen on meneteltävä. *Kaupunginvaltuusto 3/11 1954.*

63 §. Rahatoimisto on velvollinen kaupunginhallituksen määräämin väliajoin antamaan kaupunginhallitukselle ja revisiotoimistolle kaupungin tilien asemaa osoittavan taseen. Tähän taseeseen on liitettävä talousarvion toteutumista osoittava laskelma kaupunginhallituksen määräämässä muodossa.

Rahatoimisto ja muut tilivirastot ovat velvolliset valvomaan niiden määrärahojen ja osamäärärahojen käyttöä, joita varten on avattava eri tili. Jos rahatoimisto tai muu tilivirasto havaitsee määrärahan tai osamäärärahan tulleen ylitetyksi ilman kaupunginvaltuuston tai kaupunginhallituksen lupaa, on siitä viipymättä ilmoitettava kaupunginhallitukselle, revisiotoimistolle ja asianomaiselle virastolle tai laitokselle. Tilivirastot ovat velvolliset viivytyksettä antamaan rahatoimistolle kaikki edellä mainitun valvontatehtävän suorittamista varten tarpeelliset tiedot. *Kaupunginvaltuusto 17/11 1954.*

91. Äitiys- ja lastenneuvoloiden lääkärien palkkiot.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat marraskuun 3 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:168)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin äitiys- ja lastenneuvolain lääkäreiden palkkioksi 1 500 mk vastaanotolta ja lisäpalkkioksi 150 mk kustakin tutkitusta 1.1.1955 lukien.

---

92. Helsingin kaupungin palolautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 3 p:nä 1954.

1 §. Palolautakunnan on sen lisäksi, mitä lautakunnan kokoonpanosta ja tehtävistä on säädetty palolaissa ja palosäännössä sekä Helsingin kaupungin palojärjestyksessä ja Helsingin kaupungin nuohoustoimen johtosäännössä, noudatettava tämän johtosäännön määräyksiä.

2 §. Palolautakunnan tehtävänä on

1) valvoa, että kaupungin paloasemat kalusto-, majoitus-, toimisto- ja työhuoneineen, asuntoineen sekä tarvittavine palo- ym. kalustoineen ja varusteineen samoin kuin myös yleiset palohälytyslaitteet pidetään asianmukaisessa kunnossa,

2) vahvistaa suunnitelma annettavaa ja pyydyttävää naapurikunta- ja kaukoavustusta varten sekä tehdä kaupunginhallitukselle esitykset suunnitelman toteuttamiseksi tarvittavista sopimuksista,

3) solmia kaupungin puolesta palojärjestyksen edellyttämät vapaaehtoisten palokuntien kanssa tehtävät sopimukset sekä päättää talousarvion puitteissa vapaaehtoisille palokunnille myönnettävistä vuosi- ja kerta-avustuksista,

4) laatia suunnitelma ja tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä vedenottopaikkojen järjestämisestä kaupungin alueelle sekä valvoa, että vedenottopaikat pidetään asianmukaisessa kunnossa,

5) täyttää palolaitoksen johtosäännön 29 §:n mukaan lautakunnan täytettäviin kuuluvat virat,

6) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, johon palopäällikön omalla vastuulla yhdellä kertaa ostettavien kalustoesineiden sekä raaka- ja tarveaineiden ym. hankintojen arvo tai määrä saa nousta, ja päättää vahvistetun talousarvion puitteissa tämän rajan ylittävistä hankinnoista sekä tehdä näitä hankintoja koskevat sopimukset,

7) tarkkailla, että palotoimen menoihin myönnettyt varat tulevat käytetyiksi tarkoitustaan vastaavalla tavalla, sekä valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tiilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä omaisuus- ja kalustoluetteloiden laatimisessa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,

8) valvoa, että Helsingin kaupungin palokunnan rahaston ja Gösta Waseniuksen rahaston sääntöjen määräyksiä noudatetaan näiden rahastojen varojen hoidossa,

9) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle palotointa koskeva talousarvioehdotus,

10) lähettää ennen toukokuun loppua kaupunginhallitukselle lautakunnan ja palolaitoksen edellisen vuoden toimintakertomus sekä

11) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä ja antaa lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista.

3 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava lautakunnan jäsenille ja palopäällikölle sekä kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen valitsemalle edustajalle lautakunnassa.

Päätöksiin nähden, jotka voidaan ottaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislain ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

4 §. Lautakunnan ja sen asettamien jaostojen kokouksissa käsiteltävät asiat valmistelea ja esittelee palopäällikkö.

5 §. Lautakunnan ja sen asettamien jaostojen kokouksissa pitää pöytäkirjaa palolaitoksen talouspäällikkö.

Pöytäkirjaan on merkittävä kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapantuneet äänestykset.

Puheenjohtajalla ja jäsenellä, joka on ollut kokouksessa käsiteltäviä asioita päättämässä, on oikeus saada eriyvä mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi sillä tavoin kuin kunnallislain 60 §:ssä on säädetty.

Pöytäkirjan tarkistaa kaksi kullakin kertaa sitä varten valittua jäsentä.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät hankintasopimukset ja tilaukset allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa palopäällikkö. Tällaiset sopimukset ja tilaukset voi lautakunta kuitenkin yksityistapauksissa oikeuttaa palopäällikön allekirjoittamaan, jolloin varmentamisen suorittaa talouspäällikkö.

6 §. Lautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

93. Helsingin kaupungin palolaitoksen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 3 p:nä 1954.

Yleiset määräykset.

1 §. Palolaitoksen tehtävänä on noudattaen, mitä palolaisissa ja palosäännössä on säädetty sekä kaupungin palojärjestyksessä ja tässä johtosäännössä määrätty, palolautakunnan alaisena huolehtia kaupungin palotoimen hoidosta, ehkäisevästä palosuojelusta ja tulipalojen sammuttamisesta sekä ihmisten ja omaisuuden pelastamisesta tulipalon tai onnettomuustapauksen sattuessa kaupungin alueella. Palolaitoksen tulee myös huolehtia sairaiden ja loukkaantuneiden kuljetuksesta kaupungissa.

Lisäksi voi palolaitos suorittaa erilaisia sen varsinaista toimintaa häiritsevää toimintaa haittaamattomia avunantotehtäviä.

2 §. Sairaiden kuljetuksesta sekä avunantotehtävien suorittamisesta peritään kaupunginhallituksen vahvistamien taksojen mukaiset maksut.

Palopäällikkö ja palolaitoksen osastojako.

3 §. Palolaitos, jonka päällikkönä toimii palopäällikkö, jakautuu seuraaviin osastoihin:

- 1) sammutusosastoon,
- 2) teknilliseen osastoon,
- 3) palonehkäisyosastoon ja
- 4) talousosastoon.

4 §. Palopäällikön pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa tai teknillisessä opistossa suoritettu loppututkinto sekä hyvä perehtyneisyys palotoimeen ja kunnallishallintoon tai

erityinen perehtyneisyys palotoimeen ja aikaisemmissa virkatehtävissä saavutettu kokemus ja osoitettu taito suurehkon kaupunkikunnan palotoimen johtamisessa.

5 §. Palolaisissa, palosäännössä ja kaupungin palojärjestyksessä määrättyjen tehtävien lisäksi palopäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa palolaitoksen ja sen henkilökunnan toimintaa sekä antaa tätä toimintaa koskevia määräyksiä,
- 2) huolehtia palolaitoksen henkilökunnan ammatillisesta kehityksestä ja seurata palotoimen alalla muualla tapahtuvaa kehitystä sekä tehdä palolautakunnalle esityksiä sellaisten parannusten ja uudelleen järjestelyjen aikaansaamiseksi, joihin hänen virkavaltuutensa eivät riitä,
- 3) valvoa, että jokainen palolaitokseen kuuluva henkilö täyttää velvollisuutensa ja käyttäytyy nuhteettomasti, sekä huolehtia kurista ja järjestyksestä palolaitoksessa,

4) suorittaa apulaispalopäällikön kanssa päällikköpäivystystä ja tarvittaessa toimia ylimpänä päällikkönä tulipaloisissa,

5) valmistella ja esitellä palolautakunnan ja sen asettamien jaostojen kokouksissa käsiteltävät asiat sekä panna täytäntöön lautakunnan päätökset,

6) päättää kalustoesineiden sekä raaka- ja tarveaineiden ym. ostamisesta, milloin niiden arvo tai määrä ei ylitä lautakunnan vahvistamaa ylintä rajaa,

7) hankkia tarjouksia ja tehdä lautakunnalle esityksiä selailsten 6) kohdassa mainittujen tavarain ostamisesta, joiden arvo tai määrä ylittää lautakunnan vahvistaman ylimmän rajan,

8) osallistua rakennustoimintaa ja ehkäisevää palosuojelua koskeviin kokouksiin ja katselmuksiin, joissa hänen on oltava läsnä erikseen annettujen määräysten mukaan, sekä maistraatin rakennusasioita käsitteleviin kokouksiin tai huolehtia siitä, että hänen sijaisensa osallistuu niihin,

9) valvoa palolaitoksen taloudenhoitoa sekä ilmoittaa ainakin kaksi kertaa vuodessa lautakunnalle sen määräämään päivään mennessä kulloinkin kulumassa olevan vuoden talousarvioon merkittyjen määrärahojen käytöstä,

10) laatia ja antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus lautakunnan ja laitoksen talousarvioksi seuraavaa vuotta varten,

11) antaa lautakunnalle vuosittain ennen huhtikuun loppua lääninhallitukselle lähetettävä kertomus kaupungin palotoimesta,

12) antaa lautakunnalle vuosittain ennen toukokuun 15 päivää kertomus palolaitoksen toiminnasta lähinnä edellisen kalenterivuoden aikana,

13) huolehtia siitä, että laitoksen rakennukset, laitteet, kalusto, työvälineet ja koneet sekä tarveaine- ja muut varastot hoidetaan ja luetteloidaan tarkoitustaan vastaavasti,

14) valvoa, että laitoksen työt suoritetaan tarkoituksenmukaisesti ja että niissä noudatetaan säästäväisyyttä sekä että laitoksen hankinnat suoritetaan kaupungille edullisimmalla tavalla,

15) allekirjoittaa laitoksen kirjelmät ja sopimukset sekä myös ne lautakunnan sopimukset ja tilaukset, jotka lautakunta on oikeuttanut hänet allekirjoittamaan,

16) hyväksyä maksettaviksi laitokselle esitetyt laskut ja maksuääräykset,

17) suorittaa lautakunnan antamat muut tehtävät,

18) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä laitoksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa kaupungin teknillisen johtajan määräämät hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät kuin myös

19) antaa tietoja ja lausuntoja, joita muutkin kuin 18) kohdassa mainitut siihen oikeutetut viranomaiset pyytävät hänen toimialaansa kuuluvista asioista.

Sammutusosasto.

6 §. Sammutusosaston tulee palopäällikön valvonnan alaisena suorittaa sammutus-, pelastus-, sairaankuljetus-, avunantoym. tehtävät sekä huolehtia sammutushenkilökunnan koulutuksesta ja henkilöasioista.

Sammutusosastoon kuuluu apulaispalopäällikkö, joka toimii osaston päällikkönä, tarpeellinen määrä palomestareita, ylläruiskumestari, ruiskumestareita, palokersanteja, palokorpraaleja ja palomiehiä sekä määrärahojen puitteissa tilapäistä henkilökuntaa.

7 §. Apulaispalopäällikön pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa tai teknillisessä opistossa suoritettu loppututkiminto sekä perehtyneisyys palotoimeen ja erityisesti palosammutukseen ja palosammutushenkilökunnan koulutukseen tai erityinen perehtyneisyys palotoimeen sekä aikaisemmissa virkatehtävissä saavutettu kokemus ja osoitettu taito suurehkon kaupunkikunnan palosammutus- ja koulutustyön johtamisessa.

Apulaispalopäällikön tehtävänä on

- 1) toimia palopäällikön sijaisena tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä,
  - 2) osallistua palopäällikön kanssa päällikköpäivystykseen sekä tarvittaessa toimia ylimpänä päällikkönä tulipaloissa,
  - 3) johtaa ja valvoo sammutusosaston toimintaa sekä huolehtia osaston hälytysvalmiudesta,
  - 4) huolehtia siitä, että sammutushenkilökunta on aina täysilukuinen ja hyvin harjoitettu,
  - 5) huolehtia siitä, että sammutus- ja pelastusvälineet ovat täysilukuiset ja asianmukaisessa kunnossa,
  - 6) valvoo sopimusten mukaan varapalokuntina toimivien vapaaehtoisten palokuntien toimintaa,
  - 7) huolehtia sammutusosastoa koskevista henkilöasioista sekä jakaa henkilökunta eri palo- ja vartioasemille,
  - 8) suunnitella ja valvoo sammutushenkilökunnan koulutustoimintaa sekä toimia opettajana ja harjoitusten johtajana,
  - 9) valmistella ja esitellä palopäällikölle osastoa koskevat asiat sekä tehdä hänelle esityksiä osaston virkojen täyttämiseksi ja palkitsemista ym. koskevista henkilöasioista kuin myöskin esityksiä parannusten ja uudelleenjärjestelyjen aikaansaamiseksi,
  - 10) toimia valtion tapaturmatoimiston asiamiehenä tulipaloissa sattuneissa tapaturmissa sekä huolehtia sammutusosaston henkilökunnan tapaturmia ja tapaturmantorjuntaa koskevien asioiden hoitamisesta,
  - 11) huolehtia palotilaston sekä sammutusosaston henkilökuntaa ja tapaturmia koskevan tilaston hoitamisesta sekä
  - 12) suorittaa palopäällikön määräämät muut tehtävät.
- Apulaispalopäällikön ollessa estyneenä hoitaa hänen virkaansa, ellei siitä ole toisin määrätty, palopäällikön määräämä palomestari.

8 §. Sammutusosaston palomestarilta, jonka mieluiten tulee olla inhinöörin tutkinnon suorittanut, vaaditaan perehtyneisyyttä palotoimeen sekä aikaisemmissa virkatehtävissä saavutettua kokemusta ja osoitettua taitoa palosammutus- ja koulutustyön johtamisessa.

Palomestarin tehtävänä on

- 1) toimia päivystävänä paloupeerina ja suorittaa varapäivystystä,
- 2) toimia tulipaloissa sammutustyön ja onnettomuustapauksissa pelastustyön johtajana,
- 3) toimia hänen johdettavakseen määrätyn paloaseman tai määrättyjen paloasemien päällikkönä sekä asemaan tai asemiin kuuluvien rakennusten isännöitsijänä,

4) huolehtia sekä vastata hänen johdettavakseen määrättyjen paloasemien henkilökunnan hälytysvalmiudesta ja kalustosta,

5) toimia sammutushenkilökunnan kouluttajana sekä huolehtia koulutuksen toteuttamisesta ja valvonnasta apulaispalopäällikön antamien suuntaviivojen mukaisesti kuin myös laatia harjoitusohjelmat,

6) suorittaa valvontaa varten palotarkastuksia palopäällikön hyväksymän ohjelman mukaisesti sellaisissa kohteissa, jotka hänen on tunnettava mahdollisen tulipalon sattuessa, sekä

7) suorittaa apulaispalopäällikön määräämät muut tehtävät.

9 §. Yliruiskumestarilta vaaditaan palokaluston hyvää tuntemusta, perehtyneisyyttä palosammutukseen ja kokemusta henkilöasioiden hoidossa.

Yliruiskumestarin tehtävänä on

1) toimia päivystävänä ruiskumestarina ja avustaa palomestaria hänen antamiensa määräysten mukaan tulipaloissa sammutustyön ja onnettomuustapauksissa pelastustyön johtamisessa,

2) avustaa apulaispalopäällikköä, palopäällystä ja -miehistöä koskevien henkilöasioiden hoidossa sekä henkilökunnan sijoittamisessa palo- ja vartioasemille,

3) valvoa palokersanttien hoitamien varastojen ja palokaluston hoitoa sekä kaluston huoltoa,

4) tehdä ehdotuksia varastojen ja palokaluston täydennys-hankinnoista, uusimisesta, poistoista ja myynnistä sekä avustaa hankinnoissa ja myynneissä,

5) tehdä ehdotuksia kaluston vaihdoista ja täydennyssiirroista eri asemien kesken,

6) pitää luetteloa palo- ym. kalustosta sekä huolehtia palokaluston ja varastojen inventoimisesta,

7) hoitaa palolaitoksen kalustoluettelot,

8) valvoa moottoriajoneuvojen ja -ruiskujen käyttöä sekä huolehtia moottoriajoneuvokortiston pitämisestä sekä

9) suorittaa apulaispalopäällikön määräämät muut tehtävät.

10 §. Sammutusosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää apulaispalopäällikkö.

11 §. Vakinaiselta palomieheltä vaaditaan suoriutuminen palomiesten valintaa varten laaditusta psykoteknillisestä kokeesta ja kahden vuoden palvelu tilapäisenä palomiehenä Helsingin palolaitoksessa.

Teknillinen osasto.

12 §. Teknillisen osaston tehtävänä on palopäällikön valvonnan alaisena suunnitella, hankkia ja huoltaa palo- ym. teknillinen kalusto.

Teknilliseen osastoon kuuluu palomestari, joka toimii osaston päällikkönä, työnjohtaja ja varastonhoitaja sekä määrärahojen puitteissa tilapäistä henkilökuntaa ja työntekijöitä.

13 §. Teknillisen osaston palomestarilta vaaditaan koneinsinöörin tutkinto, mieluiten korkeakoulussa suoritettu, sekä palokaluston hyvää tuntemusta ja perehtyneisyyttä palosammutukseen.

Palomestarin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa teknillisen osaston toimintaa,

2) toimia päivystävänä paloupeerina ja suorittaa varapäivystystä,

- 3) toimia tulipaloissa sammutustyön ja onnettomuustapauksissa pelastustyön johtajana,
  - 4) seurata palokalustoalan kehitystä,
  - 5) suunnitella ja valmistella uuden palo- ym. teknillisen kaluston ja työkalujen hankintaa sekä tehdä palopäällikölle esityksiä kaluston hankkimisesta,
  - 6) valmistella ja esitellä palopäällikölle osastoa koskevat asiat,
  - 7) suorittaa uuden kaluston vastaanottotarkastukset,
  - 8) huolehtia korjaamon työnjohtajan avustamana autojen, veneiden ja moottoriruiskujen sekä palo-, savusuojelu- ym. kaluston samoin kuin myös lennätin-, sähkö- ja radiolaitteiden korjauksista ja kunnossapidosta sekä korjaamon tehtäväksi annetusta palo- ym. kaluston rakentamisesta ynnä yleensä valvoa korjaamon toimintaa,
  - 9) tilata korjaamon raaka- ja tarveaineet,
  - 10) valvoa palokaluston ja varastojen hoitoa,
  - 11) suorittaa palotarkastuksiin liittyvät kalustoteknillistä laatua olevat tehtävät,
  - 12) huolehtia osaston henkilökunnan tapaturmia ja tapaturmantorjuntaa koskevien asioiden hoitamisesta sekä
  - 13) suorittaa palopäällikön määräämät muut tehtävät.
- Palomestarin ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä hoitaa hänen virkaansa palopäällikön määräämä viranhaltija.
- 14 §. Teknillisen osaston muun henkilökunnan tehtävät määrää osaston päällikkönä toimiva palomestari.

Palonehkäisyosasto.

15 §. Palonehkäisyosaston tehtävänä on palopäällikön valvonnan alaisena huolehtia ehkäisevästä palosuojelusta, seurata rakennustoimintaa ja paloturvallisuutta koskevien säännösten noudattamista sekä suorittaa yleiset, ylimääräiset ja pyydetty palotarkastukset sekä niihin liittyvät tehtävät.

Palonehkäisyosastoon kuuluu palotarkastaja, joka toimii osaston päällikkönä, apulaispalotarkastajia ja paloteknikoita sekä määrärahojen puitteissa tilapäistä henkilökuntaa.

16 §. Palotarkastajalta vaaditaan insinöörin tutkinto rakennusalalla, mieluiten korkeakoulussa suoritettu, sekä hyvää perehtyneisyyttä ehkäisevään palosuojeluun.

Palotarkastajan tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa palonehkäisyosaston toimintaa,
- 2) seurata rakennustoiminnan ja asutuksen kehitystä kaupungissa sekä havaitessaan paloturvallisuutta vaarantavia seikkoja ilmoittaa niistä palopäällikölle,
- 3) seurata ehkäisevän palosuojelun alalla muualla tapahtuvaa kehitystä,
- 4) valvoa paloturvallisuutta koskevien säännösten noudattamista kaupungissa,
- 5) toimia palopäällikön sijaisena rakennustoimintaa ja ehkäisevää palosuojelua koskevissa kokouksissa ja katselmuksissa, joihin palopäällikön on osallistuttava erikseen annettujen määräysten mukaan, sekä maistraatin rakennusasioita käsittelevissä kokouksissa,
- 6) huolehtia apulaistensa avulla yleisten, ylimääräisten ja pyydettyjen palotarkastusten suorittamisesta sekä muista niihin liittyvistä tehtävistä,

- 7) valmistella ja esitellä palopäällikölle ehkäisevää palosuojelua ja osastoa koskevat asiat,
- 8) antaa yleisölle ehkäisevää palosuojelua koskevia neuvoja,
- 9) valvoa piirinuohoojien toimintaa sekä valmistella ja esitellä palopäällikölle nuohoustoiminta koskevat asiat sekä
- 10) suorittaa palopäällikön määräämät muut tehtävät.

17 §. Apulaispalotarkastajalta vaaditaan teknillisen koulun huonerakennusosastolla suoritettu loppututkinto ja hyvää perehtyneisyyttä ehkäisevään palosuojeluun.

Apulaispalotarkastajan tehtävänä on

- 1) avustaa palotarkastajaa hänen tehtäviensä hoitamisessa sekä toimia palotarkastajana tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä,
- 2) seurata rakennustoimintaa kaupungissa,
- 3) suorittaa palotarkastajan määräämät ylimääräiset, pyydettyt ja muut palotarkastukset,
- 4) huolehtia palonehkäisytoiminnassa tarpeellisten luetteloiden ja kortistojen pitämisestä,
- 5) valvoa paloteknikkojen työskentelyä sekä
- 6) suorittaa palotarkastajan määräämät muut tehtävät.

18 §. Palonehkäisyosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää palotarkastaja.

19 §. Paloteknikolta vaaditaan teknillisen koulun huonerakennusosastolla suoritettu rakennusteknikon tutkinto tai vastaavaa perehtyneisyyttä ehkäisevään palosuojeluun ja kokemusta palotarkastusten suorittamisessa.

Talousoosasto.

20 §. Talousoosaston tehtävänä on palopäällikön valvonnan alaisena huolehtia palolaitoksen yleistä hallintoa ja taloutta koskevista asioista sekä suorittaa tähän liittyvät toimitustyöt ja konekirjoitustyöt.

Talousoosastoon kuuluu talouspäällikkö, joka toimii osaston päällikkönä, kirjanpitäjä, kirjaja, toimistoapulaisia, varusmestari, räätälimestari ja suutari sekä määrärahojen puitteisissa tilapäisissä henkilökuntaa ja työntekijöitä.

21 §. Talouspäälliköltä vaaditaan korkeakoulussa suoritettu loppututkinto sekä kokemusta ja taitoa sihteerin ja taloudenhoitajan tehtävien hoitamisessa.

Talouspäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa talousoosaston toimintaa,
- 2) hoitaa palolautakunnan sihteerin tehtävät ja huolehtia lautakunnan kirjeenvaihdosta,
- 3) laatia lautakunnan kokousten esityslistat sekä huolehtia esityslistojen ja kokouskutsujen toimittamisesta asianomaisille,
- 4) varmentaa ne lautakunnan päätösten perusteella tehtävät hankintaopimukset ja tilaukset, jotka palopäällikkö on oikeutettu allekirjoittamaan,
- 5) valmistella ja esitellä palopäälliköille palolaitoksen yleistä hallintoa, taloutta ja varusteita sekä osastoa ja sen henkilökuntaa koskevat asiat.

6) valvoa laitoksen määrärahojen käyttöä ja saatavien perimistä,

7) tarkastaa laitoksen maksettavat laskut ja maksumääräykset,

8) valvoa palkanmaksua laitoksen henkilökunnalle,

9) avustaa palopäällikköä lautakunnan ja laitoksen talousarvioehdotuksen laatimisessa,

10) avustaa palopäällikköä toimintakertomusten laatimisessa,

11) huolehtia lautakunnalle ja laitokselle saapuvien kirjelmien ja asioiden jakamisesta asianomaisille viranhaltijoille valmistelua varten,

12) valmistella varusesineiden sekä toimisto- ja huonekalustojen hankintaa sekä tehdä palopäällikölle esityksiä näistä hankinnoista,

13) valvoa varusvaraston suorittamaa varusteiden valmistusta, huoltoa ja varastointia,

14) tilata varusvaraston raaka- ja tarveaineet sekä toimiston kulutus- ym. tavarat kuin myös

15) suorittaa palolautakunnan ja palopäällikön määräämät muut tehtävät.

Taluspäällikön ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä hoitaa hänen virkaansa palopäällikön määräämä viranhaltija.

22 §. Talousosaston muun henkilökunnan tehtävät määrää taluspäällikkö.

Muut määräykset.

23 §. Palolaitoksessa noudatettavasta järjestyksestä, kuriista ja sisäpalvelusta määrätään sisäpalvelusäännössä sekä päiväkäskyissä ja toimintaohjeissa.

24 §. Palopäällikön ja apulaispalopäällikön on suoritettava tavallista virkasäännön määräämää virkapalvelua 5 päivää viikossa ja lisäksi oltava nopeasti tavattavissa joka toisena vuorokautena.

Talousosaston toimistohenkilökunta ja palonehkäisyosaston henkilökunta noudattavat virkasäännön määräämää virka-aikaa.

Palomestarien, ruiskumestarien, paloalipäälliköiden ja miehistön virka-ajasta määrätään erikseen sisäpalvelusäännössä.

25 §. Osastojaosta riippumatta voidaan teknillisen osaston ja palonehkäisyosaston henkilökuntaa, milloin tilanne niin vaatii, palopäällikön harkinnan mukaan käyttää myös sammutustehtävissä sekä sammutusosaston henkilökuntaa palonehkäisyosaston ja teknillisen osaston tehtävissä.

26 §. Unkaavan tulipalon tai onnettomuustapauksen sattua voi palopäällikkö tai hänen estyneenä ollessaan apulaispalopäällikkö kutsua palvelukseen lomalla tai lomavuorolla olevat sammutusosastoon, palonehkäisyosastoon ja teknilliseen osastoon sekä varusvarastoon kuuluvat henkilöt.

27 §. Virkapukua käyttävät palopäällikkö, sammutus- ja palonehkäisyosastojen henkilökunta, teknillisen osaston päällikkö ja työnjohtaja palveluksessa ollessaan sekä piirinuohoojat päivystys- ja palotarkastustehtävissä.

28 §. Palolaitoksen kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

20 §. Palopäällikön sekä palopäälystön muiden virkojen, joihin luetaan apulaispalopäällikön, palotarkastajan, talouspäällikön, palomestarin, apulaispalotarkastajan, ylliruiskumestarin ja paloteknikon virat, täyttämistä on erikseen säädetty.

Työnjohtajan, ruiskumestarin, palokersantin, varumestarin, varastonhoitajan, räätälimestarin, kirjanpitäjän, kirjaajan ja toimistoapulaisen vakinaiset virat täyttää palolautakunta.

Palolaitoksen muut virat täyttää palopäällikkö, joka ottaa palvelukseen myös työntekijät.

94. Kaupungin viranhaltijain ylitöiden valvonnan
tehostaminen.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 4 p:ltä 1954. (Lyhennysote)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:50)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä määrätä, että suoritetuista ylitöistä on neljä kertaa vuodessa kunkin vuosineljänneksen päätyttyä esitettävä täydellinen luettelo asianomaiselle lautakunnalle sekä että mahdolliset anomukset saada teettää ylityötä vuodessa enemmän kuin 200 tuntia on tehtävä asianomaisen lautakunnan välityksellä.

---

95. Laki omakotirahastosta annetun lain kumoamisesta

Annettu marraskuun 12 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 415/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:98)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan omakotirahastosta 19 päivänä joulukuuta 1940 annettu laki (775/40) ja siirretään omakotirahaston varat valtiovarastoon. Rahaston varoihin kuuluvat lainasaatavat siirretään valtion lainausrahastoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

---

96. Auroran sairaalan hyväksyminen invalidihuolto-
sairaalaksi.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 17 p:ltä 1954.

Kaupunginvaltuusto on mainittuna päivänä päättänyt hyväksyä Auroran sairaalan invalidihuoltolain 7 §:ssä tarkoitetuksi sairaanhoitolaitokseksi, kuitenkin vain sellaisten potilaitten osalta, jotka on henkikirjoitettu tai nauttivat kotipaikkaoikeutta Helsingin kaupungissa.

---

97. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon vähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 17 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:99)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1954 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 40 000 mk ja asteittaisen tulon vähennyksen korkein määrä 80 000 mk.

---

98. Uudisrakennusten yhteydessä rakennettavat talon ja työpaikan väestönsuojat.

Sisäasiainministeriön päätös marraskuun 19 p:ltä 1954.
(Suomen as.-kok. 429/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:81 ja 1940:53)

Sisäasiainministeriö on 5 päivänä syyskuuta 1940 vahvistetun väestönsuojelun yleissuunnitelman (481/40) 15 ja 50 §:n nojalla antanut uudisrakennusten yhteydessä rakennettavista talon ja työpaikan väestönsuojista seuraavat tarkemmat määräykset ja ohjeet:

1. L u k u.

Yleistä määräyksiä.

1 §. Väestönsuojelun yleissuunnitelman muuttamisesta 26 päivänä elokuuta 1954 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (342/54) määrättyä väestönsuojien rakentamisvelvollisuutta on noudatettava kaupungeissa ja kauppaloissa sekä niillä maaseudulla sijaitsevilla paikkakunnilla, jotka valtioneuvosto on määrännyt suojelukohteiksi. Lisäksi on väestönsuojien rakentamisvelvollisuutta noudatettava niissä suojelukohteiden ulkopuolella olevissa laitoksissa, joista sisäasiainministeriö niin määrää.

2 §. Yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain (375/39) mukaan talon väestönsuoja on tehtävä suojelukohteissa jokaiseen vähintään kaksikerroksiseen kivitaloon, jossa on ainakin kaksikymmentä asuin- tai liikehuonetta ja jonka tilavuus on vähintään 2 500 m³, ja saadaan se sijoittaa joko itse rakennukseen tai sen läheisyyteen, sekä väestönsuojelun yleissuunnitelman 20 §:n mukaan vastaavanlaisiin valtion ja kuntien toimesta rakennettaviin taloihin, virastoihin ja liikelaitoksiin.

3 §. Asuintalossa tulee talon väestönsuojan ympärysseiniä sisäpuolella olevan pinta-alan olla vähintään 2 prosenttia kaikkien talon huoneistojen yhteenlasketusta pinta-alasta, jolloin väestönsuojan katsotaan riittävän 60 prosentille talon rauhanaikaisesta keskimääräisestä asukasluvusta.

Kuitenkin saadaan sellaisen asuintalon väestönsuojan kokoa, jossa on teatteri-, kokous- tai huvihuoneisto, majoitus- tai ravitsemisliike tai muu näihin verrattava huoneisto, tällaisten huoneistojen osalta kunnan väestönsuojelulautakunnan lausunnon mukaisesti pienentää.

Väestönsuojan suuruus sellaisessa talossa, joka yksinomaan tai pääasiallisesti on tarkoitettu liike- tai virastotaloksi, määrätään kussakin tapauksessa erikseen huoneistojen pinta-

alan sekä niissä työskentelevien henkilöiden lukumäärän perusteella. Tällaisten talojen rakennuslupahakemukseen on liitettävä väestönsuojaa koskeva kunnan väestönsuojelulautakunnan lausunto.

4 §. Yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä, ja niiden kustannuksista annetun lain mukaan, ottaen huomioon väestönsuojelun yleissuunnitelman 11 §, työpaikan väestönsuoja on tehtävä sellaiseen teollisuus- ym. laitokseen, jossa sodanalkainen henkilömäärä on vähintään 30 tai jonka laatu ja tärkeys sitä edellyttää, vaikka henkilöluku ei nousisikaan sanottuun määrään. Samoin on työpaikan väestönsuoja väestönsuojelun yleissuunnitelman 23 §:n mukaan tehtävä vastaaviin valtion ja kuntien toimesta rakennettaviin tehtaisiin, varastoihin, teknillisiin laitoksiin, satamiin, rautatieasemille ja lentosatamiin, niissä työskentelevien suojaamiseksi.

Määräykset väestönsuojelun yleissuunnitelman 26 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitettujen työpaikan väestönsuojien rakenteista annetaan kussakin tapauksessa erikseen.

5 §. Työpaikan väestönsuojaa koskevasta rakennussuunnitelmasta on rakennuslupahakemukseen liitettävä kunnan väestönsuojelulautakunnan lausunto.

Jos kysymyksessä on väestönsuojelun yleissuunnitelman 26 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitettu laitos tai työpaikka, on sen väestönsuojan rakennussuunnitelmasta hankittava sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosaston lausunto.

6 §. Väestönsuoja on tehtävä rakennustyön yhteydessä ja katsotaan 1 §:ssä mainitun valtioneuvoston päätöksen tarkoitettavaksi rakennustyön aloittamiseksi se rakennustyön vaihe, jolloin perustuksen valamiseen ryhdytään.

7 §. Väestönsuoja on rakennettava mikäli mahdollista rakennukseen, mutta voidaan se tehdä myös erillisenä.

Rakennuksessa väestönsuoja on pyrittävä sijoittamaan siten, että se on maanpinnan alapuolella ja että mahdollisimman pieni osa sen ympärysteistä on rakennuksen ulkoseinää. Väestönsuojan alla ei saa olla huonetiloja.

Erillisenä rakennettava väestönsuoja on pyrittävä sijoittamaan kokonaan maanpinnan alapuolelle.

Väestönsuojan lattia saa olla enintään 130 cm ylimmän pohjavesipinnan alapuolella.

Väestönsuoja saadaan tehdä kunnan väestönsuojelulautakunnan luvalla myös kahta tai useampaa taloa taikka työpaikkaa varten yhteiseksi. Väestönsuojaan kuljettava matka ei tällöin kuitenkaan yleensä saa muodostua pitemmäksi kuin 100 metriä.

8 §. Väestönsuojaa ei saa sijoittaa sellaisten tilojen välittömään läheisyyteen, joissa on höyrykattiloita, lämmityskattiloita tai muita paineen alaisia säiliöitä tai joissa on räjähtäviä, tulenarkoja tai myrkyllisiä aineita. Väestönsuojan pääsyteitä ei myöskään saa johtaa tällaisten tilojen kautta.

2 L u k u.

Väestönsuojan huonetilat.

9 §. Väestönsuojaan kuuluu vähintään yksi sulkuhuone, suojahuone ja käymälä. Yli 225 henkilöä varten tarkoitettuun väestönsuojaan kuuluu lisäksi sulkuhuoneeseen liittyvä huoltohuone.

Suuriin väestönsuojiiin on mahdollisuuden mukaan järjestettävä lisäksi erillinen huone sairasosastoa varten.

Väestönsuojaa ei ilman pakottavaa syytä ole tehtävä matalamaksi kuin 220 cm, ellei väestönsuojan katto ole holvimainen, jolloin pienin pystyseisän korkeus saa olla 180 cm.

10 §. Sulkuhuoneen pienin sallittu pinta-ala on 3.75 m², pienin pituus sisääntulosuunnassa 250 cm ja pienin leveys 150 cm. Jos sen kautta on tarkoitettu kulkeväksi enemmän kuin 75 henkilöä, on pinta-ala lisättävä 1 m² kutakin seuraavaa täyttää 75 henkilön ryhmää kohti. Yhtä sulkuhuonetta alköön tehtävä enempää kuin 300 henkilöä varten.

11 §. Yli 225 henkilöä varten tarkoitettuun väestönsuojaan rakennettavan huoltohuoneen pienin sallittu pinta-ala on 4 m². Huone on sijoitettava siten, että siihen pääsee sekä sulkueittä suojahuoneesta. Poikkeustapauksessa siihen voi olla pääsy vain sulkuhuoneesta.

12 §. Suojahuoneella tarkoitetaan väestönsuojan varsinaisia oleskeluhuoneita. Suojahuoneeseen päästään sulkuhuoneesta, huoltohuoneesta tai toisen suojahuoneen kautta. Suojahuoneet on vällovilla yhdistettävä niin, että niiden välillä voidaan liikkua kulkematta sulkuhuoneen kautta.

Yhtä suojahuonetta alköön yleensä tehtävä enempää kuin 75 henkilöä varten.

Jokaisessa suojahuoneessa pitää olla varattuna vähintään 0.5 m² lattiapinta-ala kutakin siihen sijoitettavaa henkilöä kohti. Väestönsuojassa, jossa ei ole erillistä sairasosastoa, on yhtä henkilöä varten lattiapinta-ala varattava kuitenkin vähintään 0.57 m², niin että noin 8 prosentille suojahuoneen henkilömäärästä tulee varatuksi makuutila.

Henkilömäärä, jolle väestönsuoja on tarkoitettu, määrätään jakamalla suojahuoneiden ja sairasosaston, jos sellainen on, yhteen laskettu pinta-ala luvulla 0.57.

13 §. Sairasosasto, jota tarkoitetaan 9 §:n 1 momentissa, on sijoitettava siten, että siihen päästään suojahuoneesta ja, mikäli mahdollista, myös sulkue- tai huoltohuoneesta.

Sairasosastossa on lattiapinta-ala varattava vähintään 1,5 m² henkilöä kohti, edellyttäen että vuoteet ovat kahdessa kerroksessa.

14 §. Jollei käymälöitä tehdä väestönsuojan rakentamisen yhteydessä, tulee niiden paikka osoittaa piirustuksissa. Tällöin on otettava huomioon, että käymälöitä tulee väestönsuojassa olla vähintään yksi jokaista 75 henkilöä varten sekä että myös sairasosasto on varustettava käymälällä. Käymälän pienin koko on 70x80 cm ja ne on sijoitettava siten, että niihin päästään kulkematta sulkuhuoneen kautta. Käymälät saavat olla kuivakäymälöitä, jolloin ne on varustettava eteisellä.

3. L u k u.

Väestönsuojan rakenteelliset määräykset.

15 §. Ne rakenteet, joita vain väestönsuojan katto kuormittaa, on yleisten kuormitusmääräysten lisäksi mitoitettava myöskin rakennussortuman tai erillisessä väestönsuojassa lohkaraiden aiheuttamalle kuormalle.

Rakennuksissa, joissa kantavat seinät ovat muurattuja, on käytettävä seuraavia sortuman aiheuttamia kuormitusarvoja:

- 1 500 kg/m², jos väestönsuojan yläpuolella on täysisiä kerroksia korkeintaan 2;
- 2 000 kg/m², jos väestönsuojan yläpuolella on täysisiä kerroksia korkeintaan 3; sekä
- 2 500 kg/m², jos väestönsuojan yläpuolella on täysisiä kerroksia enemmän kuin 3.

Edellä mainitut laskuperusteet koskevat rakennuksia, joiden välikattojen hyötykuormitus on korkeintaan 500 kg/m². Jos välikattojen hyötykuormitus on suurempi, on sortumakuormitusta lisättävä sillä määrällä, minkä suurin hyötykuorma ylittää 500 kg/m².

Runkorakenteisissa rakennuksissa voidaan edellä mainittuja sortumakuormituksia alentaa 1 500 kg/aan/m² kerroksien lukumäärästä riippumatta.

Jos väestönsuoja sijaitsee rakennuksen sortuma-alueen ulkopuolella, on väestönsuojan katolle laskettava oman painon ja hyötykuorman lisäksi lohkarakuormitusta 1 500 kg/m².

16 §. Väestönsuojan seinät ja katto on tehtävä voimassa olevien betoni- ja teräsbetonirakenteiden normaalimääräysten mukaisesti ainakin betonilaatua B- betoni K 200 käyttämällä.

17 §. Ympärysseinät on tehtävä teräsbetonista ja on niiden paksuuden oltava vähintään 25 cm. Jos väestönsuojan katto on yli 100 cm maanpinnan yläpuolella, on paksuuden kuitenkin oltava vähintään 35 cm. Jos väestönsuojan ympärysseinä on vapaassa kellaritilassa, on tällaisen seinän paksuuden niin ikään oltava vähintään 35 cm.

Ympärysseinän on oltava molemmin puolin teräksin ristiin jäykistetty, jolloin ulkopuolisia teräksiä suojaavan betonikerroksen paksuuden on oltava ainakin 3 cm. Teräsjäykisteiden on oltava vähintään 10 mm betoniterästä ja verkonsilmän suuruuden enintään 30 cm.

Jos ympärysseinä tehdään vähintään 40 cm paksuiseksi, saadaan ulkopuolinen teräsjäykiste jättää pois.

18 §. Suojahuoneita sulkuhuoneista ja toisistaan erottavat väliseinät on, jos ne tehdään rakennustyön yhteydessä, tehtävä teräsbetonista ja on niiden paksuuden oltava vähintään 15 cm. Väliseinien teräsjäykisteiksi riittää ristiin asetetut betoniteräkset seinän keskellä. Teräsjäykisteiden on oltava vähintään 10 mm betoniterästä ja verkonsilmän suuruuden enintään 30 cm.

Toisarvoiset väliseinät, joita ovat käymälän, huoltohuoneita sulkuhuoneesta ja sairasosastoa suojahuoneesta erottavat seinät, saadaan tehdä kevyempiä rakennustapoja käyttäen.

19 §. Niissä tapauksissa, joissa väestönsuojan rauhanaikainen käyttö edellyttää väliseinien poisjättämistä saadaan ne tehdä myöhemmin tarvittaessa. Ensi sijassa voidaan jättää pois 18 §:n 2 momentissa mainitut toisarvoiset väliseinät ja vain, jollei tämä riitä, suojahuoneita toisistaan erottavat väliseinät. Sulkuhuonetta väestönsuojan muusta osasta rajoittavat väliseinät voidaan jättää pois kultenkin ainoastaan siinä tapauksessa, että sulkuhuoneeseen johtava väestönsuojan ulkovi on 26 §:n 2 momentin mukainen sirpaleenkestävä ovi.

Lupa väestönsuojien väliseinien poisjättämiseen on saatava rakennustarkastusviranomaisilta. Väliseinien paikka on joka tapauksessa merkittävä piirustuksiin.

Jos muut kuin 18 §:n 2 momentissa mainitut väliseinät tehdään myöhemmin, saadaan ne tehdä raskaista tiilistä sementtilaastilla muraten, ja tulee niiden paksuuden tällöin olla vähintään 27 cm.

20 §. Väestönsuojan katto on tehtävä kantavien seinien välisenä ristiinjäykistettyinä betonilaattoina. Laatan paksuuden tulee olla vähintään 25 cm, jos sen yläpuolella on ainakin yksi teräsbetonista rakennettu välipohja. Muussa tapauksessa tulee katon paksuuden olla 40 cm.

Kattolaatta on mitoitettava voimassa olevien betoni- ja teräsbetonirakenteiden normaalimäärysten mukaisesti ottaen huomioon sille tuleva omapaino- ja hyötykuorma sekä sortuma- tai lohkarekuorma 15 §:n mukaan laskettuna.

Laatan alareunassa olevien betoniteräksien teräsväli saa olla enintään 15 cm. Betoniteräksen halkaisijan on oltava vähintään 10 mm, enintään 16 mm ja mieluiten 10 tai 12 mm. Teräs- jäykisteet on sellaisinaan ulotettava laatan koko alueelle ja katto ankkuroitava huolellisesti ympärysesiniin.

Jos staattiset laskelmat edellä mainitun mukaisesti edellyttävät 25 cm paksuista laattaa käytettäessä suurempaa betoniterästä kuin 16 mm, on laatan paksuutta silloin lisättävä.

Vaatimukset ala- ja yläreunassa oleviin teräsjäykisteisiin nähden pätevät laatan molempiin suuntiin.

Laatan yläreunassa tukien kohdalla tulee teräsjäykisteitten olla vähintään 10 mm k/k 20 cm.

Kattolaatan alapinnassa on lisäksi käytettävä pieniruutuis- ta pääraudoitukseen sidottua teräsverkkoa.

21 §. Väestönsuojan lattia on tehtävä betonista. Sulkuhuoneiden ja huoltohuoneiden lattiat on kuitenkin tehtävä teräshierretystä betonista tai muusta tiiviistä sileäpintaisesta kiviaineesta.

4 L u k u.

Väestönsuojan sisään- ja ulospääsytiät.

22 §. Väestönsuojaan tulee olla selvä ja helppo pääsy.

Sisäänkäytävän vapaan korkeuden tulee olla vähintään 200 cm ja vapaan leveyden ainakin 8 mm kutakin väestönsuojaan tarkoitettua henkilöä varten, ei kuitenkaan alle 100 cm.

Suuriin väestönsuojoihin johtava sisäänkäytävä on mahdollisuuden mukaan jaettava sopivilla johteilla osiin liikenteen ohjaamiseksi väestönsuojan eri oville, jollei voida käyttää kahta tai useampaa sisäänkäytävää.

Väestönsuojaan johtavissa portaisissa ei porrassyöksen ja katon kohtisuora vapaa väli saa olla alle 160 cm, eivätkä portaat yleensä saa olla jyrkempiä kuin 45°. Pitkissä suorissa portaisissa on käytettävä lepotasoja siten, että porrassyökäy on enintään 320 cm korkea. Lepotason tulee kulkusuunnassa olla ainakin 100 cm. Porras on varustettava kaiteella.

23 §. Väestönsuojasta tulee aina olla kaksi ulospääsytiötä, sisäänkäytävät ja varauuskäytävät mukaanluettuina. Yli 150 henkilöä varten tarkoitetuissa väestönsuojissa ulospääsyteitä

on oltava kuitenkin yksi jokaista seuraavaa 75 henkilön ryhmää varten. Ulospääsytietyt on suunniteltava siten, että niiden samanaikaisen tukkeutumisen ja tuhoutumisen vaara on mahdollisimman pieni.

Ulospääsyteistä on ainakin yksi suojattava rakennuksen sortumalta ulos saakka.

24 §. Varauloskäytäviä ovat erityisesti sitä varten tehdyt seinä- tai kattoaukot. Varauloskäytävän pienimmän poikkileikkauksen tulee olla 60x60 cm. Pystysuoran kuilun vähimmäismittaa saa kuitenkin olla 50x60 cm.

Varauloskäytävä johdetaan suoraan ulos. Poikkeustapauksessa se voi johtaa viereiseen kellari- tai huonetilaan. Se voidaan tehdä myös pystykuiluna, joka johdetaan ylös välittömästi rakennuksen ulkoseinän vierestä. Varauloskäytävän seinäaukon alareunan tulee olla ainakin 50 cm lattiapinnan yläpuolella.

25 §. Väestönsuojan ulko-ovien tulee johtaa aina sulkuhuoneeseen. Oviaukon normaalileveys on 90 cm enintään 150 henkilöä j. 150 cm enintään 300 henkilöä varten tarkoitettussa väestönsuojassa. 150 cm leveä ovi voi olla joko yksi- tai kaksi- puolinen.

Jos väestönsuoja on tarkoitettu enemmän kuin 300 henkilölle, on silloin käytettävä kahta ulko-ovea, jotka on sijoitettava mieluiten väestönsuojan eri puolille. Enintään 75 henkilöä varten tarkoitettua väestönsuojan ulko-oviaukko saadaan tehdä 75 cm leveäksi.

Sisäovien aukkojen leveydet määräytyvät myös 1 ja 2 kohtien mukaan.

26 §. Väestönsuojan ulko-ovien ja varauloskäytävälukkujen tulee olla erikseen annettujen ohjeiden mukaan tehtyjä ja virallisesti väestönsuojassa käytettäväksi hyväksytyjä, joko kevytrakenteisia tai sirpaleen kestäviä teräsovia tai -luukkuja.

Sirpaleilta suojattu kevytrakenteinen väestönsuojan ulko-ovi ja varauloskäytävälukku on yksilevyinen ja valmistettu 3 mm vahvuisesta St 37 teräslevystä taivutetuin reunoin. Sirpaleilta suojaamattomina tulee niiden paksuuden olla 20 mm samasta teräslaadusta valmistettuna. Tällainen ovi katsotaan sirpaleen kestäväksi. Jos ovien ja lukkujen valmistukseen käytetään muita teräslaatuja tai aineita, on ne tehtävä vähintään vastaavan lujuisiksi. Sirpaleilta suojatuksi katsotaan väestönsuojan ulko-ovi ja varauloskäytävälukku, jos se on suojattu sirpaleen kestäväällä esteellä kellaritilassa enintään 10 metrin etäisyydellä.

Ulko-ovien ja varauloskäytävälukkujen tulee olla kulmarautakehyksillä varustettuja ja siten valmistettuja, että ne suljettuina ollessaan jäävät kokonaan kehyksen ulkopuolelle. Niiden tulee olla tiivistettyjä ja on ne voitava salpojen avattuna ollessa kangella nostaa pois saranoiltaan sekä sisä- että ulkopuolelta.

Ulko-oven kynnyksen korkeuden tulee olla vähintään 5 cm ja oviaukon vähintään 175 cm.

Väestönsuojan ulko-ovien ja seinässä olevien varauloskäytävälukkujen tulee avautua ulospäin sekä pystykuiluun johtavan varauloskäytävälukun sisäänpäin.

Teräsotet ja -luukut saadaan rauhan aikana varastoida ja korvata muilla ovilla tai laitteilla.

27 §. Väestönsuojan ympärysseinissä on vältettävä kaikkia muita kuin sen käytön kannalta välttämättömiä aukkoja. Jos väestönsuojan rauhanaikainen käyttö kuitenkin edellyttää sen ympärysseinissä muitakin aukkoja, on niitä varten oltava tiiviit sirpalesuojukset, jotka tarvittaessa voidaan asettaa paikalleen. Sirpalesuojuksena voidaan käyttää 20 mm teräslevyä St 37 tai muuta vastaavaa suojusta.

28 §. Väestönsuojan sisäovien tulee olla komeroiden ovia lukuun ottamatta lujarakenteisia ja tarpeen vaatiessa tiivistettäviä, jollei ilmanvaihdon järjestely toisin edellytä.

5 L u k u.

Väestönsuojan valaistus ja saniteettitekniilliset laitteet.

29 §. Jokaisessa väestönsuojassa tulee olla ilmanvaihdon aikaansaamiseksi tarpeellinen määrä raitisilma- ja poistoilma-aukkoja. Ne on sijoitettava siten, että raitista ilmaa saadaan väestönsuojan jokaiseen huoneeseen.

Enintään 75 henkilöä verten tarkoitettu väestönsuojassa saadaan ilmanvaihto järjestää luonnollisena, jos suojahuoneessa on ilmaa vähintään 3 m³ henkilöä kohti 12 §:n 4 momentin mukaan lasketulle henkilömäärälle. Luonnollisen ilmanvaihdon raitisilma-aukon tulee olla vähintään 15x22.5 cm.

Jollei luonnollista ilmanvaihtoa voida järjestää niin kuin 2 momentissa on edellytetty tai jos väestönsuoja on tarkoitettu enempää kuin 75 henkilöä varten, on ilmanvaihto väestönsuojaa rakennettaessa suunniteltava siten, että se myöhemmin tarvittaessa voidaan järjestää myös koneelliseksi. Tätä varten tarvittavia ilmanvaihtokoneita ei kuitenkaan ole tarpeen hankkia väestönsuojan rakentamisen yhteydessä.

30 §. Väestönsuojassa, johon on suunniteltava koneellinen ilmanvaihto, on kutakin ilmanvaihtokonetta varten tehtävä rakennustyön yhteydessä helposti murtuvasta aineesta ainakin kaksi toisistaan mahdollisimman etäällä olevaa ilmanottokanavaa. Jos väestönsuoja on talon kellarissa, on toinen ilmanottokanavista johdettava vähintään 500 cm korkeuteen rakennusta ympäröivästä maanpinnasta, ei kuitenkaan räystään yläpuolelle ja toinen vähintään 50 cm korkeuteen maanpinnasta. Erillisen väestönsuojan ilmanottokanavia ei kuitenkaan tarvitse tehdä 300 cm korkeammiksi.

Koneellisen ilmanvaihdon ilmamääriä laskettaessa on otettava huomioon, että väestönsuojassa oleskeleva ihminen tarvitsee ilmaa vähintään 1.2 m³ tunnissa ja lievästi sairas henkilö noin 3.0 m³ tunnissa.

Koneellisen ilmanvaihdon ilmanottokanavien sisäläpimitat ovat ilmamäärästä ja kanavan pituudesta riippuen vähintään alla olevan taulukon mukaiset:

Kanavan pituus	Ilmamäärä m ³ /tunti					
	35	76	150	300	450	600
0-1 500 om	7.5 om	10.0 om	12.5 om	15.0 om	17.5 om	20.0 om
1 500-3 000 "	7.5 "	10.0 "	12.5 "	15.0 "	17.5 "	20.0 "
3 000-5 000 "	7.5 "	12.5 "	15.0 "	17.5 "	20.0 "	22.5 "

Ilmanvaihtokoneista tulee, niitä hankittaessa, alle 450 m³/t antavien koneiden ollen sekä sähkö- että käsi- tai jalkakäyttöisiä.

Väestönsuojan oven ja varaueloskäytävöiden sijoituksessa on mikäli mahdollista otettava huomioon luonnollisen tuuletuksen vaatimukset.

31 §. Väestönsuojasta on käytetty ilma poistettava järjestämällä jokaiseen sulkuhuoneeseen ja käymälään ilmanpoisto. Ulkoilmaan johtava ilmanpoistokanavan suu on johdettava niin korkealle, että lumen aiheuttama tukkeutuminen välttyy.

Ilmanpoistoaukkoja suojahuoneissa ei yleensä ole sijoitettava korkeammalle kuin 180 cm permannosta lukien.

32 §. Ilmanotto-kanavat on varustettava tiiviillä sulkulaitteilla ja poistoilma-aukot ilmanpoistovenyilleillä. Ilmanpoistovenyilleiden tulee olla säädettäviä ja tiiviisti suljettavia. Jos väestönsuojassa on koneellinen ilmanvaihto, on väestönsuojan ympäryksissä mahdollisuuden mukaan käytettävä itsesäätöisiä ilmanpoistovenyillejä.

Kaikki ulkoilmaan johtavat kanavat ja putket on järjestettävä niin, että niihin ei pääse vettä ja roskia.

Väestönsuojan ulkopuolella olevat vapaasti nousevat putkien ja kanavien osat voivat olla irroitettavia.

33 §. Jos väestönsuoja varustetaan lämmityslaitteilla, on laitteiden oltava sellaisia, etteivät ne palamiseen käytä suojahuoneen ilmaa.

34 §. Jos paikkakunnalla on yleinen sähköjakeluverkko, on väestönsuoja sekä pääsytyet valaistava sähkövalaistuksella. Väestönsuojan liittämisen yleiseen sähköjakeluverkkoon on suoritettava siten, että virransaanti väestönsuojaan säilyy, vaikka muut saman liitäntäjohton virrankuluttajat katkaisevat virtansa.

35 §. Jos väestönsuoja varustetaan vesijohtolla ja viemäriellä, on vesipiste ja lattiasäili sijoitettava ensi sijassa huolto- tai sulkuhuoneeseen. Jos viemäriä ei voida tehdä, on sen asemasta tehtävä kokoojakaivo, josta vesi voidaan poistaa pumpulla tai ämpärillä.

Jos väestönsuojaan rakennetaan kiinteä varavesisäiliö, tulee sen suuruuden olla vähintään niin suuri, että siihen sopii 5 litraa vettä henkilöä kohti.

Viemäriin on asetettava takalaskuvenytili.

36 §. Jollei väestönsuojaan kuulumattomia paineen alaisia johtoja, kuten kaas-, vesi- ja höyryjohtoja, voida välttää johtamasta väestönsuojan läpi, on ne ainakin painepuolella varustettava välittömästi väestönsuojan ulkopuolella sijaitsevilla sulkuvenytilleillä.

37 §. Putkien ja johtojen läpimenokohdat, ovien ja luukkujen kehykset, kanavien suut ja muut paikat, joista savu tai kaasut voivat tunkeutua väestönsuojaan, on huolellisesti tiivistettävä.

6 L u k u.

Erindiset määräykset.

38 §. Sen jälkeen kun väestönsuoja on virallisesti tarkastettu, ei siihen ilman tarkastavan viranomaisen lupaa saa tehdä mitään sen rakennetta heikentäviä tai sen käyttöturvallisuutta vähentäviä muutoksia.

Rauhan aikana saadaan väestönsuojaa käyttää muuhunkin tarkoitukseen, kuitenkin siten, että se viipymättä voidaan kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi. Väestönsuojaa älköön kuitenkaan käytettäväksi sellaisten tavaroiden varastopaikkana, joista leviävä vastenmielinen haju tekee jatkuvasti oleskelun siinä epämiellyttäväksi.

39 §. Määräykset väestönsuojien tarkastuksesta annetaan erikseen.

40 §. Tällä päätöksellä kumotaan sisäasiainministeriön 9 päivänä toukokuuta 1951 antama suojarakennusten teknillisiä määräyksiä koskeva päätös niiltä osilta, missä tämä päätös on sen kanssa ristiriitainen.

---

99. Helsingin kaupungin kuvaamataidetoimikunnan toimintaohjeet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat marraskuun 25 p:nä 1954.

1 §. Kaupungin taidehankintojen valmistelusta ja suorittamisesta huolehtii kaupungin kuvaamataidetoimikunta näiden ohjeiden mukaisesti.

2 §. Toimikunnan tehtävänä on:

1) valmistella kaupungin rakennuttamien julkisten rakennusten kaunistamista taideteoksien ja siinä mielessä tehdä suunnitelmia helsinkiläisiltä taiteilijoilta hankittavista taideteoksista joko valmiin taideteoksen ostamisesta, sellaisen tilaamisesta tai taidekilpailun järjestämisestä,

2) tehdä kaupunginhallitukselle esitys määrätyn julkisen rakennuksen kaunistamiseen tarvittavan määrärahan myöntämisestä tarkoitukseen varatusta yhteismäärärahasta ja myönnetyn määrärahan puitteissa ratkaista kysymys hankittavista taideteoksista,

3) suorittaa taideteosten ostoa varten varatun erillisen määrärahan puitteissa kuvaamataiteita edustavia taidehankintoja ja helsinkiläisiltä taiteilijoilta,

4) toimia järjestettävien taidekilpailujen arvostelulautakuntana siten täydennettynä kuin 3 §:ssä mainitaan ja tässä kokoonpanossa määrätä myönnetyn määrärahan puitteissa jaettavien palkintojen suuruus ja lopullisesta työstä maksettava palkkio samoin kuin mikä palkituista töistä toteutetaan.

3 §. Toimikuntaan kuuluu kuusi vuodeksi kerrallaan valittua jäsentä, joista kaupunginhallitus valitsee puheenjohtajan ja kaksi jäsentä sekä kolme varajäsentä ynnä Suomen Taiteilijaseura kolme jäsentä, joista yksi edustaa maalaustaidetta, toinen kuvanveistotaidetta ja kolmas muita kuvaamataiteita sekä näille kullekin yhden varajäsenen. Kysymyksen ollessa julkisen rakennuksen kaunistamisesta kutsutaan toimikuntaan lisäjäseneksi rakennusta suunnitteleva arkkitehti. Kun toimikunta toimii järjestettävien taidekilpailujen arvostelulautakuntana, on sitä täydennettävä kahdella Suomen Taiteilijaseuran valitsemalla jäsenellä, jotka edustavat kilpailun käsittämää taidealaa. Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

4 §. Toimikunnan sihteerin määrää kaupunginhallitus toimikunnan esityksestä.

5 §. Toimikunnan jäsenille suoritetaan kokouspalkkioita kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön määräysten mukaan.

Sihteerille suoritetaan palkkiota hyväksyttävän laskun mukaan.

6 §. Toimikunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, josta jäljennös kolmen päivän kuluessa kokouksesta on toimittava kaupunginjohtajalle. Toimikunnan päätökset saadaan panna täytäntöön vasta kaupunginjohtajan ilmoitettua, ettei päätöksiä ole otettu kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

7 §. Toimikunta on päätösvaltainen, kun vähintään neljä jäsentä on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänen jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

8 §. Toimikunnan maksettavat laskut ja muut maksuasiakirjat hyväksyy toimikunnan sihteeri.

100. Laki kansaneläkkeiden lisäeläkerahastosta annetun
lain kumoamisesta.

Annettu marraskuun 26 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 437/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkkeiden lisäeläkerahastosta 31 päivänä toukokuuta 1937 annettu laki (250/37) kumotaan ja kansaneläkkeiden lisäeläkerahaston varat siirretään valtiovarastoon. Tulo- ja menoarvioon on vuosittain otettava määräraha käytettäväksi kansaneläkeläisissä (248/37) tarkoitetun valtion lisäeläkeosuuden suorittamiseen kansaneläkelaitokselle. Rahaston varoihin kuuluvat osakkeet siirretään valtion osakerahastoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

---

101. Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamis-
perusteet.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 2 p:ltä 1954.
(Suomen as.-kok. 458/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:7 ja 1949:45)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteista 13 päivänä tammikuuta 1944 antamansa päätöksen (44/44) 1 ja 2 §:n, 1 §:n sellaisena kuin se on 31 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (239/49), näin kuuluviksi:

1 §. Muunnetut vuositulot lasketaan siten, että todelliset vuositulot jaetaan indeksikertoimella.

Indeksikertoimenä käytetään sen kolme kuukautta käsittävän jakson virallisten elinkustannusindeksilukujen keskiarvon sadasosaa, joka päättyy eläkkeen myöntämistä edellisen kalenterivuosi neljänneksen keskimmäisen kuukauden lopussa, sanottu sadasosa pyöristettynä kuitenkin lähimmäksi tai, viiteen kymmenesosaan päättyessään, seuraavaksi suuremmaksi kokonaisluvuksi.

2 §. Muunnettujen vuositulojen avulla laskettu lisäeläke korotetaan kertomalla tämä muutoin 1 §:n 2 momentin mukaisesti lasketulla indeksikertoimella mutta käyttämällä kuitenkin sen kolme kuukautta käsittävän jakson virallisia elinkustannusindeksilukuja, joka päättyy sitä vuosineljänneestä, miltä maksettavasta eläke-erästä on kysymys, kahta vuosineljänneestä aikaisemman kalenterivuosi neljänneksen keskimmäisen kuukauden lopussa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

---

102. Sairaaloiden alueella tapahtuvan kukkien
myynnin aika.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 1 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:9, 1937:44 ja 1938:37)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta ym. ansiotoiminnasta 27.3.1935 vahvistamiinsa määräyksiin näin kuuluvan 7 §:n:

7 §. Sairaaloiden alueella kioskeissa, niihin verrattavissa myyntipaikoissa ja ulkosalla saadaan harjoittaa kukkien myyntiä klo 8-20.

---

103. Valiokuntien ja komiteojen kokouksista annettavat selostukset.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 2 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:27)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, muuttaen maaliskuun 27 p:nä 1947 tekemäänsä päätöstä, kehoittaa kaupungin komiteoita, toimikuntia ja muita tilapäisiä elimiä pitämään (ohaisen) mallin mukaista päiväkirjaa, josta puheenjohtajan ja sihteerin allekirjoittama jäljennös on neljännesvuosittain toimitettava kaupunginhallitukselle kokouspalkkioiden hyväksymistä varten ja revisiotoimistolle.

Kaupunginhallitus päätti edelleen määrätä, että sanottujen elinten sihteereillä on virkasäännön 30 §:n 2 kappaleessa mainitun poikkeuksen oikeus saada luottamusmiesten palkkiosäännön mukainen kokouspalkkio, kun sen sijaan muusta työstä tuleva palkkio hyväksytään asianomaisen komitean tai vastaavan elimen erillisestä esityksestä komitean työn päätyttyä taikka poikkeuksellisen pitkän aikaa kestävästä työstä palkkion ennakkona enintään kerran vuodessa, jolloin myönnettyt ennakot on mainittava sihteerin palkkiota koskevassa lopullisessa esityksessä; pysyväisluontoisten komiteain sihteereille voidaan kuitenkin palkkio eri esityksestä hyväksyä maksettavaksi puolivuositain. Sihteerien kokouspalkkiot maksetaan 1.1.1955 jälkeiseltä ajalta.

104. Asetus väestönsuojien tarkastuksesta.

Annettu joulukuun 10 päivänä 1954.

(Suomen as.-kok. 463/54)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1941:35)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 30 päivänä loka-kuuta 1939 annetun väestönsuojelulain (374/39) 21 §:n sekä samana päivänä yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain (375/39) 7 §:n nojalla:

1 §. Rakennuslupia myöntävän viranomaisen tai sen viranomaisten, joka rakennussäännön 38 §:n (246/38) mukaan rakennusluvan sijasta hyväksyy rakennuspiirustukset, tulee valvoa, että väestönsuojat sisältyvät rakentamissuunnitelmiin niissä tapauksissa, joissa ne annettujen määräysten perusteella on tehtävä rakennustyön yhteydessä; sekä että rakennuspiirustuksissa ilmenevä väestönsuoja on kokonsa, lujuutensa, sijaintinsa ja rakenteittensa puolesta erikseen annettujen määräysten mukainen.

Jos syntyy epäselvyyttä väestönsuojan kokoon, sijoitukseen tai lujuusasteeseen nähden, on asiasta ennen rakennusluvan myöntämistä tai piirustusten hyväksymistä hankittava kunnan väestönsuojelulautakunnan lausunto, tai mikäli kysymyksessä on väestönsuojelun yleissuunnitelman (481/40) 26 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu työpaikka, valtion rakennus taikka sellainen yleinen rakennus, jonka piirustukset valtion viranomainen vahvistaa, sisäasiainministeriön lausunto.

2 §. Yleisten väestönsuojien sekä väestönsuojelutoiminnan edellyttämien johtolimien ja muodostelmien samoin kuin väestönsuojelun lääkintäpalvelun ja sairaaloiden väestönsuojien sekä viestikeskusten suojarakennusten rakentamissuunnitelmas- ta on ennen rakennusluvan myöntämistä tai piirustusten hyväksymistä hankittava sisäasiainministeriön lausunto.

3 §. Väestönsuojien rakentamisen valvonnassa ja lopputarkastuksessa on noudatettava niitä määräyksiä, mitä rakennustarkastuksesta ja lopputarkastuksesta on määrätty.

4 §. Sisäasiainministeriöllä on valta tarkastuttaa väestönsuojien ja suojarakennusten rakennustyötä.

5 §. Kunnan väestönsuojelulautakunnan tulee pitää luetteloa hyväksytyistä väestönsuojista.

6 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta sekä väestönsuojien jatkuvasta tarkastuksesta antaa sisäasiainministeriö.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955, ja kumotaan sillä suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien erinäisten säännösten soveltamisesta 9 päivänä toukokuuta 1941 annettu asetus (345/41).

105. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 16 p:ltä 1954.

(Suomen as.-kok. 472/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:93)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 21 päivänä marraskuuta 1946 antamansa päätöksen (802/46) 49 §:n, sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1953 annetussa päätöksessä (439/53), näin kuuluvaksi:

49 §. Ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitetun ennakon ensimmäinen erä on kannettava maaliskuun 1 päivän ja 25 päivän välisenä aikana, toinen erä kesäkuun 1 päivän ja 24 päivän välisenä aikana, kolmas erä syyskuun 1 päivän ja 25 päivän välisenä aikana ja neljäs erä joulukuun 1 päivän ja 23 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaanluettuina, sekä ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitetun ennakon ensimmäinen erä helmikuun, toinen toukokuun, kolmas elokuun ja neljäs erä marraskuun kuudessa. Milloin ennakko ennakkoperintälain 41 §:n 1 momentin mukaan on kannettava kahdessa erässä, on puolet ennakosta maksettava ensimmäisen sekä puolet kolmannen erän kannon yhteydessä, ja on verovelvolliselle annettava tämän mukainen ennakkoverolippu.

Sen estämättä mitä 1 momentissa on määrätty, kunta voi, milloin kunnan valtuusto on tehnyt päätöksen ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitetun ennakon kantamisesta kolmessa tai kahdessa erässä, päättää **ennakon** kantoajoista toisin, kuin mainituksa momentissa sanotaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

106. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 17 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 480/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:142)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle takaisin työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksuista annetun lain (544/48) mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakkojen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luettelot sanotuista ennakoista eläkelaitokselle tulevista ennakko-suorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadaksean lukea vakuutusmaksuunseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessaan annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakoperintälain 14 §:ssä määrätyn tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955 ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1955 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

---

107. Asetus asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 17 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 465/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:19)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun asetuksen (75/54) 8 §:n 4 momentti näin kuuluvaksi:

8 §. -----
Siltä, joka varattomuuden takia tai muutoin lain mukaan on oikeutettu saamaan pyytämänsä asiakirjan maksuitta, älköön 1 momentissa määrättyä postimaksua eikä lähetysmaksua perittäkö. Valtioneuvosto voi myös, milloin tärkeät virastoteknilliset syyt niin vaativat, valtiovarainministeriön esittelystä määrätä, että postimaksua ja lähetysmaksua tai jompaakumpaa näistä ei ole perittävä määrätynlaisista valtion virastojen ja viranomaisten lähetyksistä taikka joko kaikista tai joistakin valtion määrätyn viraston tai viranomaisen lähetyksistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

108. Linja-autoliikenne.

Maistraatin päätös joulukuun 18 p:ltä 1954.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 35 Rautatien-tori-Itä-Herttoniemi. Liikenteessä on noudatettava maistraatin vahvistamaa kulloinkin voimassa olevaa taksoa. Lupa on voimassa vuoden 1959 loppuun.

---

109. Kalastuslupamaksut.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat joulukuun 18 päivä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:25 ja 55)

Urheilu- ja retkeilylautakunta päätti mainittuna päivänä määrätä kalastuslupamaksut seuraaviksi:

Rysä, korkeus yli 1.5 m	2 000 mk
" " alle 1,5 m	200 "
Metallilankakatiska	500 "
Silakka-, kilohaili-, suomukala- ja täkyverkko	200 "
Pitkäsiima 100 koukkaa kohden	500 "
Heittouistin	300 "
Uistin	200 "
Yksinäiset hauki- ym. koukut, 10 koukkaa kohden	200 "
Tuulastus	300 "

110. Eräistä kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavien maksujen taksa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 22 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938:58 ja 1950:102)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavan taksan kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, jotka eivät sisälly jakolaitoksesta, tontin mittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen edellyttämään taksaan:

- 1 §. Tonttikartan jäljennöksestä tai otteesta suoritetaan:
a)	kun pinta-ala on enintään 5 000 m ²	1 400 mk
b)	" " " " " " 1 ha	2 800 "
c)	pinta-alan ollessa yli 1 ha, kultakin alkava- ta hehtaarilta	2 800 "

2 §. Mittakirjan, tonttikirjan tai muun asiakirjan kirjoitetusta jäljennöksestä tai otteesta suoritetaan:

a)	kahdesta ensimmäisestä sivusta yhteensä	480 mk
b)	jokaisesta seuraavasta sivusta lisää	40 "

3 §. Todistuksesta suoritetaan:

a)	ensimmäisestä sivusta	720 mk
b)	jokaisesta seuraavasta sivusta lisää	360 "

4 §. Muun kuin tonttikartan jäljennöksestä tai otteesta suoritetaan:

1. Läpinäkyvälle alustalle käsin piirretystä jäljennöksestä
a)	mittakaavan ollessa 1: 500 ... 1 000 mk	jokaista alkavaa hehtaaria kohden
b)	" " " " 1:2 000 ... 800 mk	jokaista alkavaa hehtaaria kohden
c)	" " " " 1:4 000 ... 500 mk	jokaista alkavaa hehtaaria kohden

2. Tavalliselle piirustuspaperille laaditusta jäljennöksestä tai otteesta 1. kohdan mukainen maksu 50 %:n korotuksella.

3. Ennestään valmiina olevan läpinäkyvän kartan valokopioista 960 mk neliometriltä ollen kuitenkin pienin maksu 480 mk.

5 §. Rakennuksen paikan paalutuksesta, kivijalankatselmuksesta ja korkeuden määrittämisestä suoritetaan:

1. Rakennuksen paikan paalutuksesta mahdollisine todistuksineen ja mahdollisine korkeusaseman määrittämisineen

- a) jos rakennusalaan paalutetaan vain neljä taitepistettä 1 200 mk.

- b) jokaisesta yli neljän paalutettavasta tai-
tepisteestä tai kaarena olevasta rakennuk-
sen osasta lisää ..... 600 mk
- c) toimituksen tiedoittamisesta kultakin asi-
anosaiselta ..... 120 "
2. Kivijalankatselmuksesta kultakin kerralta 1 400 "
3. Edellisissä kohdissa mainituista tehtävistä tontilla,
jolle saa rakentaa 3- tai useampikerroksisen rakennuksen tai
tehdasarakennuksen, suoritetaan 1. a), 1. b) ja 2. kohtien mu-
kainen maksu 50 %:n korotuksella. Talousrakennuksiin nähden
sovelletaan 1. ja 2. kohdan määräyksiä sellaisenaan.
- 6 §. Milloin alueen haltijan anomuksesta muutetaan
tonttijakoa, suorittaa anoja kustakin korttelista, jo-
ta tonttijaon muutos koskee ..... 4 800 mk
- 7 §. Ellei tehtävästä voida määrätä maksua edellä olevien
määräysten mukaan, suoritetaan siitä tarveainē- ja työaikakus-
tannusten perusteella tai kaupungingeodeetin harkinnan mukaan
kohtuullinen korvaus.
- 8 §. Taksan mukaan lasketusta määrästä suoritetaan täydet
10-markat.
- 9 §. Tämän taksan mukaan suoritetaan korvaus kaupungille
myös sellaisista kaupunkimittausosaston suorittamista töistä,
jotka annettujen säännösten mukaan eivät kuulu kaupungingeo-
deetin tehtäviin.

111. Naispuolisen viranhaltijakunnan oikeuttaminen luke-
maan hyväkseen sodanaikainen lotta- ym. palvelu
eläkevuosia laskettaessa.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 22 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:105)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että viran-
haltijain ja työntekijäin eläkesääntöjä laajentavasti tulki-
ten saadaan eläkkeeseen oikeuttavaan palvelusaikaan laskea
se aika, jonka naispuolinen viranhaltija tai työntekijä jär-
jestömääräyksestä tai vapaaehtoisuuden perusteella on ollut
sellaisessa puolustuslaitoksen työssä, mistä hän osoittaa
nauttineensa kuukausipalkkaa tai päivärahaa tai joka hänen
esittämänsä virallisen selvityksen mukaan muuten on katsotta-
va päätoimiseksi. Tämä tulkinta on voimassa niihin uusiin
eläkkeisiin nähden, jotka myönnetään maksettaviksi 1.1.1955
tai myöhemmästä ajankohdasta alkaen.

---

112. Marian sairaalan anestesiaosaston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 22 p:nä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:37)

1 §. Marian sairaalassa on anestesiaosasto, josta annetaan anestesia­lääkärin apua myös kaupungin muille sairaaloille.

2 §. Anestesiaosastolla on anestesiaylilääkäri ja muita anestesia­lääkäreitä.

Anestesiaylilääkäri on hallinnollisessa suhteessa sairaalan johtajan alainen.

3 §. Anestesiaylilääkärin tehtävänä on

1) valvoa ja ohjata anestesiatoimintaa Marian sairaalassa ja muissa kyseeseen tulevissa sairaalalautakunnan nimeämässä kaupungin sairaaloissa,

2) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja anestesiatoimintaan liittyvistä asioista kulloinkin kyseessä olevan sairaalan johtajalle,

3) huolehtia anestesiavälineistön ja anesteettisten tarvikkeiden hankinnoista ja valvoa niitä sekä

4) antaa ennen helmikuun 15 päivää asianomaisen sairaalan johtajalle selostus anestesiatoiminnasta lähinnä edellisen vuoden aikana.

4 §. Anestesiaosaston muut lääkärit toimivat lähinnä anestesiaylilääkärin alaisina hänen määräystensä ja ohjeittensa mukaan.

5 §. Anestesiaosaston lääkäreiden suhteen on muuten voimassa, mitä kaupungin sairaalain säännöissä säädetään.

113. Jääkenttä-säätiön säännöt.

Oikeusministeriön vahvistamat joulukuun 28 p:nä 1954.

Säädöskirja on allekirjoitettu
joulukuun 8 p:nä 1954.

Säätiön nimi, kotipaikka ja tarkoitus.

1 §. Säätiön nimi on "Jääkenttä-säätiö" ja sen kotipaikka on Helsingin kaupunki.

2 §. Säätiön tarkoituksena on maamme luistelu-urheilun eri muotojen tarpeita palvelevan keinojääradan rakentaminen ja hallinta.

Näiden sääntöjen 17 §:ssä mainitussa tapauksessa voidaan säätiön varoja käyttää muullakin tavoin eri luistelu-urheilumuotojen edistämiseen ja tukemiseen.

3 §. Säätiön omaisuuden muodostavat sen peruspääoma ja käyttörahasto.

Säätiön peruspääoma on 100.000 mk. Peruspääoma on vähentämättömänä säätiön hallituksen määräämällä tavalla säilytettävä säätiön lukuun, ja on sen tuotto vuosittain siirrettävä käyttörahastoon.

Säätiön käyttörahasto on säätiötä perustettaessa 60.000 mk. Käyttörahaston varat on säätiön hallituksen määräämällä tavalla käytettävä säätiön tarkoituksiin.

4 §. Säätiö voi vastaanottaa lahjoja ja testamentteja, ja muullakin laillisella tavalla kartuttaa omaisuuttaan. Säätiölle vastedes kertyvä omaisuus on, ellei luovutuksen yhteydessä toisin määrätä, siirrettävä säätiön käyttörahastoon.

Säätiön hallinto ja hoito.

5 §. Säätiön hallintoeliminä ovat sen edustajisto ja hallitus.

Säätiön edustajisto.

6 §. Säätiön edustajistoon kuuluu viisitoista (15) joka kolmas vuosi viimeistään kesäkuussa valittua jäsentä, joiden toimintakausi alkaa heinäkuun 1 päivänä ja päättyy kesäkuun 30 päivänä, ja joista Helsingin kaupunginhallitus nimittää kahdeksan (8) sekä Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto r.y. yhden (1), Suomen Jääkiekkoliitto - Finland Ishockeyförbund r.f. yhden (1), Suomen Luisteluliitto r.y. yhden (1), Työväen Urheiluliitto r.y. kaksi (2) ja Keinojää r.y. kaksi (2) jäsentä.

Jos joku säätiön edellämainituista perustajayhdistyksistä eroaa säätiöstä, lakkaa olemasta tai yhdistyy toiseen yhdistykseen, päättää Helsingin kaupunginhallitus miten näin vapautuneiden edustajiston jäsenten paikat on täytettävä.

7 §. Edustajisto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja yhden varapuheenjohtajan sekä ottaa itselleen sihteerin. Edustajisto on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja yhteensä vähintään seitsemän (7) jäsenen läsnäollessa.

Edustajiston kokouksissa ratkaistaan asiat, mikäli näissä säännöissä ei toisin ole määrätty, yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Edustajiston jäsenille maksaa säätiö kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset komitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot.

8 §. Edustajisto kokoontuu vuosikokoukseen kerran vuodessa ja ylimääräisiin kokouksiin milloin puheenjohtaja tai, hänen ollessa estyneenä, varapuheenjohtaja pitää sitä tarpeellisena taikka säätiön hallitus, tai vähintään kolmannes edustajiston jäsenmäärästä, ilmoitettua tarkoitusta varten, puheenjohtajalta sitä kirjallisesti pyytää.

9 §. Edustajiston vuosikokous pidetään viimeistään syyskuussa, jolloin

1) esitetään hallituksen laatima kertomus edelliseltä toimintakaudelta siihen liittyvine tilinpäätöksineen; toimintakausi alkaa 1.7. ja päättyy 30.6.;

2) päätetään toimintakertomuksen hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta;

3) päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle tai muista toimenpiteistä, joihin edellisen toimintakauden tilinpito ja hallinto ehkä antavat aihetta;

4) määrätään hallituksen jäsenille ja tilintarkastajille maksettavien palkkioiden suuruus huomioon ottaen, että hallituksen jäsenille on suoritettava kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset komitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot;

5) valitaan hallituksen jäsenet ja puheenjohtaja sillä tavoin kuin näiden sääntöjen 11 §:ssä lähemmin määrätään;

6) valitaan Helsingin kaupunginhallituksen määräämien kahden tilintarkastajan ja heidän varamiehensä lisäksi vähintään yksi tilintarkastaja ja hänelle varamies, tarkastamaan säätiön seuraavan toimintakauden tilejä ja hallintoa;

7) valitaan kaksi edustajiston jäsentä vähintään kahdesti vuodessa edeltäpäin ilmoittamattomana aikana tarkastamaan säätiön kassaa, arvopapereita, pankki- ja postisiirtotilejä sekä tarpeelliseksi harkitsemassaan laajuudessa säätiön muita varainhoitoa;

8) vahvistetaan toimintakauden talousarvio sekä

9) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

10 §. Edustajiston kokoukset kutsutaan koolle kirjatulla kirjeellä, joka esityslistoineen on toimitettava postiin viimeistään neljätoista päivää ennen kokousta.

Muut tiedonannot edustajistolle toimitetaan samalla tavalla tai heille muuten todistettavasti jätetyillä kirjelmillä.

Säätiön hallitus.

11 §. Edustajiston päätösten toimeenpanoa sekä säätiön muita asioita hoitaa säätiön vuosikokouksessa vuosittain seuraa-

vaan vuosikokoukseen valittu hallitus, joka myös edustaa säätiötä ja on oikeutettu kantamaan ja vastaamaan sen puolesta.

Hallitukseen kuuluu Helsingin kaupunginhallituksen nimeämä puheenjohtaja sekä viisi jäsentä, joista kaksi valitaan Helsingin kaupunginhallituksen ja kolme jäsenyhdistysten nimeämistä henkilöistä.

12 §. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan ja ottaa joko keskuudestaan tai ulkopuolelta tarpeelliset toimihenkilöt, joiden palkkauksen hallitus määrää ja jotka hallituksen harkinnasta riippuen valitaan joko määrääjäksi tai tois-
taiseksi.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kolmen muun jäsenen läsnäollessa.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessa estyneenä, varapuheenjohtajan kutsusta niin usein kuin tarve vaatii.

Hallitus päättää, miten kutsu sen kokouksiin on asianomaisille jäsenille toimitettava. Hallituksen kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään läsnäolevat hallituksen jäsenet, tehdyt päätökset sekä erimielisyyden sattuessa tapahtuneet äänestykset.

13 §. Säätiön tarkoituksien toteuttamiseksi hallitus voi edustajiston vahvistaman talousarvion puitteissa palkata tarpeellisen henkilökunnan, joka toimii hallituksen valvonnan alaisena.

Säätiön taloudesta on pidettävä tarkkaa tilinpittoa.

Yleisiä määräyksiä.

14 §. Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja yhdessä jonkin jäsenen kanssa sekä lisäksi ne, jotka hallitus siihen valtuuttaa.

Edustajiston puheenjohtaja, tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja, ja sihteeri toisena allekirjoittavat edustajiston nimessä lähetettävät kirjelmät.

15 §. Säätiön tilit päätetään toimintakausittain ja ne on säätiön hallintoa ja hoitoa koskevien pöytä- ynnä muiden asiakirjojen ohella jätettävä heinäkuun loppuun mennessä tilintarkastajille, joiden tarkastuslausunto on seuraavan elokuun 15 päivään mennessä jätettävä edustajiston puheenjohtajalle.

Jäljennökset säätiön tilinpäätöksistä ja tilintarkastuslausunnoista sekä tilinpäätöksen ja vastuuvapauden käsittelyä koskevasta pöytäkirjasta on viimeistään lokakuun 31 päivänä toimitettava Helsingin kaupunginhallitukselle ja oikeusministeriölle.

16 §. Näitä sääntöjä voi edustajisto muuttaa, jos muutos-
ehdotusta kannattaa vähintään neljä viidesosaa (4/5) edustajiston jäsenten lukumäärästä ja jos toinen, vähintään kuukauden kuluttua pidettävä kokous samalla ääntenemmistöllä muutosehdotuksen sellaisenaan hyväksyy. Tällaiselle muutokselle on haettava oikeusministeriön vahvistus.

Säätiön 2 §:ssä mainittua tarkoitusta voidaan kuitenkin muuttaa vain edustajiston kahdessa, vähintään kuukauden väliajalla pidettävässä kokouksessa tekemällä yksimielisellä päätöksellä. Muutos tulee voimaan vain jos oikeusministeriö siihen suostuu.

Erikoisia määräyksiä.

17 §. Jääkentän laitteiden hoidossa on noudatettava itsekannattavuuteen tähtääviä periaatteita ylijäämää tavoittelematta. Jääkentän käyttöön luovuttamisessa on noudatettava tasapuolisuutta lähinnä jääkiekkoa ja kaunoluistelua harrastavien yhdistysten suhteen.

Mikäli säätiön omaisuuden käytössä ja hoidossa kuitenkin syntyy ylijäämää, on vuosittain toinen puoli varattava kuole- tus- ja uudistusrahastoon ja toinen puoli ylijäämästä siirret- tävä hoitorahastoon, jonka varoilla peitetään säätiön toimin- nassa jonain vuonna ehkä syntyvä tappio. Edustajisto voi vä- hintään kahden kolmasosan (2/3) äänen enemmistöllä myöntää hoitorahaston varoja näiden sääntöjen 2 §:ssä toisessa kohdas- sa mainittuihin tarkoituksiin, taikka myöskin lisäsiirtojen tekemiseen kuole- tus- ja uudistusrahastoon.

18 §. Jos näiden sääntöjen 6 §:ssä mainitut yhdistykset tai joku niistä eivät halua olla edustettuna säätiön hallinnossa, siirtyy näiden osuus vastaavassa suhteessa Helsingin kaupun- gille.

19 §. Jos säätiö lopettaa toimintansa, siirtyy sen omaisuus Helsingin kaupungille käytettäväksi 2 §:ssä tarkoitettulla ta- valla.

114. Palavat nesteet.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös joulukuun 29 p:ltä 1954.
(Suomen as.-kok. 498/54)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:65)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on palavista nesteistä 2 päivänä elokuuta 1954 annetun asetuksen (335/54) 78 §:n nojalta päättänyt:

1 L u k u.

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Palavan nesteen leimahduspiste on se matalin lämpötila, jossa nesteestä normaalipaineen alaisena kehittyy niin paljon höyryä, että se nesteen pinnan yläpuolella olevan ilman kanssa muodostaa palavan kaasuseoksen.

• Leimahduspiste on määrättävä + 50°C asti Abel-Penskyn ja yli + 50°C Pensky-Martensin tutkimuskojeella.

2 §. Palavan nesteen valmistuksella tarkoitetaan toimintaa, jossa erilaisilla menetelmillä saadaan syntymään palavaa nestettä tai sitä sisältävää tuotetta.

Palavan nesteen teknillisellä käytöllä tarkoitetaan palavalla nesteellä suoritettavaa työtä, kuten liuotusta, uuttamista, pesemistä ja ruiskumaalausta.

Palavan nesteen käsittelyllä tarkoitetaan varastossa tapahtuvaa nesteen siirtämistä astiasta toiseen, siirtämistä putkijohdoissa, sekoittamista putkijohdoissa tai muissa suljetuissa järjestelmissä toiseen nesteeseen tai aineeseen, sekoittamista paineilmalla, mekaanisesti tai muulla tavoin, puhdistamista vedestä tai muista palamattomista aineista eroittamisen tai sakkannuttamisen avulla samoin kuin lakkaamista tai maalaamista sivelemällä sekä näitä töitä varten tapahtuvaa maaliaineiden ja palavan nesteen sekoittamista.

3 §. Suojaverkolla tarkoitetaan kuparista tai muusta ruostumattomasta metallista valmistettua tiheäsilmaisista verkkoa, jossa on vähintään 12 kappaletta 0.3 mm paksuisia lankaa 1 senttimetrillä eli siis ainakin 144 silmää neliösenttimetrillä.

4 §. Räjähdyksivaarallisista aineista annetun lain (263/53) 2 §:ssä tarkoitettua arvioinnin toimittaa kaksi poliisiviranomaisen määräämää esteetöntä, asiantuntevaa henkilöä.

5 §. Kun tehdas tai varasto aiotaan perustaa lähelle yleistä liikenneväylää, tulee luvan antavan viranomaisen harkintansa mukaan ennen asian ratkaisemista hankkia siitä tie-, kana-va-, satama-, rautatie-, tai muun asianomaisen viranomaisen lausunto.

6 §. Kun tässä päätöksessä määrätään jokin etäisyys toisen rajasta, noudatettakoon sitä myös omalla alueella sijaitsevaan toisen omistamaan tai hallinnassa olevaan maahan ja rakennukseen nähden.

Milloin tässä päätöksessä jokin etäisyys määrätään yleisessä liikenneväylästä, on se laskettava vaakasuoraan yleisen tien lähimmän liikenneradan reunasta, kanavan ja muun vesiliikenneväylän lähimmästä reunasta sekä rautatiealueen rajasta.

Rautatien omaa tarvetta varten perustettavan varaston etäisyys rautatiestä lasketaan lähimmän raideparin keskiviivasta.

Jos muualla on erikseen säädetty jokin etäisyys tässä päätöksessä sallittua vastaavaa etäisyyttä suuremmaksi, noudatettakoon sitä.

7 §. Milloin maaston muoto, erityiset rakenteet tai turvalaitteet taikka muut sellaiset seikat, antavat siihen perustelua aihetta, on luvan antavalla viranomaisella oikeus poiketa tässä päätöksessä määrätystä etäisyyksistä ja määristä hankittuaan asiasta lausunnon räjähdyksenvaarallisista aineista annetun lain 15 §:ssä mainitulta lautakunnalta.

8 §. Sähkölaitteisiin ja palavaa nestettä sisältäviin paineastioihin nähden on noudatettava, mitä niistä on erikseen määrätty.

2 L u k u.

Tehtasmainen valmistus.

Tehtaan rakennustapa.

9 §. Milloin tehdas tai työhuone sijaitsee samassa rakennuksessa, jossa on asuin- tai muita huoneistoja, tulee tehdasta tai työhuonetta rajoittavien seinien ja välipohjien olla palonkestävää rakennetta, permantojen päällystettyä lukuun ottamatta. Asuinhuoneistoon ei tehtaasta tai työhuoneesta saa johdtaa ovi- eikä muuta aukkoa.

Tehtaasta tai työhuoneesta poistuvat jätteet tai kaasut on johdettava ulos siten, etteivät ne aiheuta vahinkoa tai haittaa.

10 §. Milloin tehtaaseen kuuluu useampia rakennuksia, on nämä toisiinsa ja varastoihin nähden sijoitettava siten, ettei mahdollinen tulipalo voi suoranaisesti uhata toisia rakennuksia tai varastoja.

11 §. Palavaa nestettä valmistavan tehtaan eri työhuoneiden seinien tulee olla syttymättömästä aineesta ja välipohjien palonkestäviä, permannon päällystettyä lukuun ottamatta. Ovien tulee olla uloskulkusuuntaan avautuvia, irtto-avaimetta avattavia, työskentelevien lukumäärään nähden riittävän leveitä B 1 luokan palo-ovia.

Jokaisesta työhuoneesta tulee johtaa ovi sellaiseen rakennuksen osaan, jossa ei ole palavaa nestettä, tai suoraan ulkosalle.

Koneet ja laitteet on sijoitettava siten, että henkilöstölle on esteetön pääsy huoneesta.

12 §. Jokaisessa työhuoneessa, jossa palavaa nestettä valmistetaan, teknillisesti käytetään tai käsitellään, tulee olla tarkoituksenmukaisia palonsammutuslaitteita.

Tehtaan ja työhuoneen palonsammutuslaitteiden tulee olla selvästi näkyvillä merkeillä osoitettuja, ja niiden kunto on riittävän usein tarkistettava.

Suurehkoihin tarkaisiin on asennettava sopivat hälytyslaitteet, joiden tarkoitus ja toiminta on selvitettävä tehtaan henkilöstölle.

Tehtaaseen ja sen alueelle on sopiviin paikkoihin kiinnitettävä selvästi nähtäville 21 §:n 2 momentissa määrättyjä kieltoja, palonsammutusta ja hälytystä sekä muita yleisiä järjestystä koskevia määräyksiä ja ohjeita.

Kone, jossa käsitellään palavaa nestettä, on sijoitettava siten, että siihen pääsee esteettä käsiksi ainakin yhdeltä sivulta.

13 §. Työhuoneet on varustettava sellaisilla tuuletuslaitteilla, ettei räjähtäviä ilman ja kaasun seoksia pääse syntyään, ja on tuulettimet asennettava siten, etteivät ne aiheuta palonvaaraa. Tuulettimen poistohormin tulee nousta 150 cm:n päähän vesikaton pinnasta ja vähintään rakennuksen harjakorkeuteen. Hormin yläpään tulee sijaita vähintään 6 metrin etäisyydellä sitä korkeammalle kohoavasta syttyvästä seinärakenteesta tai seinässä olevasta ikkunasta tai muusta aukosta.

14 §. Tarvittaessa tulee tehtaaseen asentaa pävivirrasta riippumaton varavalaistus.

Tehtaan etäisyys toisen omaisuudesta.

15 §. Palavaa nestettä valmistavan tehtaan tehdasrakennuksen on, jos siinä yhdessä huoneessa tai yhdessä laitteessa on samanaikaisesti enemmän kuin 1 500 litraa I luokan palavaa nestettä, sijaittava vähintään 40 metrin etäisyydellä toisen rajasta ja yleisestä liikenneväylästä. Jos tehdasrakennuksessa tullaan käyttämään kiinteitä tai niitä vastaavia, riittävän tehokkaita palonsammutuslaitteita, saa edellä mainittu etäisyys olla 20 metriä.

Kun I luokan palavan nesteen määrä on 1 500 litraa tai sitä pienempi, mutta suurempi kuin 100 litraa, saavat I momentissa tarkoitetut etäisyydet olla vastaavasti vähintään 20 ja 10 metriä.

Jos kysymyksessä on II luokan palava neste, tulee tehdasrakennuksen vastaavan etäisyyden olla vähintään puolet edellä tässä pykälässä tarkoitetuista etäisyyksistä.

Palavan nesteen määrän ollessa 100 litraa tai sitä pienempi saa tehdas sijaita muitakin huoneistoja sisältävässä rakennuksessa.

16 §. Tehdasrakennuksen, jossa valmistetaan I tai II luokan palavaa nestettä sisältävää tuotetta nestettä kuumentamatta, tulee, jos siinä yhdessä huoneessa tai laitteessa on samanaikaisesti enemmän kuin 1 500 litraa palavaa nestettä, sijaita vähintään 20 metrin etäisyydellä toisen rajasta ja vähintään 10 metrin etäisyydellä yleisestä liikenneväylästä.

Jos I momentissa tarkoitettu palavan nesteen määrä on 1 500 litraa tai sitä pienempi, mutta suurempi kuin 100 litraa, tai jos tehdasrakennuksessa on 15 §:n 1 momentissa mainitut palonsammutuslaitteet, saavat I momentissa mainitut etäisyydet olla vastaavasti vähintään 10 ja 5 metriä.

Palavan nesteen määrän ollessa 100 litraa tai sitä pienempi saa tehdas sijaita muitakin huoneistoja sisältävässä rakennuksessa.

17 §. Kun III luokan palavaa nestettä käytetään tuotteiden valmistamiseen sen leimahduspietettä matalammassa lämpötilassa, tulee tehtaan tehdasrakennuksen, jos siinä yhdessä huoneessa tai yhdessä laitteessa on samanaikaisesti enemmän kuin 1 500 litraa edellä mainittua nestettä, sijaita vähintään 20 metrin etäisyydellä toisen rajasta ja yleisestä liikenneväylästä. Jos palavan nesteen määrä on 1 500 litraa tai sitä pienempi, saa tehdas sijaita muitakin huoneistoja sisältävässä rakennuksessa.

Jos palavaa nestettä tai sitä sisältävää tuotetta valmistetaan II tai III luokan palavan nesteen lämpötila nostetaan sen leimahduspietettä korkeammalle, on tehdasrakennuksen etäisyyteen nähden toisen rajasta tai yleisestä liikenneväylästä vastaavasti noudatettava, mitä 15 §:ssä on I luokan palavaa nestettä valmistavasta tehtaasta määrätty.

18 §. Tehtas tai työhuone, jossa valmistuksessa käytetään veteen kokonaan liukenevia I ja II luokan palavia nesteitä päivittäin vähemmän kuin 3 000 litraa, saa, jos yhdessä huoneessa tai yhdessä laitteessa on samanaikaisesti vähemmän kuin 500 litraa, sijaita muitakin huoneistoja sisältävässä rakennuksessa.

Erinäisiä määräyksiä.

19 §. Valmiit tuotteet on viipymättä siirrettävä niitä varten järjestettyyn varastoon.

Valmistuksessa tarvittavat raaka-aineet, joita koskevat palavista nesteistä annetut määräykset, on säilytettävä eri varastossa.

20 §. Tehtaan alueelle saadaan rakentaa tehtaan toiminnalle tarpeellisia talous-, huolto- ja muita niihin verrattavia rakennuksia sekä asuntoja tehtaan sellaista henkilökuntaa varten, jonka välttämättä on asuttava tehtaan lähellä. Näiden rakennusten tulee olla ainakin paloa pidättäviä. Vartiotuvista ja asunnoista saa olla kulkuyhteys tehdashuoneistoon ainoastaan ulkoteitse.

21 §. Tulipalon ja räjähdyksen estämiseksi on palavan nesteen valmistamisessa noudatettava erityistä varovaisuutta.

Palavan nesteen valmistus- ja säilytyshuoneissa sekä tehtaan aidatulla alueella ei saa pitää avotulta, tupakoida eikä käsitellä tulitikkuja. Tupakanpolttoa varten saadaan tehtaan alueelle järjestää rakennus, huoneisto tai erillinen paikka, jossa tupakointi ei aiheuta palonvaaraa.

3 L u k u.

Käsittely ja teknillinen käyttö.

Yleisiä määräyksiä.

22 §. Kun vakinaisessa työhuoneessa ammatin harjoittamiseen liittyvänä käsitellään palavaa nestettä, jonka leimahduspiete on alle + 30° C, tulee huoneessa olla koneellinen tuuletin.

Tuuletin on maadoitettava ja tarvittaessa varustettava ainakin suoja verkolla mahdollisen tulipalon leviämisen estämiseksi.

23 §. Palavan nesteen ammattimaiseen teknilliseen käyttöön nähden on noudatettava, mitä edellä on tehdasmaisesta valmistuksesta määrätty sekä mitä jäljempänä tässä päätöksessä määrätään.

Milloin rakennuksessa harjoitetaan teknillistä käyttöä, on sen etäisyyteen nähden toisen rajasta ja yleisestä liikenneväylästä kuitenkin noudatettava, mitä 16 §:ssä on määrätty.

Milloin 22 §:ssä tarkoitettua palavaa nestettä ammattimaisesti teknillisesti käytetään muita huoneistoja sisältävässä rakennuksessa muutoin kuin suljetussa järjestelmässä, tulee tämän tapahtua ainoastaan tähän tarkoitukseen käytettävässä huoneessa, jonka seinät, katto ja lattia ovat palonkestävät ja ovet B 1 luokan palo-ovia sekä jossa on koneellinen tuuletus.

Ruiskumaalaus.

24 §. Ruiskumaalauksella tarkoitetaan sellaista nestemäisen aineen teknillistä käyttöä, jossa ylipaineella sumutetaan nestettä maalaustarkoituksessa.

Milloin työhuoneessa ammattimaisesti harjoitettavaan ruiskumaalaukseen käytetään palavaa nestettä, jonka leimahduspiste on alle + 30° C, on ruiskumaalaukseen saatava palavista nesteistä annettu asetuksen 6 §:ssä tarkoitettu lupa käytettävästä nestemäärästä riippumatta. Lupaa ei tarvita, jos ruiskumaalausta harjoitetaan yksinomaan ulkosalla.

25 §. Milloin työhuone, jossa ruiskumaalausta harjoitetaan, on erillisessä, vain tähän tarkoitukseen käytettävässä rakennuksessa, joka ei aiheuta palon vaaraa ympäristölle, on sen seinien, katon ja lattian sisäpinta päällystettävä ainakin paloa hidastavalla aineella.

Muussa rakennuksessa tulee ruiskumaalauhuoneen seinien, katon ja lattian olla palonkestäviä.

26 §. Ruiskumaalauhuoneesta saa olla yhteys ainoastaan niihin huoneisiin, joissa suoritetaan ruiskumaalaukseen välittömästi liittyvää työtä. Ruiskumaalauhuoneesta muihin huoneisiin johtavat oviaukot on varustettava B 1 luokan palo-ovilla, joissa kuitenkin saa olla 31 §:n 5 momentissa tarkoitettu aukko, ja muut kulkuaukot vastaavanlaisilla luukuilla.

27 §. Huoneessa, johon on yhteys ruiskumaalauhuoneesta, ei saa harjoittaa palonvaarallista työskentelyä eikä säilyttää tarpeetonta, palonarkaa irtaimistoa.

Jos tällainen huone sijaitsee 25 §:n 2 momentissa tarkoitettussa rakennuksessa, on sen seinät ja katto päällystettävä ainakin paloa pidättävällä aineella.

28 §. Ruiskumaalauhuoneen ovien on oltava ulospäin aukeavia ja helposti avattavia.

Ruiskumaalauhuoneen ja sen ulospääsyeiden tulee sijaita siten, etteivät ne vaaranna rakennuksen muita ulospääsyeitä.

29 §. Ruiskumaalauhuoneessa, jossa maalataan pieniä käsinliikuteltavia esineitä, tulee maalausta varten olla kolmelta sivulta umpinainen ruiskutus karsina, jossa on ainakin ruiskutuspyöhdän laajuinen ja ulkoilmaan johtavalla poistohormilla

varustettu kupu. Ruiskutuskarsina kupuineen on tehtävä joko metallilevystä, jolloin se on maadoitettava, tai ainakin paloa hidastavasta kova- ja sileäpintaista levystä. Muuta syttyvää ainetta ei maalaushuoneen verhouksiin, kalustoon ja irtaimistoon saa käyttää.

30 §. Ruiskumaalaushuoneen lämmityslaitteen tulee olla sellainen, ettei sen mikään osa, joka on ruiskutushuoneen ilman kanssa yhteydessä, voi kuumentua yli $+100^{\circ}\text{C}$. Lämmityslaitteen päälle on kiinnitettävä vinoon asentoon suojalevy siten, että esineiden kuivattaminen laitteen päällä tulee estetyksi.

31 §. Ruiskumaalaushuoneessa tulee olla tehokas koneellinen tuuletin, joka vaihtaa huoneen ilman vähintään 30 kertaa tunnissa. Ilman poistoaukon, ruiskutuskarsinan kupua lukuun ottamatta, tulee sijaita lähellä lattian pintaa.

Ruiskutuskarsinaa käytettäessä on imun kuvun sisäpuolella oltava niin voimakas, että ilman nopeus on karsinan avoimen sivun kohdalla ainakin 0.5 metriä sekunnissa.

Tuulettimen moottoreineen on oltava kipinöimätön sekä maadoitettu.

Poistoilmatorven pitää olla tiivis ja sen sisäpinnan helpos- ti puhdistettavissa. Poistoilmatorvi on johdettava lyhintä tietä ulkoilmaan ja on sen päädyttävä vähintään 3 metrin korkeuteen maan pinnasta sellaiseen paikkaan, jossa poistuva kaasu ei aiheuta palonvaaraa. Poistoilmahormin on oltava syttymättömää aineesta ja on se eristettävä syttyvistä rakenteista ja muista tiloista syttymättömin, paloa pidättävin rakentein. Hormiin nähdén on muutoin noudatettava, mitä 13 §:ssä on hormista määrätty.

Raitista ilmaa saadaan ruiskumaalaushuoneeseen johtaa joko suoraan ulkoa tai ruiskumaalaushuoneen yhteydessä olevista huonetiloi- sta seinään tai palo-oveen tehdyn aukon kautta, joka on suojattava suojaverkolla ja alipainesäleiköllä.

32 §. Kompressorin on sijoitettava ruiskumaalaushuoneen ulkopuolelle. Matalapaineruiskupistoolin pieni moottori saa olla maalaushuoneessa.

Maalausta ei saa suorittaa, ennen kuin tuuletin on käynnissä.

33 §. Maalaushuoneessa saa ruiskumaalauksen aikana olla ainoastaan maalaustyössä tarvittava henkilöstö.

34 §. Ruiskumaalaushuoneessa saa samanaikaisesti olla enintään 10 litraa tai räjähdysvaarattomassa astiassa enintään 20 litraa palavia nesteitä, joiden leimahduspiste on alle $+30^{\circ}\text{C}$.

35 §. Luvan antava viranomais- nen voi tarvittaessa määrätä ruiskumaalaamoon muitakin turvallisuuslaitteita ja varotoimenpiteitä, kuin mitä edellä on määrätty, tai jos tarkoitettu turvallisuus voidaan muilla keinoin saavuttaa, myöntää helpouksia edellä olevista määräyksistä.

4 L u k u.

Varastointi.

Yleistä määräystä.

36 §. Palavan nesteen varastoalueella tarkoitetaan asianomaisen viranomaisen tällaiseksi alueeksi vahvistamaa ma- aluetta sekä aluetta, jolle palavista nesteistä annettun ase-

tuksen mukaan saadun luvan nojalla saadaan varastoida palavia nesteitä yli 100 000 litraa.

Palavan nesteen varastorakennuksella tarkoitetaan kiinteää, pysyväksi tarkoitettua joko palavan nesteen varastotilaa var-ten erityisesti rakennettua rakennusta tai säiliötä laittei-keen taikka muuta rakennusta, joka kokonaisuudessaan tai olen-naiselta osaltaan on tarkoitettu muutoin kuin tilapäisesti käytettäväksi palavan nesteen varastopaikkana.

Palavan nesteen varastosuojalla tarkoitetaan pysyvästi tai tilapäisesti palavan nesteen varastointiin käytettäviä huone-tiloja, vajoja, katoksia, kallio- tai maaluolia ja muita nii-hin verrattavia säilytyspaikkoja.

Palavan nesteen myymälähuoneella tarkoitetaan huonetta, jossa palavia nesteitä myydään vähittäin. Jos liikehuoneistos-sa on useampia kerroksia tai jos sen pinta-ala on niin suuri, että palavien nesteiden myynti- ja säilytyspaikat voidaan si-joittaa eri kerroksiin tai samassa kerroksessa vähintään 20 metrin etäisyyden päähän toisistaan, saa samassa liikehuoneis-tossa olla useampiakin palavan nesteen myymälähuoneita.

37 §. Samassa varastohuoneessa ei samanaikaisesti saa säi-lyttää sellaisia palavia nesteitä, joiden yhdessä säilyttämi-nen saattaa aiheuttaa erityistä vaaraa. Tällaisia ovat muun muassa metallialkyylit, eikä niitä saa säilyttää varastohuo-neessa, jossa on muita palavia nesteitä.

Palavien nesteiden varastohuoneessa ei saa säilyttää väke-viä happoja, kalsiumkarbidia, räjähdysaineita eikä muita sel-laisia aineita, jotka voivat aiheuttaa itsesytytystä tai tuli-palon sattuessa erityistä vaaraa.

Varastohuoneessa saa olla puiset hyllyt, puisia varastote-lineitä, lattiaritilä ja muita varastointiin kuuluvia laittei-ta ja välineitä, mutta ei sitä vastoin vaatteita, puhdistus-välineitä tai muita esineitä, jotka lisäävät syttymismahdolli-suutta ja palon leviämiskaavaa sekä saattavat olla esteenä sam-mutustyössä.

Apteekissa ja laboratoriossa saadaan palavan nesteen varas-tohuoneessa säilyttää palavaa nestettä sisältäviä lääkeainei-ta ja kemikaliota.

Varastohuoneen mahdollisen ikkunan tulee olla sellainen, ettei auringonvalo pääse lämmittämään huoneessa olevaa I luo-kan palavaa nestettä.

38 §. Palavan nesteen lämmittämiseen säiliössä saadaan käyt-tää vain vesi-, höyry- tai sähkölämmitystä. Palavan nesteen lämpötilan tulee 30 cm:n päässä lämmittimestä olla vähintään 10° C matalamman kuin nesteen leimäuspiste, ei kuitenkaan yli + 80° C.

Varastoalue.

39 §. Varastoalueen sijoituksessa on otettava huomioon sen sijaintialueen ja ympäristön asemakaava ja rakennusjärjestys samoin kuin ympäristössä olevat tehtaat, rakennukset, varas-tot, liikenneväylät sekä muut seikat, jotka voivat vaikuttaa palavien nesteiden varastointiin. Lisäksi on otettava huomi-on, mitä yksityisten säiliöiden välimatkasta toisen omaisuus-teen tai yleiseen liikenneväylään on jäljempänä määrätty tai muualla erikseen säädetty.

Milloin varastoalueella saadaan joko yhtenä tai useampana varastona säilyttää yli 20 000 000 litraa I tai II luokan palavaa nestettä, on alue ympäröitävä suojavaikykkeellä, jonka leveyden uloimpien säiliöiden seinästä mitattuna tulee olla vähintään 60 metriä.

Suojavaikykkeellä ei saa olla rakennuksia, palonarkaa aluskasvillisuutta, havupuita eikä muuta palonvaaraa aiheuttavaa.

Suojavaikykkeeksi voidaan hyväksyä avoin maasto, liikenneväylä, vesialue tai lehtimetsä.

40 §. Mitä edellä 12 ja 20 §:ssä on määrätty palavan nesteen tehtaasta, noudatettakoon soveltuvin osin palavan nesteen varastoalueeseen nähden.

Varastoalueella sijaitsevien tulisijalla varustettujen oimien rakennusten etäisyyksiin säiliöistä on noudatettava 50 §:ssä määrättyjä etäisyyksiä ja tulisijattomiin rakennuksiin nähden vastaavasti 53 §:ssä määrättyjä etäisyyksiä.

41 §. Varastoalueella ei saa säiliöiden läheisyydessä 53 §:ssä määrättyjä etäisyyksiä lähempänä säilyttää tynnyreitä tai varastoita muuta tavaraa eikä 50 §:ssä määrättyjä etäisyyksiä lähempänä kasvaa havupuita tai palonarkaa aluskasvillisuutta.

Maanpäälliset kiinteät säiliöt.

42 §. Palavan nesteen maanpäälliseen varastointiin saadaan käyttää metallilevystä, teräsbetonista, betonista tai muusta lujudeltaan näihin verrattavasta aineesta valmistettua, nestetiivistä säiliötä.

Metallilevystä valmistetun säiliön tiiviys on kokeiltava täyttämällä se vedellä vähintään yhden vuorokauden ajaksi.

43 §. Milloin makaava tai pystyssä oleva säiliö valmistetaan teräslevystä, tulee sen täyttää seuraavat ehdot, jos sen tilavuus on alle 50 000 litraa:

Säiliön tilavuus litroina	Seinän pienin paksuus
ylä 250 - 25 000	2,5 mm
" 25 000 - 50 000	3 "

Makaava säiliö, joka on suurempi kuin 50 000 litraa, mutta jonka läpimitta on pienempi kuin 2 metriä, on rakennettava vähintään 5 mm paksusta teräslevystä. Jos tällaisen säiliön halkaisija on 2 metriä tai sitä suurempi, mutta pienempi kuin 4 metriä, tulee levyn paksuuden olla vähintään 7 mm.

44 §. Yli 50 000: litran suuruisen pystysuoraseinäisen, ympyräpohjaisen säiliön seinälevyt on mitoitettava seuraavan kaavan mukaan:

$$s = \frac{5 \cdot h \cdot D}{q \cdot v}$$

jossa

s = levyn paksuus senttimetreinä;

h = korkeus vaipan yläosasta kyseessä olevan sarjan alareunaan metreinä;

D = säiliön halkaisija metreinä;

q = sallittu jännitys kilogrammaa neliösenttimetriä kohti; sekä

v = sauman varmuuskerroin. Hitsaussauman varmuuskerroin on 0.85.

Levyt eivät saa olla seinässä 5 mm ja katossa 3 mm ohuempia. Levyt on niitattava tai hitsattava yhteen, ja tulee saumojen olla tiiviitä.

45 §. Betoni ja teräsbetonisäiliöt on rakennettava voimassa olevien rakennemääräysten mukaisiksi.

46 §. Säiliössä tulee olla riittävän tehokkaasti toimiva ylä- ja alapaineventtiili tai on muulla tavoin estettävä liian suuren paineen tai tyhjiön syntyminen säiliössä.

Kaikissa säiliöstä toiseen tai ulkoilmaan johtavissa kaasuputkissa tulee olla hyväksytyt suojaverkot tai muut tulen leviämistä estävät laitteet, jotka voidaan helposti tarkastaa ja puhdistaa.

Kaikki aukot, tuuletus- ja tutkimusaukkoja lukuun ottamatta, on varustettava vankkatekoisilla ja tiiviillä kansilla. Kulkuaukon luukku ei saa olla varustettu salvalla eikä itsestään sulkeutuva.

Säiliön täyttö- ja tyhjennysputkien molemmissa päissä tulee olla sulkijalaitteet.

Milloin nestettä johdetaan 100 metriä pitempiä putkia pitkien, pitää niissä olla takaiskuventtiili.

47 §. Säiliön perustus on rakennettava routarajan alapuolella niin lujaksi, ettei perustus pääse painumaan epätasaisesti ja rikkomaan säiliön pohjaa.

Perustukseen ei saa käyttää palavaa ainetta.

48 §. Säiliö on maadoitettava siten, kuin siitä on erikseen säädetty.

Maanpäällisen kiinteän säiliön etäisyys toisen omaisuudesta.

49 §. Määrätessä säiliön etäisyyttä toisen rajasta tai yleisestä liikenneväylästä, on otettava huomioon säiliön rakenne, tilavuus, varolaitteet ja säiliön suurin mitta (korkeus, pituus tai halkaisija) samoin kuin toisen alueella sijaitsevien rakennusten ja varastojen laatu ja suuruus.

50 §. Maanpäällisen säiliön tulee sijaita toisen rajasta tai yleisestä liikenneväylästä vähintään jäljempänä tässä pykälässä mainitulla etäisyydellä.

Etäisyydet eivät koske nesteytettyjä palavia kaasuja.

	Säiliön tilavuus litroina	Palavan nesteen luokka	Lyhin etäisyys metreinä
	- 3 000	I ja II	1
yli	3 000 - 15 000	I ja II	3
"	15 000 - 50 000	I ja II	5
yli	3 000 - 15 000	III	1
"	15 000 - 50 000	III	3
"	50 000 - 200 000	III	5

Tilavuudeltaan edellä olevassa taulukossa mainittuja säiliöitä suurempiin säiliöihin nähden on noudatettava, mitä jäljempänä tässä pykälässä on määrätty.

Edellä määrättyjen vaatimusten mukaisesti rakennetun säiliön, jossa säilytetään ainoastaan tialattua tai ylikuohumatonta

ta palavaa nestettä, tulee, jos siinä on hyväksytyt kiinteät tai niihin verrattavat palonsammutuslaitteet taikka nesteen pinnalla kelluva katto, sijaita säiliön suurimman mitan (korkeuden, pituuden tai halkaisijan), kuitenkin vähintään 10 metrin, etäisyydellä toisen rajasta tai yleisestä liikenneväylästä. Etäisyyden ei kuitenkaan tarvitse olla 40 metriä suurempi.

Jollei 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa säiliössä ole hyväksytyjä kiinteitä tai niihin verrattavia sammutuslaitteita eikä nesteen pinnalla kelluvaa kattoa, tulee säiliön 4 momentissa mainitun etäisyyden olla vähintään 1.5 kertaa säiliön suurin mitta, kuitenkin vähintään 15 metriä. Etäisyyden ei kuitenkaan tarvitse olla 60 metriä suurempi.

Jos 4 momentissa tarkoitettussa säiliössä säilytetään raakaa maaöllyä tai siihen verrattavaa palavaa nestettä taikka palavaa nestettä, joka voi kuohua yli, tulee säiliön 4 momentissa mainitun etäisyyden olla vähintään kaksi kertaa säiliön suurin mitta, kuitenkin vähintään 20 metriä. Etäisyyden ei kuitenkaan tarvitse olla 80 metriä suurempi.

Jollei säiliössä edellisessä momentissa tarkoitettussa tapauksessa ole 4 momentissa mainittuja sammutuslaitteita eikä nesteen pinnalla kelluvaa kattoa, tulee säiliön 4 momentissa mainitun etäisyyden olla vähintään kolme kertaa säiliön suurin mitta, kuitenkin vähintään 25 metriä. Etäisyyden ei kuitenkaan tarvitse olla 120 metriä suurempi.

Milloin yli 15 000 litran I tai II luokan palavan nesteon säiliön lähistöllä on ulkopuolista tulenvaaraa aiheuttavia varastoja, laitteita tai rakennelmia, kuten sahalaitos, puutavaravaraisto tms., on kaikkien tässä pykälässä mainittujen etäisyyksien niistä oltava vähintään kolminkertaiset.

51 §. Edellä 50 §:n 4 ja 5 momentissa mainituilla kiinteillä palonsammutuslaitteilla tarkoitetaan vaahotosammutuslaitteita, joilla varaston suurimmassa säiliössä olevan nesteon pinnalle saadaan vähintään 3 cm:n paksuinen vaahtokerros minuuttia kohti 20 minuutin aikana. Vaahtonesteon paisuntakerroin saa olla enintään 8.

52 §. Erityisellä palavien nesteiden varastoalueella saadaan alueen omistussuhteista riippumatta noudattaa niitä etäisyyksiä, mitä säiliöiden keskinäisistä etäisyyksistä jäljempänä määrätään.

Maanpäällisten kiinteiden säiliöiden keskinäinen etäisyys.

53 §. Kahden säiliön välimatkan tulee olla vähintään 1 metri.

Säiliöiden, joissa säilytetään palavaa nestettä, jolla ei ole taipumusta kuohua yli, vaakasuoraan mitatun etäisyyden tulee olla vähintään yhtä suuri kuin puolet suuremman säiliön halkaisijasta.

Säiliöiden, joissa säilytetään raakaöllyä tai muuta palavaa nestettä, jolla on taipumus kuohua yli, vaakasuoraan mitatun etäisyyden tulee olla vähintään yhtä suuri kuin suuremman säiliön halkaisija.

Milloin nesteytettyä palavaa kaasua sisältäviä säiliöitä tai astioita varastoidaan muita palavia nesteitä sisältävien säiliöiden joukkoon, tulee säiliöiden etäisyyden olla sama kuin, mitä 2 ja 3 momentissa on määrätty, kuitenkin vähintään 3 metriä.

Säiliöiden etäisyydet on määrättävä aina vaarallisimman palavan nesteen mukaan.

Suojavallit.

54 §. Kiinteä säiliö tai säiliöryhmä, joka sisältää raakaöljyä tai muuta palavaa nestettä, jolla on taipumus kuohtua yli, on ympäröitävä suojavallilla; jollei nesteen mahdollista vaaraa tai häitettä aiheuttavaa valumista voida muulla tavoin estää. Milloin valli katsotaan tarpeelliseksi, tulee sen muodostaman altaan tilavuuden olla vähintään yhtä suuri kuin sen sisäpuolella varastoitava nestemäärä.

Kiinteä säiliö tai säiliöryhmä, joka sisältää I luokan palavaa nestettä yli 200 000 litraa, on ympäröitävä vallilla, jonka muodostaman altaan tilavuus on vähintään yhtä suuri kuin altaassa olevan suurimman säiliön tilavuus lisättyinä 10 %:lla muiden altaassa olevien säiliöiden tilavuudesta.

Saman suojavallin sisäpuolella olevan säiliön tai säiliöryhmän yhteistilavuus saa olla enintään 20 000 000 litraa.

Jos palavan nesteen mahdollinen valuminen saattaa kasvillisuuden, vesistöt, asutuksen tai arvokkaat rakennukset vaaralle alttiiksi, on säiliö tai säiliöryhmä varustettava sopivalla vallituksella.

55 §. Suojavallin harja ei saa olla 3 metriä lähempänä säiliön seinää eikä 15 metriä siitä kauempana.

Suojavalli on varustettava sellaisilla laitteilla, että pääsy säiliön viereen on esteetön.

56 §. Suojavallin tulee olla niin tiivis ja luja, että se estää palavan nesteen virtaamisen ympäristöön mahdollisen säiliövuodon sattuessa.

Suojavallina saa olla betonimuuri, maavalli tai näihin verrattava.

Suoja-aitaiden väliin tai vallin päälle on jätettävä vähintään 4 metrin levyinen vapaa ajotie.

Suoja-allas on varustettava avattavilla sadeveden poistolaitteilla. Suojavalleille on järjestettävä sopiville kohdille riittävästi ylikulkupaikkoja.

Avonaiset säiliöt.

57 §. III luokan palavaa nestettä saadaan säilyttää myös puulla tai muulla sopivalla aineella katetussa avonaisessa säiliössä.

Tällaisen säiliön on sijaittava vähintään 10 metrin päässä tulisijattomasta ja vähintään 30 metrin päässä tulisijalla varustetusta rakennuksesta.

Maanalaiset säiliöt.

58 §. Palavan nesteen maanalaisella säiliöllä tarkoitetaan säiliötä, jota ympäröi kaikilta puolilta säiliössä kauttaaltaan kiinni oleva vähintään yhden metrin paksuinen maakerros tai sen suojauskykyä vastaava betoni- taikka muu palamaton rakenne tai täyte.

Maanalaiset säiliöt on valmistettava joko hitsaamalla tai niittaamalla metallilevystä taikka valamalla betonista tai teräsbetonista.

Maanalaisen metallilevystä valmistetun säiliön tiiviys on kokeiltava yhden ilmakehän ylipaineella.

59 §. Teräksestä valmistetun maanalaisen säiliön seinän paksuuden tulee olla vähintään 5 mm, jos säiliön tilavuus on alle 15 000 litraa, ja vähintään 8 mm, jos säiliön tilavuus on 15 000 litraa tai enemmän, mutta alle 100 000 litraa.

60 §. Maanalaisen säiliön tulee kaupungin, kauppalan ja maalaiskunnan tiheään rakennetulla alueella sijaita rakennuksen kellariin nähden seuraavasti:

Säiliön tilavuus litroina	Palavan nesteen luokka	Lyhin etäisyys rakennuksesta metreinä
1 000 - 5 000	I ja II	-
5 000 - 10 000	I ja II	2
10 000 - 15 000	I ja II	3
15 000 - 25 000	I ja II	6
25 000 - 50 000	I ja II	9
50 000 - 150 000	III	3
150 000 - 250 000	III	6
250 000 - 500 000	III	9

Kallioon sijoitetut säiliöt.

61 §. Kallion sisässä saadaan palavaa nestettä säilyttää kallioluolaan sijoitetussa tai kallioon kiinteästi upotetussa säiliössä sekä kalliorotkossa ja kalliolouhoksessa.

62 §. Säiliön sijaitessa kallioluolassa on luolan katto tuettava tai peitettävä siten, ettei sieltä voi pudota irtolohkareita, tai on säiliön katto suojattava mahdollisesti putoavia irtolohkareita vastaan.

Säiliön rakenteeseen, putkiin ja turvalaitteisiin nähden on noudatettava, mitä maanpäällisistä säiliöistä on määrätty.

63 §. Luolaan on rakennettava kokoamiskaivo mahdollisesti valuvaa palavaa nestettä varten. Kaivot on riittävän usein tarkastettava ja tyhjennettävä.

Luolaan on asennettava sellaiset tuuletuslaitteet, että ne estävät mahdollisesti vuotamaan päässeeseen palavan nesteen synnyttämästä vaarallista kaasuseosta.

Milloin luolassa olevien säiliöiden määrän tai säilytettävien nesteiden laadun ja määrän tähden on tarpeellista, on luola jaettava erillisiin osiin väliseinillä, joiden ovet samoin kuin ulko-ovi on varustettava lämmön kohotessa automaattisesti toimivalla sulkijalaitteella.

64 §. Sähköpumput ja muut näihin verrattavat laitteet on sijoitettava erilliseen, varsinaisesta säiliötilasta erotettuun omaan osastoon, josta on pääsy suoraan ulos.

65 §. Milloin palavan nesteen säiliö sijoitetaan kiinteästi kallion sisään, on säiliön vaipan ja kallioseinän väli täytettävä niin, ettei säiliövaippa pääse rikkoutumaan.

Seinä- ja pohjavuotojen kautta paluvan nesteen talteenottamista varten on säiliön alle rakennettava kokoamiskaivot ja -putket.

Tarkastusta varten on säiliöiden yläpuolelle jätettävä käytävä, joka on tarvittaessa jaettava erityisiin osiin palonkestävillä seinillä ja paloa kestävillä ovilla.

Säiliön laskuputkien säiliön puoleiset päät tulee voida sulkea edellä mainitusta käytävästä.

Säiliöstä johtavia putkia varten on rakennettava oma tunnelikäytävä, joka tarvittaessa on varustettava palonkestävillä väliseinillä ja paloa kestävillä ovilla. Säiliöiden tunneliin johtavat kulkuaukot on varustettava metallisilla, suljettavilla luukuilla.

Käytävään on rakennettava riittävän suuri kokoamiskaivo mahdollisesti valuvia nesteitä varten. Kaivo on riittävän usein tarkastettava ja tyhjennettävä. Käytävään on järjestettävä niin voimakas koneellinen tuuletus, ettei sinne voi muodostua vaarallista kaasuseosta.

Pumput ja sähkölaitteet on sijoitettava omaan osastoonsa, joka on paloa kestävällä ovella eroitettava muusta tunnelista ja josta erillisen käytävän tulee johtaa suoraan ulos.

Tunnelikäytävä on varustettava vähintään kahdella joko itsestään lämmön vaikutuksesta sulkeutuvalla tai ulkoapäin helposti suljettavalla paloa pidättävällä ovella.

Tunnelikäytävässä tulee olla riittävästi palon sammutuslaitteita, jotka alkavat toimia automaattisesti lämpötilan noustessa.

66 §. Käytettäessä säiliönä kalliorotkoa tai -louhosta on nesteen tihkuminen säiliöstä estettävä.

Nesteytetyt palavat kaasut.

67 §. Mikäli jäljempänä ei ole toisin määrätty, on nesteytetyn palavan kaasun varastointiin nähden noudatettava tämän päätöksen määräyksiä.

Palavaa kaasua sisältävässä säiliössä tai astiassa tulee, niiden merkintöjen lisäksi, jotka on määrätty tehtäväksi paineastian, olla merkittynä palavan kaasun nimi ja luokka.

Kotitaloudessa käytettävän nesteytetyn palavan kaasun käyttöpaine saa olla enintään 20 kilogrammaa neliösenttimetriä kohti + 50° C lämmössä.

68 §. Palavan kaasun maanpäällisen säiliön tulee sijaita rakennuksesta, toisen rajasta, toisesta palavan kaasun säiliöstä ja yleisestä liikenneväylästä vähintään seuraavassa taulukossa mainitulla etäisyydellä:

Säiliön tilavuus litroina	Etäisyys metreinä				
	toisen rajasta tai rakennuksesta	omasta rakennuksesta		yleisestä liikenneväylästä	toisesta palavan kaasun säiliöstä
		puisesta	kivisestä		
60 - 500 ...	6	6	3	6	1.5
500 - 1 500 ...	15	15	8	15	1.5
ylä 1 500 ...	30	30	15	15	1.5

Jakeluasema.

69 §. Jakeluasemalla tarkoitetaan paikkaa, jossa moottorikulkuneuvojen polttoaineksi tarkoitettua palavaa nestettä myydään vähittäin pääasiassa moottorikulkuneuvojen käyttöä varten.

Jakelulaitteella tarkoitetaan maanpäälliseen tai maanalaiseen säiliöön kiinteästi yhdistettyä laitetta, jolla säiliöstä siirretään palavaa nestettä etupäässä suoraan moottorikulkuneuvojen polttoainesäiliöön.

70 §. Jakeluasema ei saa sijaita tulenvaarallisessa paikassa eikä samassa huonetilassa, jossa moottoriajoneuvoja säilytetään tai korjataan.

Moottoriajoneuvon polttoainesäiliön täyttämisen tulee tapahtua ulkona.

71 §. Jakeluaseman jakelulaitteen tulee sijaita vähintään 3 metrin etäisyydellä muun kuin jakeluaseman toimintaan kuuluvan rakennuksen syttyvästä seinärakenteesta, ovesta tai ikkunnasta.

72 §. Avotulen teko ja tupakanpoltto on kielletty polttoainesäiliön täyttöpaikalla.

Täytön ajaksi on ajoneuvon moottori pysäytettävä.

Edellä tässä pykälässä olevia määräyksiä osoittava ohje on kiinnitettävä jakelulaitteen läheisyyteen selvästi nähtäville.

Öljylämmittyslaitos.

73 §. Öljylämmittyslaitoksella tarkoitetaan rakennuksen lämmitykseen tai teollisuudessa lämmön kehittämiseen käytettävää kiinteää, öljyä polttoaineena käytettävää laitosta polttimiseen, putkistoineen ja säiliöineen.

Öljylämmittyslaitoksessa ei saa polttoaineena käyttää I tai II luokan palavaa nestettä.

74 §. Öljylämmittyslaitokseen tarkoitettua polttoöljyä saadaan varastoida metallilevystä niittaamalla, hitsaamalla tai ruuviliitoksilla taikka teräsbetonista tai betonista valmistetussa säiliössä, jossa on aukot vain tarpeellisia putkia ja kulkuaukon luukkuja varten.

75 §. Öljyn lämmittämiseen nähden on noudatettava, mitä 38 §:ssä on määrätty.

76 §. Kellariin sijoitetun öljylämmittyslaitoksen kattilan tulee sijaita huoneessa, jonka seinät, katto ja lattia ovat palonkestäviä, kattilahuoneen yläpuolella olevan permannon päällystettä lukuun ottamatta, ja ovet B 1 luokan palo-ovia.

77 §. Öljylämmittyslaitokseen kuuluvat säiliöt saavat olla joko rakennuksen sisä- tai ulkopuolella.

Milloin säiliö sijaitsee rakennuksen sisäpuolella, tulee sen täyttöputken suun olla rakennuksen ulkopuolella. Öljysäiliön täyttöputken suu on peitettävä lukittavalla kannella.

Rakennuksen ulkopuolella oleva maanpäällinen säiliö tai säiliöryhmä on sijoitettava vähintään 6 metrin etäisyydelle rakennuksesta, jollei rakennuksen säiliön puoleinen seinä säiliön kohdalla ole palonkestävä, ja saman matkan päähän helposti sytyvän aineen varastosta. Rakennuksen sisäpuolella oleva maanpäällinen säiliö saadaan sijoittaa ainoastaan sellaiseen huoneeseen, jonka seinät ja katto ovat palonkestävät, yläpuolella olevan permannon päällystettä lukuun ottamatta. Tällaiseen huoneeseen

netilaan johtavan oven tai luukun tulee olla paloa pidättävä. Mahdollisesti vuotavan öljyn valuminen huoneesta on rakenteellisin keinoin estettävä. Milloin säiliöitä yhdistetään toisiinsa, tulee putkien olla sulkuventtiileillä varustettuja.

78 §. Öljylämmityslaitoksen putkien tulee olla kiinteitä, metallista valmistettuja ja niiden jatkosten niin tiiviitä, ettei neste pääse tihkumaan niistä ulos. Putki, jolla putkisto liittyy polttimeen, saa olla taipuisa, metallipäällysteinen putki.

Öljylämmityslaitoksen polttimen tulee toimia siten, ettei nestettä voi palamattomana päästä purkaantumaaan palamiskammioon.

Öljysäiliö, putkisto ja muut laitteet on asennettava siten, etteivät ne helposti vioitu ja ettei öljy laitteiden vioittuessa pääse valumaan tulipesään, savujohtoon taikka vieressä oleviin huonetiloihin. Putkiston tulee olla niin suojattu, ettei se pääse liikaa kuumenemaan tuhkaa tai kuonaa kattiloista poistettaessa taikka muusta ulkoisesta syystä.

Säiliön putkisto on varustettava venttiileillä, jotka voidaan sulkea kattilahuoneeseen menemättä.

79 §. Yksinomaan keskuslämmitykseen ja veden kuumentamiseen kotitaloutta varten käytettävän öljylämmityslaitoksen kattilahuoneeseen saadaan paloviranomaisen harkinnan mukaan sijoittaa enintään 3 000 litran suuruinen öljysäiliö.

Kun lämmityskeskus sijaitsee erillisessä, vain tähän tarkoitukseen käytettävässä rakennuksessa, saadaan kattilahuoneeseen sijoittaa enintään 15 000 litran suuruinen öljysäiliö.

5 L u k u.

Vastaava johtaja.

80 §. Palavaa nestettä valmistavan tehtaan vastaavalta johtajalta ja tämän varamieheltä vaadittavan palavia nesteitä koskevien säännösten tuntemisen toteaa kauppa- ja teollisuusministeriön määräämä henkilö kuulustelussa.

Tehtaan vastaavaksi johtajaksi ja varamieheksi hyväksyttävällä henkilöllä tulee olla teknillisen korkeakoulun, yliopiston tai teknillisen opiston kemian teknologian opettajan antama todistus palavia nesteitä koskevan kemian ja kemian teknologian tuntemisesta.

Varaston vastaavalta johtajalta vaadittavan palavien nesteiden ominaisuuksien ja varastoinnin sekä varastointia koskevien säännösten tuntemisen toteaa kauppa- ja teollisuusministeriön määräämä henkilö kuulustelussa.

6 L u k u.

Kuljetus.

81 §. Palavan nesteen kuljetusastian tai -säiliön tulee kuljetuksen aikana olla suljettuna siten, ettei neste pääse vuotamaan eikä haihtumaan.

82 §. Kuljetettaessa palavaa nestettä helposti särkyvää ainetta olevassa astiassa, tulee jokaisen astian olla omassa suojaavassa päällyksessään, kuten korissa, laatikossa tms., jossa

on tarkoituksenmukaiset ja riittävän lujat kädensijat sen siirtämistä varten. Astian ja suojaavan päällyksen väliin on pantava sopivaa täytettä, johon neste voi imeytyä.

Avonaisessa korissa ja laatikossa pitää olla suojapeite. Tämän tulee, jos se on oljesta, rottingista, kaislasta tai muusta sellaisesta helposti syttyvästä aineesta, olla kyllästetty saavi- tai kalkkimaidolla, johon on sekoitettu vesilasiasia, taikka muulla vastaavalla aineella.

Laatikkoon ja koriin, johon on pakattu särkyvässä astiassa olevaa palavaa nestettä, on merkittävät sanat "Käsiteltävä varovasti" "Hanteras varsamt".

83 §. Nesteytetyn palavan kaasun kuljetusastian tai -säiliön venttiilin suojana tulee olla lujasti kiinni kierretty suojushylsy.

Kuljetusastiassa tai -säiliössä tulee niiden merkintöjen lisäksi, jotka on määrätty tehtäväksi paineastiiaan, olla selvin ja kestävin kirjain merkittynä palavan kaasun nimi ja luokka.

84 §. Metallialkyylejä saadaan säilyttää ja kuljettaa ainoastaan kiinnijuotetuissa peltiastioidissa.

85 §. Jos palavan nesteen astiassa tai säiliössä on tehokas varoventtiili, saadaan astia tai säiliö täyttää 99.2 %:iin saakka sen tilavuudesta.

86 §. Avotulen teko ja tupakanpolto on kielletty palavalla nesteellä kuormatussa kulkuneuvossa sekä sen välittömässä läheisyydessä.

Säiliöajoneuvo.

87 §. Säiliöajoneuvolla tarkoitetaan tässä päätöksessä palavan nesteen kuljettamiseen tarkoitettua säiliöllä varustettua autoa (säiliöauto) sekä perävaunua (säiliöperävaunu) ja puoliperävaunua (säiliöpuoliperävaunu) vetoautoineen.

88 §. Säiliössä ei sen osasto saa olla tilavuudeltaan yli 5 000 litraa.

89 §. Säiliöajoneuvon säiliön tulee säiliön suuruuden sekä kuljetettavan nesteen laadun mukaan olla valmistettu riittävän paksusta teräslevystä tai siihen verrattavasta aineesta.

Milloin säiliö on valmistettu teräslevystä, tulee levyn paksuuden olla vähintään 3 mm. Alumiinilevyn vastaavan paksuuden tulee olla 4 mm.

90 §. Säiliö tai sen osasto on varustettava paine- ja tyhjiövaroventtiilillä, jonka pienin tehokas avautuma on 3 cm², sekä lisäksi varoventtiilillä, jonka avautuma on 8 cm² lisätynä 0.5 cm²:llä säiliön tilavuuden jokaista tuhatta litraa kohden ja joka avautuu + 100° C lämmössä.

Säiliö tai sen osasto on varustettava pohjaventtiilillä, joka on pidettävä aina suljettuna, tyhjentämisen aikaa lukuun ottamatta.

Pohjaventtiilit on voitava sulkea säiliön takaosassa tai sivulla olevasta kaapista taikka säiliön päältä. Onnettomuuden tai tulenvaaran sattuessa tulee venttiilit voida sulkea muualtakin, jota varten säiliössä pitää olla erityinen lisälaitte.

Säiliön tai sen osaston tyhjennysputken tulee päättyä suljettiin.

91 §. Säiliö ja ajoneuvon alusta on maadoitettava.
Lentokenntäkäytössä on myös täyttöputki maadoitettava.

92 §. Säiliöajoneuvon pakoputki on johdettava riittävän kauas säiliön putkistosta.
Lentokenntäkäytössä on säiliöajoneuvon pakoputki varustettava kipinänsammuttajalla.

93 §. Säiliöperävaunu ja säiliöpuoliperävaunu on varustettava joko itsetoimivalla tai sellaisella jarrulaitteella, jota vetoauton kuljettaja voi käyttää.

94 §. Loiskelevyillä tarkoitetaan nesteen haitallisen loiskumisen estämiseksi säiliöön auton kulkusuuntaan poikittain asennettua kiinteää levyä, joka ei muodosta tiivistä väliseinää.

Loiskelevy on asennettava säiliöön, jonka tilavuus on yli 2 500 litraa.

Loiskelevyn pinta-alan tulee olla vähintään 80 % säiliön poikkipinnan alasta.

95 §. Säiliöajoneuvossa on oltava vähintään yksi tarkoitukseenmukainen käsisammutuslaite.

96 §. Milloin nesteen pumppaamiseen käytetään erillistä polttomoottoria, on ilman sisäänottoputki varustettava tehokkaalla kipinänsammuttajalla tai ilmanpuhdistajalla, joka samalla toimii kipinänsammuttajana.

Pakoputki on sijoitettava siten, ettei se aiheuta vaaraa.

97 §. Säiliöajoneuvon moottori on pysäytettävä täyttöletkujen kiinnittämisen ja irrottamisen ajaksi.

Kun säiliön täyttö tapahtuu käyttäen muuta kuin ajoneuvon omaa moottoria, on ajoneuvon moottori pysäytettävä täytön ajaksi.

Maajohto on kiinnitettävä ennen luukkujen avaamista ja se on pidettävä maahan kytkettynä siihen asti, kunnes luukut on suljettu, ja tulee luukkujen sulkeutua ajoneuvon lähtiessä liikkeelle.

98 §. Avotulen teko ja tupakanpolto on kielletty säiliöajoneuvon välittömässä läheisyydessä säiliötä täytettäessä ja tyhjennettäessä sekä ajoneuvon ollessa ajossa samoin kuin siihen tehtäessä korjauksia.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1954.

---

115. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 484/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:91)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1954 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1955 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

2) vuonna 1954 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1953 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1953 väliseltä ajalta;

3) vuonna 1954 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhteisöistä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951 ja 1952;

4) toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistusten lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena tai pääomanlisäyksenä saatua hyvitystä;

5) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

6) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tahi tieteellisen tai tai-

teellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

7) maksua, jonka sähkövoimaa kehittävä tai jakava liike kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkoston; eikä

8) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erikoisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualta kuin Suomessa.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen; eikä

2) 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa mainittu liike on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään sanotussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

2 §. Verovelvollisella on oikeus tuloistaan vähentää viisitoista prosenttia sen palkkatulon kokonaismäärästä, mikä on saatu palveluksesta ulkomaan satamien tai Suomen ja ulkomaan satamien välillä liikennöivässä aluksessa, ei kuitenkaan enempää kuin viisikymmentätuhatta markkaa.

3 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puuttumisen tai toimintajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, **satatuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannesta markasta.**

Niin ikään on henkilöillä, joka sotapalveluksessa tai sota-toimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatuomaston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

4 §. Jos ennen tämän lain voimaantuloa toimitetussa verotuksessa sähkövoimaa kehittävä tai jakavan liikkeen veronalaisesta omaisuudesta ei ole vähennetty 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen maksujen yhteismäärää, on verotus hakemuksesta oikaistava tämän lain mukaisesti ja ehkä liiaksi kannettu määrä suoritettava takaisin. Verotuksen oikaisemista ja veron palauttamista on, verotuksen saatua lainvoiman, haettava asianomaiselta tarkastuslautakunnalta siinä järjestyksessä, kuin 19 päivänä marraskuuta 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain (888/43) 103 §:n 1 ja 3 momentissa on säädetty.

5 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

116. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 485/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:136 ja 1952:116)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1956-1960 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota kotimaiseen pankkiin, säästöpankkiin, osuuskassaan, postisäästöpankkiin tai osuuskunnan säästökassaan karttupalalle talletustilille, säästöttilille tai talletustodistuksella vähintään kuudeksi kuukaudeksi sijoitetun talletuksen korkoa. Älköön sellaista talletusta sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa myöskään luettako veronalaiseksi omaisuudeksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös valtion 31 päivän joulukuuta 1950 jälkeen, mutta ennen 1 päivää tammikuuta 1955 liikkeeseen laskemaan Suomen markan määräiseen obligation sekä valtion tai muun jälkeen 31 päivän joulukuuta 1954 liikkeeseen laskemaan Suomen markan määräiseen obligation, jota ei ole indeksiin sidottu.

Korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistuksen omistaja samoin kuin 28 päivänä kesäkuuta 1940 annetun siirtävän pika-asutuslain (346/40), 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön sekä valirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisen valtion velkasitoumuksen saaja on oikeutettu valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1956-1960 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa näistä osuustodistuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentämään niiden yhteisen määrän kolmeenkymmeneentuhanteen markkaan saakka sekä viimeksi mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan sataviisikymmentätuhatta markkaa.

Niin ikään on 3 momentissa tarkoitettun osuustodistuksen omistaja ja velkasitoumuksen saaja oikeutettu sanotussa momentissa mainituilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa osuustodistustensa ja velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentämään niiden yhteisen arvon viiteensataatuhanteen markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

2 §. Työntekijä olkoon oikeutettu työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamistaan varoista saamistaan korotuloista verovapaana vähentämään valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle vuosien 1956-1960 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa enintään viisitoistatuhatta markkaa sekä mainituilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa tällaisen talletuksensa arvosta enintään kaksisataaviisikymmentätuhatta markkaa.

3 §. Vuosina 1956-1960 alkoon 1 §:n 2 momentissa mainittujen Suomen markan määräisten obligatioiden tai 1 §:n 3 momentissa mainittujen osuustodistusten ja valtion velkasitoumusten koroista toimitettako sellaista ennakon pidättämistä, kuin 4 päivänä lokakuuta 1946 annetussa ennakkoperintälaiassa (696/46) säädetään.

4 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1956.

117. Laki eräiden valtion indeksiehtoisten obligatiolainojen indeksikorotusten verovapaudesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1954.
(Suomen as.-kok. 486/54)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, ei valtion liikkeeseen laskemien indeksiehtoisten Suomen valtion vuoden 1954 6 $\frac{1}{2}$ prosentin, Suomen valtion vuoden 1954 vaihtuvakorkoisen ja Suomen valtion vuoden 1954 6 prosentin obligatiolainojen lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena saatua hyvitystä ole tulo- ja omaisuusverotuksessa eikä kunnallisverotuksessa pidettävä veronalaisena tulona.

---

118. Laki siirtoväen huollon järjestämisestä vuosina 1955 ja 1956.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1954.

(Suomen as.-kok. 519/54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:118)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Syyskuun 16 päivänä 1947 voimaansaatetun rauhansopimuksen mukaan luovutetulta tai vuokratulta alueelta valtakunnan nykyiselle alueelle siirtyneen väestön yhteiskunnallisen huollon järjestäminen ja kustantaminen vuoden 1955 alusta lukien tapahtuu, mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, voimassa olevien huoltolakien mukaan.

Siirtoväkeen kuuluvaksi katsotaan tässä laissa Suomen kansalainen, jolla on ollut varsinainen asunto ja koti ennen vuoden 1940 rauhan- tai vuoden 1944 välirauhansopimusta 1 momentissa mainitulla alueella ja joka sodanuhkan, sodan tai rauhanteon johdosta on siirtynyt valtakunnan nykyiselle alueelle samoin kuin hänen siirtymisen jälkeen syntynyt lapsensa.

2 §. Yhteiskunnallisesta huollosta, jota kunta vuosina 1955 ja 1956 antaa siirtoväkeen kuuluvalle henkilölle, ei valtio suorita korvausta köyhäinhuoltolain nojalla. Valtion varoista suoritetaan kuitenkin huoltoa antaneelle kunnalle korvausta mainittuna aikana annetusta huollosta sen mukaan, kuin jäljempänä säädetään.

3 §. Mikäli kunnan kustannuksella varsinaista yhteiskunnallista huoltoa saavan siirtoväen lukumäärä kunnassa olevan siirtoväen kokonaismäärään verrattuna on yli kolme sadelta tai siirtoväen huollosta koituisi kunnalle kohtuutonta rasitusta, korvataan kunnalle valtion varoista sellaiselle 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle 2 §:ssä mainittuna aikana annetusta köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhuollosta ja sellaisista huoltomenoista ja -kustannuksista, jotka laki säättää korvattaviksi niinkuin köyhäinhuollon kustannukset, vähintään kaksikymmentäviisi ja enintään seitsemänkymmentäviisi sadelta tai, milloin siihen on erittäin painavia syitä, enemmänkin. Korvaus voidaan kuitenkin suorittaa ainoastaan edellytyksin, että edellä mainittu henkilö on saanut vuoden 1952 aikana sellaista yhteiskunnallista huoltoa, mikä siirtoväen huollon järjestämisestä 30 päivänä joulukuuta 1949 annetun lain (864/49) nojalla on korvattu joko kokonaan tai osittain valtion varoista, ja ettei hän ole mainitun vuoden jälkeen saavuttanut köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta valtakunnan nykyisellä alueella.

4 §. Sellaiselle 1 §:in 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle, joka luovutetulla tai vuokratulla alueella on harjoittanut maatilataloutta tai kalastusta tahi ollut sanottuja elinkeinoja harjoittavan perheen jäsenenä sekä saanut siten pääasiallisen toimentulonsa maatilataloudesta tai kalastuksesta ja joka vuoden 1950 aikana tai sen jälkeen on siirtoväen asuttamista koskevien lakien nojalla saanut raivaamattoman viljelys-, asunto- viljelys- tai niihin verrattavan tilan, ja hänen perheelleen voidaan 2 §:ssä mainittuna aikana suorittaa tilan rakennus- ja raivaustöiden kestäessä huoltoavustusta valtion varoista valtioneuvoston vahvistamien ohjeiden mukaisesti.

5 §. Edellä 3 §:ssä mainittujen kustannuksien korvausta annetaan valtion varoista vain sikäli, kuin niistä ei ole saatu köyhäinhuoltolain mukaan korvausta sellaiselta elatusvelvolliselta, jota sosiaalilautakunta ei ole kohtuussyyt huomioon ottaen vapauttanut tästä korvausvelvollisuudesta.

6 §. Korvausta 3 §:ssä mainituista kustannuksista on huoltao antaneen kunnan haettava kirjallisesti sosiaaliministeriöltä kultakin vuodelta sitä seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä uhalla, että oikeus korvaukseen muuten voidaan katsoa menetettyksi.

Sosiaaliministeriö voi harkintansa mukaan myöntää kunnalle ennakkomaksua 1 momentissa mainittuihin kustannuksiin. Sellainen ennakkomaksu on kunnan otettava vähennyksenä huomioon ennakon myöntämistä lähinnä seuraavassa tilityksessä.

7 §. Sosiaaliministeriön tämän lain nojalla antamiin päätöksiin ei kuulu haettako muutosta muulloin kuin niissä tapauksissa, joissa kunnan hakemus saada 3 §:ssä tarkoitettua korvausta on kokonaisuudessaan hylätty.

8 §. Tarkeimmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1955.

119. Helsingin kaupungin jako poliisivartiopiireihin.

Uudenmaan lääninhallituksen päätös joulukuun 29 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:293)

Poliisilaitoksen esityksestä on Uudenmaan lääninhallitus vahvistanut Helsingin kaupungin poliisipiirin vartiopiirien rajat tammikuun 1 päivästä 1955 lukien seuraavasti:

Kruununhaan eli I vartiopiiri.

Lännessä on rajana kaupungin raja sen eteläisimmästä pisteestä Ädh. Långgrund'in eteläpuolelle. Siitä kulkee raja Melkin, Pihlajasaarten ja Harakan pohjoispuolitse Limppu-nimisen saaren länsipuolelle, jossa se kääntyy luoteeseen ja kulkee Kaivopuiston ja Luodon välistä Tähtitorninkadun pään kondalle, jatkuen tästä seuraavasti: Etelärantatie - Saksalaisen kirkon eteläpuoli - Unioninkadun pää - Tähtitorninmäen pohjoisreuna - Fabianinkadun pää - Kirurgisen sairaalan ja Kaartinmaneesin välistä Kasarminkadulle, kulkien Kasarminkatua Pikku-Roobertinkadun kulmaan. Tästä seuraavasti: Pikku-Roobertinkatu - Korkeavuorenkatu - Eteläinen Esplanaadinkatu Erottajen aukiolle saakka, josta se bussipysäkin pohjoispuolitse menee kohtisuorasti Ruotsalaisen Teatterin seinustalle (Ruotsalainen teatteri mukaanluettuna) ja sitten teatterirakennuksen länsisivua pitkin (jalkakäytävä poisluettuna) teatterirakennuksen pohjoispuolelle, josta se vinosti kulkee Keskuskadulle. Edelleen Keskuskatua ja Rautatien torin länsilaitaa ja pohjoislaitaa pitkin (jalkakäytävät poisluettuna) Läntiselle Teatterikujalle, jota pitkin (koko katu mukaanluettuna) Kaisaniemenpuiston eteläreunalle ja sitä pitkin Kaisaniemenpuiston länsireunaan saakka. Kaisaniemen puiston länsireunaa pitkin jatkuu raja Töölön ja Eläintarhan lahtien väliselle kannakselle. Siitä Eläintarhan ja Kaisaniemen lahtien poikki Pitkällesillalle ja tästä kulkien merta pitkin keskellä Siltavuoren satamaa Nihdin pohjoispuolitse ja Mustikkamaan eteläpuolitse linjalle Hopeasalmi - Vasikkasaari. Idässä jatkuu raja äsken mainitusta leikkauspisteestä pitkin linjaa Hopeasalmi - Vasikkasaari Vasikkasaaren pohjoispuolelle ja siitä Koivusaaren, Santahaminan, Neitsytsaaren ja Kuusisaaren pohjoispuolitse Trutholm'in pohjoispuolelle, jossa kääntyy koilliseen kohti Itä-Villinkiä kiertäen Itä-Villingin länsi- ja pohjoispuolitse yhtyen Lilla Lekholmen-nimisen saaren eteläpuolella olevan viitan luona kaupungin rajaan jatkuen sitä pitkin vesialueen päätepisteeseen idässä. Etelässä on rajana kaupungin vesiraja.

Etran eli II vartiopiiri.

Lännessä on rajana linja, joka kulkee Hernesaarenkarin länsipuolelta Hietalahden satamassa olevalle satamaradan kääntösillalle. Tästä jatkuu raja suoraan pitkin Bulevardia Erotta-

jan aukiolle saakka, josta se kääntyy bussipysäkin liikennekrokkeen (poisluettuna) pohjoispuolitse Eteläiselle Esplanaadinkadulle ja tästä Kruununhaan vartiopiirin rajaa pitkin Korkeavuorenkadun kulmaan. Sitten menee raja Korkeavuorenkadulla edelleen pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa aina Limppu-nimisen saaren länsipuolelle. Etelässä menee raja Limppu-nimisen saaren länsipuolelta länteen pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa vartiopiirin länsirajaan.

Hietaniemen eli III vartiopiiri.

Lännessä kulkee raja pitkin kaupungin länsirajaa Adh. Långgrundin eteläpuolelta Leppäsaaren korkeudelle. Pohjoisraja menee viimeksimainitusta paikasta Lehtisaaren ja Kaskisaaren välistä Morsian- ja Porsas-nimisten saarten pohjoispuolitse Taivallahteen Etelä- ja Pohjois-Hesperiankatujen päiden keskiväliin kulkien äsken mainittujen katujen välitse Mannerheimintielle. Sitten raja menee pitkin Mannerheimintietä kääntyen Haka-salmen ja Hesperian urheilukenttien välissä olevan kallion kohdalla Töölön lahden poikki Töölön ja Eläintarhan lahtien väliselle kannakselle (mukaanluettuna). Idässä kulkee raja äsken mainitulta paikalta etelään pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa Erottajän aukiolla olevaan Kruununhaan ja Eiran vartiopiirien rajojen leikkauspisteeseen saakka, josta se jatkuu Boulevardin kautta pitkin Eiran vartiopiirin rajaa. Etelässä pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa viimeksimainitusta leikkauspisteestä Adh. Långgrundin eteläpuolelle saakka.

Kallion eli IV vartiopiiri.

Lännessä on rajana päärata Töölön ja Eläintarhan lahtien väliseltä kannakselta lukien pohjoiseen siten, että rautatiealue kokonaisuudessaan jää vartiopiirin ulkopuolelle ja päättyy raja lännessä pääradan ja Sörnäisten satamaradan risteyksessä (poisluettuna). Pohjoisessa menee raja äsken mainitulta kohdalta pitkin Sörnäisten satamarataa (mukaanluettuna) mereen, jossa kulkee Hopeasalmissa kääntyen Mustikkamaan itäpuolella linjalle Vasikkasaari kulkien sitä pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaan saakka. Etelässä menee raja äsken mainitusta paikasta länteen pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa Töölön lahden ja Eläintarhan lahden väliselle kannakselle.

Vallilan eli V vartiopiiri.

Lännessä on rajana viiva, joka kulkee Kallion vartiopiirin länsi- ja pohjoisrajojen leikkauspisteestä pohjoiseen Pasilan ratapiha-alueen (Pasilan asema-alue poisluettuna) rantaradan ja pääradan raiteiden yhtymäkohdan (poisluettuna) pohjoispuolitse kulkien pääradan yli ja jatkuen sen länsipuolella pohjoiseen menevien raiteiden (mukaanluettuna) länsipuolitse (raiteiden suunnassa kulkeva tie poisluettuna) Niittypellon kohdalla olevalle ylikäytävälle (mukaanluettuna), kääntyy siinä raiteiden ja maantien yli jatkuen itää kohti sähköjohtolinjalle valtaajan kohdalla. Tästä raja kulkee Oulunkylän asutusalueen eteläpuolitse kaartuen Vantaanjoen Pikkukosken alapuolelle mennen siinä Vantaanjoen ylitse ja jatkuen Vantaanjokea (poisluettuna) pitkin rautatien ylitse. Tästä raja kääntyy pitkin Herttoniemen rataa (mukaanluettuna) Helsingintien ylikäytävälle (mukaanluettuna), josta kulkee pitkin Helsingintietä (mukaanluettuna) Vi-

kintien risteykseen (mukaanluettuna) jatkuen Viikintietä (mukaanluettuna) Herttoniemen radan ylikäytävälle (mukaanluettuna) menen tästä pitkin rataa (mukaanluettuna) sen kaarteeseen saakka, jossa kääntyy koilliseen Torsäng'in, Bakkilan ja Vesterkullan suunnassa kulkevalle tielle (mukaanluettuna) menen tässä suunnassa kaupungin rajalle saakka. Idässä kulkee raja viimeksimainitusta kohdasta pitkin kaupungin itärajaa etelään aina Lilla Lekholmen-nimisen saaren eteläpuolella olevan eteläviitan kohdalle. Etelässä jatkuu raja äsken mainitulta kohdalta länteen pitkin Kruununhaan vartiopiirin rajaa Vasikkasaaren pohjoispuolelle, jossa se kääntyy pohjoiseen Vasikkasaaren linjalle jatkuen tästä pitkin Kruununhaan ja Kallion vartiopiirien rajoja Hopeasalmeen ja siitä pitkin Kallion vartiopiirin rajaa länsirajalle saakka.

Töölön eli VI vartiopiiri.

Idässä on rajana päärata Töölön lahden ja Eteläintarhan lahden väliseltä kannakselta lukien pohjoiseen siten, että rata ja Pasilan rautatiealue ja Pasilan rautatieasema jäävät vartiopiirin alueelle. Tästä jatkuu raja rantaradan ja pääradan raiteiden yhtymäkohdan (mukaanluettuna) pohjoispuolitse menen pääradan yli ja jatkuen pitkin rantarataa (mukaanluettuna) kohtaan, jossa ampumaradalle johtava tie kääntyy pohjoiseen. Mainitusta kohdasta raja lähtee kulkemaan rantaradan yli suoraan etelään (Invaliidisäätiön huoltolaitos ja Rukeasuon telot poisluettuna) Ratsastushallin (mukaanluettuna) länsipuolitse Ratsastushallille johtavalle tielle (mukaanluettuna), jota pitkin se kulkee länteen menen Tilkan (poisluettuna) kohdalla olevan sillan yli suorana viivana Pikku Huopalahden keskivaiheille, josta se kääntyy kulkemaan suorana viivana läpi Munkkiniemen ja Meilahden välisen salmen Hietaniemen vartiopiirin rajaan saakka. Etelässä menee raja viimeksimainittujen rajojen leikkauspisteestä itään pitkin Hietaniemen vartiopiirin rajaa aina Töölönlahden ja Eläintarhanlahden väliselle kannakselle.

Munkkiniemen eli VII vartiopiiri.

Lännessä kulkee raja pitkin kaupungin länsirajaa Leppäsaaren kohdalta pohjoiseen. Pohjoisessa on rajana kaupungin pohjoisraja länsirajasta Alkärr'in itäpuolella Vantaan jokeen laskevaan ojaan saakka. Idässä kulkee raja edellämaitun joen ja ojan yhtymäkohdasta pitkin vanhaa tilojen rajaa (Etelä Kaarela mukaanluettuna) seuraten sitten Pakilan länsirajaa (Maunula ja Pirkkola poisluettuna) Metsästysyhdistyksen ampumaradalle johtavalle tielle menen sen yli kohdassa, jossa tie kääntyy itään. Sitten se kulkee mainittua tietä pitkin (mukaanluettuna) ampumaradan (poisluettuna) länsipuolitse kohtaan, jossa ampumaradalle johtava tie kääntyy pohjoiseen. Tästä kohdasta se kulkee pitkin Töölön vartiopiirin rajaa Hietaniemen ja Töölön vartiopiirien rajojen leikkauspisteeseen saakka. Etelässä kulkee raja Leppäsaaresta itään pitkin Hietaniemen vartiopiirin vastaavaa rajaa itärajan leikkauspisteeseen saakka.

Oulunkylän eli VIII vartiopiiri.

Lännessä on rajana Munkkiniemen vartiopiirin itäraja Töölön vartiopiirin rajasta pohjoiseen. Pohjoisessa kaupungin pohjoisraja Munkkiniemen vartiopiirin itärajasta Keravan jokeen. Idässä Vantaan joki (mukaanluettuna) Keravan joesta Pikkukosken alapuolelle. Etelässä Vallilan vartiopiirin raja Pikkukosken alapuolelta Töölön vartiopiirin rajaan saakka ja mainitun vartiopiirin raja sanotusta kohdasta Munkkiniemen vartiopiirin itärajaan asti.

Malmi eli IX vartiopiiri.

Lännessä on rajana Oulunkylän vartiopiirin itäraja. Pohjoisessa ja idässä kaupungin raja Vantaan ja Keravan joen yhtymäkohdasta (mukaanluettuna) Vallilan vartiopiirin rajaan saakka. Etelässä Vallilan vartiopiirin pohjoisraja vartiopiirin länsi- ja itärajojen väliseltä osalta.

120. Henkilövuokra-autotaksa.

Maistraatin vahvistama joulukuun 30 p:nä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:45)

Taksamittarin osoittama määrä peritään kaksitoistakertaisena.

Liitosalueelle tapahtuvasta yhdensuuntaisesta matkasta taksamittarin osoittama määrä saadaan periä kolmentoistakertaisena kyidinottopaikasta laskien, kuitenkin huomioonottaen, että alemmaa taksaa on sovellettava idässä Kulosaaren-Herttoniemen sillalle saakka, koillisessa Vanhankaupungin sillalle sekä Koskelantien ja Oulunkylään johtavan vanhan tien risteykseen saakka, pohjoisessa Vuorelankadun ja pääradan risteykseen sekä Käpyläntien jatkeen ja pääradan risteykseen saakka ja luoteessa Haagassa Mannerheimintien varrella olevan Osuusliike Eläntö r.l:n myymälärakennuksen kohdalle. Alemmaa taksaa on lisäksi noudatettava Munkkiniemeen ja Lauttasaareen tapahtuvista ajoista.

Alin ajomaksu on 120 mk ja ajomaksu saadaan pyöristää lähimpään viiteen markkaan.

Edellä mainittuihin maksuihin saadaan lisätä 20 % mikäli kuljetettavien määrä matkan päättyessä on 3 tai 4 henkilöä ja 50 % mikäli kuljetettavien määrä matkan päättyessä on 5 henkilöä tai enemmän.

Alle 12-vuotiasta lasta ei lueta henkilöksi. Kaksi alle 12-vuotiasta lasta vastaa yhtä henkilöä.

Tavarankuljetuksessa alle 25 kg:n erä on maksuton, 25-50 kg vastaa yhtä henkilöä, 50-75 kg kahta henkilöä, 75-100 kg kolmea henkilöä ja 100 kg tai enemmän neljää henkilöä. Kuitenkin ompelukoneen, polkupyörän, lastenvaunujen, suksiparin sauvoineen ja koiran, mikäli ei ole kysymys sokeiden opaskoirista tai sylikoirista, kuljetuksesta saadaan periä, vaikka ne eivät painaisikaan 25 kg, 20 %:n korotus. Tällöin on kuitenkin perheenjäsenten suksiparit sauvoineen laskettava yhdeksi pariksi ja lasten suksiparin kuljetus sauvoineen on maksuton.

Kaikista kello 23-06 välisenä aikana tapahtuvista ajoista saadaan periä 30 mk:n lisämaksu.

Jokaisessa vuokra-autossa pitää olla taksataulukko lisämaksuineen, joka taulukko on pidettävä asiakkaan nähtävissä ja saatavissa.

I luokan taksamittarit on asennettava II luokan mittarien tasolle.

Tämä taksa tulee voimaan tammikuun 15 p:nä 1955.

---

121. Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettava ammattimaista alueliikennettä varten vahvistettujen järjestysohjeiden muuttaminen.

Maistraatin päätös joulukuun 30 p:ltä 1954.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:7 ja 1952:81)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten tammikuun 8 päivänä 1949 vahvistamiaan järjestysohjeita siten, että niistä poistetaan kesäkuun 3 päivänä 1952 annetulla päätöksellä niihin lisätty 13 a § ja 11 § muutetaan näin kuuluvaksi:

11 §. Kuljettaja on velvollinen maistraatin vahvistaman taksan mukaisesta maksusta kuljettamaan kyydittävän tavaroita, jos ne sopivasti voidaan sijoittaa autoon.

---

122. Länsisataman kadunnimien muutos.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 23 piltä 1954.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että 20. kaupunginosassa olevan Länsisataman alueella olevista liikenneväylistä on käytettävä seuraavia nimiä:

Nykyinen nimi:

Drumsökatu
Drumsögatan

Melkönkatu
Melkögatan

Majakkakatu
Båkgatan

Lästauttajankatu
Stuvaregatan

Uusi nimi:

Rahtikatu
Fraktgatan

Jätkäsaarenkatu
Busholmsgatan

Majakkakatu
Fyrbåkgatan

Ahtaajankatu
Stuvaregatan

123. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31107 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
tammikuun 9 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:222)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirüs-
tusta n:o 3471)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainminis-
teriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä marras-
kuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan kortte-
lin n:o 31107 tonttien n:o 5 ja 6 asemakaava ja saman korttelin
tonttijake on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asema-
kaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tont-
tijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 10 korttelissa
n:o 31107 on koulutontti ja saa tontilla olla
asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa
varten. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla
enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Ra-
kennuksen korkeus saa olla enintään 16 m.

124. 38. kaupunginosan korttelia n:o 38105 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
tammikuun 19 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3473)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 38. kaupunginosan korttelin n:o 38105 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja osalle samaa korttelia n:o 38105 on hyväksytty tonttijako, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

II

Rakennusala enintään 2 kerroksista ja enintään 8 m korkeata rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saa rakentamista varten käyttää enintään 4/5.

Maistraatti voi sallia, että paloapidättävään luokkaan kuuluvassa asuntorakennuksessa kattolista saa olla puusta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät määräykset.

125. 81. kaupunginosan korttelia n:o 134 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
tammikuun 19 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3476)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivästä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan korttelin n:o 134 tonttien n:o 4 ja 5 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala enintään 13 m korkeata ja enintään nelikerroksista paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten. Rakennusala-
ta saadaan enintään 3/4 käyttää rakentamiseen.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava, mutta saadaan niille tehdä tarpeellisia kulkuteitä.

126. 22. kaupunginosan korttelia n:o 542 koskeva asema-
kaavan muutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
tammikuun 25 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:216 ja 1953:167)

(Katsokkiinteistötoimiston asemakaavaosaston lauttimaa piirustusta n:o 3480)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päiväältä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o 542 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

127. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30056 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
tammikuun 28 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:219)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustus-
tusta n:o 3482)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä jou-
lukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan kort-
telin n:o 30056 tontin n:o 10 asemakaava on hyväksytty muutet-
tavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyk-
sineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VI
V
II

Rakennusala 6-kerroksista rakennusta varten.

Rakennusala 5-kerroksista rakennusta varten.

Rakennusala 2-kerroksista rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontin osat on istutetta-
va.

128. 9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
helmikuun 1 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:212)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3488)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivästä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 199 tonttien n:o 16 a, 16 b ja 16 c asemakaava sekä saman korttelin tonttien n:o 16 a ja 16 c tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala enintään kolmikerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saa käyttää rakentamiseen 4/5.

Tonteille n:o 16 b ja 18 saadaan Kallioliinnan-tieltä järjestää yhteinen ajotie.

Tontilta n:o 16 b saadaan johtaa viemärijohto Ehrenströmintielle tontin n:o 18 kautta.

Tonttien n:o 16 b ja 18 väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Tontilla n:o 16 b ja 18 on julkisivuoikeus tonttia n:o 9 vastaan.

129. 12. kaupunginosan kortteleita n:o 357 ja 372 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
helmikuun 1 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:225 ja 1953:164)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3474)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 357 tonttien n:o 5 ja 6 sekä korttelin n:o 372 asemakaava ja korttelien n:o 357 ja 372 tonttijako on hyväksytyt muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontit n:o 6 korttelissa n:o 357 ja n:o 6 korttelissa n:o 372 ovat koulutontteja, joille saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja vain kiinteistöjen hoitohenkilökuntaa varten.

Max + 37.00

Luku, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen osan kattolista enintään saadaan sijoittaa.

IV

Rakennusala, jossa roomalainen numero osoittaa rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun.

Tontilla n:o 6 korttelissa n:o 357 saadaan A:lla merkityn rakennuksen osan kattolista sijoittaa enintään korkeuteen + 35.50 0-tasosta lukien.

Tontilla n:o 6 korttelissa n:o 372 saadaan B:llä merkityllä rakennuksen osalla sijoittaa ullakolle luokkahuoneita.

130. 46. kaupunginosan korttelia n:o 19 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
helmikuun 1 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:179)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3479)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä jou-
lukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 46. kaupunginosan kort-
telin n:o 19 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tar-
kemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tehdaskortteliin n:o 19 rakennettaessa on ra-
kennusjärjestyksen määräysten lisäksi nouda-
tettava seuraavia määräyksiä:

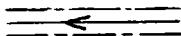
Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakenta-
miseen enintään 1/2.

Tehdasrakennuksissa saa olla palonpidättävät
seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla
enintään 16 m. Paloapidättävin seinin teh-
ty rakennus ei kuitenkaan saa olla 9 m korke-
ampi.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalaraken-
nukset saavat olla enintään 9 m korkeita,
kerroksia saa olla enintään kaksi, ja tulee
rakennusten olla ainakin paloahdistavaa
luokkaa. Tonteille saadaan rakentaa palonar-
kaan luokkaan kuuluvia yksikerroksisia ja
enintään 5 m korkeita varastorakennuksia. Jos
rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m², on se
palonkestävän seinin jaettava enintään 600 m²
laajoihin osastoihin. Ullakkotilan käyttö on
kielletty. Rakennusta ei saa sijoittaa lähem-
mäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käyte-
tystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m
lähemmäksi.

Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 9 m.

Korttelin n:o 19 kautta saadaan välille A-B rakentaa yleinen viemärijohto.

Viemäriä varten varattava alue.

131. 39. kaupunginosan korttelia n:o 39037 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

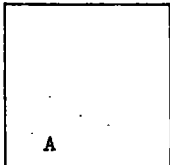
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
helmikuun 8 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3481)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 39. kaupunginosan korttelin n:o 39037 tontin n:o 4 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja osalle korttelia n:o 39037 on hyväksytty tonttijako, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Asuintontti, jolle saa rakentaa enintään 2-kerroksisen ja enintään 8 m korkean asuinrakennuksen. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/8 tontin pinta-alasta. Rakennuksen etäisyyden naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta tulee olla vähintään 6 m. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 70 m² laaja talousrakennus, jonka etäisyys tontinrajasta on vähintään 5 m.

A2:lla merkityllä tontilla saa olla enintään 2 asuntoa.

A1:lla merkityllä tontilla saa olla vain yksi asunto.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät määräykset.

**132. 4. kaupunginosan korttelia n:o 170 koskeva asema-
kaavan muutos.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
helmikuun 12 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:181)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3477)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä joulukuuta 1953, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 170 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

---

133. 28. kaupunginosan kortteleita n:o 28055, 28056 ja 28073 koskeva asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
maaliskuun 8 p:ltä 1954.

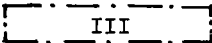
(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:162)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3495)

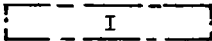
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 27 päivältä tammiukuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 28. kaupunginosan korttelien n:o 28055, 28056 ja 28073 asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

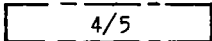
Asemakaavamääräykset:

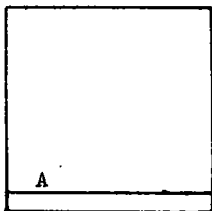
Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m korkeata paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa ei saa olla asuntoja.

Rakennusala, josta rakentamiseen saa käyttää enintään 4/5.

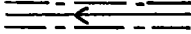
Asuntotontti, jolle saa rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita asuinrakennuksia. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/5 tontin pinta-alasta. Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja rakennusten etäisyyden naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta vähintään 6 m. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 50 m²:n laajuinen talousrakennus.

A2:lla merkitylle tontille saadaan rakentaa vain yksi asuinrakennus, jossa saa olla enintään 2 asuntoa.

Yleisten rakennusten tonteilla saa rakennettu kerrospinta-ala olla enintään 3/4 tontin pinta-alasta ja rakennusten korkeus enintään 14 m.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Viemäriä varten varattu tontinosa.

134. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30004 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
maaliskuun 8 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3489)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 27 päivältä
tammikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan
korttelin n:o 30004 tonttien n:o 4 ja 6 asemakaava ja tontti-
jako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaava-
piirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tontti-
jakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-
kerroksinen ja enintään 8 m korkea ainakin
paloahidastavaan luokkaan kuuluva asuinraken-
nus. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rak-
entamiseen enintään 1/5. Rakennuksessa saa
olla enintään 6 asuinhuoneistoa.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutetta-
va.

**135. 15. kaupunginosan korttelia n:o 635 koskeva asema-
kaava.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
maaliskuun 11 p:ltä 1954.

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3492)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 27 päivältä tam-
mikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan kort-
telin n:o 635 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin
oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityk-
sineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoitta-
vat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 1 korttelissa
n:o 635 on sairaalatontti, jolle saa sijoit-
taa asuntoja vain sairaalan varsinaiselle hen-
kilökunnalle ja enintään kahdelle lääkärielle.
Rakennettu kerrosala saa olla enintään 3/4
tontin pinta-alasta. Rakennuksen kattolista
saadaan sijoittaa enintään korkeuteen + 38.00
0-tasosta luettuna. Ullakolle saadaan sisus-
taa lämmitettäviä tiloja enintään 550 m².

Vahvistetun asemakaavan alueella on seuraava uusi katu:
Meilahdentie - Mejlansvägen

136. 29. kaupunginosan kortteleita n:o 29127, 29128 ja 29129 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
maaliskuun 23 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3508)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 24 päivältä helmikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelien n:o 29127, 29128 ja 29129 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja korttelin n:o 29127 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

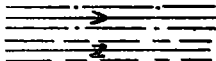
III - IV	Rakennusala 3-4-kerroksista enintään 11 m korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 1/2 rakennetusta alasta.
III	Rakennusala 3-kerroksista enintään 10 m korkeata rakennusta varten.
II	Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 6 m korkeata rakennusta varten.
I	Rakennusala yksikerroksista enintään 4 m korkeata autovajarakennusta varten.
4/5	Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen enintään murtoluvun osoittama osa.

Rakennusten kattolista saa olla puusta.

Portaat saavat olla 110 cm, portaiden välitaset 120 cm ja kerrostasot 130 cm leveät, jos portaat ovat suorat ja johtavat enintään kahteen asuntoon kerroksessa.

Rakentamatta jäävät tontin osat on istutettava.

Tonttien n:o 1 ja 2 välinen raja on jätettävä aitaamatta.

Viemäriä varten varattava tontin osa.

Sähkölinjaa varten varattava tontin osa.

137. 43. kaupunginosaa (Herttoniemen itäisen asuntoalueen pohjoisosaa) koskeva asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 6 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:173 ja 1953:128)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3490)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä helmikuuta 1954, jolla osa Helsingin kaupungin 43. kaupunginosan asemakaavaa on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III-IV

Rakennusala enintään nelikerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten, jossa nelikerroksinen rakennuksen osa saa olla enintään puolet rakennuksen alasta. Porrashuoneen kerrostasossa olevan lepotason leveys saa olla 130 cm.

I

Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeata myymälä- ja autotallirakennusta varten.

II A

Rakennusala kaksikerroksista ja enintään 7 m korkeata autotallirakennusta varten.

3/4

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen enintään murtoluvun osoittama osa.

Korttelin n:o 43216 tontille n:o 1 saadaan rakentaa enintään 9 m korkea lämpökeskusrakennus.

Yleisen rakennuksen tontista saadaan käyttää rakentamiseen enintään 2/5. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 14 m ja rakennettu kerrosala enintään 3/4 tontin pinta-alasta.

Rakennusten on palokestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset. Asuin- ja myymälärakennusten kattolistat saavat kuitenkin olla puusta.

P

Paikoitusalueeksi kunnostettava tontin osa.

Korttelin n:o 43213 tontti n:o 1 saadaan viemäröidä korttelin n:o 43211 tontin n:o 1 kautta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava ja tontit jätettävä aitaamatta.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat uudet kadut ja yleiset paikat:

Lumikintie - Snöviets väg

Vuorenpaikontie - Bergtrollsvägen

138. 11. kaupungin osan kortteleita n:o 321, 322 ja 396 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 7 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3504)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä helmikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 11. kaupungin osan korttelin n:o 321 tonttien n:o 13 a ja 15 ja korttelin n:o 322 tonttien n:o 34, 36, 38 ja 40 asemakaava sekä korttelin n:o 322 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi ja korttelin n:o 396 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asiantuntijain tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 34 korttelissa n:o 322 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa enintään neljä asuinhuoneistoa kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Max + 39.50

Luku, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen osan kattolista saadaan sijoittaa.

Tontilla n:o 34 saadaan A:lla merkityllä rakennuksen osalla kattolista sijoittaa enintään korkeuteen + 36.70 0-tasosta luettuna.

b-c:llä merkityllä rakennuksen osalla on julkisivuoikeus puistoon päin.

Tonteilla n:o 13 a ja 15 korttelissa n:o 321 on rakennuksen korkeus laskettava 18 m kadunleveyden mukaan.

139. 43. kaupunginosa kortteleita n:o 43202 ja 43204 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 7 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3510)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 24 päivältä helmikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 43. kaupunginosa korttelien n:o 43202 ja 43204 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV - V

Rakennusala 4-5-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten. 5-kerroksisen rakennuksen osa saa olla enintään puolet rakennuksen alasta.

IV

Rakennusala 4-kerroksista ja enintään 13 m korkeata rakennusta varten.

III - IV

Rakennusala 3-4-kerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen rakennuksen osa saa olla enintään puolet rakennuksen alasta.

I

Rakennusala yksikerroksista ja enintään 5 m korkeata rakennusta varten.

A

Rakennusala lämpökeskusta ja polttoainevarastoa varten. Rakennuksen sivuseinän korkeus saa olla enintään 4 m.

Korttelissa n:o 43204 saa rakennusten katto-
lista olla puusta.

Rakentamatta jäävät tontin osat on istutettava.

**140. 12. kaupunginosan korttelia n:o 369 koskeva asema-
kaavan muutos.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 8 pältä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3512)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 24 päivältä helmikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 369 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

---

141. 14. kaupunginosan korttelia n:o 516 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 8 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:84, 1944:208 ja 1945:314)

(Katsotaan kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3507).

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 24 päivältä helmikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 516 tonttien n:o 7 ja 7 a asemakaava sekä saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala enintään kolmikerroksista rakennusta varten.

A:lla merkityllä rakennuksen osalla saadaan ullakko sisustaa lämmitettäväksi.

142. 21. kaupunginosan korttelia n:o 653 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 26 p:ltä 1954.

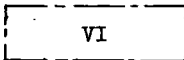
(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:150)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3467)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivästä maaliskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 21. kaupunginosan korttelin n:o 653 tonttien n:o 91, 93 ja 95 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä osan samaa korttelia n:o 653 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

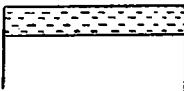

Rakennusala enintään kuusikerroksista palopidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

+ 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Asuintonttien väliset rajat on jätettävä ai-
taamatta.

Istutettava tontinosa.

143. 25. kaupunginosan korttelia n:o 872 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänirhallitukselle
huhtikuun 26 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:228 ja 1953:163)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3549)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivältä maaliskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 872 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Nelikerroksisen enintään 13 m korkean rakennusosan rakennusala.

II

Kaksikerroksisen enintään 8 m korkean rakennusosan rakennusala.

Rakentamattomat tontinosat, joille saa tehdä tarpeellisia kulkuteitä, on istutettava.

144. 3. kaupunginosan korttelia n:o 55 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 29 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3516)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä maaliskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 55 tontin n:o 5 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 5 korttelissa n:o 55 on liiketontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

Max + 26.43

Luku, joka osoittaa rakennusosan kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luetuna.

Tontinosa, johon on ensimmäisessä kerroksessa jätettävä yleinen jalkakäytävä, jolle saadaan sijoittaa rakennusta kantavia pilareita.

145. 4. kaupunginosan korttelia n:o 69 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
huhtikuun 30 p:ltä 1954.

*(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3536)*

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivältä maa-
liskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan kort-
telin n:o 69 tontin n:o 12 asemakaava on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 12 korttelissa n:o 69 on liiketont-
ti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja
vain kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

A:lla merkitty ullakonosa saadaan sisustaa.

---

146. 39. kaupunginosan kortteleita n:o 39069, 39073
ja 39074 koskeva asemakaavan muutos asema-
kaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 3 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3543)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivästä maa-
liskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 39. kaupunginosan
korttelien n:o 39069, 39073 ja 39074 asemakaava on hyväksytty
muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaava-
määräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Asuintontti, jolle saa rakentaa vain yhden
enintään 2-kerroksisen ja enintään 8 m korke-
an asuinrakennuksen, jossa saa olla enintään
2 asuntoa. Rakennuksen etäisyyden naapuriton-
tin ja puistonpuoleisesta rajasta tulee olla
vähintään 6 m. Maistraatti voi sallia, että
tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja
enintään 70 m² laaja talousrakennus, jonka
etäisyys tontin rajasta on vähintään 5 m. Ra-
kentamiseen saa käyttää enintään 1/8 tontin
pinta-alasta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutetta-
va.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä
sisäasiainministeriön antamaan rakennusten
ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan
päätökseen sisältyvät vaatimukset.

147. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30024 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 10 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3532)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä
maaliskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan
korttelin n:o 30024 tontin n:o 20 asemakaava on hyväksytty
muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaava-
määräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 20 korttelissa n:o 30024 saadaan
rakentaa ainakin paloahidastavaan luokkaan
kuuluva toimistorakennus, jossa saa olla
asuinhuoneita ainoastaan kiinteistön hoito-
henkilökuntaa varten. Tontin pinta-alasta
saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/5.
Rakennuksen korkeus saa olla enintään 8 m ja
kerroksia saa olla enintään kaksi.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutetta-
va.

**148. 24. kaupunginosan korttelia n:o 953 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 15 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3538)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä huh-
tikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 24. kaupunginosan kort-
telin n:o 953 tonttien n:o 3, 4 ja 5 asemakaava ja tonttijako
on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiir-
ros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijako-
kartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala 4-kerroksista, enintään 14 m kor-
keata paloapiddättävään luokkaan kuuluvaa raken-
nusta varten.

Tonttien rakentamatta jäävät osat on istutet-
tava, mutta saadaan niille tehdä tarpeellisia
kulkuteitä.

149. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29114 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 17 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:137)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3558)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä huhtikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29114 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

5/6 VII

Rakennusala 7-kerroksista enintään 23 m korkeata rakennusta varten. Rakennusosalasta saa rakentaa enintään 5/6.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

150. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29120 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 19 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3518)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä maa-
liskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan
korttelin n:o 29120 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty
muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaava-
määräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityk-
sineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala 4-kerroksista, enintään 12 m kor-
keata rakennusta varten.

III-IV

Rakennusala 3-4-kerroksista, enintään 11 m
korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen osa
saa olla enintään 1/2 rakennetusta alasta.

III

Rakennusala 3-kerroksista, enintään 10 m kor-
keata rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentami-
seen enintään murtoluvun osoittama osa.

Rakennusten kattolista saa olla puusta.

A:lla merkityllä tontinosalla saadaan pihan
alle sijoittaa pannuhuone ja polttoaineveras-
to.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

151. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30010 koskevä asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
toukokuun 28 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3550)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä toukokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30010 tonttien n:o 6, 8 ja 17 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohelmen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala enintään 4-kerroksista rakennusta varten.

III

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

+ 17.0

Luku, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista enintään saadaan sijoittaa.

Yleisen rakennuksen tontilla saa rakennettu kerrospinta-ala olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

152. 13. kaupunginosan korttelia n:o 411 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 3 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:206)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3561)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivästä toukokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o 411 tontin n:o 13 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VII

Rakennusala enintään seitsemänkerroksista rakennusta varten.

V

Rakennusala enintään viisikerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasoon + 27.00 0-tasosta luetuna.

II

Rakennusala enintään kaksikerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasoon + 19.00 0-tasosta luetuna.

Rakentamattomat tontinosat, joille saadaan kuitenkin tehdä tarpeelliset kulkutiet, on istutettava.

**153. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30008 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 5 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3545)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitellyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä toukokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30008 tontin n:o 17 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään kaksikerroksinen ja enintään 8 m korkea ainakin paloahdistavaan luokkaan kuuluva asuinrakennus. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla enintään 2/5 tontin pinta-alasta. Rakennuksessa saa olla enintään kaksi asuinhuoneistoa.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

154. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29005 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 14 p:ltä 1954.

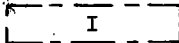
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3563)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä tou-
kokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan kort-
telin n:o 29005 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niin-
kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja se-
lityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 1 korttelissa n:o 29005 on auto-
huoltotontti, jolla ei saa olla asuntoja.

Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m kor-
keata paloapidättävään luokkaan kuuluvaa ra-
kennusta varten.

155. 6. kaupunginosan korttelia n:o 181 koskeva asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 19 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3534)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä toukokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 6. kaupunginosan korttelin n:o 181 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

---

156. 12. kaupunginosan korttelia n:o 386 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 19 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:143)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3551)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivästä tammikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 386 tonttien n:o 2, 32, 34, 36 ja 38 asemakaava ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niin kuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

4-kerroksisen rakennuksen rakennusala.

Max + 37.45

Luku, joka osoittaa rakennusosan kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luettuna.

— — —

Korttelin n:o 386 alla on välillä A-B 3.6 m levyinen vesijohtotunneli, jonka laki on tasossa + 9.5 0-tasosta luettuna.

**157. 16. kaupunginosan korttelia n:o 728 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 19 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:132 ja 1950:246)

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa pirtus-
tusta n:o 3519*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä
maaliskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan
korttelin n:o 728 tontin n:o 19 asemakaava on hyväksytty muu-
tettavaksi ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen ase-
makaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä
tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja mui-
den asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräykstä:

Yleisen rakennuksen tontille n:o 19 korttelis-
sa n:o 728 saadaan sisustaa asuinhuoneistoja
vain kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

Rakennettu kerrosala saa olla enintään 1.1
kertaa niin suuri kuin tontin pinta-ala.

Rakennusala, jossa roomalainen numero osoit-
taa rakennusosan suurimman sallitun kerros-
luvun.

A:lla merkityllä tontinosalla saadaan kella-
rikerrokseen sisustaa työhuoneita.

III

158. 23. kaupunginosan korttelia n:o 917 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
kesäkuun 19 piltä 1954.

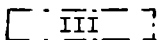
(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:111)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3562)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päiväältä tou-
kokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 23. kaupunginosan kort-
telin n:o 917 tontin n:o 4 asemakaava on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

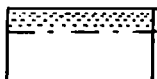
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enin-
tään 12 m korkeata rakennusta varten.

A:lla merkitty kellarikerroksen osa saadaan
sisustaa.

Istutettava tontinosa.

**159. 4. kaupunginosan korttelia n:o 162 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksiin.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 10 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940:154)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3537)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä huh-
tikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan kort-
telin n:o 162 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 2 korttelissa n:o 162 on liiketont-
ti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistoja
vain kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

Katurakennuksen kattolista saadaan sijoittaa
tasoon + 42.25 O-tasosta lukien.

A:lla merkitty ullakon osa saadaan sisustaa
henkilökunnan yhteisiksi tiloiksi.

B:llä merkitty ullakon osa saadaan sisustaa
asunnoksi.

---

160. 14. kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 14 p:ltä 1954.

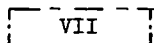
(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:99)

(Katsq kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3586)

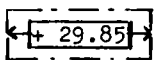
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päivältä ke-
säkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan
korttelin n:o 477 tonttien n:o 5, 7, 9 ja 11 asemakaava on hy-
väksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros
asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja mui-
den asianomaisten tietoon.

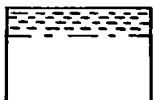
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 7-kerroksista rakennusta var-
ten.

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen
0-tasosta luettuna rakennuksen kattolis-
ta on sijoitettava.

Istutettava tontinosa.

161. 16. kaupunginosan kortteleita n:o 720 ja 726 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 14 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:156)

Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3565)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivästä toukokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan korttelin n:o 720 tonttien n:o 13, 16, 18, 20 ja 22 sekä korttelin n:o 726 tonttien n:o 4, 9, 10, 11, 13 ja 15 asemakaava ja saman kaupunginosan korttelin n:o 726 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala enintään 14 m korkeata ja enintään nelikerroksista rakennusta varten.

III-IV

Rakennusala kadun puolelta mitattuna enintään 11 m korkeata ja enintään nelikerroksista rakennusta varten. Nelikerroksista rakennusosaa saa olla enintään 1/2 rakennuksen pinta-alasta.

III 3/4

Rakennusala enintään 11 m korkeata ja enintään kolmikerroksista rakennusta varten. Rakennusosalasta saadaan enintään 3/4 käyttää rakentamiseen.

Rakentamattomiksi jäävät tontinosat on istutettava ja saadaan niille tehdä tarpeellisia teitä.

Asuinhuoneen lattia ei saa olla viereistä maanpintaa alempana.

→

Yleistä viemärijohtoa varten varattava alue.

162. 20. kaupunginosan korttelia n:o 784 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 14 p:ltä 1954.

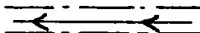
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3572)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 2 päiväältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 20. kaupunginosan tehdaskorttelin n:o 784 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa enintään tasoon + 33.30 0-tasosta luettuna.

Viemäriä varten varattu tontinosa.

Poistettavat kadut: *Porkkalankatu - Porkalagatan ja osa Salmisaarenkatua - Märrholmsgatan.*

163. 13. kaupunginosa kortteli n:o 451 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 20 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimia pitruksia n:o 3571 ja 3647)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosa korttelin n:o 451, Museokadun ja siihen liittyvän puistoalueen asemakaava ja korttelin n:o 451 tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheiset asemakaavapiirroksat asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 1 korttelissa n:o 451 on koulutontti, jolle saadaan sijoittaa asuinhuoneistot ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Max + 21.00

Luku, joka osoittaa rakennuksen kattoalustan enimmäiskorkeuden 0-tasosta lukien.

**164. 11. kaupunginosan korttelia n:o 304 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 23 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa pöytä-
tusta n:o 3594)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä ke-
säkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 11. kaupunginosan kort-
telin n:o 304 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutetta-
vaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksi-
neen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tar-
kemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VIII - IX

Rakennusala enintään 9-kerroksista rakennusta
varten.

Max + 48.7

Luku, joka osoittaa rakennuksen kattolistan
suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luet-
tuna.

165. 28. kaupunginosan kortteleita n:o 28138 ja 28141
koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

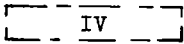
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
heinäkuun 30 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3597)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 28. kaupunginosan (Oulunkylän) korttelin n:o 28138 tontin n:o 1 sekä korttelin n:o 28141 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 4-kerroksista, enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

166. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 2 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:229 ja 1953:151)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3579)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31039 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala 4-kerroksista enintään 14 m korkeata rakennusta varten. Rakennusalaista saadaan 3/4 käyttää rakentamiseen.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

167. 43. kaupunginosan (Herttoniemen eteläisen teollisuusalueen) asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 2 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:173 ja 1953:128)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3502)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä huhtikuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 43. kaupunginosan (Herttoniemen eteläisen teollisuusalueen) asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräykseen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tehdaskortteleissa oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään 1/2.

Tehdasrakennuksessa saa olla paloapidättävät seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 21 m. Paloapidättävin seinin tehty rakennus saa olla enintään 9 m korkea ja enintään kaksikerroksinen.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 7 m korkeita, kerroksia saa olla enintään kaksi ja rakennusten on oltava ainakin paloahdastavaa luokkaa.

Tonteille saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia yksikerroksisia, enintään 5 m korkeita varastorakennuksia. Jos tällaisen rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m², on se palonkestävin seinin jaettava enintään 600 m² laajoihin osiin. Ullakotilan käyttö on kielletty.

Tehdaskorttelien n:o 43031, 43067, 43068 ja 43069 A:lla merkitylle osalle ei saa sijoittaa rakennuksia.

Varastokortteleissa oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tonteille saadaan rakentaa myös työhuoneita pienteollisuutta varten. Tontille saa rakentaa yhden, enintään 60 m² suuruisen asuinhuoneiston, joka on palonkestävästi eristettävä muusta rakennuksesta ja varustettava omalla uloskäynnillä.

Kaksikerroksisessa rakennuksessa pitää olla palonkestävät ulko- ja porrashuoneiden seinät, portaat, kantavat seinät ja pilarit sekä ainakin paloapidättävät välipohjat. Rakennus on jaettava palonkestävästi enintään 600 m² suuruisiin osiin.

Yksikerroksisten rakennusten seinät saavat olla palonarkaa luokkaa ja rakennus on jaettava palonkestävästi enintään 300 m² suuruisiin osiin. Mikäli rakenteet ovat syttymätöntä ainetta, on rakennus jaettava palonkestävästi enintään 600 m² suuruisiin osiin.

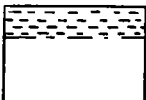
Konttori- ja ruokailutilat on eristettävä muun rakennuksen yhteydestä palonkestävin seinin ja palo-ovin sekä varustettava omalla uloskäynnillä.

Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi. Liikennealueen rajalla olevan rakennuksen rajaseinään saa tehdä aukkoja tavarankuljetusta varten sekä maistraatin luvalla ikkunoita. Kortteleissa n:o 43051, 43052, 43053, 43054, 43057 ja 43058 on rakennus sijoitettava vähintään 3 m:n etäisyydelle liikennealueen rajasta, kuitenkin enintään 5 m korkean, yksikerroksisen rakennuksen saa rakentaa liikennealueen rajaan kiinni ja rajaseinään tehdä aukkoja tavarankuljetusta varten. Samalla tontilla olevien rakennusten keskinäisen etäisyyden on oltava vähintään 9 m.

Helposti syttyvää ainetta ei saa varastoida 6 m lähemmäksi tonttirajaa. Naapuritonttia vastaan olevalle rajalle on istutettava lehtipuita.

Kortteliin n:o 43063 saadaan rakentaa ainoastaan liikehuoneita sekä asuinhuoneita kiinteistön hoitohenkilökunnalle. Tontin pinta-alasta saadaan enintään 1/2 käyttää rakentamiseen. Rakennukset saavat olla enintään 14 m korkeita ja kerroksia saa olla enintään neljä. Rakennukset on sijoitettava vähintään 8 m:n etäisyydelle tontin rajoista.

Istutettava tontinosa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat uudet kadut ja yleiset paikat:

Asentajankatu - Montörsgatan
Johan Sederholmin tie - Johan Sederholms väg
Kirvesmiehenkatu - Timmermansgatan
Mekaanikonkatu - Mekanikergatan
Muuntajankatu - Transformatorgatan
Pikkupurontie - Lillbäcksvägen
Puusepätkatu - Snickaregatan
Sahaajankatu - Sägaregatan
Sorvaaajankatu - Svarvaregatan

---

168. 3. kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 10 p:ltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:64, 1946:242 ja 1949:190)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustus-
tusta n:o 3578)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä ke-
säkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan kort-
telin n:o 51 tonttien n:o 8 ja 13 asemakaava ja tonttijako on
hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros
asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta
selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 10 saadaan sijoittaa ainoastaan
liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneis-
toja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen
tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle
välttämätöntä.

A:lla merkitty rakennusosa saadaan tehdä 9-
kerroksiseksi, enintään tasoon + 47.20 0-ta-
sosta luettuna.

B:llä merkityllä tontinosalla saadaan raken-
nuksen ullakkokerros sisustaa.

169. 16. kaupunginosan kortteleita n:o 710, 711, 722-725 ja 737 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 10 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3547)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan korttelien n:o 710, 711, 722-725 ja 737 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi sekä uuden korttelin n:o 711 osalle on hyväksyty tonttijako, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisten rakennusten tonteilla korttelissa n:o 711 saa rakennuksen korkeus olla enintään 19 m. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Tontilla n:o 1 korttelissa n:o 711 saadaan A:lla merkityllä tontinosalla rakennuksen katolista sijoittaa tasoon + 45.15 0-tasosta lukien.

170. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31077 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 10 p:ltä 1954.

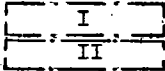
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:230)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3580)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä ke-
säkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan
korttelin n:o 31077 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muu-
tettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamää-
räyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

1-kerroksisen rakennusosan rakennusala.

2-kerroksisen rakennusosan rakennusala.

A:lla merkitylle tontinosalle saadaan tontil-
la n:o 3 rakentaa autotalli pihatason alapuo-
lelle.

Rakentamattomat tontinosat on istutettava.

171. 44. kaupunginosan korttelia n:o 44023 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
elokuun 10 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3581)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 44. kaupunginosan korttelin n:o 44023 tonttien n:o 4 ja 7 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja mainitun korttelin osalle on hyväksytty tonttijako, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II b

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita asuinrakennuksia ja niitä varten tarpeellisia enintään 4 m korkeita talousrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 1/8. Asuinrakennus on sijoitettava vähintään 6 m:n ja talousrakennus vähintään 5 m:n päähän naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta. Kuitenkin saadaan maistraatin luvalla rakentaa kahden viereisen tontin talousrakennukset rajalla yhteen, ehdolla että niiden yhteinen pinta-ala on enintään 120 m². Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m, kuitenkin saa asuinrakennuksen ja talousrakennuksen välimatka olla 9 m ja talousrakennusten välimatka 6 m. Tontille saadaan sijoittaa enintään 2 asuntoa.

Istutettava tontinosa.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan paloluokiteltua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

**172: 81. kaupunginosan korttelia n:o 104 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
syyskuun 28 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustus-
tusta n:o 3604)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päiväältä elo-
kuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan kort-
telin n:o 104 tonttien n:o 1, 2 ja 3 asemakaava ja tonttijako
on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiir-
ros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijako-
kartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden
asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II r

Rakennusala enintään 6 m korkeata 2-kerroksis-
ta rivitaloa varten.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettä-
vä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten
ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan
päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

**173. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29018 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
syyskuun 30 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3598)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-
lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainmi-
nisteriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivästä
elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan
korttelin n:o 29018 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty
muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaava-
määräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja mui-
den asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III - IV

Rakennusala 3-4-kerroksista rakennusta var-
ten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 1/2
rakennusosalasta.

Rakennuksen korkeus viereisen kadun tasosta
laskettuna saa olla enintään 9.5 m.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutetta-
va.

**174. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29110 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräyksineen.**

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
syyskuun 30 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3612)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29110 tontin n:o 6 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV

Rakennusala 4-kerroksista enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

A:lla merkityllä tontinosalla saadaan rakennuksen pohjakerrokseen sijoittaa myymälöitä.

Rakentamatta jäävät tontinosat on pidettävä puistomaisesti hoidettuina.

175. 38. kaupunginosan korttelia n:o 38112 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

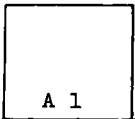
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
lokakuun 4 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3608)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 38. kaupunginosan korttelin n:o 38112 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Asuntotontti, jolle saa rakentaa yhden enintään 2-kerroksisen ja enintään 8 m korkean asuntorakennuksen, jossa saa olla vain yksi asunto. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/8 tontin pinta-alasta. Rakennuksen etäisyyden naapuritontin rajasta tulee olla vähintään 6 m, mikäli sitä ei ole rakennusrajalla toisin määrätty. Maistraatti voi sallia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 70 m² laaja talousrakennus, jonka etäisyys tontin rajasta tulee olla vähintään 5 m.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät määräykset.

176. 4. kaupunginosan korttelia n:o 62 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
lokakuun 6 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3618)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan kortteli n:o 62 tontin n:o 7 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tonteille n:o 2 ja 4 korttelissa n:o 62 saadaan rakentaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

177. 10. kaupunginosan korttelia n:o 297 koskeva asema-
kaavan muutos asemakaavamääräykseen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
lokakuun 6 piltä 1954.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938:116 ja 1945:316)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3595)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 10. kaupunginosan korttelin n:o 297 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräykseen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Max + 0.00

Luku, joka osoittaa rakennusosan kattolistan suurimman sallitun korkeuden 0-tasosta luetuna.

Tontti n:o 3 korttelissa n:o 297 on liiketontti, jolle saa sijoittaa asuntoja ainoastaan kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

178. 28. kaupunginosan rautatiealueen ja Otto Brandtin tien viereisen puistoalueen asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
marraskuun 26 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3596)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 28. kaupunginosan rautatiealueen ja Otto Brandtin tien viereisen puistoalueen asemakaava on hyväksytty muruttavaksi, niinkuin oheinen asemakaava-piirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

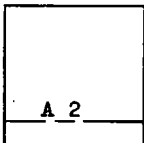
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Asuntotontti, jolle saa rakentaa yhden enintään 2-kerroksisen ja enintään 8 m korkean asuinrakennuksen, jossa saa olla enintään kaksi asuntoa. Rakentamiseen saa käyttää enintään 1/5 tontin pinta-alasta. Maistraatti voi sällia, että tontille rakennetaan enintään 4 m korkea ja enintään 50 m²:n suuruinen talousrakennus. Rakennusten etäisyyden tulee olla naapuritontin, liikennealueen tai puiston puoleisesta rajasta vähintään 6 m sekä niitten keskinäisen etäisyyden tulee olla samalla tontilla vähintään 9 m.

Rakentamatta jäävät tontin osat on istutettava.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

179. 12. kaupunginosan korttelia n:o 359 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
marraskuun 27 p:ltä 1954.

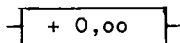
(Vrt. kunn. as.-kok. 1938:99 ja 119 sekä 1945:177)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa pitrustusta n:o 3605)

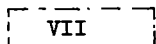
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esitte-lyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä syyskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 359 tontin n:o 3 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyk- sineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

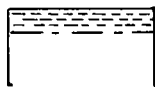

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-ta- sosta luettuna rakennuksen kattolista on si- joitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 20 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

Numero, joka osoittaa rakennuksen suurimman sallitun kerrosluvun.

A:lla merkitty kellarikerroksen osa saadaan sisustaa työhuoneeksi.

Istutettava tontinosa.

180. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29038 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
joulukuun 13 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3630)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 3 päivältä marraskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29038 tonttien n:o 1 ja 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

4/5

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen enintään murtoluvun osoittama osa.

Rakennusten kattolista saa olla puusta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

181. 29. kaupunginosan kortteleita n:o 29116, 29117 ja 29120 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
joulukuun 17 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3617).

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä syyskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelien n:o 29116, 29117 ja 29120 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III-IV

Rakennusala 3-4-kerroksista enintään 12 m korkeata rakennusta varten. 4-kerroksinen osa saa olla enintään 2/3 rakennusosalasta.

III

Rakennusala 3-kerroksista enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusten kattolista saa olla puusta.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

182. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29132 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
joulukuun 17 p:ltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3615)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä syyskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29132 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin ohainen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala 3-kerroksista, enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

Yleisen rakennuksen tontilla saa rakennettu kerrospinta-ala olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 15 m ja kerroksia saa olla enintään neljä.

A:lla merkityllä tontinosalla saadaan rakennuksen pohjakerrokseen sijoittaa myymäläitä tai työhuoneita.

Asuntorakennusten kattolista saa olla puusta. Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

183. 43. kaupunginosan korttelia n:o 43208 koskeva asemakaavan muutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle
joulukuun 17 piltä 1954.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatmaa piirustusta n:o 3616)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelystä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä syyskuuta 1954, jolla Helsingin kaupungin 43. kaupunginosan korttelin n:o 43208 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi ja tonttijako hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

III

Rakennusala enintään 10 m korkeata 3-kerroksista rakennusta varten.

II

Rakennusala enintään 7 m korkeata 2-kerroksista rakennusta varten.

3/4

Rakennusala, josta saadaan käyttää rakentamiseen enintään 3/4.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön antamaan rakennusten ja rakennusosien paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

184. Tonttijaonmuutokset vuonna 1954.

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
31	31138	0 -	Tonttijako vahvistettu	11.11.53	9.1.54
38	38124	-	Tonttijako vahvistettu	9.12.53	12.1.54
39	39063	-	Tonttijako vahvistettu	11.11.53	"
44	44010	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28140	-	Tonttijako vahvistettu	9.12.53	19.1.54
28	28143	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28295	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29098	-	Tonttijako vahvistettu	25.11.53	"
31	31102	-	Tonttijako vahvistettu	9.12.53	"
44	44009	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
21	653	-	Tonttijako vahvistettu osittain	16.12.53	1.2.54
28	28090	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31060	-	Tonttijako vahvistettu	9.12.53	"
31	31133	-	Tonttijako vahvistettu	16.12.53	5.2.54
28	28034	-	Tonttijako vahvistettu	13.1.54	22.2.54
31	31045	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
44	44032	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39067	-	Tonttijako vahvistettu	"	23.2.54
29	29122	-	Tonttijako vahvistettu	27.1.54	5.3.54
28	28037	-	Tonttijako vahvistettu	"	8.3.54
29	29085	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31027	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39086	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
30	30006	18 ja	Tontit n:o 18 ja 20 yhdistetty	"	"
		20	yhdeksi tontiksi n:o 19	10.2.54	12.3.54
28	28249	-	Tonttijako vahvistettu	"	26.3.54
31	31017	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
44	44033	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
22	697	13 ja	Tontit n:o 13 ja 15 yhdistetty	"	"
		15	yhdeksi tontiksi n:o 17 Teollisuuskadun varrella	24.2.54	8.4.54
28	28096	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29050	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31135	2, 3	Tontit n:o 2, 3 ja 5 yhdistetty	"	"
		ja 5	yhdeksi tontiksi n:o 9	"	"
39	39080	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39096	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39112	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
46	46025	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31074	4 ja	Tontit n:o 4 ja 5 yhdistetty yh-	"	"
		5	deksi tontiksi n:o 7	31.3.54	6.5.54
39	39074	-	Tonttijako vahvistettu	"	10.5.54
43	43203 ja	-	Tonttijako vahvistettu	"	13.5.54
	43209	-			
43	43210	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29048	-	Tonttijako vahvistettu	"	15.5.54
28	28023	-	Tonttijako vahvistettu	10.3.54	17.5.54
28	28141	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28161	-	Tonttijako vahvistettu	31.3.54	"
28	28165	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28167	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29022	-	Tonttijako vahvistettu	10.3.54	"
29	29062	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31005 ja	-	Tonttijako vahvistettu	31.3.54	"
	31007	-			
31	31011 ja	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
	31062	-			

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
31	31082	-	Tonttijako vahvistettu	31.3.54	17.5.54
31	31030	-	Tonttijako vahvistettu	10.3.54	19.5.54
	31042				
	31051				
	31063				
	31078	ja			
	31127				
39	39009	-	Tonttijako vahvistettu	31.3.54	24.5.54
39	39015	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28163	-	Tonttijako vahvistettu	14.4.54	28.5.54
28	28095	-	Tonttijako vahvistettu osittain	5.5.54	14.6.54
39	39033	-	Tonttijako vahvistettu	5.5.54	"
31	31001 ja	-	Tonttijako vahvistettu	2.6.54	13.7.54
	31029				
28	28035	-	Tonttijako vahvistettu	2.6.54	13.7.54
28	28142	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39101	-	Tonttijako vahvistettu	19.5.54	"
39	39141	-	Tonttijako vahvistettu	2.6.54	"
39	39013	-	Tonttijako vahvistettu	19.5.54	14.7.54
23	672	-	Tonttijako vahvistettu	16.6.54	23.7.54
21	666	3	Tontti n:o 3 poistettu	"	26.7.54
28	28036	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28038	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28097	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28168	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29019	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29035	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29047	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
30	30020	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
31	31017	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
38	38136	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
39	39118	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39075	-	Tonttijako vahvistettu	"	30.7.54
39	39018	-	Tonttijako vahvistettu	"	9.8.54
39	39031	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39054	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39132	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28138	-	Tonttijako vahvistettu	5.5.54	12.8.54
31	31131	1 ja	Tontit n:o 1 ja 2 yhdistetty yh-		
		2	deksi tontiksi n:o 10	25.8.54	20.9.54
29	29049	-	Tonttijako vahvistettu	"	28.9.54
28	28025	-	Tonttijako vahvistettu	"	30.9.54
28	28056	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28076	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29030	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29039	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29046	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29133	4 ja	Tontit n:o 4 ja 5 yhdistetty yh-		
		5	deksi tontiksi n:o 9	"	"
31	31112	3 ja	Tontista n:o 4 on liitetty		
		4	200 m ² :n alue tonttiin n:o 3	"	"
44	44031	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39012	-	Tonttijako vahvistettu	"	4.10.54
39	39037	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
28	28101	-	Tonttijako vahvistettu	15.9.54	21.10.54
28	28020	-	Tonttijako vahvistettu osittain	"	26.10.54
43	43206	-	Tonttijako vahvistettu	"	"

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
28	28154	-	Tonttijako vahvistettu	15.9.54	29.10.54
28	28053	-	Tonttijako vahvistettu	"	3.11.54
39	39036	-	Tonttijako vahvistettu	"	9.11.54
43	43145, 43146 ja 43201	-	Tonttijako vahvistettu	29.9.54	11.11.54
46	T K 2	1	Tontti n:o 1 jaettu kahdeksi tontiksi n:o 2 ja 9	"	"
16	726	13 ja 15	Tonttien väliraja muutettu	20.10.54	22.11.54
21	652	85,87 ja 89	Tontit n:o 85, 87 ja 89 yhdistet- ty yhdeksi tontiksi n:o 1	"	"
31	31014	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28026	-	Tonttijako vahvistettu	15.9.54	27.11.54
38	38105	-	Tonttijako vahvistettu	20.10.54	"
28	28248	-	Tonttijako vahvistettu	15.9.54	29.11.54
21	657	-	Tonttijako vahvistettu osittain	3.11.54	20.12.54
28	28104	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29074	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
43	43054	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
43	43066	-	Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28166	-	Tonttijako vahvistettu	"	22.12.54
39	39074	5, 6 ja 7	Tontteista n:o 5, 6 ja 7 muodos- tettu tontit n:o 8 ja 9	"	"

185. Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1954.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kisallisto- luokka	Kaup. valit. pöytä	
						tehty	asetti voimaan
1	Työväkylätoimisto	Apulaispsykologi	1	32		27.1	1.2.54
2	"	Toimentaja	1	25		"	"
3	"	AmmatINVALINNANOHJAU- SEN ASSISTENTTI	3	30		24.2	"
4	Kaupunginkirjasto	Järjestelyapulainen (vrt. taulu B, n:o 10)	1	18		31.3	1.5.54
5	Suomenkieliset kansakoulut	Puhevikaisten lasten opettaja	2	31		"	1.8.54
6	Satamalaivos, satamaraken- nuos.	Rakennusmestari	1	38		"	1.1.55
7	"	"	1	37		"	"
8	"	"	2	35		"	"
9	"	"	2	33		"	"
10	"	"	1	31		"	"
11	Rakennustoimisto, talo- rakennusos.	"	2	38		"	"
12	"	"	3	37		"	"
13	"	"	3	35		"	"
14	"	"	3	33		"	"
15	"	"	3	31		"	"
16	Suomenkieliset kansa- koulut	Kouluhoitaja	2	25		14.4	1.9.54
17	Lastentarhat (Pohjois- Haagan uusi lastentarha)	Lastentarhan opettaja	3	26		"	1.8.54
18	"	Talousapulainen	1	12		"	"
19	Lastentarhat ja -seimet	Lastentarhan opettaja	5	26		"	"
20	"	Lastenseimen opettaja	1	26		"	"
21	"	Keittäjä	1	14		"	"
22	"	Lastenhoitaja	1	15		"	"
23	"	Lastentarha-apulainen	1	11		"	"
24	Tuberkuloositöimisto.	Apulaisvahtimestari (vrt. taulu B, n:o 11)	1	17		5.5	1.6.54
25	Rakennustoimisto, puh- taanapito-os.	Toimistoapulainen	1	18		"	1.1.55
26	Tilastotoimisto	"	1	21	IV	19.5	"
27	Lastentarhat	Lastentarhan opettaja	2	26		"	"
28	"	Lastentarha-apulainen	1	11		"	"
29	" toimisto	Toimistoapulainen	1	18		"	"
30	Sähkölaitos	Insinööri	1	47	III	"	1.8.54
31	"	"	1	46	III	"	"
32	"	"	1	44	III	"	"
33	Tervalemmen työlaivos	Osastonhoitaja (vrt. taulu B, n:o 13)	1	24		"	1.1.55
34	Valmistava polkien ammat- tikoulu, rakennusos.	Ammattityönohpettaja	2	31		"	1.8.54
35	Urheil- ja retkeily- toimisto	Toimistoapulainen	1	21		2.6	1.1.55
36	Ryhtylän koulukoti	Opettaja (vrt. taulu B, n:o 17)	1	33		16.6	"
37	Lastentarhat	Lastentarhan opettaja	3	26		"	1.8.55
38	"	Talousapulainen	1	12		"	"
39	"	Lastentarha-apulainen	1	11		"	"
40	Kiinteistövirasto, metsä- os.	Apulaiskaupunginmetsä- hoitaja	1	41	III	"	1.9.54
41	Kiinteistövirasto, asema- kaavaos.	Toimisto-arkkitehti	2	46	III	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päättös	
						tehty	asui voim.
42	Kiinteistövirasto, asema- kaavaos.	Liikenneinsinööri	1	46	III	16.6	1.9.54
43	"	Arkkitehti	1	43	III	"	"
44	"	"	1	42	III	"	"
45	"	Insinööri	1	43	III	"	"
46	"	"	1	42	III	"	"
47	"	Piirtäjä	3	31	V	"	"
48	Urheilu- ja retkeilytoi- misto, retkeilyos.	Kalastuksenvalvoja	1	28	V	"	"
49	Toivolän oppilaskoti	Vahtimestari-lämmittäjä- talonmies	1	21		25.8	1.1.55
50	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari	3	21		"	"
51	"	Talonmies-lämmittäjä	3	21		"	"
52	Kaupunginhallituksen jär- jestelytoimisto	Työntutkija	2	35	III	1.9	"
53	Lastenselämet	Lästenhoitaja	1	15		"	1.8.55
54	Suomenkieliset kansakou- lut, kasvatukseneuvola	Psykologi	1	33		"	1.1.55
55	"	Sosiaalitarkkailija	2	26		"	"
56	"	Toimistoapulainen	1	20		"	"
57	Lastenpsykiatrin toimisto	Psykologi	2	33		"	"
58	"	Sosiaalitarkkailija	2	26		"	"
59	Lastensuojeluvirasto	Sosiaalilääkäri	1	41		"	"
60	"	Psykologi	2	33		"	"
61	Ruotsinkieliset kansakou- lut, kasvatukseneuvola	Psykologi	1	41	1)	"	1.1.56
62	"	Psykologi	1	33	2)	"	"
63	"	Sosiaalitarkkailija	1	26	2)	"	"
64	"	Toimistoapulainen	1	20	3)	"	"
65	Lastensuojeluvirasto	Apulaistarkastaja (vrt. taulu B, n:o 19)	1	30		"	"
66	Rakennustoimisto, talo- rakennusos.	Lämmöntarkkailija	1	36	V	"	1.11.54
67	Töölön sivukirjasto	Opiskelunneuvoja (vrt. taulu B, n:o 20)	1	27		"	1.1.55
68	Suomenkieliset kansakoulut	Veistokalustonhoitaja	1	23		"	"
69	Kiinteistövirasto, kaupun- kimittausos.	Insinööri	3	45	III	"	"
70	"	Mittausteknikko	1	36	V	"	"
71	"	Laskija	4	33	V	"	"
72	"	Tonttikirjan hoitaja	1	29	IV	"	"
73	"	Kartoittaja	2	31	V	"	"
74	"	Haastemies	1	27	IV	"	"
75	"	Piirtäjä	8	21	V	"	"
76	Työväkilytoimisto	Assistentti (vrt. taulu B, n:o 25)	1	30		15.9	"
77	Äitiys- ja lastenneurolat	Terveysisair	9	25		"	"
78	"	Kätilö	5	25		"	"
79	Kunnalliskoti	Farmaseutti	1	26	V	29.9	"
80	"	Laboratoriohoitaja	1	24	IV	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päättök.	
						tehty	astui voimaan
81	Kunnalliskoti	Asentaja	1	23	V	29.9	1.1.55
82	"	Varastonhoitaja	1	22	V	"	"
83	"	Askartelutyön ohjaaja	1	24	IV	"	"
84	"	Kanttiininhoitaja	1	18	V	"	"
85	"	Kanttiininhoitajan apu-					
		lainen	1	11	V	"	"
86	"	Apumies	14	18	V	"	"
87	"	Puhelunvälittäjä	2	18	V	"	"
88	"	Keittiöapulainen	2	11	V	"	"
89	"	Alilääkäri	3	38	III	"	"
90	"	Röntgenhoitaja	1	24	IV	"	"
91	"	Hoitaja	57	20	V	"	"
92	"	Kylvettäjä	3	14	V	"	"
93	"	Hoitoapulainen	15	11	V	"	"
94	"	Hirvihaaran os.					
		Johtaja	1	26	IV	"	"
95	"	Keittäjä	1	14	V	"	"
96	"	Keittiöapulainen	1	11	V	"	"
97	"	Hoitoapulainen	2	11	V	"	"
98	"	Kulosaaren os.					
		Johtaja	1	24	IV	"	"
99	"	Keittäjä	1	13	V	"	"
100	"	Hoitoapulainen	1	11	V	"	"
101	"	Kylvettäjä-hoitoapulainen	1	12	V	"	"
102	Vanhainkoti	Taloudenhoitaja	1	37	III	"	"
103	"	Kirjanpitiäjä	1	28	IV	"	"
104	"	Varastokirjanpitiäjä	1	23	V	"	"
105	"	Toimistoapulainen	2	21	V	"	"
106	"	"	2	20	V	"	"
107	"	"	1	18	V	"	"
108	"	Puhelunvälittäjä	2	18	IV	"	"
109	"	Lääkäri	1	38	III	"	"
110	"	Ylihoitaja	1	29	III	"	"
111	"	Yölihoitaja	1	26	IV	"	"
112	"	Apulaisyöylihoitaja	1	24	IV	"	"
113	"	Poliklinikkahoitaja	1	24	IV	"	"
114	"	Röntgenhoitaja	1	24	IV	"	"
115	"	Osastonhoitaja	8	24	IV	"	"
116	"	Askarruttaja	1	24	IV	"	"
117	"	Hoitaja	11	22	V	"	"
118	"	Lääkintävoimistelija	1	22	V	"	"
119	"	Hoitaja	18	20	V	"	"
120	"	Kylvettäjä	2	14	V	"	"
121	"	Hoitoapulainen	44	11	V	"	"
122	"	"	2	11	V	"	"
123	"	Ruokalanhoitaja	1	28	IV	"	"
124	"	Ruokalan apulaishoitaja	1	21	V	"	"
125	"	Keittäjä	3	13	V	"	"
126	"	Keittiöapulainen	6	11	V	"	"
127	"	Konemestari	1	32	V	"	"
128	"	Lämmittäjä-mekaanikko	1	24	V	"	"
129	"	Asentaja	1	23	V	"	"
130	"	Autonkuljettaja	1	23	V	"	"
131	"	Evuseppä	1	22	V	"	"
132	"	Vahtimestari	2	22	V	"	"
133	"	Lämmittäjä	4	22	V	"	"
134	"	Liinavaatevarastonhoitaja	1	23	V	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kieliteito- luokka	Kaup.valt.päätös	
						tehty	astui voimaan
135	Vanhainkoti	Liinavaatevarastonhoi- tajan apulainen	1	18	V	29.9	1.1.55
136	"	Huollettavien omaisuus- varaston hoitaja	1	18	V	"	"
137	"	Kanttiininhoitaja	1	18	V	"	"
138	"	Naisvahtimestari	1	18	V	"	"
139	"	Apumies	7	18	V	"	"
140	Lastensuojeluvirasto	Apulaislastenhuollon- tarkastaja	1	33		20.10	"
141	"	Huoltotarkastaja	2	26		"	"
142	"	Toimistoapulainen	2	19		"	"
143	Sofianlehdön vastaan- ottokoti	Lastenhoitaja	8	18		"	"
144	Reijolan nuorisokoti	Johtaja	1	32		"	"
145	Ryttylän koulukoti	Kuraattori	1	35		"	"
146	"	Liinavaatevarastonhoi- taja-ompelija	1	15		"	"
147	Kiinteistövirasto, talo- os.	Toimentaja	1	27	IV	"	"
148	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Toimistoapulainen	1	20		"	"
149	Kaneakoulut, korvapoli- klinikka	Hoitaja	1	25		"	"
150	Rakennusvirasto, talo- rakennusos.	Piirtäjä	2	33	V	"	"
151	Marian sairaala	Apulaislääkäri	1	34		"	"
152	"	Röntgenlääkäri	2	39		"	"
153	"	Asuntolanhoitaja	1	25		"	"
154	"	Laboratorinhoitaja	3	24		"	"
155	"	Laboratorioteknillinen apulainen	3	20		"	"
156	"	Lääkintävoimistelija	1	22		"	"
157	"	Röntgenteknillinen apu- lainen	7	20		"	"
158	"	Kemisti	1	39		"	"
159	"	Toimistoapulainen	2	20		"	"
160	"	"	1	18		"	"
161	"	Vahtimestari	2	21		"	"
162	"	Apumies	1	18		"	"
163	"	Sairaala-apulainen	4	11		"	"
164	"	Kylvettäjä	1	14		"	"
165	"	Talonmies-lämmittäjä	1	22		"	"
166	"	Keittiöapulainen	2	11		"	"
167	Auroran sairaala	Röntgenapulaislääkäri	1	34		"	"
168	"	Apulaislääkäri (bakte- riologi)	1	34		"	"
169	"	Sairaala psykologi	1	32		"	"
170	"	Sosiaalinhoitaja	1	25		"	"
171	"	Terveysisäir	1	25		"	"
172	"	Sairaanhoidtaja	5	22		"	"
173	"	Lastenhoitaja	5	18		"	"
174	"	Apuhoitaja	4	18		"	"
175	"	Röntgenteknillinen apu- lainen	1	20		"	"
176	"	Filminkehittäjä	1	18		"	"
177	"	Laborantti	1	25		"	"
178	"	Laboratorioteknillinen apulainen	3	20		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. pöytä	
						tehty	astui voimaan
179	Auroran sairaala	Toimistoapulainen	1	20		20.10	1.1.55
180	" "	Lääkintöapulainen	1	15		"	"
181	" "	Sairaala-apulainen	1	11		"	"
182	" "	Varastomies	1	20		"	"
183	" "	Keittäjä	1	14		"	"
184	Kivellän sairaala	Apulaislääkäri	1	34		"	"
185	" "	Alilääkäri	1	28		"	"
186	" "	Röntgenylilääkäri	1	42		"	"
187	" "	Röntgenapulaislääkäri	1	34		"	"
188	" "	Laboratoriohoitaja	5	24		"	"
189	" "	Asuntolanhoitaja	1	25		"	"
190	" "	Osastonhoitaja	1	24		"	"
191	" "	Röntgenapuhoitaja	1	18		"	"
192	" "	Sosiaalinhoitaja	1	25		"	"
193	" "	Sairaanhoidtaja	1	22		"	"
194	" "	Mielisairanhoidtajatar	2	21		"	"
195	" "	Leestenhoitaja	1	18		"	"
196	" "	Miesten kätityönohjaaja	1	24		"	"
197	" "	Kaasinhoitaja	1	23		"	"
198	" "	Toimistoapulainen	1	20		"	"
199	" "	Sairaala-apulainen	21	11		"	"
200	" "	Keittiöapulainen	1	11		"	"
201	" "	Talonnies-lääkintöapuri	1	22		"	"
202	" "	Lääkintöapulainen	1	24		"	"
203	Nikkilän sairaala	Osastonhoitaja	1	24		"	"
204	" "	Mielisairanhoidtaja	1	23		"	"
205	" "	Maataloustyönohjaaja	1	27		"	"
206	" "	Autonkuljettaja	1	23		"	"
207	" "	Apumies	1	18		"	"
208	" "	Varastoapulainen	1	16		"	"
209	" "	Sairaala-apulainen	3	12		"	"
210	" "	"	1	11		"	"
211	Tuberkuloosiparantola	Laboratorioteknillinen apulainen	1	20		"	"
212	Tuberkuloositoimisto	Röntgenteknillinen apulainen	1	20		"	"
213	" "	Apuhoitaja	1	18		"	"
214	" "	Röntgenosastonhoitaja	1	24		"	"
215	" "	Laboratorioapulainen	1	22		"	"
216	" "	Röntgenhoitaja	2	22		"	"
217	Malmin sairaala	Laboratorioteknillinen apulainen	1	20		"	"
218	" "	Apuhoitaja	5	18		"	"
219	" "	Toimistoapulainen	1	20		"	"
220	Sairaanhoidtajatarkoulu	Opettaja	1	26		"	"
221	" "	Toimistoapulainen	1	20		"	"
222	Palolaitos	Palomestari	1	40	III	3.11	"
223	" "	Ylihuikustamestari	1	33	IV	"	"
224	" "	Palokersantti	5	26	V	"	"
225	Pitäjänmäen sivukirjasto	Sivukirjastonhoitaja	1	28		17.11	"
226	Sofianlehdon vastaanotto-koti	Hoitaja	1	19		1.12	"
227	Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuenssi	1	25		"	"
228	" "	Järjestelyapulainen	2	18		"	"
229	Tuberkuloositoimisto	Röntgenlääkäri (vrt. taulu B, n:o 49)	1	39		22.12	"
230	Marian sairaala, anestesiaosasto	Anestesiaylilääkäri	1	42		"	"
231	" "	Anestesiaalääkäri	1	39		"	"

1) Ruotsinkielien täydellinen hallitseminen ja suomenkielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

2) Ruotsinkielien hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä suomenkielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

3) Ruotsinkielien hyvä suullinen ja tyydyttävä kirjallinen taito sekä suomenkielen tyydyttävä suullinen taito.

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkaluokka	Kaup.valt.päättös	
					tehty	astui voimaan
1	Klinteistötoimisto, talo-os.	Talonnies	1	20	27.1	1.2.54
2	Työnvälitystoimisto	Apulainen	1	30	"	"
3	"	Toimentaja	5	24	"	"
4	"	Toimistoapulainen	1	23	"	"
5	"	"	6	20	"	"
6	"	"	1	18	"	"
7	"	Vahtimestari	1	20	"	"
8	"	Ovenvartija	1	15	"	"
9	"	Idhetti	1	8	"	"
10	Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuessi (vrt. taulu A, n:o 4)	1	25	31.3	1.5.54
11	Tuberkuloositoimisto	Vahtimestari (vrt. taulu A, n:o 24)	1	19	5.5	31.3.54
12	Rakennustoimisto, puhtaanapito-os.	Esimies	1	32	"	1.5.54
13	Tervelammen työlaitos	Sairaanhoitaja (vrt. taulu A, n:o 33)	1	22	19.5	1.1.55
14	Ryttylän koulukoti	Leipoja	1	14	16.6	"
15	"	Palvelija	1	11	"	"
16	"	Nävetta-apulainen	1	12	"	"
17	"	Osaastonjohtaja (vrt. taulu A, n:o 36)	1	32	"	"
18	Lastenpsykiatrian toimisto	Terveystiesar	1	26	1.9	31.12.54
19	Lastensuojeluvirasto	Vastanotto- ja rekisteritoimiston hoitaja (vrt. taulu A, n:o 65)	1	29	"	1.1.55
20	Kaupunginkirjasto	Amanuessi (vrt. taulu A, n:o 67)	1	25	"	31.12.54
21	Satamalaitos, varastois- ja laiturihuolto-os.	Varastomies	6	23	"	1.1.55
22	"	Hissilaitoksen koneenhoitaja	3	21	"	"
23	"	Siivoaja	3	12	"	"
24	"	Talonnies	1	18	"	"
25	Työnvälitystoimisto	Toimentaja (vrt. taulu A, n:o 76)	1	25	15.9	"
26	Desinfiointilaitos	Desinfiointiapulainen	1	20	20.10	30.11.54
27	"	Puhdistaja	1	15	"	"
28	Suomenkielinen työväenopisto	Taloudenhoitaja	1	15	"	1.1.55
29	Ruotsinkielinen työväenopisto	"	1	5	"	"
30	Marian sairaala	Röntgenlääkäri	1	38	"	"
31	"	Oppilaskodin hoitaja	1	25	"	"
32	"	Laboratorioapulainen	3	22	"	"
33	"	Röntgenteknillinen apulainen	7	18	"	"
34	"	Talonnies-lämmittäjä	1	21	"	"
35	Auroran sairaala	Leikinopettaja	1	25	"	"
36	"	Röntgenteknillinen apulainen	1	18	"	"
37	Kivelän sairaala	Röntgenlääkäri	1	39	"	"
38	"	Laboratorioapulainen	2	22	"	"
39	"	Miespotilaiden sisätoimen ohjaaja	1	23	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt.päättä	
					tehty	astui voimaan
40	Nikkilän sairaala	Apulsisyölyhoitaja	1	24	20.10	1.1.55
41	Tuberkuloositoimisto	Osaastonhoitaja	3	22	"	"
42	"	Sairaanhoitaja	3	22	"	"
43	"	Siivoaja	1	12	"	"
44	Malmin sairaala	Lastenhoitaja	3	18	"	"
45	"	Pesupulainen	4	14	"	"
46	Palolaitos	Palokorpraali	6	23	3.11	"
47	Sähkölaitos	Kokeiluteknikko	1	28	17.11	1.12.54
48	Kaasulaitos	Rahakkeiden jakaja	1	22	15.12	1.1.55
49	Tuberkuloositoimisto	III sililääkäri (vrt. taulu A, n:o 229)	1	38	22.12	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup.val.t.päättös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Työnvälitystoimisto, maalalous.	Osastonjohtaja	1	32	34	27.1	1.2.54
2	Sofianlehdon vastaan- ottokoti	Hoitaja	2	20	19	14.4	1.5.54
3	Rakennustoimisto, puhtaanapito-os.	Toimentaja	1	24	26	5.5	1.1.55
4	Suomenkieliset kansa- koulut	Toimistoapulainen	1	20	21	16.6	1.9.54
5	Valmistava poikien ammattikoulu	Opettaja (tietopuolis- ten aineiden)	1	37	38	"	1.1.54
6	"	Opettaja	7	36	37	"	"
7	"	Voimistelunopettaja	1	31	32	"	"
8	"	Ammattityöopettaja	16	31	32	"	"
9	Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Opettaja	1	36	37	"	"
10	"	Voimistelunopettaja	1	31	32	"	"
11	"	Opettaja	19	29	30	"	"
12	"	Ammattityöopettaja	3	24	25	"	"
13	Kaupunginmuseo	Toimistoapulainen	1	20	23	"	1.7.54
14	Kansakoulut	Korvahoitaja	1	24	25	1.9	1.1.55
15	Lastenpsykiatrin toi- miste	Psykologi	1	31	33	3.11	"
16	Palolaitos	Taluspöytälikki	1	36	40	"	"
17	"	Ruiskumestari	3	28	31	"	"

Kaupunginvaltuusto päätti siirtää seuraavat palolaitoksen virat uusiin kielitaitoluokkiin, IV kielitaitoluokkaan kuuluvan taluspöytälikkin viran II kielitaitoluokkaan, kolme V kielitaitoluokkaan kuuluvaa ruiskumestarin virkaa IV kielitaitoluokkaan sekä kaksi IV kielitaitoluokkaan kuuluvaa apulaispalotarkastajan virkaa III kielitaitoluokkaan. Kaupunginvaltuusto 3/11 1954.

D. Toiseen laitokseen siirretyt virat.

N:o	Laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Rahatoimisto	Palkkalautakunnan toimisto	Toimisto-apulainen	1	18	29.9	1.1.55

E. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukusekä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi			tehty	astui voimaan
1	Työnvälitystoimisto	AmmatINVALINNAN ohjaaja	AmmatINVALINTA-psykologi	1	39	27.1	
2	"	Osaastonjohtaja	Insinööri- ja tekniikkovälityksen hoitaja	1	32	"	
3	"	Osaastonjohtajan-apulainen	Apulaisosaastonjohtaja	2	32	"	
4	"	Apulainen	Assistentti	3	30	"	
5	Lastensuojeluvirasto	Naisstarkastaja	Apulaistarkastaja	2	30	1.9	
6	"	Miespuolinen kodissakäviä	Huoltotarkastaja	1	26	"	
7	"	Vanhempi kodissakäviä	"	2	26	"	
8	Kaupunginkanslia	Kansliasihiteeri ¹⁾	Apulaiskaupunginsihiteeri	1	46	29.9	1.10.54
9	Desinfiointilaitos	Kylvettäjät	Desinfiointi-apulainen	3	15	20.10	
10	"	Puhdistaja	"	4	15	"	
11	Tuberkuloositoimisto	Laboratorio- ja röntgenapulainen	Apuhoitaja	1	18	"	1.1.55

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa tuberkuloositoimiston niiden virkojen nimet, joissa joko yksinään tai yhdessäan on sana hoitajatar, niin että mainittu sana korvataan samalla hoitaja. Kaupunginvaltuusto 20/10 1954.

1) Palkkaluokka 42.

**HELSINGIN KAUPUNGIN
SÄÄDÜSKOKOELMASSA ILMESTYNEIDEN SÄÄDÜSTEN AAKKOSELLI-
NEN HAKEMISTO.**

Aloitetoiminnan käyttöönn ottoa koskevat ohjeet	I:49
Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat	IV:23
Ansiomerkkien säännöt	I:50
Arkistot, julkiset, asetus niistä annetun lain täytän- töönpanosta	I:21
laki niistä	I:20
Arkistot, kunnalliset, ohjeet niiden asiakirjojen hoi- tamisesta	I:23
Arkistot, liitoskuntien, ohjeet niiden siirrosta kau- pungin viranomaisille	I:25
Arkistot, valtion virka- ja kunnalliset, ohjeet niiden huoneista	I:22
Ks. myös Kaupunginarkisto.	
Asevelvollisuuslaki	IV: 5
Asiakirjat, asetus niiden lähettämisestä	I:33
asetus sisältävä eräitä poikkeuksia niiden julki- suudesta	I:38
Helsingin kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettavat lunastukset	I:46,47
laki niiden julkisuudesta	I:37
laki niiden lähettämisestä	I:32
niiden siirto kaupunginarkistoon	I:24
Eläkesääntö, työntekijäin	IV:35
viranhaltijain	IV:10
Eläkkeet, valtion työntekijäin, asetus niistä	IV:47
valtion viranhaltijain, asetus niistä	IV:46
Henkikirjoitus, laki ja asetus siitä	VI:5,6
Henkikirjoitustoimiston johtosääntö	VI: 4
Huoltokassen säännöt	I:14
Itsenäisyyspäivän viettäminen yleisenä juhla- ja va- paapäivänä, laki siitä	IV: 3
Järjestelytoimiston johtosääntö	I:10
Kaasulaitoksen työntekijäin työnsäännöt	IV:41
Kansakoulujen johtajien palkkiot	IV:22
Kansakoulunopettajien ylittuntipalkat	IV:22
Kaupunginarkisto, asiakirjojen siirto sinne	I:24
sen johtosääntö	I:19
Kaupunginhallituksen asiamiesosaston johtosääntö	I:11
Kaupunginhallituksen johtosääntö	I: 7
Kaupunginhallituksen ohjesääntö	I: 6
Kaupunginkanslian johtosääntö	I: 8
Kaupunginvaltuuston työjärjestys	I: 5

Kaupunginviskaalit, heidän ohjesääntönsä	V: 7
heidän työjärjestyksensä	V: 8
Kaupunginvoudinvirat, asetus niiden asettamisesta	V: 4
Kielilaki	I:27
asetus sen täytäntöönpanosta	I:28
Kielitaitosääntö, kaupungin viranhaltijain	IV:15
Kirjallisuuden tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet	I:48
Koiraveron suorittaminen, asetus siitä	I:17
Kunnallinen jaotus, laki sen muuttamisesta	I: 3
Kunnallisasetus v:lta 1873	I: 4
Kunnallislaki	I: 1
Kunnallisvaalilaki	I: 2
Kunnanvaakuna, asetus siitä	I:40
laki siitä	I:39
Kunniamerkin säännöt	I:50
Kuulutukset, julkiset, asetus niistä annetun lain soveltamisesta	I:31
laki niistä	I:30
Käyttörahasen säännöt	I:15
Lehtien tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet ...	I:48
Leski- ja orpoeläkekassan säännöt	IV:43
Lunastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettelyohjeet	I:47
Lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen	IV:13
Maataloustyöntekijät, heidän palkkansa	
heidän työehtosopimuksensa	IV:32
Maistraatti, sen kokoonpano ja toiminta	V: 1
sen työjärjestys	V: 2
Matka-avustusten myöntäminen kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille	IV:17
Matkustussääntö	IV:16
Neuvottelu-oikeus, kunnan viranhaltijain, asetus siitä annetun lain soveltamisesta	IV: 7
laki siitä	IV: 6
Painatus- ja hankintatoimiston johtosääntö	I: 9
Palkkalautakunnan johtosääntö	IV: 1
Palkkalautakunnan toimiston johtosääntö	IV: 2
Palkkiosääntö	I:44
Poliisilaitoksen menot, kaupungin osanotto niihin ...	VI: 1,2
Poliisivartiopiirit, kaupungin jako niihin	VI: 3
Postirahanvapaus, asetus siitä	I:34,35
Puhtaanapitolaitoksen työntekijäin työnsäännöt	IV:39
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö	I:26
Päivystystyön järjestely	IV:20
Pöytäkirjakieltä koskevat määräykset	I:29
Raastuvanoikeus, sen kokoonpano ja toiminta	V: 5
sen työjärjestys	V: 6
Rahatoimiston johtosääntö	I:13
Rakennuskonttorin työntekijäin työnsäännöt	IV:38
Revisiotoimiston johtosääntö	II: 2
Sairaus- ja hautausapuasääntö, kaupungin työntekijäin	IV:37
Sähkölaitoksen työntekijäin työnsäännöt	IV:42
Talouden tarkastussääntö	II: 1
Tilapäinen työvoima	IV:18
Tilastotoimiston johtosääntö	I:18
Tilastot, viralliset, laki tietojen antamisesta niitä varten	I:36

Tilisääntö	I:12
Toimituskirjain lunastus, asetus siitä	I:45
Toimituskirjat, kaupungin viranomaisten antamat, taksa niistä kannettavista lunastuksista	I:46
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin	IV:33
Työaikalaki	IV:28
asetus sen soveltamisesta	IV:29
Työehtosopimus, kaupungin työntekijäin	IV:31
maataloustyöntekijäin	IV:32
Työehtosopimuslaki	IV:27
Työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema	IV:12
Työntekijät, heidän vuosilomalakinsa	IV:26
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:35
heidän irtisanomisensa	IV:19
" sairaus- ja haudausapuasääntönsä	IV:37
" tuntipalkkansa	IV:33
" työehtosopimuksensa	IV:31
" vuosilomasääntönsä	IV:36
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17
Työntekijät, valtion, asetus heidän eläkkeistään	IV:47
Työpalkkojen säännöstely	IV:30
Työsopimuslaki	IV:24
Työsääntölaki	IV:25
Ulosottolaki, otteita siitä	V: 3
Vaakuna, Helsingin kaupungin, sen käyttöä koskevat oh- jeet	I:41
Valtionavut, kaupungille tulevat, niiden hakeminen ...	I:43
Vapaakirjeoikeus	I:34
Vapunpäivän järjestäminen työntekijäin vapaapäiväksi, laki siitä	IV: 4
Verontasausrahaston säännöt	I:16
Vesijohtolaitoksen työntekijäin työsäännöt	IV:40
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:10
heidän irtisanomisensa	IV:19
" kielitaitosääntönsä	IV:15
" virkasääntönsä	IV: 9
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin ...	IV:11
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännös- tely	IV: 8
heille myönnetty neuvotteluoikeus	IV: 6,7
valtion, asetus heidän eläkkeistään	IV:46
asetus heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttamisesta	IV:44
heidän vuosilomistaan annetun asetuksen muuttaminen	IV:45
Virkamatkat, viranhaltijain omilla autoillaan tekemät, ajokirjan pitäminen niistä ja niistä suoritet- tava korvaus	IV:21
Virkasääntö	IV: 9
Vuosikertomusten yhdenmukaistaminen	I:42
Vuosilomalaki, työntekijäin	IV:26
Vuosilomasääntö, kaupungin työntekijäin	IV:36
Ylityökorvaukset, viranhaltijat, jotka eivät ole nii- hin oikeutettuja	IV:11